

NHIỀU TÁC GIẢ

KHÔNG CỐ CÁI CHẾT

Nguyễn Trần Quyết dịch

NHÀ XUẤT BẢN
PHƯƠNG ĐÔNG

The background of the book cover is a deep blue, swirling tunnel-like pattern that creates a sense of depth and movement. At the far end of the tunnel is a bright, glowing white light. A small, dark silhouette of a person wearing a hat is walking away from the viewer towards this light, positioned in the center of the tunnel's path.

NHIỀU TÁC GIẢ

KHÔNG CÓ CÁI CHẾT

Nguyễn Trần Quyết dịch

NHÀ XUẤT BẢN
PHƯƠNG ĐÔNG

NHIỀU TÁC GIẢ

KHÔNG CÓ CÁI CHẾT

Nguyễn Trần Quyết dịch

NHÀ XUẤT BẢN
PHƯƠNG ĐÔNG

Không có cái chết

No Death

Vietnamese translation rights © 2014 by Phuong Nam Book Co., Ltd. All rights reserved.

English edition was published by Pyramid Spiritual Societies Movement, India.

This Vietnamese edition is published by arrangement with Pyramid Spiritual Societies Movement, India.

Bản quyền tiếng Việt © Công ty TNHH Sách Phương Nam, 2014.

Bản tiếng Anh được xuất bản bởi Pyramid Spiritual Societies Movement, India.

Mọi sao chép, trích dẫn phải có sự đồng ý bằng văn bản của Công ty Sách Phương Nam.

Đôi dòng chia sẻ

Chào bạn thân mến, cũng là những vị thầy và cũng là những bậc đồng sáng tạo.

Trong mỗi con người là một vị thầy, có rất nhiều người đã đánh thức vị thầy trong chính mình, và cũng rất rất nhiều vị thầy vẫn còn ngủ yên chờ bạn đánh thức chính mình và khi đó chúng ta biết rằng chúng ta là những bậc sáng tạo ra hiện thực, ra số phận và sáng tạo vũ trụ này.

Cuốn sách nhỏ, khiêm tốn bạn cầm trên tay đã CHUYỂN HÓA cuộc đời của tôi và hàng triệu người. Sự chuyển hóa diễn ra trong thâm lặng, không ồn ào, đầy kiên nhẫn, đầy nhẫn nại, đôi khi cũng rất đau đớn để rồi kết quả mở ra trong chính bạn là một con người không giới hạn và bạn tìm được câu trả lời hạnh phúc thật sự là gì và luôn thế nào để sống trong hạnh phúc.

Những cuốn sách của dự án sách “ *Khoa học Tâm thức Thời đại* ”, chia sẻ những sự thật phát triển tâm linh từ những vị thầy đã khai sáng, đã có mặt và đang có mặt trên Trái đất. Mỗi quyển sách chứa đựng sự thông thái từ những vị thầy tâm linh nổi tiếng trên thế giới. Các tác giả là những diễn giả nổi tiếng trong lĩnh vực tâm linh. Họ là Minh Sư, là những con người kết nối với các thế giới tâm thức, những thực thể ánh sáng và kể lại cho chúng ta sự thật của họ mà thông qua đó bạn sẽ tìm ra những trải nghiệm cho chính mình.

Khởi động cho loạt sách “ *Khoa học Tâm thức Thời đại* ” gồm 3 quyển: “Thiền định và tâm trí diệu kỳ”, “Không có cái chết” và “Tự chữa lành” là những kiến thức nền tảng mà bạn có thể đã biết hoặc chưa biết nhưng điều quan trọng mà tôi muốn nhấn gởi cho tất cả những bạn đang bước vào hành trình tìm về chính mình rằng:

1. Khi bạn tìm hiểu Kinh Thánh, Kinh Phật hay tất cả những giảng dạy của các bậc khai sáng trong quá khứ, hãy mang hiểu biết đó đến **thời điểm hiện tại** của chính bạn lúc này, bây giờ. Thường rằng chúng ta hay mang chúng ta về quá khứ để rồi trở nên cứng nhắc và con đường phát triển tâm thức đôi khi có vẻ bí hiểm, khó khăn. Phát triển tâm thức (tâm linh) là con đường bạn trở về với bản chất của tình yêu và lòng trắc ẩn không giới hạn của chúng ta như là bản chất của vũ trụ.

2. Chúng ta đã bước vào giai đoạn “Địa cầu Mới” (Kỷ nguyên mới) mà năng lượng vũ trụ giúp mỗi người chúng ta hiểu biết nhanh hơn và sự thay đổi kỳ diệu này đang diễn ra từng giờ. Đây là thời điểm không còn sự khai sáng cá nhân mà là sự khai sáng tập thể. Hãy nắm bắt cơ hội khai sáng ngay trong lần sống này. Hãy

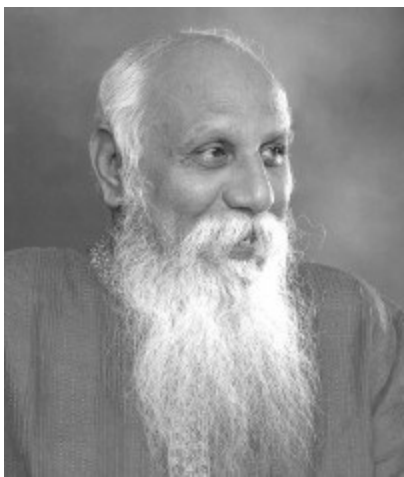
sẵn sàng đón nhận một con người mới của bạn trong kỷ nguyên “Địa Cầu Mới”!

Bùi Minh Tú

Sáng Lập PSSA Việt Nam

(Học viện Tâm thức Kim Tự Tháp Việt Nam)

OSHO: “Sự Sống và Cái Chết là hai phần của cùng một dòng năng lượng. Cái chết không phải là kết thúc của sự sống. Cái chết là một phần của sự sống và sự sống cứ tiếp diễn. Bạn đã chết nhiều lần và bây giờ bạn vẫn đang sống. Sự sống của bạn là mãi mãi. Cái chết chỉ là một phần nhỏ, khi bạn thay đổi ngôi nhà của mình, nhưng phần cốt lõi của bạn vẫn như cũ. Bạn thay đổi ngôi nhà của bạn bao nhiêu lần không quan trọng, có điều tâm trí không thể nhận thức được.”

“LINH HỒN TỒN TẠI MÃI MÃI”

Linh hồn luôn luôn tươi trẻ

Không có tuổi già cho Linh hồn

Không có cái chết cho Linh hồn

Linh hồn luôn Năng động

Linh hồn luôn tràn đầy Sinh lực

Linh hồn luôn có Mục đích

Chúng ta không phải là những thể xác giới hạn

Chúng ta là sự tỉnh thức vô tận

Chúng ta là những thực thể tồn tại mãi mãi

Chúng ta là những Linh hồn vĩnh cửu

Chúng ta mãi mãi là những Linh hồn *Thượng đế* .

MINH SƯ PATRIJI

HÀNH TRÌNH CỦA LINH HỒN

Khoa học cho chúng ta biết Sự sống có mặt trong cả bốn vương quốc của Tự nhiên: Vô cơ, Thực vật, Động vật và Loài người. Chúng ta dễ dàng thấy được Sự sống có trong vương quốc Động vật và Loài người. Nhưng thật khó tin có Sự sống trong cả vương quốc Vô cơ và Thực vật. Hãy biết rằng thậm chí những hòn đá cũng có Sự sống: Khi nguồn sinh lực sống của những hòn đá ấy yếu đi, chúng bắt đầu phân hủy, tan rã và trở về với cát bụi, giống như cơ thể con người vậy, tuy nhiên quá trình này diễn ra chậm hơn.

Các triết gia và các nhà khoa học tâm linh thấu hiểu rằng cuộc sống là sự tiến hóa, tương tự như tất cả mọi thứ trong tự nhiên. Mục đích của cuộc sống là trải nghiệm; cuộc sống thu thập các trải nghiệm để tiến hóa thông qua các vương quốc của Tự nhiên, từ hình thức thấp nhất đến cao nhất của sự sống. Đó chính là sự hoàn hảo của Tạo hóa dành cho con người.

Nguồn sinh lực sống bậc thấp nhất ở thế giới vô cơ, sau quá trình thu thập và tích lũy những kinh nghiệm cần thiết, nó đi vào mô hình bậc thấp của thực vật và dần dần tiến lên mô hình bậc cao hơn của loài người. Tất cả quá trình này mất tới hàng ngàn năm khi thời gian bắt đầu được tính trên hành tinh này. Nguồn sinh lực sống đi từ thế giới thực vật đến thế giới động vật tương đương với sự chuyển đổi từ sự tỉnh thức đơn lẻ thành nhóm tỉnh thức (nhóm Linh hồn, nhóm tâm thức - gọi chung cho tất cả các động vật khác nhau của cùng một loài), sự tỉnh thức nhóm này luôn luôn chi phối và điều khiển các loài động vật.

Khi nguồn sinh lực sống được chuyển tiếp sang thế giới loài người, một tâm thức bên trong hay Cái Tôi sẽ đi vào cơ thể và điều khiển những suy nghĩ và hành động của mỗi con người. Ở giai đoạn này của sự tiến hóa, nhóm tỉnh thức vẫn có ảnh hưởng lên con người, nhưng không ảnh hưởng lên những cá thể đã có Ý chí tự do, có khả năng biến tất cả những gì mình muốn thành hiện thực.

Một động vật sẽ tiến hóa thành động vật bậc cao, tương tự, con người sẽ tiến hóa thành con người cao cấp.

Sự sợ hãi của động vật bậc cao bắt đầu từ các hình thức thấp nhất của đời sống động vật và tiếp tục trên tất cả các cuộc sống động vật cho đến khi bắt đầu liên hệ với thế giới con người. Sau đó, nỗi sợ hãi được sinh ra trong giai đoạn đầu của con người sẽ từ từ - nhưng chắc chắn - được thay thế bằng tình yêu thương.

Các loài động vật luôn sống đúng theo Quy luật tự nhiên, đó là “Sức mạnh của sự sinh tồn”, điều quan trọng nhất của thế giới động vật chính là bản năng sinh tồn và tự vệ.

Không một nhóm tinh thức nào có thể trở thành một Linh hồn con người cho đến khi tất cả các nỗi sợ hãi được vượt qua.

Khác biệt chính giữa con người và động vật là “Lý trí” và “Khả năng thực hiện những điều mình mong muốn”. Một con người, biết phân biệt giữa đúng và sai; ngay cả trong giai đoạn ban đầu của đời sống con người, anh ta có thể tự đưa ra những quyết định của mình, trong khi đó một con vật phải tuân theo những quy luật của thế giới động vật. Một con vật chỉ có thể sống theo bản năng, và chúng không thể vượt ra ngoài những giới hạn của bản năng. Một con người có thể chọn con đường tội lỗi, mặc dù biết đó là sai và chống lại quy luật vận hành của thế giới, nhưng một con vật bao giờ cũng phải hành động như bản năng của nó, nó phải như thế - đó chính là Quy luật.

Nguyên tắc cốt lõi của thế giới động vật là bản năng sinh tồn. Nguyên tắc cốt lõi của thế giới loài người là sự buông bỏ.

Quy luật quan trọng nhất vận hành vương quốc loài người là “Quy luật của sự luân hồi”. Quy luật này xác nhận một cái tôi, khi đã là con người, luân hồi đi đi lại lại trong các cơ thể vật lý cho đến khi học được mọi thứ, những bài học có thể học được tại thế giới vật lý này. Khi sinh lực sống phát triển tại vương quốc vô cơ và thực vật, quy luật này cũng tồn tại trong một phạm vi nhất định, nhưng không rõ ràng.

Quy luật quan trọng thứ hai, chỉ phối loài người nhưng không tồn tại ở vương quốc động vật, đó là “Quy luật của Nghiệp”, thường được gọi là Luật Nhân quả. Từ thời điểm nhóm tinh thức (nhóm Linh hồn) trở thành một cái tôi thì quy luật này bắt đầu vận hành. Luật Nhân quả ấn định rằng mọi suy nghĩ, lời nói, hành động xuất phát từ một con người đều dẫn đến một kết quả nhất định. Dù tốt hay xấu, kết quả đó cũng sẽ quay lại chính với người tạo ra nó tại cấp độ vật lý này. Không có điều gì là không công bằng ở đây, như trong lời răn dạy của người Kitô giáo có câu: “Gieo gì, gặt nấy”.

Để thấu hiểu được cách làm thế nào cho các thành viên vương quốc loài người đạt được tất cả những trải nghiệm cần thiết, tôi muốn bạn chấp nhận những sự thật sau:

Con người là một Linh hồn và trong quá trình tiến hóa từ một trạng thái kém phát triển lên đến một con người hoàn hảo, đã sử dụng ba phương tiện của tâm thức

(hay còn gọi là Cơ thể): Cơ thể Nhân quả, Cơ thể Vi tế và Cơ thể Vật lý. Cơ thể Vật lý là công cụ duy nhất bạn có thể nhìn thấy bằng mắt thường.

Ba cơ thể này được sử dụng trong ba mức độ khác nhau của tâm thức: Mức độ nhân quả, mức độ vi tế và mức độ vật lý. Linh hồn tinh khiết - nằm trong ba cơ thể trên - được tạo ra từ một thế giới cao cấp hơn cả thế giới Nhân quả. Đó là thế giới Siêu nhân quả (thế giới giác ngộ, thế giới của các bậc khai sáng...).

Cơ thể nhân quả mà con người có được tương ứng với sự phát triển tâm thức (Linh hồn) của mỗi người tại cuộc sống cuối cùng trước đó. Vì vậy, cơ thể nhân quả của người chưa tiến hóa rất khác so với người đã tiến hóa (một Linh hồn trưởng thành, đã có nhiều cuộc sống và có được nhiều trải nghiệm).

Cơ thể vật lý mà tất cả chúng ta có thể nhìn thấy bằng mắt thường được cấu tạo gồm những vật chất có thể nhìn thấy được, nhưng có một phần không nhìn thấy được, gọi là trường năng lượng/Cơ thể Năng lượng (Ethereic Double - trong tiếng Ai Cập cổ đại được gọi là “Ka”). Phần cơ thể này đóng vai trò rất quan trọng trong cuộc sống và tồn tại ngay cả khi cơ thể vật lý chết đi. Nó không phải là cơ thể với những giác quan thông thường giống như cơ thể vật lý; bạn không thể điều khiển nó như điều khiển cơ thể vật lý; bạn không thể nhìn thấy nó trừ khi bạn khởi động được khả năng kỳ diệu của những giác quan bên trong (khả năng nhìn thấy trường năng lượng, hào quang - *Ethereic Sight*).

Khi ngủ, bạn thoát ra khỏi cơ thể vật lý, tại thời điểm này bạn không có ý thức. Lúc này, bạn ở trong cơ thể vi tế và tồn tại trong thế giới vi tế.

Thế giới vi tế là thế giới của cảm xúc và tưởng tượng. Nó là nền tảng của vật chất, được cấu tạo từ những hạt nhỏ nhất mà chúng ta chưa hề biết. Cơ thể vi tế là phương tiện của cảm xúc. Cảm xúc được tạo ra bởi các rung động vi tế của vật chất vi tế. Những cảm xúc ở tầng cao như tình yêu thương, lòng biết ơn, tính vị tha... được tạo ra từ những rung động với tần số cao và nhẹ nhàng. Trong khi đó, những cảm xúc ở tầng thấp hơn như lòng tham, đố kỵ, ích kỷ, tự cao... là thể hiện của những rung động với tần số thấp và nặng nề hơn.

Một người khi chết, mọi thứ vẫn không đổi, chỉ mất đi cơ thể vật lý và không còn chịu những giới hạn của thế giới này. Những tính tốt hay tật xấu vẫn như cũ và được duy trì trong cơ thể vi tế, người đó có thể trở thành một thiên thần hay một ác quỷ. Do đó, một cảm xúc tiêu cực đơn giản ở thế giới vật lý sẽ tạo ra kết quả không tốt cho cả cơ thể vật lý lẫn cơ thể vi tế, và những cảm xúc tràn đầy tình yêu thương sẽ tạo ra bình an, hạnh phúc cho cả hai cơ thể.

Thế giới vi tế là thế giới của sự tưởng tượng, không có thời gian và công việc như

thế giới vật chất; mọi thứ, từ quần áo, thức ăn... đều được tạo ra bằng Ý nghĩ. Cuộc sống ở đó là một kỳ nghỉ dài. Chúng ta có thể theo đuổi những gì mình thích và làm bất cứ điều gì mình thực sự mong muốn để đạt được sự mãn nguyện trong trái tim. Không có giới hạn nào ngăn cản chúng ta nâng cao hiểu biết, không có sự giới hạn về thời gian, không gian hay một cơ thể yếu ớt. Cơ thể vi tế không bao giờ mệt mỏi.

Với người đã mở được cánh cửa tâm linh qua trạng thái thiền định sâu thì luôn có một hạnh phúc vô tận bên trong họ. Trong cuộc sống, họ có niềm tin mạnh mẽ thông qua việc tự chứng nghiệm, họ có thể chứng minh chân lý của nhiều học thuyết mà họ đã được học trong thế giới vật lý và họ có thể tận hưởng những niềm vui và bình an mà sự hiểu biết đó mang lại. Họ đã phải tìm kiếm trong bóng tối vô minh và bây giờ họ đã tìm thấy ánh sáng.

Bạn đã biết những kiến thức mà chúng ta gọi là “Trí tuệ tâm linh”, thứ mà bạn nhất định đừng bao giờ tin theo một cách mù quáng. Cách duy nhất là chấp nhận những điều bạn được tiết lộ, sau đó tự bản thân mình chứng nghiệm tất cả. Trong vũ trụ này, có một thế giới tương tự như thế giới vật lý mà bạn đã biết. Nếu có một thành phố hoặc một tòa nhà trong thế giới vật lý thì trong thế giới vi tế cũng có một bản sao của thành phố hoặc tòa nhà đó. Bạn có thể thấy được những điều này khi bạn vận hành cơ thể vi tế trong cấp độ của thế giới vi tế.

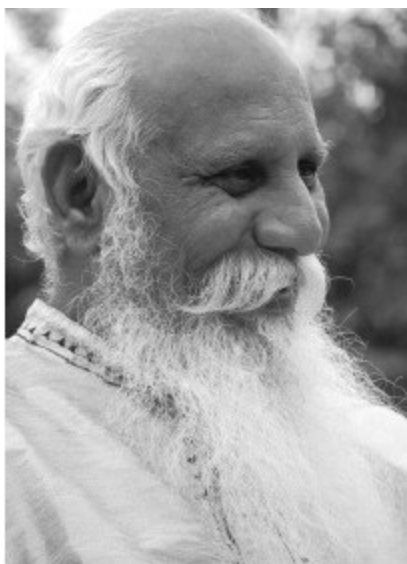
Phần hữu hình của thế giới vi tế - phần rung động chậm nhất - chính là tầng không gian mà bạn bước vào ngay sau khi chết. Khi bạn tồn tại trong phần rung động dày đặc này của thế giới vi tế, bạn sẽ thấy tất cả mọi thứ giống hệt như bạn đã thấy khi còn sống trong thế giới vật lý. Và bạn có thể sống trong những tầng không gian này bao lâu cũng được.

Những tầng không gian này tồn tại song song với nhau, bao phủ toàn bộ chúng ta và có mức độ rung động khác nhau.

Con người luôn mong muốn tìm về với nguồn gốc, và bạn sẽ sớm nhận ra được bản thân mình. Khi bạn thấu hiểu mọi người với chính con người thật của họ, bạn sẽ hiểu được câu nói “Có những điều tốt đẹp trong những điều tồi tệ nhất và có những điều tồi tệ trong những điều tốt đẹp nhất”.

Nguồn: “A Soul’s Journey” - Peter Richelieu

“CHÚNG TA LÀ NHỮNG THỰC THỂ HIỆN THÂN CỦA LINH HỒN BẤT TỬ”

Chúng ta cần phải thấu hiểu được bản chất của Cái Chết, đó là điều quan trọng nhất mà ai cũng phải biết và trải nghiệm.

Tất cả các Vị thầy tâm linh trong quá khứ đều nói rằng: “Bạn không thể chết”, “Cái chết xảy ra với cơ thể vật lý, không phải với bạn”, “Bạn là hệ thống bao gồm Năng lượng - Trí tuệ - Tinh thức, được bao bọc bởi một hệ thống sinh học”. Không Vị thầy tâm linh nào trong quá khứ mà không khẳng định điều này.

“Chúng ta không phải là một hệ thống Sinh học mà chúng ta nhìn thấy ở trong gương, chúng ta là hệ thống của Năng lượng - Trí Tuệ - Tinh thức”.

Đức Phật, trên con đường giác ngộ, bằng những trải nghiệm của Con mắt thứ ba và chuyến du hành vi tế, ngài đã thấy được vô số các kiếp sống trong quá khứ và vô số lần ngài được sinh ra trong cơ thể sinh học của con người. Thông qua con mắt thứ ba đã kích hoạt, ngài thấy được các lần đi vào và bước ra khỏi cơ thể vật lý và “Thái tử Tất Đạt Đa” đã trở thành “Đức Phật Thích Ca”. Ngài đơn giản đã nhận ra rằng *không có cái chết* ! Chỉ là sự chuyển tiếp hình thức tồn tại! Chỉ có sự kết hợp là luôn luôn tái diễn.

Việc “sợ chết” thật là nực cười! Những người không có hiểu biết về tâm linh luôn sợ hãi cái chết, họ không hiểu “chết” là gì cả. Hiểu được sự thật chân chính của hiện

tượng Chết, họ sẽ không thương tiếc, mà thay vào đó sẽ tĩnh tại và chào đón Cái Chết! Không có lý do gì để đau khổ với cái chết cả.

Sự chết chỉ là một trải nghiệm của Linh hồn trong hệ thống sinh học. Thực thể Năng lượng - Trí tuệ - Tỉnh thức ở trong hệ thống sinh học đã tách rời và tiếp tục chuyển hành trình vĩ đại vào các thể giới của những tần số khác nhau. Đó là Cái Chết.

Chúng ta đều là những sự thật vĩnh viễn, những thực thể Linh hồn bất diệt! Thỉnh thoảng, từ thể giới vi tế, chúng ta lựa chọn một cơ thể vật lý để được học những bài học tâm linh tại Trái đất hoặc đơn giản là chỉ để tận hưởng cuộc sống trên hành tinh này, và cũng có thể là sự kết hợp với một thực thể Linh hồn khác trong cùng một hệ thống sinh học theo cùng một nhịp đập thời gian.

“Sự sinh ra” là đi vào và “Sự chết” là đi ra khỏi một hệ thống sinh học bất kỳ. Sinh ra là nhúng vào, chết đi là thoát ra.

Vị thầy vĩ đại William Shakespeare đã nói:

“ Thế giới này là một sân khấu lớn, tất cả chúng ta là những diễn viên, chúng ta đang diễn những vai diễn đã chọn, hoàn thành vở kịch và ra đi .”

Vì vậy, chúng ta ở đây, ở cấp độ vật lý, trong cơ thể sinh học con người, để hoàn thành vai diễn cụ thể mà chính chúng ta đã lựa chọn, và sau đó, không sớm thì muộn, chúng ta sẽ ra đi!

“Cái chết” chỉ là sự ra đi của thực thể Linh hồn, không phải là sự hủy diệt của bản thân chúng ta! Khoa học tâm linh giúp chúng ta thấu hiểu sự thật quan trọng nhất này: “Bản thân mỗi chúng ta không bao giờ bị hủy diệt, ngay cả khi cơ thể vật lý đã lụi tàn”.

Trong Bhagavad-Gita, Krishna luôn nhắc đi nhắc lại:

“Na jayate mriyate va kadacin
Nayam bhutva bhavita va na bhuyah
Ajo nityah shasvato yam purano
Na hanyate hanyamane sharire”.

“ Thực thể Linh hồn này, không tự sinh ra! Nó không thể chết! Nó là nhân chứng của thời gian! Nó đến từ xa xưa. Dù cơ thể chết, nó vẫn không chết! ”.

Những lời mà Krishna đã nói với Arjuna này cũng là những chứng nghiệm được sáng tỏ bởi tất cả những Vị thầy tâm linh thông qua thiên định.

Sự thật là mỗi đêm, chúng ta rời khỏi hệ thống cơ thể sinh học và du hành với hệ thống cơ thể vi tế / nhân quả. Đêm nào cũng vậy, mỗi thực thể Linh hồn dù là trong cơ thể thực vật, động vật hay con người đều cần rời khỏi cấp độ vật lý này, quay trở về với nguồn sinh lực sống để nghỉ ngơi. Sự nghỉ ngơi và tiếp nhận năng lượng cực kỳ quan trọng này được gọi là “*giác ngủ*”.

Khi một thực thể - Linh hồn bất kỳ ở trong một cơ thể sinh học bất kỳ, nó luôn chịu sự tác động đáng kể của các hoạt động không ngừng nghỉ. Vì vậy, hệ thống sinh học cần được tự bổ sung năng lượng một cách định kỳ.

“Ngủ” là một trạng thái của Linh hồn khi mà các hoạt động của cơ thể và tâm trí được giảm thiểu, sự tĩnh lặng của cơ thể và tâm trí được gia tăng. “Ngủ” là món quà của tự nhiên cho mỗi Linh hồn. Khi ngủ, có một sự kết nối năng lượng giữa hệ thống cơ thể sinh học và Linh hồn, năng lượng kết nối này được gọi là “Sợi Dây Bạc”. Vào thời điểm xuất hiện Cái Chết vật lý, “Sợi Dây Bạc” rời ra và thực thể Linh hồn quay trở về với thế giới quê hương của nó.

“Ngủ” không hoàn toàn là một trạng thái không tỉnh thức của thực thể Linh hồn. Cơ thể vật lý cũng không hề ở trong trạng thái đó. Trong lúc ngủ, cơ thể vật lý vẫn duy trì các hoạt động bên trong, mặc dù nhìn bề ngoài có vẻ như bất động. Tuy nhiên lúc này, các hoạt động của tế bào xảy ra ít hơn so với lúc bình thường.

Nếu chúng ta quan sát một cách sắc bén và rèn luyện để chứng nghiệm được những giấc mơ, chúng ta có thể thấu hiểu được bản chất tự nhiên của chính mình thông qua những trải nghiệm của thế giới Linh hồn: Chúng ta là một thể thống nhất bao gồm Năng lượng - Trí tuệ - Tỉnh thức.

Bằng việc trở nên tỉnh thức trong những giấc mơ, một người có thể dễ dàng bước vào con đường đạt tới sự giác ngộ, người đó biết rằng họ thuộc về một thế giới không bị hạn cuộc bởi cơ thể vật lý này.

Thông qua thiên định hoặc bằng việc tỉnh thức trong trạng thái giấc mơ, một người ngay lập tức trở thành Người hiểu biết! Thấu hiểu một cách rõ ràng, rằng người đó là một hệ thống năng lượng, một hệ thống nhận thức - tỉnh thức.

Mỗi Linh hồn là độc lập và phân biệt với hệ thống vật lý. Khi sự hiểu biết này ngày càng nhiều, người đó sẽ có được “GIÁC NGỘ”. Khi con người ngày càng thấu

hiểu được điều này, họ sẽ không còn sợ hãi cái chết của chính bản thân hay của những người xung quanh. Sự thấu hiểu của con người trở nên hoàn hảo khi không tồn tại cái chết.

Chúng ta tới Trái đất này không phải để sống đời sống vật lý mãi mãi, cũng không phải để tìm đến cái chết trước thời điểm phải chết. Chúng ta đến đây là sự lựa chọn hoàn hảo để học hỏi, thấu hiểu và đạt được kiến thức tâm linh, giúp chúng ta tăng trưởng rất nhiều phẩm chất tốt đẹp vốn có.

Chúng ta, những thực thể Linh hồn, tự nguyện bước vào thế giới vật lý này rất nhiều lần. Trái đất là một trường học tuyệt vời cho các thực thể Linh hồn, từ rất nhiều *Thế giới tâm linh* .

Những thực thể từ hàng hà sa số các thế giới nhân quả / vi tế đều thiết tha tìm kiếm một lối vào thế giới của chúng ta để có được những trải nghiệm ở đây. Điều khó khăn duy nhất là có được một lối vào. Vì vậy, đây là nghĩa vụ của mỗi chúng ta: sau khi có được lối đi vào hành tinh này, chúng ta phải hoàn thành bổn phận của mình, để trở thành Linh hồn Viên mãn và sau đó đợi cái chết đến, không nóng lòng rời đi sớm hơn.

Nếu chúng ta có một mục đích ở tại một nơi nào đó, tạm gọi là “thành phố” hay “thị trấn”, chúng ta đến đó và cư ngụ trong một “khách sạn” cho tới khi nhiệm vụ được hoàn thành. Chỉ ra đi khi nhiệm vụ được hoàn thành một cách mãn nguyện, nếu không, chúng ta sẽ còn phải quay trở lại. Việc này có thể xảy ra nhiều lần cho tới khi chúng ta hoàn toàn mãn nguyện với tình yêu công việc.

Lối đi của chúng ta vào thế giới vật lý và cơ thể vật lý tương tự nhau. Trong trạng thái không tỉnh thức và thiếu hiểu biết, chúng ta lãng phí sinh lực của Linh hồn trong rất nhiều suy nghĩ và hoạt động không cần thiết! Vì vậy, mục đích quan trọng nhất của chúng ta vẫn chưa được hoàn thành.

Sự thiếu hiểu biết về tâm linh làm cho ta không biết được mục đích của Linh hồn. Sau mỗi cái chết, ta trở về với thế giới vi tế và hồi tưởng về đời sống vô nghĩa đã qua trong thế giới vật lý. Điều này lại thôi thúc chúng ta tìm kiếm một lối đi trở lại thế giới vật lý, và chúng ta van nài các Vị thầy, những *Vị thầy* chỉ dẫn cho việc tái sinh, cho ta thêm cơ hội một lần nữa và lần nữa.

Toàn bộ tiến trình của việc tái sinh có rất nhiều trở ngại và rất phức tạp, phải đợi chờ cha mẹ, hoàn cảnh thích hợp, và phải tìm kiếm rất lâu trước khi đi vào tái sinh.

Sự thấu hiểu rằng chúng ta không chỉ là hệ thống sinh học này có được thông qua việc thực hành thiền định thật nhiều, đó chính là những trải nghiệm vượt ra

ngoài cơ thể vật lý, điều này cũng tương tự như giấc ngủ hay cái chết. Sự khác biệt ở đây là khi chúng ta ngủ hay thiền định thì đó là những trải nghiệm vượt ra khỏi cơ thể vật lý tạm thời, trong khi đó, chết là trải nghiệm đi ra ngoài cơ thể vật lý mãi mãi. Khi chết, sự kết nối giữa thế giới vật lý và thế giới vi tế lập tức chấm dứt. Khi ấy, Sợi Dây Bạc sẽ mỏng dần rồi đứt hẳn, cơ thể vật lý bắt đầu quá trình tan rã và Linh hồn quay trở về với thế giới của những Linh hồn.

Trong “Bhagavad-Gita”, Krishna nói:

“Jatasya hi dhruvo mrtyur

Dhruvam janma martasya cha

Tasmad apariharye rthe

Na tvam socitum arhasi”.

“ Một người khi được sinh ra thì chắc chắn rồi sẽ phải chết, và sau cái chết người này chắc chắn được tái sinh. Vì vậy, khi không thể hoàn thành được nhiệm vụ của bạn, bạn không nên than khóc làm gì. ”

(Gita 2:27)

Thấu hiểu và trải nghiệm trước “cái chết” sẽ làm tăng sức mạnh của cơ thể vật lý, sẽ không còn sự lo lắng, nỗi sợ hãi vô lý về cái chết làm ảnh hưởng xấu đến hệ thống sinh lực của chúng ta. Chúng ta cũng sẽ tiến đến khả năng có thể rời khỏi cơ thể này nếu muốn, và điều này là những gì mà các Vị thầy vĩ đại đã đạt được. Họ được gọi là “Chirajneevs”.

Bằng việc hoàn tất các bài học trải nghiệm trên Trái đất, một thực thể Linh hồn trở thành một Vị thầy Hoàn hảo và dần thân vào hành trình đến những Thế giới Siêu nhân quả (thế giới của sự giác ngộ) đó là những vũ trụ có tần số cao hơn. Chúng được biết như là “Sathya Lokas” hoặc như Chúa Jesus có nhắc đến là “Thiên đường của Cha”.

Thực thể Linh hồn bây giờ trở thành một bản thể cấp cao. Cũng giống như việc sinh sản ở con người, bản thể cấp cao có thể tạo nên các tâm thức cấp thấp hay còn gọi là bản thể cấp thấp. Những bản thể bé nhỏ này không có sự khác nhau nào cả. Trong thế giới vi tế, bạn có thể làm bất kỳ điều gì mình muốn.

Các bản thể cấp thấp được tạo bởi các Vị thầy với những mục đích cụ thể. Chúng được đặt vào một nơi gọi là “Thế giới Nhân quả”. Và rồi những Thực thể-Linh hồn-Năng lượng non nớt này bắt đầu cuộc hành trình đã chọn của Sự luân hồi. Từ thế

giới nhân quả, từ Bản thể của sự tỉnh thức nhỏ bé, mảnh tâm thức (Linh hồn bé nhỏ) này đến Trái đất và đi vào cơ thể vật lý. Đây là cuộc sống đầu tiên của một Thực thể Linh hồn Mới.

Khi tâm thức này thu thập được một lượng những trải nghiệm vật lý và khi cơ thể vật lý phân hủy theo quy luật tự nhiên, lần đầu tiên, một “thực thể vi tế”, một “cơ thể vi tế” được tạo thành, đây là nơi cất giữ những trải nghiệm của lần tái sinh đầu tiên này. Và “cơ thể vi tế” sẽ có những trải nghiệm nhất định khi bước vào thế giới vi tế, nơi có tần số cao hơn. Sau mỗi lần như vậy, để lại lớp vỏ quả trứng bao bọc ở thế giới vi tế, thực thể Linh hồn này trở lại với cơ thể nhân quả hay lớp vỏ trống đang tồn tại ở thế giới nhân quả.

Ở đó, thực thể nhân quả Linh hồn chiêm nghiệm những trải nghiệm trong thế giới vật lý và kết quả trong thế giới vi tế, chuẩn bị cho chuyến đi tiếp theo tới một cơ thể vật lý khác. Tiến trình này cứ tiếp diễn và tiếp diễn.

Ba cơ thể của một Thực thể Hiện thân Linh hồn trong các thế giới vi tế, nhân quả và vật lý tiếp tục gặt hái được những trải nghiệm. Với mỗi lần tái sinh, thực thể nhân quả Linh hồn trong thế giới nhân quả đạt được thêm một ít sức mạnh và có thêm những trải nghiệm từ thế giới loài người. Tất cả các trải nghiệm của loài người chính là những bài học cần thiết nhất cho một Linh hồn mới.

Sau một số lần tái sinh nhất định, một Linh hồn trưởng thành bắt đầu tìm kiếm kiến thức về bản thân. Tìm kiếm câu trả lời cho câu hỏi “Tôi là ai?” vào những lần tái sinh cuối cùng khi thực thể nhân quả Linh hồn đã có được những trải nghiệm cần thiết trước đó.

Thực thể năng lượng Linh hồn Non nớt, khi lần đầu tiên nhúng mình vào thế giới vật lý, nó được gọi là “Linh hồn Trứng nước”, sau vài lần tái sinh nó trở thành một “Linh hồn Bé nhỏ”, sau vài lần nữa, nó được gọi là “Linh hồn Non trẻ”. Đi xa hơn nữa, nó trở thành một “Linh hồn Trưởng thành” và, sau nữa, là một “Linh hồn Già dặn”.

Khi một “Linh hồn Già dặn” tìm kiếm sự siêu việt để thấu hiểu sự thật cuối cùng, nó tìm kiếm để trở thành một “Vị thầy”, tiến trình của “sadhana” bắt đầu, thiền định bắt đầu và thông qua việc đánh thức “con mắt thứ ba”, sự hiểu biết của các cuộc sống trước kia tràn về.

Với những điều này, Linh hồn Già dặn sẽ trở thành Linh hồn Siêu Việt và vượt ra khỏi vòng sinh tử. Thực thể-Năng lượng-nhỏ bé lúc đầu đã có thể tiến vào những thế giới siêu nhân quả.

“Linh hồn Siêu Việt” tồn tại tại phần thấp hơn của thế giới siêu nhân quả. Mỗi “Linh hồn Siêu Việt” đều phải quay trở lại thế giới vật lý hoặc thế giới vi tế hoặc thế giới nhân quả để dẫn dắt các Linh hồn khác, dưới sự hiện diện như là một Vị thầy.

Khi một “Linh hồn Già dặn” phát triển lên cấp cao hơn, nó được gọi là một “Arihant”. Khi nó quay trở lại để giúp đỡ loài người với tư cách là Người thầy Tâm linh, nó được gọi “Bodhisatva”.

Cuối cùng, khi hoàn thành tất cả những nhiệm vụ giảng dạy, Vị thầy Hoàn hảo sống cuộc sống cuối cùng trên hành tinh. Sau đó Linh hồn tiếp tục trở thành Bản thể Cao cấp, giai đoạn này được gọi là “Buddha hood”. Khi một Vị thầy Hoàn hảo sống đời sống cuối cùng như một vị Phật thì Linh hồn sẽ trở thành Linh hồn Không giới hạn.

Tất cả các bản thể cao cấp đều là những Linh hồn Không giới hạn. Chúng tự chứa đựng bên trong sự vô hạn. Chúng trở thành “Paramatmas”. Chúng trở thành “Những người Cha trên thiên đường”.

Khi một Linh hồn còn trứng nước, không cần thiết phải có kiến thức về tâm linh. Nó không thể hiểu cũng không có nhiệm vụ cụ thể. Một Linh hồn Trứng nước chỉ đơn giản là tồn tại và hoạt động theo bản năng.

Một Linh hồn nhỏ bé đạt được những phẩm chất sơ khai ban đầu của con người và cố gắng củng cố những phẩm chất này trên mọi phương diện.

Một Linh hồn trẻ là một người lãnh đạo của những tầng lớp, địa vị, tổ chức giáo hội, của những tôn giáo khác nhau. Những Linh hồn trẻ là những người chỉ đạo các giáo phái điển hình mà thế giới đang được chứng kiến!

Một Linh hồn trưởng thành thì không vương bận về các tôn giáo hoặc sự khác biệt giữa con người với nhau. Một Linh hồn trưởng thành có xu hướng phát triển bản thân trong những môn như nghệ thuật, thể thao, thủ công và khoa học.

Một Linh hồn Già dặn bắt đầu cuộc tìm kiếm tâm linh và khi kết thúc, nó trở thành một Linh hồn Siêu Việt, sau đó nó theo đuổi công việc giảng dạy trong thời gian dài, và trở thành một “Linh hồn Không giới hạn”. Đức Phật, Chúa Jesus, Krishna, Mahavir... đều đã trở thành “Linh hồn Không giới hạn”!

Hành trình của Linh hồn từ một “Linh hồn Trứng nước” cho đến “Linh hồn Không giới hạn” có thể trải qua rất nhiều lần tái sinh! Nó có thể rơi vào khoảng hàng trăm hoặc hàng ngàn cuộc sống tùy thuộc vào sự tự do và cấp độ của sự hiểu biết của Linh hồn.

Bên cạnh những Linh hồn được tạo ra từ bản thể cao cấp, thì còn có vô kể những “Linh hồn Non nớt” khác được tốt nghiệp từ “nhóm Linh hồn động vật”. Có rất nhiều những “thực thể Linh hồn Non nớt” được hình thành từ nhóm những Linh hồn động vật. Vì vậy, bên cạnh những thực thể Linh hồn được tạo ra từ bản thể cao cấp, thì một lượng lớn thực thể Linh hồn khác cũng được tạo ra từ cách này.

Có “3 cái chết”:

Cái chết thứ nhất là của cơ thể vật lý, đó là khi bạn thay bộ “quần áo” vật lý và mặc vào bộ “quần áo” vi tế! Sau cuộc sống ở những thế giới vi tế, bạn cũng rời bỏ “quần áo” vi tế của bạn!

Khi bộ “quần áo” vật lý được rời bỏ, cơ thể vật lý lúc này được gọi là “Xác chết”.

Khi bộ “quần áo” vi tế được rời bỏ, thì “quả trứng vi tế” được biết như “vỏ rỗng”. Đây là cái chết thứ hai.

Sau khi vào được thế giới nhân quả, cái chết thứ ba là cái chết cuối cùng xảy ra khi cơ thể nhân quả cũng được *dứt bỏ* và hiện thân thực thể Linh hồn được thăng tiến vào những thế giới siêu nhân quả (thế giới của sự giác ngộ). Điều này xảy ra khi một người được giác ngộ!

“Giác ngộ” có nghĩa là “Cái Tôi - I ” được rũ bỏ. Khi tâm trí còn chìm trong bóng

tôi, cái tôi càng lớn. Nếu bạn giữ cái tôi “I” và cái của tôi “My”, bạn sẽ chỉ có thể tồn tại được ở thế giới nhân quả và không thể tiến lên thế giới của sự giác ngộ (siêu nhân quả).

Con người phải hoàn toàn làm tan rã đi sự quan trọng của “cái tôi”, và không thương tiếc nó. Khi sự quan trọng của “cái tôi” mất đi, chúng ta được thăng tiến vào những thế giới nhân quả! Và, như vậy bạn đã trải nghiệm được hoàn toàn câu chuyện về cuộc hành trình của Linh hồn.

Rất nhiều Vị thầy vĩ đại đã viết lại những trải nghiệm tâm linh của chính họ.

Theo đó những quyển sách tâm linh đáng dẫn nên đọc là: “A soul’s Journey” của Peter Recheleu. “Devachanic Plane, Astral Plane, Causal Plane” của Leadbeater và “Nature of Psyche” của Jane Roberts. Bên cạnh đó, quyển “Reincarnation and Karma” của tác giả Annie Besant nữa.

Song song với việc đọc sách, mỗi người cần phải thường xuyên thực hành thiền định. Chúng ta phải luôn nỗ lực để duy trì sự tỉnh thức trong những giấc mơ, điều này được gọi là “Giấc mơ tỉnh táo”! Và chúng ta sẽ trở thành những Vị thầy Hoàn hảo trong tương lai!

“Thiết lập mục tiêu” cũng rất quan trọng trong chuyến hành trình tâm linh của chúng ta. Chúng ta phải tiến lên với phương pháp đúng nhất trong việc thực hành thiền định, đọc đúng sách tâm linh và kết bạn với những người có thiên hướng về tâm linh như những Vị thầy tâm linh chẳng hạn. Sau đó, chúng ta sẽ bắt đầu chuyến hành trình trở thành “Vị thầy Hoàn hảo” (Perfect Master). Lộ trình tiến vào những thế giới siêu nhân quả sẽ trở nên đơn giản và dễ dàng hơn.

Sự hiểu biết về “Ba cái chết” rất cần thiết cho mỗi một cá nhân trên Trái đất để có được một cuộc sống viên mãn. Các Yogi vĩ đại là các nhà khoa học tâm linh, mỗi người phải trải nghiệm cuộc sống dựa trên những chứng nghiệm của chính bản thân họ.

Brahmarshi Patriji

TOBIAS MATERIAL

“CUỘC SỐNG SAU KHI CHẾT”

Được chứng nghiệm bởi

các Vị thầy ở *Thế giới bên kia*

Ba ngày đầu tiên sau khi một người rời khỏi thể xác vật lý là khoảng thời gian

rất nhạy cảm. Chẳng có bất kỳ quy tắc bắt buộc nào cho những việc sắp xảy ra. Những gì sẽ xảy ra dựa trên sự tỉnh thức của họ, cách thức họ trải qua cuộc sống, cách họ chết như thế nào.

Chúng tôi, những thiên sứ cấp cao, sẽ đến gặp họ. Đôi khi, chúng tôi được chào đón với đôi tay dang rộng cùng nước mắt và đôi lúc chúng tôi bị từ chối, bởi vì, họ đang mong đợi những gì đó khác hơn.

Có những lúc, họ thậm chí không nhìn thấy các thiên sứ bởi vì họ quá lưu luyến với cuộc sống vật lý mà không thể nhận ra các thiên sứ đang ở trước mặt họ. Khi bạn rời khỏi cơ thể và đến với thế giới của chúng tôi, chúng tôi đã ở đó. Chúng tôi, những thiên sứ của Linh hồn bất tử, đã ở sẵn đó bởi vì chúng tôi biết về bạn từ rất lâu rồi. Chúng tôi thấu hiểu bạn hơn cả những người thân và bạn bè của bạn trong cuộc đời này.

Chúng tôi chào mừng bạn trở lại! Họ đã biết chúng tôi từ những lần gặp mặt trong những giấc mơ. Họ biết rằng họ đã đến đúng nơi. Lúc đó, họ vẫn còn nặng nề với sự rung động của thế giới loài người. Chúng tôi đi cùng họ đến một nơi yên tĩnh và cùng họ nhìn lại cuộc đời mà họ vừa trải qua. Chúng tôi lắng nghe những câu chuyện của họ và cùng ôn lại những gì đáng nhớ nhất trong cuộc đời họ. Việc này sẽ giúp họ lấy lại sự cân bằng khi đi về thế giới của chúng tôi.

Bạn hỏi chúng tôi rất nhiều câu hỏi. Bạn hỏi những gì bạn đã làm là đúng hay sai... Và, câu trả lời luôn giống nhau. Không có gì sai cả. Đó chỉ là những trải nghiệm bạn tạo ra tương ứng với trí tuệ của bạn.

Bạn hỏi nhiều câu hỏi, nhiều câu hỏi về cuộc đời bạn. Bạn có thể làm tốt hơn không? Bạn có thể có những quyết định tốt hơn không? Chúng tôi thường khóc khi bạn hỏi những điều này. Bạn thân mến, tất cả những gì bạn làm đều đúng cả. Tất cả mọi thứ! Bạn chỉ chưa nhận ra rằng bạn có thể lắng nghe được sự chỉ dẫn thiêng liêng từ chính trong trái tim bạn mà thôi. Nó đã có sẵn rồi.

Khi bạn đến đám tang của chính mình, bạn sẽ biết thêm được nhiều điều. Với bạn, nó sẽ có một chút gì đó kỳ lạ. Nó thật hài hước. Nó chỉ là một buổi lễ! Bạn biết rằng mọi người không thể nghe thấy bạn. Bạn biết điều này. Nhưng, bạn lại đi đến sau lưng họ, đặt tay lên vai và an ủi họ rằng bạn vẫn bình thường.

Bạn đã từng được dạy rằng có một số cách khen thưởng và một số hình phạt sẽ đến khi bạn chết. Hầu hết con người đều mang nỗi sợ hãi này khi họ đến với thế giới của chúng tôi. Đây là điều khó khăn nhất mà chúng tôi phải thuyết phục họ. Chẳng có sự trừng phạt nào cả. Chẳng có ai xét xử bạn cả.

Một số người cảm thấy họ nhất định phải bị trừng phạt. Họ nép mình trong bóng tối. Họ tự vây bọc mình vào một không gian riêng, bao quanh bởi cảm giác xấu xa và tội lỗi. Lúc này, họ tự giam cầm, tự trói buộc mình vào những hình phạt cho tất cả những điều họ gây ra và cho rằng họ đã sai. Và, khi chúng tôi đứng xung quanh và cố gắng để nói với họ rằng chúng tôi yêu họ và không có việc làm nào sai cả, họ vẫn không muốn lắng nghe. Chúng tôi cũng buộc phải tôn trọng họ.

Đến một lúc nào đó – không thể biết được thời gian bao lâu, họ thoát ra khỏi điều này. Họ mở lòng ra. Khi đó, chúng tôi có thể bắt đầu làm việc với họ. Tuy vẫn nặng nề với sự rung động của con người nhưng họ đã bắt đầu nói chuyện với chúng tôi. Họ vẫn còn giữ sự kết nối nặng nề với Trái đất. Nhưng họ đã mở lòng ra và chúng tôi sẽ có một cuộc trò chuyện với họ.

Chúng tôi tập hợp lại, cùng với những người đã chết trước họ và các thiên sứ ở thế giới của chúng tôi. Sau đó, chúng tôi bắt đầu ôn lại và kể cho họ biết rằng: Họ thật sự là ai?

Chúng tôi giúp họ hiểu ra và cân bằng lại mọi thứ. Khi họ làm được điều đó, mọi việc sẽ tốt hơn rất nhiều. Vâng. Họ sẽ có một cái nhìn khác về những ký ức đã qua, những cuộc sống khác trong quá khứ để củng cố bản thân. Và, khi họ bắt đầu thoát khỏi sự rung động nặng nề của con người, niềm vui sẽ đến. Ngay lập tức họ muốn quay lại Trái đất! Họ muốn trở lại!

Một khi đã hiểu về chuyến hành trình của mình, họ muốn quay trở lại. Chúng tôi cố giúp họ hiểu điều này. Chúng tôi muốn họ dành nhiều thời gian hơn nữa ở đây, ở thế giới của chúng tôi, để hiểu biết nhiều hơn nữa và ngày càng trở nên cân bằng hơn. Dĩ nhiên chúng tôi biết rằng khi đã hiểu chuyến hành trình của mình, họ ngay lập tức muốn quay trở lại để trải nghiệm nhiều hơn.

Một số khác trong các bạn có thể ở lại và chờ đợi. Bạn dành thời gian nói chuyện với chúng tôi nhiều hơn. Bạn dành thời gian để du hành, ở đây chúng tôi có thể du hành xuyên không gian. Chúng ta có thể đi đến các phần khác của thế giới vật lý và các không gian khác xung quanh nó. Bạn sẽ dần dần nhớ ra mình là ai. Bạn nhìn lại cuộc sống quá khứ để chuẩn bị cho những điều tiếp theo.

Một khi một Linh hồn, một thiên thần đã ở trong hình dạng con người thì họ sẽ ở trong vòng tròn này cho đến khi hoàn thành. Họ cứ đi đi về về. Khi bạn quay trở lại với thế giới của chúng tôi, sẽ có rất nhiều nước mắt. Có rất nhiều câu chuyện. Có rất nhiều sự lạ kỳ. Nhưng, chúng tôi luôn luôn có thể thấy trong ánh mắt bạn rằng bạn muốn quay về, quay trở về Trái đất, trở về hình dạng con người, trở về để học nhiều hơn nữa. Trong bất kỳ cuộc đời nào, dù dài hay ngắn, vẫn có rất nhiều điều đạt được, rất nhiều sự thông thái mang lại cho Linh hồn, rất nhiều tình yêu thương

ở đó. Đó là lý do tại sao bạn đã luôn nói rằng: “Đây sẽ là đời sống cuối cùng của mình trên Trái đất...”, vì bạn đã lại nhìn vào quá khứ. Chúng tôi không thể là một phần của quá khứ, nhưng chúng tôi có thể quay trở lại quá khứ và cảm nhận được năng lượng ở đó. Chúng tôi không thể đi đến tương lai vì nó chưa được tạo ra. Chúng tôi chỉ có thể dự đoán được những gì có khả năng xảy ra. Chúng tôi có thể nhìn thấy được con đường bạn đang đi. Nhưng, chúng tôi không làm những việc đó ở đây. Vì cuộc sống chỉ diễn ra ở hiện tại. Tương lai chỉ là sự tưởng tượng về những gì sẽ xảy ra mà thôi. Chúng tôi đã học điều này từ rất lâu rồi, không thể dự đoán tương lai. Chúng tôi tự hỏi, khi nào con người cũng sẽ được học như vậy.

Hầu hết thời gian chúng tôi ở đây là để làm bạn với các bạn, đi cùng các bạn, chia sẻ kinh nghiệm và an ủi các bạn. Chúng tôi ở đây để chào đón bạn khi bạn đến với thế giới của chúng tôi. Chúng tôi ở đây để chia sẻ năng lượng và tình yêu thương với các bạn khi các bạn lưu trú lại đây trong một thời gian nhất định.

Ở thế giới này chúng tôi không cần phải ăn. Một số trong các bạn nghĩ rằng, chúng tôi cần phải ăn thức ăn giống của các bạn. Chúng tôi không cần. Chúng tôi thu nhận năng lượng, chúng tôi mang theo năng lượng bằng nhiều cách. Không cần thiết phải tiêu thụ các thực thể khác, không cần thiết phải ăn chúng và lấy năng lượng của chúng. Tất cả chúng tôi, bao gồm cả bạn nữa, đã học được từ rất lâu rằng điều đó là không cần thiết. Thật sự không cần thiết. Con đói không thể mất đi nếu bạn cố gắng tiêu hóa những thực thể khác.

Điều khác biệt chúng tôi làm là ngồi xuống trong mọi khoảnh khắc, mọi nơi và bắt đầu hít thở. Chúng tôi thở thực sự. Chúng tôi hít năng lượng vào và thở năng lượng ra. Còn khi bạn thở, bạn chỉ nghĩ rằng bạn đang thở không khí. Thực sự, bạn đang hít thở năng lượng.

Bạn là một con người siêu phàm. Khi thực phẩm chạm đến sự rung động của bạn, bạn ngay lập tức hấp thụ nó. Bạn chẳng phải thực hiện quá trình nào cả. Chỉ có một quá trình duy nhất, đó chính là Hiện tại. Hiện tại luôn bên bạn bất kỳ lúc nào.

Ở nơi được gọi là “thế giới bên kia” này, chúng ta có thể tạo ra bất cứ điều gì chúng ta muốn. Chúng tôi có thể tạo ra một ngôi nhà đẹp. Tôi, Tobias, tạo ra một nơi mà tôi thích, dựa trên kinh nghiệm của tôi khi là một con người. Đó là một ngôi nhà ở tại vùng quê đầy cây xanh, đầy nắng, một con suối ở phía sau ngôi nhà và tất cả các loài động vật ở xung quanh. Tôi yêu những con vật của tôi khi còn là một con người. Vì vậy tôi muốn tái tạo lại chúng ở nơi này.

Nhưng những gì bạn tạo ra ở đây không hoàn toàn giống với ở thế giới vật lý. Nó giống như một cơn gió so với trải nghiệm của loài người, nơi mà bạn ở trong hình dạng vật lý và có thể trải nghiệm nó một cách thật sự. Bạn chỉ có thể trải nghiệm

một cách tuyệt vời nhất trong hình dạng con người khi bạn sống ở thời điểm hiện tại hơn là lo lắng về những việc đã xảy ra trong quá khứ hoặc những gì sẽ đến vào ngày mai.

Bạn muốn có một cái nhìn rộng lớn. Bạn muốn một bức tranh tổng quát. Bạn muốn biết tất cả những gì trong quá khứ và tất cả những gì sẽ đến trong tương lai. Bạn quên rằng cuộc sống trong thời điểm hiện tại này là để trân trọng những trải nghiệm trong đời sống loài người.

Trở thành con người là một món quà bởi vì nó giúp bạn nhận diện được bản thân. Bạn có được một sự nhận diện nào đó trong mỗi cuộc sống. Nhưng, món quà chỉ đến khi bạn thấu hiểu được rằng, trong hình dạng con người, bạn vượt xa hơn cái tên trên giấy phép lái xe của bạn. Bạn rộng lớn hơn. Bằng cách đi vào thế giới loài người và ở trong một cơ thể vật lý, bạn đẩy nhanh hơn quá trình phát triển của riêng bạn, gấp mười lần, một trăm lần so với các thực thể khác chưa bao giờ đến được Trái đất.

Có rất nhiều thực thể đã không đến được Trái đất, nhiều, rất nhiều, rất rất nhiều thực thể không bao giờ đến được Trái đất. Nhiều thực thể phải chờ đợi một thời gian rất lâu để có thể đến Trái đất. Thậm chí nhiều thực thể khác phải chờ đợi cho đến khi một Trái đất mới được hình thành trong vũ trụ.

Ngay lúc này, chỉ có một hành tinh duy nhất được gọi là Trái đất. Nhưng trong tương lai, sẽ xuất hiện rất nhiều nơi có sự rung động như Trái đất. Những việc bạn đang làm hiện giờ sẽ tạo ra một Trái đất mới và một Trái đất mới khác nữa tiếp sau đó. Và, vũ trụ sẽ bắt đầu mở rộng hơn và tạo cơ hội thêm cho các thực thể khác đến để trải nghiệm sự tỉnh thức của con người và sau cùng là sự tỉnh thức siêu phàm.

Ngay cả khi bạn quay lại thế giới của chúng tôi, bạn vẫn không nhớ được. Có những thực thể đã chết nhưng vẫn không mở mắt nhìn về phía chúng tôi. Họ chỉ hướng về Trái đất. Bạn định nghĩa họ như những hồn ma. Họ đi lang thang trên Trái đất. Họ bị mất đi bản chất đúng nghĩa của con người trong họ. Đôi khi họ tìm cách để được tái sinh và tiếp tục bước đi trên Trái đất, họ muốn được ở lại với sự rung động của con người.

Một số khác không vậy chào bạn, họ là những thiên thần chưa bao giờ có được những trải nghiệm này. Họ biết trước sau gì họ cũng sẽ đi con đường mà bạn đã đi. Họ biết quá trình tiến hóa Linh hồn cho chính họ, rằng đây là cách duy nhất để bước lên. Nhưng, ngay lúc này, họ đang đứng phía sau bạn chỉ với lòng kính trọng sâu sắc về người bạn của họ, chính bạn. Bạn đã đi qua con đường của một con người và giờ đây bạn đang bước vào lộ trình của một con người thiêng liêng. Bạn đang di chuyển vào một vùng năng lượng mới để tạo ra những điều cho những người đến sau bạn có thể trải nghiệm.

Khi bạn quay trở lại đây với chúng tôi, chúng tôi sẽ chào đón bạn. Thật sự, chúng ta sẽ ăn mừng. Thật sự, chúng ta sẽ cùng nhìn lại các sự kiện của cuộc đời bạn, trong cuộc đời này và nhiều cuộc đời khác. Chúng ta sẽ ăn mừng!

Nguồn: www.crimsoncircle.com

“LINH HỒN ĐANG ĐẾN”

Linh hồn đang đến nhận thức được bản thân chuẩn bị cho việc tái sinh. Kế hoạch cho cuộc sống sắp tới của Linh hồn cũng đã được lựa chọn một cách tỉnh thức cùng với sự hiểu biết.

Linh hồn mới đến luôn có mối quan hệ mật thiết với các thành viên trong gia đình đã từng sống cùng họ trong những cuộc sống trước hoặc trên những hành tinh phi vật chất. Tuy nhiên, đôi khi một Linh hồn có thể tình nguyện tái sinh vào một gia đình chưa từng biết để giúp họ phát triển lên. Khi làm như vậy, quá trình tiến hóa của Linh hồn tình nguyện này cũng sẽ được phát triển thêm.

Ví dụ, một Linh hồn đã từng là bà ngoại thường sẽ quay lại gia đình dưới vai vế của một đứa cháu ngoại để giải quyết các vấn đề của chính gia đình đó. Điều này xảy ra thường xuyên hơn chúng ta nghĩ.

Tại sao một Linh hồn có thể lựa chọn một môi trường trải nghiệm mà nó biết trước có thể dẫn đến những thách thức về thể chất hoặc cảm xúc? Tất cả các bạn đều là những thực thể tìm kiếm sự phát triển và sẽ nắm lấy bất cứ cơ hội nào để gia tăng tình yêu thương. Hầu như không ngoại lệ, tất cả các Linh hồn có liên quan đến những vướng mắc tình cảm đó đã biết đến nhau và đã sống cùng nhau, có liên hệ huyết thống với nhau trong những đời sống trước.

Một Linh hồn chọn loại trải nghiệm nào đó một cách cẩn thận. Không chỉ thận trọng trong việc lựa chọn, Linh hồn còn hỏi ý kiến của các Linh hồn khác để xem xét tất cả các khả năng có thể xảy ra trước khi bắt đầu cho cuộc hành trình ý thức này. Linh hồn lựa chọn một cuộc sống giới hạn trong thế giới vật lý không chỉ để

phục vụ người khác mà trước hết là để phục vụ cho sự phát triển của riêng mình.

Cảm xúc được chữa lành khi bạn trân trọng những gì cha mẹ đã mang lại cho bạn, những người đã phục vụ bạn cũng như bạn đã phục vụ họ. Họ đã trở thành một phần của bạn và đó chính là một phần của bạn trong căn nghiệp với gia đình để cùng nhau phát triển đi lên.

Khi bạn thấu hiểu rằng tất cả mọi thứ đã được lựa chọn và sắp đặt, bạn sẽ trân trọng những món quà mà cha mẹ đã mang đến cho bạn. Bây giờ, bạn đã nhận ra

bản chất thực sự của Linh hồn. Khi bạn yêu thương, kính trọng cha mẹ, Linh hồn của bạn sẽ trợ giúp nhiều hơn cho chính bạn và cuộc sống của bạn sẽ tràn đầy niềm vui.

Nếu bạn không thừa nhận cha mẹ nghĩa là bạn đã phủ nhận các lựa chọn của bạn cho cuộc sống này. Và bạn đã chối bỏ bản chất của chính bạn, mục đích của bạn và những gì họ mang lại cho bạn. Bạn mang trong mình những đặc điểm, suy nghĩ, ý tưởng và niềm tin của cha mẹ. Họ có những ảnh hưởng đến bạn chỉ khi bạn tin rằng bạn đang ở đây để làm cho cả gia đình được tiến hóa và khi làm như vậy bạn cũng đã tạo ra sự tiến hóa cho gia đình nhân loại, khi đó bạn là một người đã thoát ra khỏi những giới hạn, hành tinh này luôn không ngừng thay đổi.

Nguồn: “Omni” - “The Four Principles of Creation” - John L. Payne

“THỂ GIỚI VI TẾ”

Với vai trò của một người thầy chỉ dẫn tâm linh đến Trái đất để giúp đỡ loài người vượt qua quy luật nghiệp quả vật lý, tôi nhận được sự chỉ định của *Thượng đế* đến phục vụ tại hành tinh Vi tế như là một người dẫn đường. Hành tinh này được gọi là Hiranyaloka hoặc *hành tinh Ánh sáng Vi tế*. Ở đó, tôi giúp đỡ cho những thực thể phát triển để thoát khỏi *Nghiệp* vi tế và thoát khỏi sự luân hồi vi tế. Những người cư trú ở Hiranyaloka đã phát triển cao về tâm linh; tất cả đều bắt buộc; trong cuộc sống vừa qua của họ ở Trái đất, tất cả họ đều đã đạt được sức mạnh thiên định và rời khỏi cơ thể vật lý một cách tinh thức khi chết. Không ai có thể đi vào Hiranyaloka nếu người đó không vượt qua được những bài học tại Trái đất của “sabikalpa samadhi” để đi vào trạng thái cao hơn của “nirbikalpa samadhi”.

Những người cư trú trên Hiranyaloka đã vượt qua tầng không gian vi tế cấp thấp, nơi mà gần như tất cả các sinh vật trên Trái đất phải đi đến khi chết; họ đã giải quyết được rất nhiều các hạt giống nghiệp quả trong quá khứ ở thế giới vi tế. Chỉ có những thực thể tiến bộ mới có thể thực hiện được công việc này một cách hiệu quả trong thế giới vi tế. Sau đó, để tiếp tục phát triển Linh hồn và giải quyết các nghiệp quả (dưới dạng vỏ trứng) trong cơ thể vi tế, những thực thể cao cấp đó dựa theo quy luật vũ trụ để tái sinh vào cơ thể vi tế mới tại Hiranyaloka, Mặt trời Vi tế hay Thiên đường, nơi mà tôi được cử đến để giúp đỡ họ. Tại Hiranyaloka, cũng có rất nhiều thực thể cao cấp đến từ thế giới nhân quả.

Tạo hóa đã bao bọc Linh hồn con người lần lượt trong ba cơ thể: cơ thể nhân quả (ý định), cơ thể vi tế (chứa đựng cảm xúc và suy nghĩ) và cơ thể vật lý. Tại Trái đất,

con người được trang bị thêm những giác quan vật lý. Một thực thể vi tế hoạt động bằng cơ thể cảm xúc và ý thức. Một thực thể nhân quả tồn tại ở thế giới hạnh phúc của những ý định. Công việc của tôi là giúp đỡ những thực thể vi tế này tiến lên thế giới nhân quả.

Có rất nhiều hành tinh vi tế và vô số những thực thể vi tế.

Những cư dân ở đây có thể di chuyển từ hành tinh này sang hành tinh khác với tốc độ nhanh hơn năng lượng điện từ.

Vũ trụ vi tế, được tạo ra bởi những rung động của ánh sáng và màu sắc, lớn gấp hàng trăm lần vũ trụ vật chất. Thế giới vật chất so với thế giới vi tế như là một quả bóng rổ đứng cạnh bên một khinh khí cầu! Cũng giống như rất nhiều những mặt trời và ngôi sao vật lý trong không gian, tồn tại vô số những mặt trời và ngôi sao vi tế. Những hành tinh vi tế cũng có mặt trời và mặt trăng nhưng đẹp hơn so với vũ trụ vật lý rất nhiều. Những ngôi sao, mặt trời, mặt trăng vi tế tỏa ra những tia sáng rực rỡ chói lọi. Ngày và đêm tại thế giới vi tế dài hơn tại Trái đất.

Thế giới vi tế luôn luôn tươi đẹp, sạch sẽ, tinh khiết và ngăn nắp. Không có những hành tinh cần cỗi hoặc không có sự sống. Không có cỏ dại, vi khuẩn, sâu bọ và rắn rết. Không giống như sự luân chuyển khí hậu theo mùa tại Trái đất, những hành tinh vi tế chỉ có nhiệt độ của mùa xuân vĩnh cửu, thỉnh thoảng có những bông tuyết rực rỡ và những cơn mưa sắc màu. Các hành tinh vi tế có rất nhiều những hồ nước lấp lánh, những bãi biển trong xanh và những dòng sông cầu vồng.

Tại vũ trụ vi tế cấp thấp, không phải Thiên đường vi tế Hiranyaloka, có rất nhiều những thực thể vi tế vừa mới đến từ Trái đất và vô số những thiên thần, người cá, cá, động vật, yêu tinh, người lùn, á thần và các Linh hồn, tất cả cư ngụ trên những hành tinh vi tế khác nhau tùy thuộc vào căn nghiệp của mỗi thực thể. Những Linh hồn tốt và xấu ở tại những khu vực rung động khác nhau. Linh hồn tốt được đạo chơi tự do nhưng Linh hồn xấu thì bị giới hạn. Cũng giống như những sinh vật trên Trái đất, giun ở trong đất, cá ở dưới nước và chim ở trên cao, những thực thể vi tế khác nhau cũng cư ngụ ở những tầng rung động khác nhau.

Những thực thể bị trục xuất từ những thế giới khác vì chiến tranh, mâu thuẫn cư ngụ ở tầng tối tăm của vũ trụ vi tế cấp thấp để giải quyết những căn nghiệp xấu xa.

Bên trên những hành tinh vi tế đen tối như nhà tù này là vô số những vương quốc tươi đẹp và tràn ngập ánh sáng! Vũ trụ vi tế dễ dàng hơn cho việc thực hiện những mong muốn và tìm kiếm sự hoàn hảo so với Trái đất. Mỗi vật chất vi tế đều thể hiện sự mong muốn của Tạo hóa và mong muốn của chính các thực thể vi tế đó. Họ sở hữu sức mạnh để có thể tạo ra hoặc bỏ đi tất cả mọi thứ. Tạo hóa đã ban cho

những đứa con vì tế của mình sự tự do và quyền lực để có thể sở hữu hoặc thay đổi theo bất kỳ mong muốn nào tại vũ trụ vì tế. Tại Trái đất, một chất rắn nếu muốn chuyển thành chất lỏng hoặc một dạng khác thì phải bằng các phương pháp hóa học, nhưng chất rắn vì tế có thể được chuyển đổi thành chất lỏng, chất khí hoặc năng lượng ngay lập tức chỉ bằng mong muốn của những người sống ở đây.

Trái đất đen tối bởi những cuộc chiến tranh và giết chóc ở khắp mọi nơi trên biển, đất liền và không khí, nhưng tại vương quốc vì tế mọi thứ đều công bằng và hạnh phúc như nhau. Các thực thể vì tế tự quyết định hình dạng tồn tại theo mong muốn. Hoa, cá hoặc động vật có thể biến thành một con người trong thoáng chốc. Tất cả các thực thể vì tế đều có thể tồn tại dưới mọi hình thức và dễ dàng trong việc giao tiếp với nhau. Chẳng có giới hạn hay luật định nào cả. Ví dụ, tất cả các thực vật vì tế đều có thể tạo ra những quả xoài vì tế hoặc các loại trái cây, hoa quả khác nếu muốn. Chỉ có sự giới hạn về nghiệp quả chứ không có sự phân biệt về hình dạng mong muốn ở thế giới vì tế. Mọi thứ đều rung động với ánh sáng sáng tạo của Tạo hóa.

Không có ai được sinh ra bởi người phụ nữ cả! Con cái được tạo ra từ những thực thể vì tế thông qua mong muốn vũ trụ của họ thành những hình dạng vì tế cô đặc. Những thực thể mới đến này gia nhập gia đình vì tế thông qua những lời mời hoặc những mục đích tâm linh nào đó.

Cơ thể vì tế không thể bị làm nóng, lạnh hoặc thay đổi theo điều kiện tự nhiên. Cơ thể vì tế bao gồm một bộ não vì tế như một bông hoa sen với hàng ngàn cánh hoa ánh sáng và sáu trung tâm năng lượng tinh thức trong sushumna như một bộ xương vì tế. Trái tim thu hút năng lượng vũ trụ và ánh sáng từ bộ não vì tế rồi bơm đến các dây thần kinh và tế bào vì tế. Các thực thể vì tế có thể tác động đến cơ thể bằng sự rung động năng lượng.

Cơ thể vì tế là một bản sao chính xác của cơ thể vật lý ở cuộc sống cuối cùng. Các thực thể vì tế giữ nguyên hình dạng có được khi còn trẻ trong cuộc lưu trú tạm thời trên Trái đất trước đó. Thỉnh thoảng, các thực thể vì tế cũng chọn hình dạng già dặn – giống như tôi.

Không giống như không gian ba chiều của thế giới vật lý được chúng nghiệm bởi năm giác quan, thế giới vì tế được cảm nhận bởi giác quan thứ sáu bao gồm tất cả các giác quan khác. Các thực thể vì tế hoàn toàn dùng cảm nhận trực giác để nhìn, nghe, ngửi, nếm và chạm. Họ có ba con mắt nhưng hai con mắt trong số đó gần như đóng. Con mắt thứ ba đặc biệt nhất, nằm ở chính giữa trán luôn luôn mở.

Các thực thể vì tế cũng có những giác quan bên ngoài như tai, mắt, mũi, lưỡi và da nhưng họ chỉ dùng giác quan trực giác để cảm nhận những cảm giác trên cơ thể,

họ có thể nhìn bằng tai, bằng mũi hoặc da. Họ có thể nghe bằng mắt hoặc lưỡi, có thể ném bằng tai hoặc da...

Cơ thể vật lý có thể bị ảnh hưởng bởi nhiều tác nhân nguy hiểm và dễ dàng bị làm đau hoặc bị thương. Cơ thể vi tế cũng có thể bị thương hoặc bị đứt lìa nhưng có thể được phục hồi ngay lập tức.

Cái đẹp ở thế giới vi tế được đánh giá theo khả năng tâm linh chứ không phải bằng vẻ bề ngoài. Do đó, các thực thể vi tế không chú ý nhiều đến hình thức bên ngoài. Họ có thể mặc những bộ trang phục với bất kỳ màu sắc nào theo ý muốn. Cũng giống như con người mặc những bộ đồ lịch lãm trong bữa tiệc, những thực thể vi tế cũng lựa chọn những bộ đồ đặc biệt trong những lễ hội của họ.

Lễ hội của thế giới vi tế, tại những hành tinh cao tầng như Hiranyaloka, diễn ra khi có một thực thể nào đó được giải phóng khỏi thế giới vi tế và tiến lên thế giới nhân quả. Trong những lễ hội này, những đấng Tạo hóa tại thiên đường, người tạo ra những tâm thức vừa được thăng tiến, sẽ tham dự lễ hội bằng cách sử dụng một cơ thể bất kỳ. Để chúc mừng cho tâm thức vừa thăng tiến, đấng Tạo hóa sẽ chọn bất kỳ hình dạng nào mà tâm thức đó muốn. Khi tâm thức nhận ra sự thật, tâm thức đó sẽ gặp lại những bậc Tạo hóa. Ví dụ, Jesus, Đức Cha của thế giới Tạo hóa vô hạn, đưa ra những sứ mạng cho các tâm thức nào đó, Jesus sẽ tham dự buổi tiệc này với tâm

thức đó. Tạo hóa khi tạo ra một tâm thức luôn kèm theo những yêu cầu có thể được nhận ra nhưng cũng có thể chưa nhận ra ngay được.

Trực giác của các thực thể vi tế có thể quan sát được các hoạt động của con người trên Trái đất, tuy nhiên con người vật lý không thể nhìn thấy được thế giới vi tế nếu như giác quan thứ sáu của họ không được phát triển. Rất nhiều người trên Trái đất đã liên hệ được với những thực thể ở thế giới vi tế và nhân quả.

Những thực thể cao cấp trên Hiranyaloka gần như luôn luôn thức và hạnh phúc trong cả ngày và đêm ở thế giới vi tế. Họ giúp các thực thể khác giải quyết các rắc rối của vũ trụ và cứu rỗi những đứa con lạc lối ở Trái đất. Khi những thực thể ở Hiranyaloka ngủ, họ cũng có những giấc mơ về tương lai. Họ luôn hướng về ý thức cao cấp nhất ở Nirbikalpa.

Những cư dân của tất cả mọi hành tinh ở thế giới vi tế vẫn có lúc cảm thấy đau buồn. Tâm trí của những thực thể cao cấp ở hành tinh vi tế Hiranyaloka vẫn cảm thấy đau khổ khi phạm phải một lỗi lầm nào đó đi ngược lại với Sự thật. Những thực thể tiến bộ này luôn cố gắng làm hoàn hảo những suy nghĩ và hành động của mình theo các quy luật tâm linh.

Các cư dân vi tế dùng thần giao cách cảm để giao tiếp với nhau, không giống như cách giao tiếp của người Trái đất bằng cách viết và nói. Không có bất kỳ sự nhầm lẫn hay khó hiểu nào cả. Các thực thể vi tế hành động và làm việc giống như những hình ảnh của một bộ phim được chiếu lên trên màn trắng bằng máy chiếu phim, tất cả đều là hình ảnh của ánh sáng. Họ gần như không thở, họ không cần khí Oxy. Con người sống bằng nước, không khí và năng lượng của thức ăn, các thực thể vi tế sống chủ yếu bằng ánh sáng vũ trụ.

Nhận thức cấp cao về Sự Thật luôn luôn đúng và không thay đổi, trong khi những trải nghiệm thoáng qua của các giác quan chỉ là tạm thời hoặc tương đối và sớm muộn rồi cũng sẽ bị lãng quên trong trí nhớ.

Những loại rau ánh sáng cũng được trồng trên thế giới vi tế. Những thực thể vi tế ăn rau và uống những dòng rượu tuôn ra từ con suối ánh sáng. Cũng giống như con người trên Trái đất có thể quay và chiếu lại những hình ảnh trên tivi, những thực thể cao cấp có thể làm biến mất những luống rau và trồng lại nó trên bầu trời hoặc bất kỳ hành tinh vi tế nào mà họ muốn. Những cư dân trên hành tinh thiên đường Hiranyaloka gần như không cần thiết phải ăn uống, và ngoài ra có những thực thể cao cấp hơn (những Linh hồn tự do và gần như không có giới hạn trên thế giới nhân quả) không bao giờ ăn gì để giữ gìn năng lượng hạnh phúc.

Những Linh hồn vi tế gặp lại rất nhiều những người thân, cha mẹ, vợ chồng, bạn

bè trong rất nhiều lần tái sinh trên Trái đất hoặc một hành tinh nào đó ở vương quốc vi tế. Do đó, sự yêu thương mà họ dành cho tất cả là như nhau! Họ học cách để thể hiện sự yêu thương tâm linh cho tất cả mọi người từ đứa trẻ cho đến những hiện thân khác của Tạo hóa.

Mặc dù sự thể hiện tình yêu thương có thể khác nhau, ít hoặc nhiều tùy vào sự phát triển và chất lượng của các mối quan hệ trong cuộc sống trước trên Trái đất, các Linh hồn vi tế luôn sử dụng trực giác để nhận ra những người đã từng quen biết ở những hành tinh khác và chào đón họ đến với ngôi nhà vi tế mới của mình. Bởi vì tất cả mọi thực thể được tạo ra đều là riêng biệt và có tính chất khác nhau, các thực thể vi tế luôn nhận ra được những người bạn cho dù họ ở dưới hình dạng nào, giống như những diễn viên trên Trái đất luôn được nhận ra cho dù họ ở trong trang phục nào đi chăng nữa.

Một cuộc sống tại thế giới vi tế kéo dài hơn nhiều so với tại Trái đất. Một thực thể vi tế bình thường sẽ sống từ 500 năm đến 1.000 năm nếu so sánh với thời gian trên Trái đất. Một cây tùng có thể sống 1.000 năm. Cũng giống như những Yogi có thể sống hàng trăm năm trên Trái đất trong lúc hầu hết những người bình thường sẽ chết trước tuổi 60, một số thực thể vi tế có thể sống lâu hơn rất nhiều so với những thực thể khác. Những vị khách đến với thế giới vi tế sẽ ở lại bao lâu tùy thuộc vào căn nghiệp vật lý, họ sẽ trở lại Trái đất vào thời điểm phù hợp cho căn nghiệp của họ.

Các Linh hồn vi tế không phải đau khổ khi rũ bỏ cơ thể vi tế lúc chết. Tuy nhiên, cũng có một vài thực thể cảm thấy hồi hộp khi rời bỏ cơ thể vi tế để tiến lên cơ thể nhân quả. Thế giới vi tế không hề có bệnh tật, tuổi già và sự tự hủy hoại. Con người ở Trái đất sợ hãi khi thiếu đi ba thứ: không khí, thức ăn và giấc ngủ vì họ nghĩ rằng tâm thức của họ chỉ là cơ thể vật lý yếu đuối này.

Cái chết vật lý xảy ra khi không còn hơi thở và bắt đầu xuất hiện sự phân hủy của tế bào. Cái chết vi tế là sự phân tán của các hạt năng lượng cấu tạo nên cuộc sống của các thực thể vi tế. Với cái chết vật lý, con người mất đi ý thức với cơ thể thịt da và nhận ra mình đang ở trong cơ thể năng lượng trên thế giới vi tế. Với trải nghiệm cái chết vi tế, thực thể chuyển từ nhận thức của sự sinh ra và chết đi trong thế giới vi tế đến nhận thức của sự sinh ra và chết đi trong thế giới vật lý. Quá trình lập đi lập lại trong thế giới vi tế và vật lý này xảy ra với tất cả các thực thể chưa có được sự giác ngộ. Kinh Thánh đã định nghĩa thiên đàng và địa ngục do chính con người tạo ra bằng những ký ức sâu trong tiềm thức về rất nhiều những trải nghiệm của những hành động sai lạc và đau khổ ở thế giới vi tế và vật lý.

Con người quay về gần với tâm thức của mình nhất khi ở trong cơ thể nhân quả.

Cơ thể nhân quả bao gồm 35 nguyên tố của Tạo hóa, cơ thể vi tế bao gồm 19 nguyên tố và cơ thể vật lý bao gồm 16 nguyên tố.

19 nguyên tố của cơ thể vi tế tạo ra tinh thần, cảm xúc và các hạt năng lượng sống. 19 nguyên tố bao gồm trí thông minh, bản ngã, cảm xúc, tâm trí (ý thức của tâm thức), 5 công cụ của kiến thức – nằm trong cơ thể năng lượng gồm nhìn, nghe, ngửi, nếm và chạm, 5 công cụ của hoạt động – các khả năng để thực thi các hoạt động bao gồm sinh sản, bài tiết, nói, đi và kỹ năng bằng tay, và 5 nguyên tố của sự sống – để duy trì các chức năng của cơ thể bao gồm tiêu hóa, chuyển hóa, đào thải, tuần hoàn và phục hồi. Sự kết hợp năng lượng vi tế của 19 nguyên tố này tạo ra sự sống cho cơ thể vật lý - được tạo ra bởi 16 nguyên tố vật chất.

Với 35 nguyên tố của cơ thể nhân quả, Tạo hóa đã tạo ra 19 nguyên tố vi tế và 16 nguyên tố vật lý. Bằng cách điều chỉnh sự rung động trước tiên là của năng lượng vi tế sau đó là vật chất, Tạo hóa đã tạo ra cơ thể vi tế và cuối cùng là cơ thể vật lý cho một con người. Theo thuyết tương đối, vũ trụ nhân quả và cơ thể nhân quả sẽ khác với vũ trụ vi tế và cơ thể vi tế; vũ trụ vật lý và cơ thể vật lý cũng khác biệt với các dạng tồn tại này.

Các mong muốn ở thế giới vật lý thể hiện ở sự ích kỷ và thỏa mãn cho các giác quan. Sự cảm dỗ để thỏa mãn cho các giác quan còn lớn hơn mong muốn của năng lực vi tế và nhân quả.

Những mong muốn ở thế giới vi tế thể hiện trong việc tận hưởng sự rung động. Các thực thể vi tế thích thú thú âm nhạc của thiên nhiên và tận hưởng nguồn ánh sáng muôn màu không bao giờ tắt của Tạo hóa. Các thực thể vi tế có thể nếm, ngửi và chạm được vào ánh sáng. Các mong muốn vi tế cũng thúc đẩy những thực thể vi tế để tận hưởng và trải nghiệm tất cả mọi sự vật được tạo ra bởi ánh sáng bằng suy nghĩ và những giấc mơ.

Những mong muốn ở thế giới nhân quả thể hiện ở sự nhận thức. Những thực thể gần như tự do và chỉ được bao bọc trong cơ thể nhân quả này luôn nhìn nhận toàn bộ vũ trụ như là những ý tưởng của Tạo hóa; họ có thể tạo ra tất cả mọi thứ chỉ bằng suy nghĩ đơn giản. Các thực thể nhân quả coi sự tận hưởng của các cảm giác vật lý và của ánh sáng vi tế là đơn giản và tầm thường cho các giác quan của Linh hồn. Các thực thể nhân quả có thể tạo ra những cảm giác này ngay lập tức. Những thực thể chỉ còn lại cơ thể nhân quả có thể tạo ra vũ trụ như là một bậc Tạo hóa. Bởi vì tất cả các Tạo hóa đều được tạo ra bởi những mong muốn của vũ trụ, những Linh hồn trong lớp áo mỏng nhân quả có đủ sức mạnh để làm được điều này.

Một Linh hồn, không thể nhìn thấy được một cách tự nhiên, chỉ có thể được nhận ra khi khoác lên mình một hoặc vài lớp cơ thể nào đó. Cơ thể thể hiện những

mong muốn chưa được thỏa mãn hết của thực thể.

Khi một Linh hồn vẫn ở trong một, hai hoặc ba lớp cơ thể, dấu hiệu của sự thiếu hiểu biết và các mong muốn không cần thiết, Linh hồn đó không thể nào hòa nhập được với thế giới tâm linh. Khi cơ thể vật lý tan rã vì cái chết, vẫn còn hai cơ thể - vi tế và nhân quả - chưa cho phép Linh hồn tiến lên thế giới tinh thức tự do. Những ham muốn vô nghĩa mất đi khi con người có được sự thông thái, sức mạnh của sự thông thái tâm linh có khả năng làm tan rã hai cơ thể còn lại. Cuối cùng, Linh hồn nhỏ bé sẽ hòa hợp với sự tự do; hợp nhất với sự vĩ đại vô hạn.

Thế giới nhân quả vô cùng huyền ảo! Để thấu hiểu được nó, một người phải có khả năng tập trung cao độ. Người đó có thể nhắm mắt lại và nhận thức được toàn bộ sự rộng lớn của vũ trụ vi tế và vũ trụ vật lý, kinh khí cầu ánh sáng và quả bóng rổ vật chất, chỉ là sự tồn tại của ý nghĩ. Nếu sự tập trung của con người cao cấp đó có thể tạo ra được tất cả mọi thứ trong hai vũ trụ này bằng suy nghĩ đơn giản, người đó sẽ tiến lên được thế giới nhân quả và đứng giữa ranh giới hợp nhất giữa suy nghĩ và sự vật. Người đó thấu hiểu được tất cả mọi thứ: chất lỏng, chất rắn, chất khí, điện từ, năng lượng, các thực thể, Chúa, con người, động vật, các hành tinh, cây cối, vi khuẩn... đều là biểu hiện của sự tinh thức, giống như một người có thể nhắm mắt lại và nhận thấy mình đang tồn tại một cách tinh thức, ngay cả khi cơ thể của anh ta không thể được nhìn thấy bằng mắt thường và chỉ tồn tại như ý nghĩ.

Tất cả những gì con người Trái đất có thể tưởng tượng ra thì thực thể nhân quả đều có thể làm chúng trở thành sự thật. Trí thông minh to lớn của con người có thể giúp họ tưởng tượng ra được tất cả mọi thứ, có thể di chuyển sang hành tinh khác, đi sâu vào trong lòng đất, bay lên bầu trời cao hoặc biến thành bất kỳ thứ gì. Nhưng các thực thể ở thế giới nhân quả còn tự do hơn nhiều, họ có thể biến suy nghĩ thành những vật chất cụ thể một cách cực kỳ đơn giản mà chẳng có bất kỳ giới hạn nào về vật chất, vi tế hoặc nghiệp quả.

Thực thể nhân quả nhận ra rằng vũ trụ vật lý không phải chỉ được tạo thành bởi những hạt electron, vũ trụ vi tế không chỉ được tạo thành từ những hạt năng lượng mà cả hai vũ trụ này được tạo thành từ những ý tưởng của Tạo hóa, sắp đặt và phân biệt bởi Maya – quy luật ngăn cách giữa thế giới Tạo hóa và những gì được Tạo hóa tạo ra.

Linh hồn ở thế giới nhân quả nhận ra những Linh hồn khác bằng một đặc điểm tâm linh – cơ thể được tạo ra từ ý nghĩ, cũng là cơ thể duy nhất của các Linh hồn ở nơi đây. Các thực thể nhân quả nhận thấy được sự khác biệt giữa cơ thể và suy nghĩ của mình. Giống như một người ở thế giới vật lý khi nhắm mắt lại có thể nhìn thấy được những đốm trắng hay vệt xanh, các thực thể nhân quả cũng có thể nhìn, nghe,

cảm nhận, nếm và chạm nhưng chỉ bằng suy nghĩ; họ có thể tự tạo ra chúng rồi làm chúng biến mất bằng sức mạnh của suy nghĩ vũ trụ.

Sự sinh ra và chết đi trong thế giới nhân quả được thực hiện bằng ý nghĩ. Những Linh hồn trong cơ thể nhân quả luôn vui mừng khi thấu hiểu được những kiến thức mới. Họ đắm mình vào sự bình an của mùa xuân, dạo chơi trên biển tri thức vô tận của vũ trụ, hòa mình vào hạnh phúc to lớn của Tọa hóa. Hãy nhìn! Cơ thể-suy nghĩ của họ chứa đựng hàng tỷ các hành tinh tâm linh, hàng triệu vũ trụ, vô tận những ngôi sao của kiến thức, những giấc mơ, và sự vô hạn của nhận thức thông thái.

Rất nhiều thực thể tồn tại hàng ngàn năm ở vũ trụ nhân quả. Luôn hướng đến những hạnh phúc sâu sắc hơn, Linh hồn đi ra khỏi cơ thể nhân quả nhỏ bé và hòa nhập với sự bao la của vũ trụ nhân quả. Những cung bậc khác nhau của hạnh phúc vô tận: Cảm xúc, tình yêu, sự tự do, bình an, trực giác, tự tại, trầm tĩnh và tập trung. Linh hồn không bao giờ tận hưởng cảm xúc của riêng mình tạo ra mà tận hưởng hạnh phúc hòa cùng với sự tỉnh thức của toàn thể vũ trụ vô hạn.

Khi Linh hồn thoát ra khỏi vỏ bọc của ba cơ thể, nó thoát khỏi quy luật của tính tương đối và trở thành một thực thể vô hạn. Linh hồn đó sẽ là tất cả mọi thứ, là những vì sao, là mặt trời, là mặt trăng... Linh hồn tiến đến với vùng đất tâm linh của

Tạo hóa, nơi tạo ra ánh sáng, bóng tối, suy nghĩ với hạnh phúc tốt cùng.

Khi Linh hồn thoát ra khỏi ba cơ thể giới hạn, nó hợp nhất với tất cả, không còn mang tính cá nhân. Christ đã có được sự tự do cuối cùng này trước khi ngài sống trong hình dạng của Jesus. Ba ngày kể từ lúc ngài chết đi và được tái sinh trở lại trên Trái đất tượng trưng cho ba giai đoạn này trong quá khứ, ngài đã đạt được sức mạnh tự do tuyệt đối của Tâm linh.

Một người chưa giác ngộ sẽ liên tục đi đi về về các thế giới nhân quả, vi tế và Trái đất để dần thoát khỏi được ba cơ thể bao bọc. Một Vị thầy khi đạt đến đỉnh cao của tự do có thể lựa chọn một điểm đến bất kỳ, có thể sống tại vũ trụ vi tế hoặc quay trở lại Trái đất dưới nhân dạng một Vị thầy để giúp đỡ những người khác trở về với nguồn cội. Một số Vị thầy có thể gánh bớt căn nghiệp của các thực thể để giúp họ chấm dứt vòng luân hồi ở vũ trụ vi tế và tiến lên vũ trụ nhân quả. Hoặc, một số lại đi vào vũ trụ nhân quả để giúp các thực thể do mình tạo ra rút ngắn thời gian ở trong cơ thể nhân quả và tiến lên hạnh phúc tuyệt đối.

Căn nghiệp vật lý phải được con người giải quyết hoàn toàn trước khi có thể hoàn toàn trú ngụ tại thế giới vi tế.

Có hai loại thực thể tồn tại trong thế giới vi tế. Một là thực thể có thể hoàn toàn “định cư” ở đó. Hai là những thực thể vẫn còn phải giải quyết nghiệp quả trên Trái đất, vẫn phải quay trở lại Trái đất trong cơ thể vật lý. Những thực thể này chỉ tạm thời tới ở thế giới vi tế sau khi chết, như một vị khách đến chơi.

Những thực thể chưa trả hết căn nghiệp trên Trái đất thì sau cái chết vi tế cũng không được tiến lên thế giới nhân quả (thế giới của ý nghĩ) và phải đi về như con thoi giữa hai thế giới vi tế - vật lý, trải nghiệm liên tục 16 nguyên tố vật chất của cơ thể vật lý và 19 nguyên tố năng lượng của cơ thể vi tế. Tuy nhiên, sau khi mất đi cơ thể vật lý, Linh hồn chưa tốt nghiệp tại Trái đất mất rất nhiều thời gian mới nhận biết được điều gì đang xảy ra và rất ít trong số đó có thể cảm nhận được vẻ đẹp của thế giới vi tế. Sau một thời gian tạm trú tại thế giới này, Linh hồn đó sẽ quay lại hành tinh vật lý tiếp tục học tập, phát triển bản thân nhằm tiến lên thế giới vi tế mãi mãi.

Những cư dân thường trú trên vũ trụ vi tế không còn vương bận đến những ham muốn vật chất và không bao giờ phải quay lại Trái đất nữa. Những thực thể này chỉ còn lại căn nghiệp của thế giới vi tế và nhân quả để giải quyết. Với cái chết vi tế, những thực thể này quay trở về thế giới tự do cấp cao hơn – thế giới nhân quả. Giải quyết bớt những căn nghiệp (nghiệp của ý nghĩ) trong cơ thể nhân quả trong một khoảng thời gian và trở lại Hiranyaloka hoặc một hành tinh nào đó ở thế giới vi tế. Tiếp tục được sinh ra một lần nữa trong một cơ thể vi tế mới để giải quyết những

nghiệp quả vi tế còn lại của mình.

Sự kết hợp của ba cơ thể được thể hiện trong rất nhiều những hoạt động tự nhiên. Trong trạng thái tỉnh thức trên Trái đất, con người có thể ý thức được cả ba cơ thể này. Khi dùng các giác quan để nếm, ngửi, chạm, nghe và nhìn, con người sử dụng cơ thể vật lý. Khi tưởng tượng hoặc dự đoán, con người dùng đến cơ thể vi tế. Cơ thể nhân quả được sử dụng khi suy nghĩ hoặc đi sâu vào bên trong thông qua THIỀN ĐỊNH; các ý nghĩ thiên tài thường đến với những người thường xuyên kết nối với cơ thể nhân quả. Theo đó, một cá nhân có thể được tạm phân ra thành: Con người vật lý, con người năng lượng và con người trí tuệ.

Một con người ý thức bản thân với cơ thể vật lý khoảng 16 tiếng mỗi ngày. Và khi chìm vào giấc ngủ hoặc giấc mơ, con người ý thức trong cơ thể vi tế, làm một số công việc dưới dạng thực thể vi tế. Nếu có được một giấc ngủ sâu và không hề mơ trong vài tiếng đồng hồ, thì người ta có thể đem sự tỉnh thức của mình, đem các giác quan của bản ngã mình trở về với cơ thể nhân quả, đó là một giấc ngủ khỏe mạnh. Nếu trong giấc ngủ con người chỉ kết nối được với cơ thể vi tế mà không kết nối được với cơ thể nhân quả thì đó không phải là một giấc ngủ sâu.

Nguồn: “Autobiography of a Yogi” - Paramahansa Yogananda

“THẾ GIỚI TÂM LINH”

Khorshed Bhavnagri bắt đầu giao tiếp bằng kỹ thuật tự viết (process of Automatic Writing) với hai người con, Vispi và Ratoo - đã chết trong một tai nạn xe hơi vào năm 1980 - ở thế giới tâm linh.

Có thể bạn tự hỏi rằng tại sao chúng tôi lại ao ước thế giới tâm linh được mở ra cho những con người ở Trái đất như các bạn. Câu hỏi này có lẽ đang là nỗi bận tâm của không ít người. Hãy để tôi giúp tâm trí của bạn được cởi bỏ vương mắc này.

Chúng tôi viết quyển sách này bởi vì rất nhiều người trên Trái đất có ý nghĩ sai lầm về sự tồn tại của chúng tôi. Theo họ, một khi chúng tôi chết, chúng tôi sẽ đi mất! Họ nghĩ chúng tôi không còn tồn tại nữa! Họ nghĩ chúng tôi không liên quan đến họ nữa!

Nhưng không. Chúng tôi luôn tồn tại, mặc dù không ở trong hình dạng vật lý như bạn, chúng tôi tồn tại trong hình dạng tâm linh. Hình dạng tâm linh này của chúng tôi nhẹ hơn hình dạng vật lý nặng nề của bạn rất nhiều. Chúng tôi nhẹ như lông vũ! Chúng tôi có khả năng di chuyển nhanh hơn nhiều so với tốc độ bạn có thể tưởng tượng. Chúng tôi có thể tiên đoán được những việc mà bạn không hề biết.

Cơ thể vật lý giống như những bộ quần áo, bạn mặc vào và rồi sẽ vứt bỏ, để có thể đi tiếp đến nơi thuộc về chính bạn, ngôi nhà vĩnh cửu của bạn. Những ngôi nhà các bạn có trên Trái đất chỉ là tạm thời, sớm muộn gì bạn cũng phải rời bỏ chúng! Thực chất cuộc sống của bạn là những chuyến hành trình để gặt hái trải nghiệm.

Bạn phải nỗ lực để hoàn thiện bản thân. Rất nhiều người chưa làm được điều đó vì họ đang đi trên con đường sai lạc. Nhưng cũng có rất nhiều người đã làm được và chúng tôi tin tưởng vào những Linh hồn như thế. Đi lạc đường thì dễ, nhưng để quay lại con đường chân chính thì rất khó.

Vì vậy, hãy cố gắng đi theo con đường Tạo hóa đã chọn và bạn sẽ có được hạnh phúc đích thực. Trong thế giới Tâm linh, tất cả các bạn sẽ được tặng thưởng một cách xứng đáng. Đừng hồ nghi về điều này. Hãy kiên nhẫn và đừng đi sai hướng.

Hãy đề nghị sự giúp đỡ của Đấng Tối cao trong chính bạn, Người nhất định sẽ giúp đỡ bất kỳ đứa con nào của Người, những ai đang tìm kiếm sự giúp đỡ và chỉ bảo. Chúng tôi, ở trên này, cũng sẵn sàng giúp đỡ những người chân thành mong muốn cải thiện bản thân.

Trong thế giới Tâm linh của chúng tôi, từ tầng thứ 5 đến tầng thứ 7, chúng tôi chưa bao giờ phạm tội bởi vì chưa làm điều gì sai cả. Hầu hết ở đây tất cả đều rất hạnh phúc. Nhưng ở những tầng thấp hơn, vẫn có sự ganh ghét, đố kỵ. Điều này không hề tồn tại ở những tầng cao, từ tầng 5 đến tầng 7.

Khi một người tiến lên tầng cao hơn, những cảm xúc ganh ghét, tham lam, đố kỵ sẽ mất đi. Dần dần, Linh hồn sẽ trưởng thành và những gì nhỏ mọn, tầm thường sẽ không thể ảnh hưởng đến người đó.

Trong thế giới của bạn con người thường thiên về chủ nghĩa vật chất. Họ thêm muốn và khát khao thỏa mãn thật nhiều sự sung sướng trần tục. Nhưng, khi một Linh hồn tiến lên được những thế giới cao hơn, những điều như thế sẽ không còn quấy nhiễu nữa. Linh hồn đó sẽ không còn bị ràng buộc bởi mong muốn và xúc cảm. Vì vậy, hãy cố gắng giảm bớt những thiên hướng về vật chất.

Không bao giờ là quá trễ để ăn năn và bắt đầu lại từ đầu! Hãy cố gắng hoàn thiện bản thân và tiến lên những tầng cao hơn ngay khi đang sống trong thế giới này. Hầu hết con người không nhận ra sự quan trọng của thế giới mà bạn đang sống. Chỉ khi đến Thế giới tâm linh, họ mới nhận ra sai lầm. Thế giới tâm linh yên bình hơn thế giới của bạn rất nhiều.

Cuộc sống của chúng tôi rất đơn giản! Chúng tôi không mong muốn nhiều! Chúng tôi có rất ít nhu cầu. Chỉ có những nhu cầu cơ bản cần thiết.

Những nhu cầu cơ bản của chúng tôi rất khác so với các bạn. Chúng tôi không yêu cầu những thứ như các bạn mong muốn. Chúng không có ý nghĩa đối với chúng tôi. Chúng tôi không thiên về vật chất như con người ở Trái đất.

Thế giới của các bạn quá ồn ào và hỗn tạp, nơi cả điều tốt lẫn điều xấu, cái thiện và cái ác sống chung. Còn ở đây, chúng tôi có các tầng cấp khác nhau. Tùy theo căn nghiệp, các Linh hồn sẽ ở tại tầng cấp vương quốc của mình.

Chúng tôi rất bận rộn, cực kỳ bận rộn! Chúng tôi không có chút thời gian nào cho chính mình. Chúng tôi hầu như làm việc luôn luôn. Chúng tôi yêu công việc giúp đỡ bạn bè và người thân của mình. Thỉnh thoảng nỗ lực của chúng tôi được đáp lại, trong khi những lúc khác thì không.

Phần lớn công việc của chúng tôi được trân trọng. Chúng tôi rất rất hạnh phúc khi ai đó yêu mến những gì chúng tôi làm cho họ. Chúng tôi làm việc tròn vẹn với thời gian mình có! Thỉnh thoảng chúng tôi cảm thấy mệt mỏi và khi ấy sẽ nghỉ ngơi một chút.

Ở thế giới tâm linh chúng tôi cũng có những trò chơi giống của con người ở Trái đất. Chúng tôi cũng có hồ bơi. Ngay khi chúng tôi ra khỏi nước, lập tức chúng tôi khô trở lại! Các bạn có thấy hài hước khi con người ở thế giới tâm linh chơi game hay không?

Con người tâm linh chúng tôi cũng giải trí bằng việc xem các buổi trình diễn hoặc hòa nhạc như các bạn. Chúng tôi có rất nhiều trò chơi, hài kịch khác nhau. Chúng tôi cũng có nhà hát, nơi để trình diễn các vở kịch. Những nhà hát như vậy được tìm thấy từ tầng thứ 5 trở lên. Mỗi tầng có những chương trình khác nhau!

Thỉnh thoảng, chúng tôi gặp bạn bè và người thân ở những tầng khác. Khi đi lên càng cao thì chúng tôi càng bận rộn. Vì thế chúng tôi không có nhiều thời gian cho chính mình.

Âm nhạc rất được yêu mến và trân trọng ở Thế giới Tâm linh. Chúng tôi yêu thích việc thưởng thức những giai điệu. Nhờ vậy, chúng tôi có thể thư giãn, giải tỏa tâm trí sau công việc. Chúng tôi có nhiều thể loại nhạc khác nhau. Chúng tôi cũng có hội trường âm nhạc và các nhạc cụ, chỉ cần gọi tên và thế là chúng tôi có nó.

Chúng tôi, những con người Tâm linh, mặc một chiếc áo choàng không tay, phủ kín chân. Với một dây lưng, dây lưng này có nhiều màu sắc khác nhau, tùy thuộc vào tầng cấp và số việc tốt mà chúng tôi đã làm được.

Có những dây lưng màu trắng, vàng, bạc... Dây lưng của tôi màu vàng và được đính những viên đá rất đẹp. Những viên đá quý, bạn chưa từng được thấy trong cả cuộc đời.

Những chiếc áo choàng của chúng tôi không bao giờ bị vấy bẩn. Chúng tôi luôn

gọn gàng và sạch sẽ. Bây giờ, những Linh hồn ở các cõi thấp hơn cũng mặc áo choàng, nhưng không phải màu trắng hay bất cứ màu sáng nào. Họ trông tồi tàn và bẩn thỉu trong những vương quốc bẩn thỉu.

Nguồn: “Những quy luật của Thế giới Tâm linh” - Khorshed R. Bhavnagri

“LUÂN HỒI”

Trong mỗi cuộc sống, bạn đều tự lựa chọn và tạo ra tình huống hoặc hoàn cảnh sống cho chính bạn; trong sự lựa chọn này, bạn chọn cha mẹ của mình và các biến cố sẽ được trải nghiệm bắt đầu từ khi còn bé. Bạn tự viết kịch bản. Với sự tự nhiên của tâm trí, ý thức sẽ quên đi tất cả điều này. Tuy nhiên, khi biến cố trong kịch bản xuất hiện, khó khăn và thách thức, thì ý thức lại tìm kiếm một ai đó hoặc một cái gì đó để đổ lỗi.

Khi ý thức tách khỏi bản thể, những gì đã xác định không bị mất, nhưng một sự tổng hợp mới được xảy ra. Các vấn đề của tâm trí sẽ xuất hiện thường xuyên trong cuộc sống và ảnh hưởng đến kịch bản. Tuy nhiên bản thể luôn luôn theo dõi cận kề chuyên đi trong tất cả mọi tình huống, mọi thời điểm và cảm thấy mọi chuyện không có gì bất thường.

Sự luân hồi liên quan đến các giai đoạn trong quá khứ và là kết quả của các sự kiện mà bạn đã trải qua. Sự luân hồi có xác suất ít nhiều phụ thuộc vào lịch sử bản thân. Thời gian là liên tục, do vậy, tất cả các sự kiện lịch sử của bạn luôn liên quan đến nhau. Như vậy, bạn được sinh ra trong quá khứ với những kiến thức về tương lai đã có sẵn trong vô thức và bạn được sinh ra trong tương lai với những kiến thức về quá khứ đến từ cuốn sách lịch sử của chính bản thân bạn.

Toàn bộ thế giới xã hội được xây dựng dựa trên các mối liên hệ sẵn có, các nền văn minh của con người được tạo ra dựa trên sức mạnh của sự liên hệ của vô thức trong mọi khoảnh khắc ở hiện tại, tương lai và quá khứ, các mối quan hệ cá nhân và

xã hội.

Một Linh hồn trải qua quá nhiều kiếp sống là nam giới sẽ tự đầu thai trong một thân xác nữ giới mà chưa có sự thấu hiểu gì với nữ giới. Tương tự như vậy, một Linh hồn có thể đầu thai dưới hình dạng nam giới nhưng lại không có hiểu biết về sức mạnh của một nam giới. Vì vậy, hầu hết các thực thể phải trải qua cân bằng các cuộc sống trong cả hai hình dạng.

Những người bạn gặp không nhất thiết phải có liên quan đến bạn trong quá khứ. Bên cạnh những người bạn đã biết, bạn sẽ luôn luôn gặp gỡ các cá nhân và nhiều thực thể mới khác.

Sau những lần tái sinh, một lúc nào đó, bạn sẽ phải rời khỏi hệ thống vật lý. Bạn đã được học nhiều bài học và theo nghĩa đen bạn không còn là thành viên của thế giới loài người nữa, bạn quyết định rời khỏi nó. Chỉ có ý thức của bạn là vẫn có thể trở lại đây và một phần nào đó đại diện cho bản thân bạn có thể xuất hiện đồng thời trong một hệ thống đào tạo khác. Trong các hệ thống cao cấp hơn, suy nghĩ và cảm xúc tự động và ngay lập tức chuyển thành hành động, trở thành gần như những gì bạn mong muốn. Vì vậy, những bài học phải được dạy và học thật tốt ở Trái đất hoặc ở hành tinh nào đó.

Các giáo viên trong hệ thống của bạn là người đang trong những lần tái sinh cuối

cùng của họ hoặc những người đã có thể rời khỏi hệ thống này nhưng nhận nhiệm vụ ở lại để tiếp tục giúp đỡ những người khác học hỏi. Hệ thống này luôn tiếp nhận từ những cá nhân nhỏ bé gia nhập lần đầu tiên cho tới những cá nhân ở những lần tái sinh cuối cùng.

Nguồn: www.geocities.com

“TỰ TỬ”

Chúa (ở đây được hiểu là đấng Tạo hóa chứ không phải chỉ riêng Jesus Christ) đã cho bạn cuộc sống để sống chứ không phải để chấm dứt. Chấm dứt cuộc sống là chống lại với quy luật của Tạo hóa. Bạn chọn trước cuộc sống của mình để trải nghiệm, học hỏi, đón nhận và vượt qua thử thách từ nghiệp quả.

Bạn là người làm chủ tâm trí và cơ thể chứ không phải nô lệ của chúng. Nhưng khi tâm trí yếu đuối và bạn không thể kiểm soát nó, cuộc sống của bạn sẽ đi sai đường. Bạn có những lựa chọn không đúng đắn và gây hại không chỉ cho cơ thể mà cả cho Linh hồn (tâm thức của bạn, cơ thể thật của bạn). Bên cạnh đó, bạn làm khổ những người thân, những người yêu quý bạn, họ sẽ trải qua nhiều đau đớn và khổ sở vì hành động ích kỷ mà bạn đã làm. Tự tử mang lại khổ đau cho bạn và cho cả những người xung quanh bạn nữa.

Người ta nói rằng, bạn phải rất mạnh mẽ mới có thể quyết định tự tử. Nhưng, đó là kiểu sức mạnh gì vậy? Đó không phải sức mạnh, đó là hèn nhát. Tự tử là một bi kịch, khi một Linh hồn thậm chí không nhận thức được tác hại không chỉ cho bản thân mà còn cho những người khác. Đó là hành động vô cùng ích kỷ. Khi một người chấm dứt cuộc sống của mình, điều đó thật ích kỷ và thiếu trách nhiệm. Bạn đã thất

bại tại hành tinh này với sự ích kỷ và vô trách nhiệm, và bạn phải trở lại, tái sinh lại với gấp đôi, gấp ba lần hình phạt.

Cơ thể vật lý giống như một ngôi đền. Nó phải được gìn giữ sạch sẽ và thanh khiết. Để giữ cho nó thanh khiết, tâm trí của bạn phải được thanh khiết. Một phần của Đấng thiêng liêng cư ngụ trong đền thờ ấy, đó chính là cơ thể của bạn. *Đấng thiêng liêng* hiện diện trên Trái đất trong ngôi đền, dưới cơ thể vật lý. Vì thế, nếu bạn làm tổn thương chính mình, điều đó thực sự sai lầm, bởi vì một phần của Chúa đang cư ngụ trong bạn.

Làm sao có thể coi tự tử là một hành động dũng cảm? Bạn không biết trước được sự đau khổ và buồn bã sau khi rời cuộc sống vật lý. Sự đau đớn rồi sẽ trở đi trở lại trong cuộc sống tiếp theo, bạn vẫn tiếp tục phải học những bài học, thử thách tương tự với các vấn đề khó khăn gấp đôi. Tào hóa không cho phép!

Con người đánh mất khả năng làm chủ tâm trí và trong cơn giận dữ, họ làm điều gì đó sai lầm và gây tổn hại cho bản thân. Đó là tội lỗi rất lớn và hoàn toàn chống lại Tào hóa.

Cuộc sống là một món quà. Tào hóa đã ban cho bạn cuộc sống này và chỉ có Tào hóa mới có thể mang nó đi, không ai khác. Những gì bạn làm với cuộc sống là quà tặng của bạn cho Đấng Tào hóa.

Tất cả chúng ta được tái sinh để học hỏi, trải nghiệm sự khổ đau và hóa giải nghiệp quả trong cuộc sống này. Khi bạn né tránh việc chuyển đổi căn nghiệp hoặc trốn chạy sự chịu đựng để học hỏi mà chính bạn đã chọn, bạn sẽ không hoàn thành sứ mệnh và sống một cuộc sống không trọn vẹn trên hành tinh này.

Khi một người tự tử, anh ta sẽ trở lại ít nhất một đến hai thế giới thấp hơn tùy thuộc vào nguyên nhân gây ra và các yếu tố của vụ tự tử.

Tào hóa ban cho bạn, ngoài món quà cuộc sống, còn là những chỉ dẫn tâm linh và một tiềm thức tuyệt vời. Nếu tiềm thức phát triển, nó sẽ mách bảo bạn tránh xa sự tự tử. Có rất nhiều trường hợp con người cố gắng tự tử và một phép lạ theo cách này hay cách khác đã cứu sống họ. Điều này xảy ra khi tiềm thức tìm kiếm sự giúp đỡ ngay cả sau khi bạn đã dự tính hành động tự tử. Khi suy nghĩ từ tiềm thức và những lời cầu nguyện sự giúp đỡ đủ mạnh mẽ, bạn sẽ được cứu thoát.

Tào hóa còn cho bạn một tâm trí có thể tiếp thu được kiến thức. Tâm trí phân biệt được đúng hoặc sai. Ngay cả khi đã nhận được rất nhiều sự giúp đỡ và bảo vệ, con người vẫn làm những điều sai trái vì nỗi sợ, nỗi sợ bị từ chối, nỗi sợ bị mất mát, nỗi sợ đối mặt với hậu quả, nỗi sợ phải chấp nhận sự thật. Nhưng, sợ hãi là một cái

gì đó bạn có thể khắc phục với sự hiểu biết.

Khi một con nhện se mạng nhện, nó không bỏ cuộc khi bị rơi xuống, nó vẫn quay lại và tiếp tục đi cho đến khi hoàn thành nhiệm vụ. Tương tự như vậy với cuộc sống, bạn không thể từ bỏ, như thế là sai. Bạn không được bỏ cuộc, không được mất hy vọng và không được làm hại chính mình.

Nhiều người nhảy lầu vì sợ phải đối mặt với cha mẹ khi thất bại trong các kỳ thi. Thật đáng buồn khi người ta từ bỏ những điều thật đẹp và vô giá như cuộc sống chỉ vì những việc nhỏ như vậy. Tạo hóa luôn ban cho bạn vô tận các cơ hội để tiếp tục cố gắng.

Bạn không thể luôn luôn thành công. Bạn sẽ thất bại một vài lần. Bạn có thể thất bại nhiều lần, cũng có thể là hầu hết các lần. Tôi không nói rằng bạn cần phải nhận lấy thất bại. Nhưng trong cuộc sống, đôi khi bạn có thể không thành công trong một số lĩnh vực. Đó không thực sự là một thất bại. Nó chỉ là một kinh nghiệm, và đó là những điều mà bạn phải học hỏi để tiếp tục đi về phía trước, đừng bỏ cuộc. Học hỏi từ thất bại là thành công. Từ bỏ bởi vì bạn không thành công là thất bại.

Bạn phải biết, trải nghiệm và thấu hiểu tính chất nhị nguyên và hai mặt của một vấn đề. Bạn không thể biết thế nào là niềm vui nếu bạn không biết đến nỗi buồn. Thất bại chỉ là tạm thời, đó là một bàn đạp để dẫn đến thành công và người ta không thể có được thành công thực sự nếu không biết đến thất bại. Bạn phải biết rằng bạn đã chọn để đi qua quá trình rèn luyện này, trải nghiệm này, vấn đề này và con đường này trước khi tái sinh. Bạn đã chọn điều này. Bạn đã chọn để trải nghiệm chính việc học tập và rèn luyện của riêng bạn.

Tự tử không phải chỉ là cái chết cho cơ thể vật lý, nó làm chậm tiến trình phát triển của Linh hồn. Bên cạnh việc đánh mất đi trải nghiệm ở một thế giới, bạn cũng phải quay trở lại, trở lại một lần nữa với nhiều vấn đề hơn.

Có một số phương pháp giúp con người kiểm soát tâm trí khi suy nghĩ tiêu cực tác động.

Khi một ý nghĩ tiêu cực đến, bạn phải có mong muốn thay đổi suy nghĩ đó. Không bao giờ là quá muộn để thực hiện sự thay đổi, không bao giờ.

Đọc, học hỏi và thu nhận kiến thức tâm linh. Sử dụng tiềm thức của bạn và phát triển nó.

Không bao giờ lo lắng về những gì người khác nói. Không bao giờ để người khác ảnh hưởng tiêu cực, nếu bạn đang làm những gì mình nghĩ là tốt và đúng đắn. Đôi

khi, cha mẹ và bạn bè có thể ảnh hưởng tiêu cực đến bạn nhưng nếu bạn tin rằng những gì mình đang làm là tốt đẹp và bạn đang trên con đường của Đấng Tạo hóa mà bạn phải đi thì bạn cần tiếp tục.

Hãy sử dụng các giác quan, sự khôn ngoan và trí thông minh của bạn. Nếu bạn có một vấn đề gì đó, hãy nói với một người mà bạn tin tưởng và thoát khỏi nó. Tôi biết, trên Trái đất, đôi khi bạn cũng có thể thậm chí không tìm thấy một người để nói chuyện. Trong trường hợp đó, người tốt nhất bạn có thể nói chuyện là chính mình. Bên trong bạn, có một Bản thể cao cấp và Bản thể cao cấp ấy được kết nối với Đấng Tạo hóa. Vì vậy, bạn có thể nói chuyện với Đấng Tạo hóa thông qua Bản thể cao cấp của mình và bạn sẽ thấy phép lạ xảy ra, bởi vì *Người luôn lắng nghe bạn*.

Hãy luôn nhớ rằng vấn đề của bạn rồi sẽ đi qua. Nỗi đau của bạn chỉ là tạm thời.

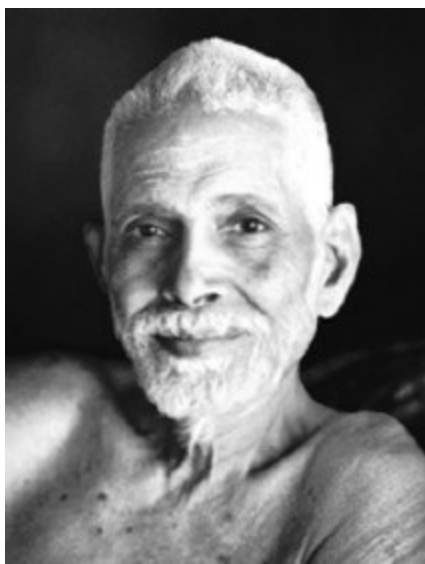
Khi suy nghĩ tiêu cực tràn vào tâm trí của bạn, ngay lập tức chuyển hướng tâm trí. Hãy giữ cho mình hoàn toàn tập trung hoặc chú ý vào một việc gì khác.

Tập thể dục rất quan trọng. Hãy hoạt động. Hãy tập một số loại bài tập thể dục để giữ cho cơ thể của bạn săn chắc, ngay cả khi đó là đi bộ đơn giản hoặc các bài tập thở. Không được lười biếng, hãy tập thể dục.

Nguồn: “The Laws of the Spirit World”

- *Khorshed R. Bhavnagri*

“CÁI CHẾT”

Tốt! Cái chết thật sự là hạnh phúc! Họ thoát khỏi sự phiền hà - cơ thể này.

Người chết không đau buồn! Chỉ những người còn sống đau buồn cho người đã chết. Con người sợ ngủ ư? Trái lại, họ rất thích được ngủ và khi thức dậy mọi người còn nói rằng đã ngủ một giấc hạnh phúc. Mọi người đều chuẩn bị cho một giấc ngủ ngon.

Ngủ là sự chết tạm thời. Chết là giấc ngủ dài hơn. Nếu một người nào đó đã chết, người đó sẽ không đau buồn về cái chết của người khác nữa. Sự tồn tại của một người là điều hiển nhiên cho dù có hoặc không có cơ thể kể cả lúc đang thức, đang ngủ hay đang mơ. Vì vậy tại sao con người lại mong muốn tiếp tục với sự giới hạn của cơ thể? Hãy để con người tìm thấy Bản thể bất diệt để rồi chết cùng với sự vĩnh cửu và hạnh phúc.

Rèn luyện tâm trí giúp một người chịu đựng những nỗi đau và mệt mỏi bằng sự can đảm. Nhưng việc mất đi người thân được cho là điều tồi tệ nhất trong tất cả mọi nỗi đau.

Đau buồn chỉ tồn tại khi một người xem bản thân mình dưới dạng một hình thức nhất định. Nếu hình thức này được thăng tiến, người đó sẽ biết rằng bản thân tồn tại vĩnh viễn.

Không có sự chết cũng như sự sinh ra! Đó chỉ là sự sinh ra của một cơ thể. Cơ thể được tạo thành từ Bản ngã. Nhưng bản ngã thông thường không được nhận ra

nếu không có cơ thể. Bản ngã được nhận biết thông qua cơ thể.

Hãy tìm ra nơi bắt đầu của những suy nghĩ. Sau đó, bạn sẽ luôn ở lại với hiện tại của bản thể bên trong và không còn vướng bận những tư tưởng về sự sinh ra hay nỗi sợ về cái chết.

Tất cả mọi người đều có thể hiểu được sự vĩnh hằng của Bản thể. Con người sẽ thấy rất nhiều cái chết, nhưng vẫn tin rằng họ tồn tại vĩnh viễn. Bởi vì đó là Sự thật.

Than khóc chỉ là việc của tâm trí khi bó buộc vào cái chết. Xảy ra điều gì nếu ai đó chết? Xảy ra điều gì nếu ai đó mất đi? Bản thân sẽ chết, bản thân bị hủy hoại!!! Chẳng có gì phải đau khổ khi một ai đó chết cả.

Như một người khuân vác thuê mang một vật trên lưng để kiếm sống. Anh ta mang sự nặng nhọc, không hề thoả mái đi tới điểm đến và cuối cùng người đó cất được gánh nặng với sự nhẹ nhàng và hân hoan. Cũng vậy, một người khôn ngoan sẽ ở trong cơ thể và đợi đến đúng thời điểm cuối cùng để rời xa nó.

Sẽ không có đau khổ nếu quan điểm vật lý được từ bỏ và con người tồn tại như một Bản thể. Đau khổ không phải là biểu hiện của tình yêu thương đúng nghĩa. Đau khổ đi ngược lại với tình yêu thương của thực thể, chỉ dành cho hình dạng của thực thể mà thôi. Đó không phải là tình yêu thương. Tình yêu thương thật sự được thể hiện từ bên trong bản thể, nó không bao giờ chết.

Đó là sự thật và nỗi đau như vậy có thể được xoa dịu bằng sự thông thái tâm linh.

Nguồn: "Talks with Sri Ramana Maharshi"

- Ramana Ashramam.

“TÁI SINH, SỰ DIỆU KỲ”

Có một dòng tâm thức (Linh hồn) thiêng liêng từ trên cao luôn tìm cách biểu hiện và duy trì sự liên kết với những thực thể, sự phản chiếu của chính nó, tồn tại trong Vũ trụ do chính dòng tâm thức này tạo ra.

Thứ hai, có những dòng tâm thức đi lên từ bên dưới, đó là những hạt giống của tâm linh phát triển qua thời gian cho đến khi gặp được những tần số cao hơn từ bên trên và nhận ra Sự thật siêu nhiên.

Sự tỉnh thức tâm linh này ở sâu bên trong của con người, tạo nên Linh hồn với những khát vọng mạnh mẽ được giao phó bởi Tạo hóa tâm linh cao cấp.

Phần bên ngoài của con người sẽ lui dần dần ra khỏi vũ trụ của vật chất, cảm xúc và năng lượng vì sự tương tác phức tạp của nhiều yếu tố.

Bản thể Linh hồn tiếp thu các kiến thức, kinh nghiệm bằng các phương tiện bao xung quanh nhưng không phụ thuộc vào chúng. Linh hồn không lưu giữ các ký ức cuộc sống trên các công cụ đó.

Chúng ta là một dòng ánh sáng thiêng liêng, là tổng hợp của sự lựa chọn, sự mạng, các ảnh hưởng từ mọi hướng và sự tỉnh thức tâm linh.

Điều này đã được thể hiện ngay ở thế giới động vật, đừng nghĩ rằng bạn là một thực thể đặc biệt, cũng đừng cho rằng chỉ bạn mới có tính tâm linh, còn các phần còn lại của Tạo hóa thì không! Tính tâm linh đã xuất hiện từ thế giới khoáng chất,

phát triển hơn một chút ở thế giới thực vật, và đến thế giới động vật thì tia sáng tâm linh bắt đầu hiện diện một cách mạnh mẽ.

Đến một lúc nào đó, thực thể tâm linh ấy sẽ phát triển đầy đủ để có một ý thức độc lập và thấu hiểu được bản thân. Sau vô số cuộc sống dưới nhiều hình dạng, nó sẽ trở nên tỉnh thức với chính bản thân nó, các sự vận động và các môi trường cho quá trình phát triển của nó.

Thực thể tâm linh có thể phát triển và nhận ra bản thân chỉ khi trải nghiệm đời sống vật lý trên Trái đất.

Ngay sau khi rời khỏi một cơ thể, nó bước vào giai đoạn *ngủ nghỉ* trong một thời gian dài hay ngắn tùy theo sự lựa chọn và mức độ phát triển của nó, ngủ nghỉ để có thể chiêm nghiệm và đây cũng là quá trình bắt buộc. Giai đoạn ngủ nghỉ để nhìn lại những điều đã làm không đúng sẽ cho phép thực thể tâm linh tiếp tục đến với những trải nghiệm mới và tạo ra nhiều tiến triển tích cực hơn.

Nhưng, sau khi hoàn thành một cuộc đời - thường sẽ kết thúc khi nó đã thực hiện được những gì mình muốn, nó sẽ chọn một môi trường mới nơi nó sẽ tiếp tục được sinh ra, và một chương trình trải nghiệm chính xác và thích hợp với những gì mà nó sẽ phải vượt qua để có thể đạt được sự tiến bộ mà nó muốn tiếp theo.

Một *Thực thể tâm linh* sẽ chọn để đi vào một cơ thể vật lý, bởi vì toàn bộ các trải nghiệm đã chọn chỉ có thể có được ở những điều kiện nhất định. Tuy nhiên có thể sau khi đã trải qua những kinh nghiệm đó, nó sẽ nhận thấy rằng mình vẫn chưa đạt đến sự tiến bộ hoàn hảo cần thiết với những điều kiện và sự trải nghiệm vừa qua.

Vì vậy, khi đã hoàn tất một cuộc sống trên Trái đất và phải ra đi, nó quyết định rằng trong cuộc sống kế tiếp, nó sẽ sống trong một “môi trường giống như cũ” và trong một “điều kiện giống như cũ”, không khác nhau, nó, trong hình dạng cơ thể con người, sẽ làm tất cả những gì nó thích.

Sau khi đã đi qua một số trải nghiệm, nó nhận ra rằng tại một nơi nào đó, một phần nào đó của nhận thức trong nó đã được phát triển, từng phần, từng phần, cứ dần dần như vậy.

Bởi thế, nó sẽ chọn nơi mà có thể cung cấp cho nó đủ điều kiện để dễ dàng phát triển: đất nước, các điều kiện sống, cha mẹ, hoàn cảnh, tình trạng cơ thể, và những phẩm chất bên trong... tất cả những gì cần thiết cho việc trải nghiệm của nó.

Nó ngủ nghỉ đến một thời điểm nhất định rồi tỉnh dậy và đem nhận thức xuống Trái đất trong phạm vi và các điều kiện đã được lựa chọn.

Ý thức tâm linh quá xa với ý thức vật chất nên ý thức vật chất khó có thể nhận ra một cách rõ ràng, tất cả chỉ là sự gần đúng.

Nó không nhầm lẫn khi đến đất nước, môi trường ấy, nó nhìn thấy khá rõ sự rung động bên trong của người đã được lựa chọn, nhưng tất cả chỉ là sự gần đúng.

Nhưng nếu, ngay tại thời điểm này, có một cặp vợ chồng trên Trái đất hoặc một người phụ nữ có nguyện vọng tâm linh vì lý do nào đó, không biết tại sao hoặc thế nào, muốn có thêm một đứa trẻ, phù hợp với các điều kiện đặc biệt đó và tại thời điểm có nguyện vọng này trên Trái đất, sẽ tạo ra một rung động, một ánh sáng tâm linh, mà thực thể tâm linh lúc ấy sẽ nhận thấy ngay lập tức và không do dự để bay thẳng về phía đó.

Sau thời điểm đó là đến thời điểm thụ thai, nó theo dõi sự tạo hình của đứa trẻ, để sự tạo hình này diễn ra thuận lợi nhất theo kế hoạch của nó, nó sẽ ảnh hưởng lên đứa trẻ trước khi nó xuất hiện trong thế giới vật lý.

Ý thức tâm linh, không hoàn toàn ảnh hưởng, nhưng một phần của *Ý thức tâm linh* luôn thúc đẩy đứa bé và từ tiếng khóc đầu tiên, nó luôn thúc đẩy để đứa bé hướng tới những trải nghiệm mà nó mong muốn.

Kết quả là cha mẹ không nhận thức được hoặc cả đứa trẻ cũng không nhận thức được sứ mạng tâm linh của nó, đứa trẻ chưa có khả năng cần thiết để cảm nhận được điều đó, ý thức tâm linh hình thành từ từ, từng chút một, đứa trẻ sẽ nhận được ảnh hưởng của ý thức tâm linh lên toàn bộ sự hoạt động, toàn bộ cuộc đời nó cho đến khi đứa trẻ nhận thức được toàn bộ ý nghĩa tâm linh của chính mình.

Về mặt thể chất, trong độ tuổi từ bốn đến bảy, đôi khi sớm hơn, đôi khi gần như ngay lập tức, chúng ta sẽ thấy mình đang giao tiếp với một đứa trẻ mà không phải là đứa trẻ bình thường, chúng có những phẩm chất “siêu nhiên”, thật ra chúng không quá “siêu nhiên”, đơn giản đó chỉ là biểu hiện sự hiện diện của *nhận thức tâm linh*.

Khi lớn lên, một vài người trong số họ có được cơ hội hay đúng hơn là may mắn, gặp gỡ một ai đó, những người có thể chỉ dẫn họ. Và họ có cảm giác rằng mỗi bước đi của họ và mỗi mọi hoàn cảnh trong cuộc sống họ đã được sắp xếp một cách có ý thức để họ có thể đạt được tiến bộ tối đa.

Khi họ cần một hoàn cảnh nhất định, nó sẽ đến, khi họ cần phải gặp một ai, người đó sẽ đến, khi họ cần phải đọc cuốn sách nào, họ cũng sẽ tìm thấy chúng trong tầm tay.

Tất cả mọi thứ dường như đã được sắp xếp, như thể có ai đó đang dõi theo họ để

cuộc sống của họ có thể có được khả năng phát triển tối đa.

Đây là chính xác những gì sẽ xảy ra với một thực thể *tâm linh* đã đạt đến giai đoạn cuối cùng của sự phát triển. Sau đó, nó sẽ không còn bị ràng buộc phải đến Trái đất nữa, nó sẽ hoàn thành sự phát triển và có thể tự do lựa chọn: hoặc là dâng hiến bản thân cho công việc của Bậc thầy tâm linh là hướng dẫn và hóa độ, hoặc đi du ngoạn đâu đó, trong thế giới cao hơn của Trí tuệ siêu nhiên. Tất cả đều hướng về Vô ngã, Giải thoát và Giác ngộ.

Nhưng, nói chung, đã đến giai đoạn này, họ có thể nhớ tất cả những gì đã xảy ra với họ và hiểu sự cần thiết to lớn của việc đến để giúp đỡ những người đang trong hoàn cảnh khó khăn. Những *Ý thức tâm linh* sẽ dâng hiến toàn bộ sự tồn tại của họ cho công việc hướng dẫn những thực thể khác với vai trò là một Bậc thầy tâm linh.

Nguồn: “The Mother’s Vision” – Mother

“CHÚNG TA SẼ ĐI ĐÂU SAU KHI CHẾT?”

Micaster : Thầy, chúng ta sẽ đi đâu sau khi chết?

MIRDAD: Bây giờ người đang ở đâu, Micaster?

Micaster: Ở Aerie.

MIRDAD: Người nghĩ Aerie này đủ lớn để chứa người? Người nghĩ Trái đất là nơi ở duy nhất người ở?

Những cơ thể vật lý của bạn, với sự giới hạn của Thời gian và Không gian, được tạo ra từ mọi thứ trong Thời gian và Không gian. Rất nhiều trong số các bạn đến từ Mặt trời và đã sống trên Mặt trời. Rất nhiều trong số các bạn đến Trái đất đã sống trên Trái đất. Các hành tinh khác, các không gian khác cũng tương tự như vậy.

Điều ngu ngốc nhất là khi con người nghĩ rằng sự tồn tại của họ chỉ ở trên Trái đất. Hàng ngàn cơ thể di chuyển trong không gian để trang hoàng cho nơi cư ngụ của con người và con người không bao giờ nhìn thấy điều đó.

Sao Mai (Morning Star), Cụm Sao Pleiades và Dải Ngân hà (Milky Way) là những nơi có không ít nơi trú ngụ cho những con người ngoài Trái đất này. Chúng gửi những tia sáng đến đôi mắt của con người, chúng tồn tại trong con người. Con người nhìn ngắm những vì sao, con người là một phần của những vì sao ấy.

Tất cả mọi thứ kết hợp lại thành Con người, và Con người kết hợp trở lại thành chúng. Con người là một tiểu Vũ trụ, một cơ thể đơn giản là sự tổng hòa của vạn vật. Hòa hợp với từng hạt nhỏ nhất, hòa hợp với tất cả.

Và khi bạn chết là cách bạn tiếp tục sự sống, như vậy khi bạn tiếp tục sống là khi bạn chết, không ở cơ thể này thì ở cơ thể dưới dạng khác. Nhưng bạn phải tiếp tục sống trong một cơ thể nào đó cho đến khi hòa hợp được trở lại với cội nguồn, cho đến khi bạn vượt lên tất cả sự thay đổi.

Micaster: Chúng ta có quay trở lại Trái đất này khi chúng ta thực hiện chuyển hành trình từ thay đổi này đến thay đổi khác không ạ?

MIRDAD: Quy luật của Thời gian là sự lặp lại. Những gì một khi đã xảy ra trong Thời gian thì nhất định sẽ tái diễn lần nữa và lần nữa. Khoảng thời gian cho đến sự tái diễn, trong trường hợp của Con người, có thể dài hoặc ngắn tùy thuộc vào sự mong muốn và sẵn sàng cho sự lặp lại.

Khi bạn vượt ra khỏi chu kỳ sống, bước vào chu kỳ cái chết, bạn vẫn mang theo sự khát khao không ngừng với Trái đất và sự thèm khát muốn trở lại để tiếp tục học tập. Lực hút của Trái đất sẽ hút bạn trở lại. Trái đất sẽ nuôi dưỡng bạn, thời gian sẽ nuôi dưỡng mỗi cuộc sống của bạn cho tới khi bạn nhận ra được chính bạn, “cái tôi” của bạn, một lần và mãi mãi.

Abimar: Trái đất đã mang lại sức mạnh cho thầy phải không, Master yêu quý của tôi? Để thầy có thể ở đây với chúng tôi.

MIRDAD: Tôi đến khi tôi sẵn sàng và tôi đi khi tôi sẵn sàng. Tôi đến để giải thoát cho những người phải phụ thuộc vào Trái đất.

Micayon: Tôi cũng sẽ rời khỏi Trái đất, mãi mãi. Nhưng sao tôi có thể làm việc này được, thưa Thầy?

MIRDAD: Bằng tình yêu Trái đất và yêu tất cả những đứa con của Trái đất. Khi Tình yêu là điều còn lại cuối cùng sau tất cả những gì của mình với Trái đất thì Trái đất sẽ giải phóng những khoản nợ cho người.

Micayon: Nhưng Tình yêu là sự ràng buộc và sự ràng buộc là nô lệ!

MIRDAD: Không, Tình yêu là sự tự do duy nhất để thoát khỏi sự ràng buộc. Khi người yêu mọi thứ, người chẳng bị ràng buộc với bất cứ điều gì!

Zamora: Một người bằng tình yêu có thể thoát khỏi sự tái diễn của tội lỗi chống lại Tình yêu và vì thế có thể chặn lại Bánh xe của Thời gian?

MIRDAD: Điều đó người có thể đạt được bằng sự ăn năn và sửa lỗi.

Thay thế những lời lẽ chua ngoa làm đau lòng người khác bằng những lời hay ý đẹp, mang an vui đến cho người khác, những lời nói làm con người thương nhau hơn. Khi đó, Tình yêu sẽ ngăn chặn sự tái diễn của sự nguyên rủa.

Thay thế ái dục và tà dâm bằng tình yêu thương vị kỷ bao la. Dần dần, tình yêu thương sẽ ngăn chặn sự tái diễn của dục vọng.

Thay thế những ham muốn ích kỷ, xấu xa bằng những nguyện ước cao thượng. Khi ấy, Tình yêu sẽ ngăn trở sự lặp lại những ham muốn xấu xa đó!

Nguồn: “The Book of Mirdad” - Mikhail Naimy

“HÓA THÂN NAM VÀ NỮ”

Một Linh hồn khởi đầu và bắt nguồn từ trong cái vô hạn, vô hình thức, vô giới tính và là một phần không thể tách rời của Đấng Tạo hóa, Chúa, người đã vượt lên trên mọi hình thức của sự đối ngẫu (tính nhị nguyên hai mặt) và sự tiến hóa.

Sự khởi đầu của một Linh hồn riêng biệt cũng là sự khởi đầu của tính nhị nguyên và tiến hóa, thông qua một số hình dạng cơ bản của tính nhị nguyên để phân biệt và thu hút lẫn nhau, sự xuất hiện của giới tính xảy ra ở những giai đoạn cuối cùng của sự tiến hóa.

Nếu một Linh hồn đã có rất nhiều cuộc sống ở phương Đông và sau đó có một cuộc sống ở phương Tây, nó sẽ mang theo mình những dấu ấn về cuộc sống của nó ở phương Đông và mặc dù sống ở phương Tây, nó sẽ sống một cuộc sống cơ bản tương tự với văn hóa phương Đông

Nếu một Linh hồn đã có những cuộc sống ở phương Tây và chọn một cuộc sống ở phương Đông, nó sẽ mang những ấn tượng về cuộc sống của mình ở phương Tây, và mặc dù sống ở phương Đông, nó vẫn sống một cuộc sống phù hợp với mô hình phương Tây hơn. Đôi khi, chúng ta vì vậy mà có một Linh hồn châu Âu trong một hình thể Ấn Độ hoặc một Linh hồn Ấn Độ dưới hình thức châu Âu!

Khả năng lựa chọn hóa thân nam giới hay nữ giới xảy ra một cách không cứng nhắc. Chúng thay đổi theo chu kỳ của sự tồn tại cũng như việc luân hồi ở phương Đông hay phương Tây vậy.

Khả năng lựa chọn giới tính tùy thuộc vào tuổi tác và địa điểm mà sự luân hồi xảy ra, tuy nhiên, mỗi giới tính mang lại một sự trải nghiệm khác nhau cho sự phát triển.

Như một quy luật, đàn ông nổi trội trong sự mạnh mẽ và ý chí. Họ có óc phán đoán và tính kiên định. Trong khi đó, phụ nữ vượt trội hơn trong tình cảm và những phẩm chất từ trái tim.

Như vậy sự hóa thành thân nam giới và nữ giới là cần thiết như nhau trong việc nhận ra bản thân, thật không đúng khi cho rằng giới tính này quan trọng hơn giới tính kia.

Mặc dù có sự khác biệt giữa bản chất tự nhiên của hai cơ thể giới tính, nhưng họ không thể tách rời nhau. Linh hồn phải trải qua thật nhiều hóa thân nam giới cũng như thật nhiều hóa thân nữ giới để trải nghiệm được phong phú các kinh nghiệm, đó là điều kiện để Linh hồn nhận thức được bản thân mình vượt ra ngoài mọi hình thức đối ngẫu (hai mặt nhị nguyên) của vật chất.

Linh hồn lưu giữ những kinh nghiệm thu thập được cả trong giới tính nam và nữ.

Khi Linh hồn đồng nhất bản thân với cơ thể, những khuynh hướng tâm lý hòa hợp với giới tính của cơ thể để chọn môi trường thích hợp cho việc thể hiện.

Những khuynh hướng tâm lý ngược lại với giới tính xảy ra khi phân vô thức trong Linh hồn không hòa hợp và cảm thấy bị cản trở bởi giới tính của cơ thể.

Khi Linh hồn có một cơ thể nữ giới, những khuynh hướng nam được kiềm nén lại và chỉ có xu hướng nữ được biểu hiện. Tương tự, khi Linh hồn có cơ thể nam giới, những khuynh hướng nữ được kiềm nén lại và chỉ những khuynh hướng nam được biểu hiện.

Khi sự hiểu biết bên trong và những kinh nghiệm cần thiết được hoàn tất, họ không có trải nghiệm mình là nam hay nữ một cách khác biệt nữa, Linh hồn không còn sự phân biệt giới tính.

Những kinh nghiệm liên quan đến các hình thức nam và nữ, đều có thể dễ dàng được nhận biết và thấu hiểu đối với người đã vượt qua sự phân biệt về giới tính. Người đó không còn bị ảnh hưởng bởi những giới hạn của cả hai giới tính vì, thông qua sự hiểu biết, người ấy đã giải thoát mình khỏi sự giới hạn ràng buộc của giới tính.

Nguồn: “The Advancing Stream of Life” - Meher Baba

“JOEL... EM PHẢI SỐNG ĐỜI SỐNG CỦA CHÍNH MÌNH”

“Tự tử”

Việc tự sát của Albert đã tạo ra cho tôi một ký ức đau đớn.

Tất cả những mất mát tôi đã từng trải nghiệm trong cuộc sống lại hiện ra trước mặt tôi.

Tôi suy nghĩ nghiêm túc về tự tử, tôi thật sự gần như không muốn sống. Nó dường như là giải pháp hoàn hảo nhất cho tôi lúc này. Tôi thậm chí có thể gặp Albert một lần nữa.

Một buổi sáng sớm, tôi bỗng nhiên cảm thấy ớn lạnh. Đêm ấy là một buổi tối nóng bức ở California nhưng bỗng nhiên tôi lại cảm thấy rất lạnh. Vì một lý do nào đó, tôi cảm giác Albert đang ở quanh đây, điều này đã làm tôi hoảng sợ.

Chưa đầy một giây, tôi cảm thấy một làn hơi ấm, tôi có thể cảm thấy sự có mặt của Albert. Tôi không thể di chuyển cơ thể, thậm chí nháy mắt cũng không. Tôi bình tĩnh lại và thư giãn. Tôi cảm thấy không còn sự đau khổ nào cả về cơ thể lẫn cảm xúc khi anh ấy hiện diện. Và rồi, tất cả mọi phiền muộn của tôi bỗng chốc tan biến.

Có ranh giới rõ ràng giữa ý nghĩ có ý thức và ý nghĩ vô ý thức. Tôi đã vẫn hoàn

toàn có ý thức, hoàn toàn tỉnh thức, tôi không hề trong trạng thái mơ ngủ. Tôi không có bằng chứng nào khác ngoài chính câu chuyện của mình, tất cả giống như một bộ phim.

Tôi thật sự chưa bao giờ trông đợi Albert sẽ liên lạc với tôi. Trước cái chết của anh ấy, tôi chẳng có trải nghiệm hiểu biết gì về tâm linh cả, nhưng vào lúc 2 giờ sáng ngày 2 tháng 4 năm 1994, tôi đã có được trải nghiệm tâm linh một cách cụ thể.

“Em biết đó là anh”

Một tia sáng trong suốt đã xuất hiện ở đầu giường. Đó là một tia sáng mỏng manh được bao phủ bởi một cái gì đó. Nó giống như một làn khói bốc lên từ ngọn nến.

Căn phòng tối. Không gian im lặng. Không một ánh đèn. Ánh sáng mập mờ bay lượn phía trên tôi và một lần nữa, tôi có thể nhận thấy được những lời nói của Albert, không bằng âm thanh, mà bằng cách cảm nhận, một cách rõ ràng. Những lời nói mạnh mẽ và dễ hiểu. Anh ấy đã bắt đầu bằng một câu hỏi: “Em biết đó là anh, phải không?”

Tôi không thể trả lời, tôi không đủ khả năng để cử động. Tôi cảm thấy dễ chịu như một em bé đang ngủ. Tôi cảm giác như được nâng niu. Tất cả nỗi đau đều biến mất. Tôi lại được gặp Albert một lần nữa. Một lúc sau, tôi đã có thể vẫy tay về phía ánh sáng để trả lời: “Có, em biết”. Đó là cái vẫy tay giống như khi tôi còn là một đứa trẻ, gấp các ngón tay lại và giấu trong lòng bàn tay.

“Điều này dành cho em”

“Tốt rồi, điều này dành cho em, không phải cho anh. Em cần biết những điều anh sắp nói sau đây. Đây là tất cả những gì anh có thể tiết lộ cho em. Em không thể biết nhiều hơn. Và sẽ có những điều khiến em bất ngờ đấy”.

Những suy nghĩ, lời nói và thông điệp của anh ấy, đã tràn vào trong tôi. Mỗi từ đều khác biệt. Cuộc nói chuyện này vô cùng khác biệt với bất cứ điều gì tôi từng trải nghiệm, thậm chí tưởng tượng. Khó mà tả hết bằng lời.

Tôi bắt đầu kinh ngạc với ánh sáng này. Tôi có thể nhìn xuyên qua nó. Nó giống sương mù hơn là tia sáng. Tôi đã lắng nghe, đã bị thôi miên và mất khả năng cử động. Albert tiếp tục:

“Anh sẽ nói ngắn thôi”

“Em cần biết những gì anh đang nói với em, dù đây chỉ là một phần nhỏ trong

những điều anh biết. Chỉ bé nhỏ như một phân tử so với những gì anh đã thấy ở đây. Nhưng nó sẽ đi bên cạnh em suốt cuộc đời còn lại. Em sẽ thấu hiểu, bằng tình yêu của tụi anh, bằng chân lý và sự hiểu biết của chúng ta về nhau. Anh phải nói thật ngắn, bởi anh không có nhiều thời gian”.

Tôi vẫn bất động và lặng yên với ánh sáng phía trên đầu giường.

Tôi không chỉ cảm thấy một mình Albert, có những người khác đi cùng với anh ấy, chỉ dẫn anh ấy và bằng cách nào đó anh ấy được cho khoảng thời gian này để tiếp xúc với tôi. Cách nói chuyện của anh ấy trở nên mạnh mẽ hơn, mãnh liệt hơn.

Tôi cảm thấy an toàn và thư giãn. Ánh sáng nhỏ bé này là có thật. Nó khác với bất cứ thứ gì tôi từng biết, từng nghe, tôi thậm chí chưa từng tưởng tượng đến. Nó là một món quà mà tôi vinh dự được chia sẻ.

“Bây giờ, anh đã nhận biết khác đi”

“Em sẽ hiểu nhiều hơn qua việc tự tử của anh. Khi còn sống, anh đã nghĩ cuộc sống chỉ có giá trị khi mọi thứ diễn ra theo hướng tốt đẹp. Nếu anh có sức khỏe, có tiền, hoặc có một đời sống tình cảm tốt thì cuộc sống mới có ý nghĩa. Bây giờ, anh đã nhận biết khác đi: Cuộc sống chỉ đáng giá khi nó diễn ra theo cách mà anh nghĩ nó nên như vậy.

“Mọi khoảnh khắc của cuộc sống đều quan trọng”

“Joel, em phải sống cuộc đời của chính mình. Em phải đi càng xa càng tốt. Hãy biết trân trọng tất cả mọi khoảnh khắc trong cuộc sống, chúng quan trọng như nhau trong tất cả mọi hoàn cảnh. Kể cả những hoàn cảnh mà em chưa bao giờ trải nghiệm. Những điều tốt đẹp, xấu xa, khỏe mạnh, ốm đau, hạnh phúc, buồn rầu, lo sợ, chán nản... tất cả đều như nhau.”

“Với mỗi hơi thở, mỗi khoảnh khắc trong cuộc sống, em đang giải quyết những việc mình phải làm, mọi thứ đều được kết nối với nhau và đều kết nối với điều gì đó vĩ đại.”

“Tất cả chúng ta là một”

“Em là một phần của sự vĩ đại. Tất cả chúng ta là một phần của một mục đích lớn hơn nhiều. Tất cả mọi người dù tốt hay xấu đều có một mục đích mà em không thể thấu hiểu ngay được.”

“Tất cả mọi người, tất cả mọi thứ, tất cả mọi thời điểm đều có mang một ý nghĩa. Tất cả chúng ta là một”.

“Bây giờ, em phải sống trọn vẹn từng khoảnh khắc trong cuộc sống. Em tạo ra cuộc đời mình trong từng khoảnh khắc.”

“Sự phát triển được dựa trên quá khứ”

“Sự phát triển tâm linh được phát triển dựa trên những việc từ quá khứ. Tất cả các kinh nghiệm đã qua sẽ xây dựng nên các *tòa nhà*. Tất cả mọi khoảnh khắc trong cuộc sống là những hạt cát tạo nên tòa nhà đó.”

“Chúng ta là những hạt cát nhỏ bé, những hạt cát trên bãi cát của Tạo hóa. Mỗi chúng ta là một vũ trụ kết nối với những vũ trụ khác.”

“Sự phát triển tâm linh của mỗi người tạo ra sự phát triển tâm linh tổng thể. Ý chí tự do và sứ mạng tâm linh là hai lộ trình đưa đến cùng một nơi. Chúng không tách biệt nhau, không phải là cái tách biệt mà là cái toàn thể.”

“Tất cả mọi thứ sẽ tiến hóa, phát triển và chuyển biến để hợp nhất với cái vô hạn.”

“Mỗi hơi thở từ những vấn đề của cuộc sống”

“Em phải sống trọn vẹn trong từng khoảnh khắc của cuộc sống. Mỗi hơi thở của cuộc sống đều chứa đựng ý nghĩa và mục đích cho chính em và cho mọi người, bao gồm cả những khoảnh khắc đau đớn và bất hạnh. Em và tất cả mọi người luôn có lý do để tồn tại trên cõi đời này.

“Tất cả mọi sự đau khổ đều được kết nối với những điều tốt đẹp nào đó mà ngay bây giờ em chưa đủ khả năng để thấu hiểu.”

“Mỗi hơi thở và mỗi khoảnh khắc của cuộc sống đều quan trọng. Trong mỗi hơi thở, mỗi khoảnh khắc, em quả thật đã hoàn thành và giải quyết được rất nhiều điều, mà em chưa thể thấu hiểu và nhận ra ngay lúc này.”

“Những gì anh vừa nói với em là một phần rất rất nhỏ từ những bài học mà anh đã học được sau khi chết.”

Nguồn: “Signals” - Joel Rothschild

“CƠ THỂ VI TẾ”

“Vật chất vi tế”

Tất cả mọi nguyên tử vật lý đều được bao quanh bởi vật chất vi tế. Thế giới vi tế hình thành một nền tảng cơ bản cho thế giới vật lý, vật chất được tạo ra từ vi tế.

Vật chất vi tế là một phương tiện của Jiva, hạt của Tạo hóa đã tạo ra tất cả. Bằng các hạt của vật chất vi tế hiện hành xung quanh của các Jiva, nó duy trì và nuôi dưỡng tất cả các hạt của vật chất vật lý.

Dòng Jiva này không chỉ tạo ra nguồn sinh lực sống, mà còn tạo cả từ trường, điện từ, hóa chất, các dạng năng lượng, lực hút, lực kết dính, lực đẩy và tất cả mọi thứ khác để tạo ra cuộc sống. Vũ trụ vật lý chỉ là một con cá trong đại dương của sự hợp nhất.

Từ thế giới vi tế, để đi vào thế giới vật lý, Jiva vượt qua tầng năng lượng cuối cùng, sau đó trở thành phương tiện của tất cả những nguồn năng lượng thấp nhất tạo ra thế giới vật chất vật lý mà chúng ta đang nhìn thấy.

“Cơ thể vi tế”

Mọi người chúng ta đều làm việc không ngừng thông qua cơ thể vi tế, nhưng một vài công việc lại chỉ được thực hiện bởi cơ thể vật lý.

Không có hoạt động của cơ thể vi tế thì sẽ không có sự kết nối giữa thế giới bên ngoài với tâm trí bên trong con người, không có sự kết nối giữa các giác quan vật lý và sự nhận thức bằng tâm trí của họ.

Những tác động trở thành những cảm giác trong cơ thể vi tế và sau đó được nhận biết bởi tâm trí.

Cơ thể vi tế, là trung tâm của cảm giác, được nhắc đến như “con người vi tế” tương tự như việc gọi cơ thể vật lý là “con người vật lý”; nhưng, dĩ nhiên cũng chỉ là một phương tiện, một vỏ bọc, thông qua cơ thể này, con người kết nối với cơ thể vật lý để cảm nhận được vật chất.

Cơ thể vi tế đặc biệt nhạy cảm với những cảm giác, ý nghĩ. Bởi với mỗi tác động từ thế giới tâm trí, vật chất vi tế phản hồi nhanh hơn vật chất vật lý nhiều.

“Ý thức căn nghiệp”

Cơ thể vi tế là phương tiện ý thức của căn nghiệp, nơi chứa đựng những đam mê, khát vọng và bản năng động vật, trung tâm của các giác quan, nơi tất cả những xúc cảm nảy sinh. Màu sắc cơ thể vi tế liên tục thay đổi khi nó rung động với những ảnh hưởng của ý nghĩ.

Nếu một người bối rối, bất an, sẽ xuất hiện ánh sáng lóe lên màu đỏ tươi, nếu anh ta cảm nhận được tình yêu thương, rung động sẽ tạo màu đỏ thẫm nhẹ nhàng. Những suy nghĩ cao thượng và nhân ái sẽ tạo ra những vật chất vi tế tương ứng *mịn* hơn, nhẹ nhàng hơn và trên cơ thể vi tế, chúng tôi nhận thấy sự tan biến những hạt nặng và dày đặc, chúng được thay thế bởi những hạt tốt lành hơn.

Cơ thể vi tế của một người có suy nghĩ tầm thường và bản năng sẽ có tính chất thô kệch, nặng nề, dày đặc và có màu tối, biểu hiện của sự mất kiểm soát đối với cơ thể vật lý. Trong khi đó, một con người tiến hóa hơn với những ý nghĩ cao thượng thì cơ thể vi tế đẹp hơn, tinh khiết hơn, rực rỡ và có sáng suốt hơn, một cái gì đó rất đẹp!

“Cơ thể vi tế đi ra ngoài”

Khi cơ thể vật lý đi vào giấc ngủ và cơ thể vi tế thoát ra khỏi cơ thể vật lý, chúng ta thấy được chính bản thân chúng ta, một cách hoàn toàn tinh thức. Cơ thể vi tế nhìn rất rõ ràng, gọn gàng giống y như một con người và con người có khả năng sử

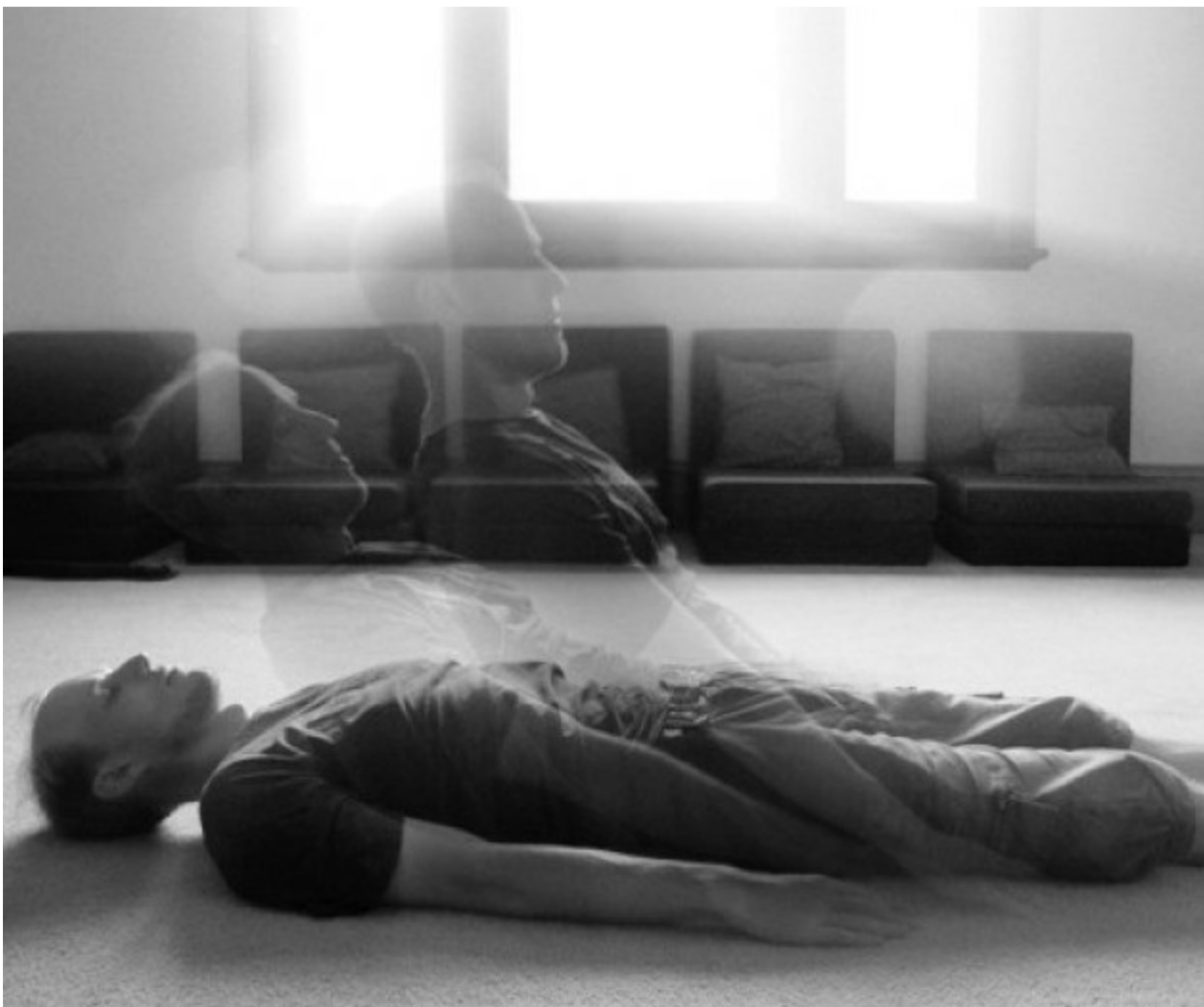
dụng nó như một phương tiện, một phương tiện hiệu quả hơn so với cơ thể vật lý. Anh ta sẽ tỉnh thức hơn, làm được nhiều việc hơn, chính xác hơn với sự hiểu biết lớn hơn so với khi anh ta bị bó buộc trong phương tiện vật lý nặng nề. Anh ta có thể di chuyển một cách tự do và nhẹ nhàng vượt qua bất kỳ khoảng cách nào mà không làm phiền đến cơ thể đang ngủ trên giường.

Một người khi đã làm chủ cơ thể vi tế, dĩ nhiên có thể rời khỏi cơ thể vật lý bất cứ lúc nào và đi gặp bạn bè ở bất kỳ đâu. Nếu người đó đến gặp một Vị thầy tâm linh đã phát triển được khả năng nhìn thấy cơ thể vi tế, Vị thầy sẽ nhìn thấy anh ta dưới dạng vi tế. Nếu gặp một người bạn không có khả năng ấy, người đó sẽ tạo ra một dải năng lượng vật chất bao xung quanh và giúp người bạn nhìn thấy được bằng đôi mắt vật lý.

“Vỏ bọc vi tế”

Một con người còn ở mức độ tiến hóa thấp (hoặc động vật) thì cơ thể vi tế chứa những vật chất vi tế thô nặng, dày đặc và nó kèm giữ anh ta xuống mức độ thấp nhất của “Kamaloka”. Nếu vỏ bọc này không phát triển, con người vẫn còn bị giam hãm và chịu những ảnh hưởng không tốt tại khu vực này của thế giới vi tế.

Khi lớp ngoài cùng của vỏ bọc này bị phân rã, con người tiến lên mức độ tiếp theo của thế giới vi tế, hoặc chính xác hơn anh ta có thể kết nối được với phần rung động tiếp theo của vật chất vi tế, vì thế trông anh có vẻ đang trở thành một con người mới. Anh ta lưu lại tại tầng rung động thứ 6 của cơ thể vi tế cho đến khi phần rung động này được tan rã, lúc này anh ta chuyển lên tầng rung động thứ 5. Sự lưu lại của anh ta trên mỗi tầng rung động tương ứng với sức mạnh của những tầng rung động trong cơ thể vi tế bởi một lượng vật chất vi tế nhất định.

“Devachan”

Khi con người vượt qua “Kamaloka” để tiến lên “Devachan”, anh ta không thể mang trong mình những ý nghĩ của sự xấu xa được, vật chất vi tế không thể tồn tại ở cấp độ “Devachan” và “Devachan” không lưu giữ những rung động thô kệch của sự tham lam và ham muốn xấu xa.

“Tái sinh”

Khi luân hồi, anh ta mang theo tất cả mọi rung động và biểu hiện chúng ra bên ngoài. Bằng mối liên hệ điện từ giữa hai thế giới, cơ thể vi tế được thể hiện ra bên ngoài bằng cơ thể vật lý tương đồng với bản chất tự nhiên của anh ta và tiếp tục một cuộc sống mới tương tự như cơ thể vi tế của anh ta tại cuộc sống trước.

“Cuộc sống của con người là liên tục”

Cuộc sống của con người là liên tục, không gián đoạn, mỗi cuộc sống trên Trái đất của chúng ta được kết nối với nhau và không tách rời. Các quá trình tẩy rửa và phát triển cũng diễn ra liên tục và được thực hiện thông qua nhiều cuộc sống liên tiếp trên Trái đất.

“Tìm lại”

Đến lúc nào đó, một cá nhân sẽ cảm thấy chán chường với những cảm giác mệt mỏi từ những xúc cảm hiện tại. Người đó sẽ không chấp nhận cam chịu nữa, và quyết định sẽ phải phá vỡ những gông xiềng đang giam cầm trong các cơ thể để phát triển lên.

Tại sao chúng ta phải kéo dài sự chịu đựng của mình trong khi chúng ta hoàn toàn đủ khả năng phá vỡ nó bất cứ lúc nào? Không ai có thể giúp chúng ta làm việc này, và không ai có thể mang lại sự tự do cho chính chúng ta.

Chúng ta có quyền lựa chọn sự tự do ý chí và vì lẽ đó, đến một ngày tất cả chúng ta phải cùng nhau đi lên một thế giới cao hơn, vì sao chúng ta không bắt đầu cùng một lúc để phá vỡ xiềng xích và xác nhận dòng dõi siêu phàm của chúng ta ngay bây giờ!

Nguồn: “Man and His Bodies” - Annie Besant

“CƠ CHẾ CỦA SỰ SINH”

Tại thời điểm nảy mầm, các nguyên tử vật lý được một thiên thần gắn vào các tế bào sinh đôi mới được hình thành.

Sự hiện diện của các nguyên tử bền vững này được tạo ra bởi Bản ngã, năng lượng Tạo hóa hoặc *nguồn sinh lực ở thế giới vi mô* đem đến cho các tế bào sinh đôi những động lực và khuynh hướng phát triển sinh học phù hợp với thế giới.

Năng lượng sáng tạo đi đến các nguyên tử vĩnh viễn và tế bào sinh đôi, tạo ra các kết quả sau:

Thứ nhất: Thành lập một trường quy định toàn bộ các xu hướng tạo ra tế bào mới, cơ quan mới. Tương tự như việc hình thành một vành đai ánh sáng hình tròn bao xung quanh Mặt trời để quy định giới hạn và bảo vệ trước sự xâm nhập và tác động của các vật thể lạ.

Thứ hai: Sự hòa hợp của vật chất trong trường năng lượng này. Năng lượng sáng tạo sắp xếp các vật chất xung quanh vào những tần số rung động thích hợp để tạo ra một cá nhân chuẩn bị cho việc luân hồi.

Thứ ba: Tạo ra một hình dạng. Hình dạng này, có thể được gọi là một khuôn mẫu của cơ thể vật chất sẽ được xây dựng sau này. Khuôn mẫu được tạo ra trước khi sinh, xuất hiện rất sớm sau khi thụ thai, tạo ra trước một cơ thể năng lượng vi tế của sự rung động, của năng lượng, của ánh sáng, của những căn nghiệp Archetype có từ trước.

“Một kế hoạch phác thảo”

Bên trong khuôn mẫu có thể nhìn thấy các dòng chảy năng lượng hay còn gọi là nguồn sinh lực sống, mỗi dòng chảy có tần số khác nhau, một kế hoạch phác thảo của toàn bộ cơ thể. Tất cả mọi thông tin tương lai được miêu tả dưới dạng năng lượng căn bản, sản phẩm cuối cùng là chính những dòng năng lượng này nhưng ở một tần số khác. Các dây thần kinh, não và tất cả các cơ quan được mã hóa bởi mỗi dòng năng lượng trên mỗi tần số cụ thể.

Sự rung động của các vật chất vi tế là yếu tố làm cho các nguyên tử hợp thành các phân tử để tạo ra các loại mô một cách chính xác. Các phân tử này được thu hút về phía các dòng năng lượng và được “sắp đặt” vào những nơi thích hợp trong cơ thể đang phát triển nhờ những rung động tương tự nhau.

Vì vậy, tất cả các phần của cơ thể vật lý cả về cấu tạo vật chất bên trong lẫn hình dạng bên ngoài đều thích hợp một cách chính xác với Bản ngã. Nghiệp xấu sẽ tạo ra các dị tật, bệnh tật, thể hiện sự không hòa hợp trong khuôn mẫu hoặc làm tắc nghẽn các nguồn năng lượng trong các mô hình đã được xây dựng.

“Linh hồn tự nhiên đến”

Thứ tư: Khởi đầu của quá trình luân hồi để tạo ra một thực thể mới là sự tổng hợp của nhiều yếu tố cộng hưởng với nhau. Như vậy, khi “Linh hồn tự nhiên” đến, lập tức có được các mối liên hệ, những sự rung động khác từ thế giới xung quanh.

Đến nơi, họ đi vào thế giới vật chất, nhận ra môi trường và những rung động hòa hợp đó, theo quy luật của Tạo hóa, họ hợp nhất với bản thân, hợp nhất với toàn bộ sự rung động của vật chất, hợp nhất với cấu tạo cơ thể.

Các thiên thần Tạo hóa ở tầng vi tế và tinh thần, ngoài việc trông nom các quá trình xây dựng cơ thể theo sự hưởng ứng mang tính bản năng của linh hồn tự nhiên, họ còn liên quan tới việc kiến tạo và điều chỉnh cơ chế của ý thức.

Điều này bao gồm thể chất, hệ thống bộ não cột sống với bảy dây thần kinh và các trung tâm nội tiết, xương cụt, lá lách, các mạng lưới thái dương chẳng chịt, trái tim, cổ họng, tuyến yên và tuyến tụy. Ở cấp độ năng lượng vi tế, các luân xa phải được điều chỉnh một cách hoàn hảo để các cơ quan vật lý hoạt động hiệu quả nhất.

Tương tự như vậy, trong cơ thể vi tế và tinh thần, bảy luân xa dần dần phải thích nghi được với phần năng lượng và phần vật lý của cơ chế. Bảy sự biểu hiện khác nhau trong cơ thể, bảy kênh năng lượng để hấp thu các trải nghiệm được cung cấp cho Bản ngã bởi các luân xa và các trung tâm vật lý tương ứng với chúng.

Các luân xa của con người là sự tượng trưng của bảy vòng xoáy năng lượng tương ứng trong thế giới nguyên thủy Mặt trời, mang lại nguồn sinh lực sống được tạo ra từ thế giới Tạo hóa thông qua cơ thể Nhân quả.

Nghiệp quả được dần dần giải quyết sẽ dẫn đến sự vận hành hoàn hảo cho hệ thống luân xa, hoạt động của mỗi luân xa sẽ hoàn toàn hài hòa, tất cả các luân xa hòa hợp với nhau và với các phần cơ thể mà chúng liên quan. Trong điều kiện như vậy, sự hoàn hảo về sức khỏe và hiệu suất của các chức năng hoạt động được đảm bảo. Khi có sự bất hài hòa được tạo ra bởi tội lỗi, khủng hoảng tinh thần, tình cảm, thể chất... hệ quả tất yếu là dẫn đến các tắc nghẽn tại các luân xa và các chức năng sẽ không hoạt động hoàn hảo. Nghiệp quả của bệnh tật xuất hiện chủ yếu khi các rung động cơ bản bị nhiễu loạn. Sự phá vỡ nhịp điệu của tuần hoàn năng lượng gây ra bệnh tật trong cơ thể vật lý.

Với phương pháp chữa bệnh tâm linh, một loạt những điều chỉnh từ Bản ngã, cơ thể vật lý cao cấp và các luân xa đối với cơ thể vật lý, sẽ tẩy rửa các vật chất không hài hòa, khôi phục sự hòa hợp của các dòng chảy tự do và không bị cản trở của sinh lực sống trên toàn bộ các cơ thể tự nhiên.

Nguồn: “Kingdom of the Gods” - Geoffrey Hodson

“NHÓM LINH HỒN”

“Chuyến hành trình trở về nhà”

Sự sắp đặt vào mỗi nhóm được xác định bởi trình độ của Linh hồn. Sau cái chết vật lý, mỗi Linh hồn trở về nhà tại một nơi dành riêng cho mình, miễn họ không phải là một Linh hồn quá trẻ hoặc bị cô lập vì các lý do khác.

Các Linh hồn trong cùng một nhóm là những người bạn thân thiết có cùng mức độ của sự tỉnh thức.

“Một nhóm Linh hồn”

Khi con người trong trạng thái nhập định nói về nhóm Linh hồn, họ nói về một nhóm các thực thể được kết nối thường xuyên, chẳng hạn như trong một gia đình loài người.

Các thành viên ngang hàng có sự nhạy cảm với nhau, điều đó vượt xa khái niệm của chúng ta trên Trái đất.

“Nhóm tâm linh”

Nhóm tiếp theo bao gồm các Linh hồn cũng được sắp xếp theo hình thức nhóm để hỗ trợ cho toàn bộ cộng đồng, song ít liên quan với nhau hơn.

Nhóm thực thể thứ hai này được tạo thành từ những thực thể tiến bộ của các nhóm Linh hồn thứ nhất.

Nhóm Tâm linh xuất hiện liên tục! Trong các nhóm này, mỗi nhóm có khoảng một ngàn Linh hồn.

Nhiều nhóm thứ nhất sẽ tạo nên một nhóm thứ hai, và giữa hai nhóm này sẽ ít có mối quan hệ hoặc không có liên hệ nào.

Rất hiếm khi tìm thấy được những Linh hồn là thành viên của hai nhóm tâm linh khác nhau, thường thì các Linh hồn trong các nhóm khác nhau sẽ không liên quan tới nhau, bởi vì số lượng Linh hồn không cần thiết phải quá nhiều trong một nhóm.

“Vòng tròn nội bộ”

Các nhóm Linh hồn nhỏ có số lượng khác nhau, có thể từ 3 đến 25 Linh hồn.

Một nhóm Linh hồn thường có khoảng mười lăm thành viên, được gọi là Vòng tròn nội bộ.

Bất kỳ hoạt động liên hệ nào giữa các thành viên trong các nhóm sẽ được tạo ra bởi những bài học được rút ra trong một lần hóa thân.

Điều này có thể là do sự kết nối từ quá khứ hoặc những điểm tương đồng điển hình mà các Linh hồn có liên quan.

Các Linh hồn tạo mối quen biết giữa các thành viên trong các nhóm khác nhau thông qua những vai trò nào đó trong cuộc sống trên Trái đất. Ví dụ, một người bạn thân học cùng lớp hồi trung học nhưng người ấy bây giờ bạn chỉ gặp tại các cuộc họp lớp.

Các thành viên trong cùng một nhóm Linh hồn liên kết rất khăng khít với nhau. Các nhóm Linh hồn liên kết chặt chẽ thường bao gồm những Linh hồn cùng chí hướng, mục tiêu chung để có thể tiếp tục làm việc với nhau. Thông thường, họ chọn sự tái sinh để sống chung với nhau như người thân và bạn bè trên Trái đất.

Nguồn: “Hành trình của những Linh hồn” - Michael Newton

“CÁI CHẾT LÀ SỰ CHUYỂN TIẾP”

Khi Linh hồn đi vào một cơ thể được gọi là sự sanh. Khi Linh hồn rời khỏi cơ thể được gọi là cái chết. Một cơ thể chết khi Linh hồn vắng mặt.

Cái chết là sự tách rời Linh hồn ra khỏi cơ thể vật lý.

Cái chết là một cánh cửa mở ra từ cuộc sống này đến một cuộc sống khác. Cái chết là sự chấm dứt hoạt động thể chất hoặc vật lý, sự vận hành hữu cơ và ý thức vật chất.

Cái chết là một quá trình chuyển đổi từ trạng thái này sang trạng thái khác, một sự thay đổi hình thức của ý thức sang một thế giới khác, thế giới vi tế hoặc tinh thần.

Cái chết không chấm dứt đặc tính của bạn và sự tự nhận thức của bạn. Nó chỉ đơn thuần mở ra cánh cửa đến với một hình thức cao hơn của cuộc sống. Cái chết chỉ là cửa ngõ đi vào một cuộc sống cao cấp hơn!

Cuộc đời được vận hành để đạt được một mục đích nào đó của Vũ trụ và cuộc sống cứ tiếp diễn cho đến khi nó hợp nhất được với sự vô tận Vĩnh cửu.

Cái chết không phải là kết thúc của sự sống. Nó chỉ là một mặt của sự sống. Nó chỉ là một sự tự nhiên trong quá trình diễn tiến của sự sống. Nó cần thiết cho sự tiến hóa của bạn. Chết không phải là sự phủ nhận của cuộc sống. Nó chỉ là một giai đoạn của cuộc sống.

Sự sống không ngừng vận động. Trái cây héo rụi, nhưng hạt thì vẫn tràn trề sự

sống. Hạt giống chết, nhưng một cây lớn sẽ mọc ra từ hạt giống. Cây tàn rụi, trở thành than nhưng bên trong nó vẫn có một sự sống dồi dào. Nước biến mất, nhưng nó trở thành hơi nước vô hình chứa đựng một nguồn sống mới. Đá biến mất, nhưng nó trở thành vôi và đó là một cuộc sống mới tràn đầy. Chỉ là lớp vỏ vật lý được bỏ đi và sự sống vẫn tồn tại.

Một con người có nhận thức đúng đắn và trí tuệ thông thái thì không sợ chết. Người ấy biết rằng chết chỉ là một cánh cổng của cuộc sống. Cái chết, với anh ta, không phải là một bộ xương đi cùng với một thanh kiếm để chấm dứt cuộc sống mà là một thiên thần có chiếc chìa khóa vàng để mở ra cánh cổng dẫn anh ta đến sự tồn tại đầy đủ, hạnh phúc và rộng lớn hơn.

Sự Sinh tiếp sau Sự Chết cũng giống như thức dậy sau giấc ngủ. Bạn sẽ lại tiếp tục công việc mà bạn đã rời đi trong cuộc sống trước đây. Vì vậy, đừng sợ cái chết!

Sống và chết chỉ là cánh cửa xuất nhập cảnh trên sân khấu ở địa cầu này. Giống như bạn chuyển từ ngôi nhà này sang ngôi nhà khác, Linh hồn cũng chuyển sang một cơ thể khác để thu gặt được thêm kinh nghiệm. Cũng giống như một người cởi bỏ bộ quần áo đã sờn cũ để mặc một bộ mới hơn, chúng ta cũng rời bỏ cơ thể vật lý đã hao mòn, hồng hóc này để chọn cho mình một cơ thể mới.

Này bạn! Chẳng việc gì phải sợ cái chết cả. Cái chết chỉ là ảo tưởng. Cái chết chỉ là sự tan rã của vật chất. Là nghệ thuật của sự bất tử... Amara.

Nguồn: “Bliss Divine” - Swami Sivananda

“TỰ TỬ KHÔNG PHẢI LÀ SỰ GIẢI THOÁT”

Hai điều kiện để định nghĩa một cái chết là sự “tự tử”:

- + Bạn ý thức về những gì bạn đang làm, có nghĩa là bạn lựa chọn cái chết một cách có ý thức.
- + Bạn lựa chọn cái chết với mục đích chạy trốn chứ không phải để hoàn tất cuộc sống của mình.

Cái chết là một khoảnh khắc mạnh mẽ của sự sáng tạo và nó được thiết kế để hướng đến một điều gì đó chứ không phải để trốn chạy khỏi một việc nào đó.

“Họ vẫn ổn”

Thật ra những người chọn con đường tự tử vẫn ổn. Họ vẫn ổn. Họ vẫn được yêu thương và không bao giờ bị Thượng đế rời bỏ. Họ chỉ đơn giản là đã không đạt được những mục tiêu mình đã đặt ra. Hiểu được điều này là việc quan trọng cho những ai đang dự liệu việc tự sát.

“Không có gì là sự trừng phạt”

Không có những điều như sự “trừng phạt” trong “kiếp sau” giống như những gì bạn nghĩ. Chỉ là có những người đã bị bỏ lại phía sau trong quá trình tiến hóa, đó mới là sự trừng phạt!

Tuy nhiên, họ sẽ gặp một cú sốc lớn, một số người không thể hoàn toàn quay lại được trạng thái cân bằng như lúc đầu. Tất cả họ đều sẽ cảm thấy một sự mất mát rất lớn. Nhiều người trải qua phần còn lại của cuộc sống của mình chỉ để đổ lỗi cho bản thân. Họ tự hỏi họ đã làm sai những gì, và họ cho rằng lẽ ra họ đã có thể thay đổi vài điều gì đó.

Điều đáng buồn là những người tự kết thúc cuộc sống của chính mình lại tưởng tượng rằng họ sẽ có thể thay đổi mọi thứ, nhưng thật ra họ không thể làm được. Kết thúc cuộc sống của mình để chạy trốn thực tại sẽ không đem lại sự giải thoát nào cả. Nếu bạn đang nghĩ đến việc tự tử để thoát khỏi điều gì đó, bạn nên biết rằng, bạn đang dự tính một việc bất khả thi.

“Không tồn tại một khoảng trống”

Mong muốn tránh khỏi sự đau đớn là điều bình thường. Tất cả chỉ là một phần trong điệu nhảy cuộc sống của con người. Tuy nhiên, trong thời điểm đặc biệt của điệu nhảy đó, một người lại cố gắng thoát ra khỏi điều mà Linh hồn đến với cơ thể vật lý để trải nghiệm, chứ không phải để thoát khỏi.

Nhưng vì người đó đã ném trái và nhận thấy kinh nghiệm này thật đau đớn, khó khăn, họ quyết định tìm cách để bước vào một khoảng trống, nơi không có gì để đối mặt và không có gì để lo sợ.

Nhưng họ đã không bước vào khoảng trống nào cả, vì không có khoảng trống nào để bước vào. Khoảng trống mà họ nghĩ, không tồn tại. Không có bất cứ khoảng trống nào trong vũ trụ! Không một nơi nào cả! Không có nơi nào là “nơi không có gì”! Ở khắp mọi nơi bạn đi, khoảng trống luôn luôn được làm đầy bởi một cái gì đó!

“Bạn sẽ phải đối mặt với những gì bạn đã tạo ra”

Bạn sẽ phải đối mặt với tất cả những gì bạn đã tạo ra ở bất cứ nơi nào bạn đến và bạn không thể thoát khỏi chúng, bạn cũng không muốn, bởi vì bạn đã tạo ra chúng để sáng tạo lại chính mình. Những gì bạn tạo ra sẽ không thể giúp được bạn khi bạn né tránh chúng, bạn không thể khiêu vũ xung quanh chúng.

Bạn chết với những điều gì thì bạn sẽ tiếp tục sống với những điều đó!

“Cái Chết” là tuyệt vời nhưng nó không tuyệt vời hơn cuộc sống. Trong thực tế, cái chết là sự sống, chỉ đơn giản là tiếp tục theo cách khác nhau.

“Một cuộc sống vật lý khác”

Bạn sẽ bắt gặp mình ở thế giới bên kia của cái chết và tất cả những gì bạn mang

theo vẫn ở đó. Sau đó, bạn sẽ làm điều mĩa mai nhất: Tìm cho mình một cuộc sống vật lý mới để tiếp tục đối mặt với những gì bạn đã không vượt qua được trong cuộc sống vừa rồi.

Mục đích của đời sống vật chất là mang tới cho bạn một hoàn cảnh để bạn có thể trải nghiệm những gì mình lựa chọn, để phát triển tâm thức của chính bạn.

Và như vậy, với việc tự tử, bạn sẽ không thoát khỏi gì cả, bạn chỉ sẽ lại đặt mình quay trở lại ngay vào đời sống vật lý, vào tình huống mà bạn đang tìm cách thoát khỏi. Bạn hãy chọn việc bắt đầu lại một lần nữa ngay bây giờ!

Bạn sẽ không thấy điều này như là một “sự trừng phạt”, “sự bắt buộc” hay “gánh nặng”. Bởi vì bạn sẽ làm điều này bằng tất cả ý chí tự do của riêng bạn, sự hiểu biết này cũng là một phần của quá trình tự sáng tạo bản thân để tồn tại.

“Cuộc sống tương tự được tạo ra một lần nữa”

Tự tử là việc dùng cái chết để trốn tránh, nhưng nó sẽ tạo ra cuộc sống tương tự thêm một lần nữa, với những thử thách và trải nghiệm tương tự.

Nguồn: “Home with God” - Neale Donald Walsch

“NHỮNG THẾ GIỚI TÂM LINH”

Có một sự diễn tả rất đẹp về mặt ngôn từ rằng: “Chúng ta đang ở trên một hành trình không có kết thúc giữa nơi này và thiên đàng”.

Bất kỳ cuộc hành trình nào chúng ta dần bước cũng luôn luôn là một cuộc phiêu lưu thú vị. Sẽ là không phải nếu chúng ta nhìn vào hành trình cuộc sống vừa qua và cho rằng nó thật ngắn ngủi và nhạt nhẽo.

Sự thật là như thế, chúng ta đã từng thực hiện hành trình này rất nhiều lần và sẽ tiếp tục thực hiện nó nhiều lần nữa.

“Không có gì mất đi, ngoại trừ cơ thể vật lý này”

Khi một cá nhân rời khỏi thế giới vật lý, anh ta để lại phía sau một cơ thể nặng nề ở trong một thế giới cũng nặng nề như vậy.

Một quá trình chuyển đổi như vậy có thể được ví như việc cởi bỏ một chiếc áo khoác, hay như việc lột xác của loài rắn. Về bản chất là như vậy.

Khi chết, chúng ta kết thúc việc sử dụng thân thể con người và chúng ta hãy để nó ra đi.

Không có gì mất đi, ngoại trừ cơ thể vật lý. Linh hồn vẫn như vậy, nó luôn toàn vẹn, các cơ thể vi tế, cơ thể tinh thần và cơ thể tâm linh vẫn tồn tại và khỏe mạnh.

“Cuộc sống mới ở thế giới vi tế”

Không quan trọng sự tiến hóa tâm linh của cá nhân đó như thế nào, anh ta bắt đầu một sự tồn tại mới ở nơi được gọi là thế giới vi tế.

Ở một số nơi, thế giới vi tế cũng nặng nề và tương tự như Trái đất vật lý, một bản sao năng lượng của Trái đất.

Thế giới vô hình này (đối với con mắt vật lý) đan xen, trải rộng xung quanh Trái đất và được cấu tạo bởi năng lượng, rung động ở tần số cao hơn dải tần số vật lý.

“Các tầng cấp”

Thế giới vi tế được tạo bởi một số tầng cấp, mỗi tầng cấp tương ứng với tần số năng lượng nhất định.

Tầng cấp của thế giới vi tế gần với Trái đất vật lý nhất có thể được mô tả như một “khu vực đón tiếp”. Khu vực này rất đặc biệt trong việc tiếp đón những Linh hồn mới đến vì hai lý do quan trọng:

1. Nó cung cấp một môi trường giống như bản sao của Trái đất ở mọi khía cạnh. Như một sự tồn tại đa chiều, nó sở hữu nhà ở, cao ốc, trường đại học, phòng hòa nhạc, sân vườn, hồ nước và tất cả mọi thứ có thể được nhận diện bởi ý thức vật chất của chúng ta. Điều này giúp giảm bớt những cú sốc khi chúng ta bước ra khỏi thế giới vật lý nặng nề này.

2. Nó là một nơi cho phép những Linh hồn từ từ làm quen với cuộc sống sau khi chết. Trong thế giới vi tế, Linh hồn bắt đầu sống một cuộc sống tâm linh tinh tế hơn và dần dần từ bỏ những tính cách, hành vi và ham muốn trần tục.

Một Linh hồn mới đến sẽ đi vào một tầng cấp cụ thể của thế giới vi tế tương ứng với tần số rung động của cơ thể vi tế của mình. Nó sẽ mang một cơ thể vi tế hữu hình và rất chân thật, giống như ở đây vậy.

“Cơ thể vi tế là một bản sao chuẩn xác”

Khi một Linh hồn thực chuyển tiếp sự tồn tại vào thế giới vi tế thì nó sẽ bước vào cơ thể vi tế của nó.

Giống như cơ thể năng lượng (thể khí) thoát ra ở thời điểm cái chết, cơ thể vi tế là một bản sao chuẩn xác của cơ thể vật lý nguyên vẹn với tay, chân, ngón tay, ngón chân... nhưng không có bất kỳ bệnh tật hoặc khuyết tật gì.

Ví dụ: Một người bị mù, điếc, ngồi xe lăn hoặc có những bệnh trầm trọng sẽ để cơ

thể vật lý trong tình trạng hư hỏng này lại và không mang những khuyết điểm này vào thế giới tâm linh.

Không vấn đề gì nếu một cánh tay, một cái chân bị mất trong một vụ nổ, cơ thể bị hủy diệt hoàn toàn trong thiên tai hoặc chiến tranh, Linh hồn đến thế giới vi tế vẫn trong hình thể hoàn hảo.

Những sự ưu phiền này thực sự chỉ ảnh hưởng lên cơ thể vật lý ở thế giới vật chất. Nó không phải là một trạng thái ở thế giới tâm linh hay của cơ thể tâm linh.

“Linh hồn hướng đến lợi ích của mình”

Một Linh hồn mới trở về sẽ tự nhận biết trình độ tâm linh của mình dựa trên sự tích lũy những kinh nghiệm, những bài học khác nhau mà họ đã trải qua trên Trái đất trước khi chết.

Nói cách khác, một Linh hồn sẽ hướng đến trạng thái tồn tại để mang lại lợi ích cho bản thân nó. Những Linh hồn với những mong muốn lợi ích tương tự nhau sẽ ở cùng nhau trên một cấp độ tâm linh.

“Không tồn tại thời gian ở thế giới tâm linh”

Một trong những điều đặc biệt đầu tiên đối với những Linh hồn mới bước vào thế giới vi tế là sự vắng mặt của thời gian.

Một Linh hồn vừa mới rời khỏi thế giới của đồng hồ, lịch treo tường thì những ký ức về thời gian vẫn tồn tại mạnh mẽ trong suy nghĩ và họ luôn muốn xác định bây giờ là lúc nào?

Một Linh hồn có thể nghĩ rằng nó vừa mới rời khỏi cơ thể vật lý vài khoảnh khắc trong khi thời gian chính xác ở Trái đất đã là ba ngày.

Việc nhận ra sự khác biệt này khiến cho Linh hồn đó hiểu rằng nó không còn bị ràng buộc bởi những hạn chế của thế giới vật chất.

“Không bị giới hạn bởi một thế giới cố định”

Trong thế giới vi tế, những định luật vật lý và sự giới hạn, chẳng hạn như trọng lực, âm thanh và tốc độ, không còn tồn tại.

Linh hồn nhận ra rất nhanh rằng họ không còn bị giới hạn bởi một thế giới cố định. Trong chiều thứ tư và xa hơn nữa, Linh hồn có thể ở nhiều nơi cùng một lúc, họ di chuyển bằng tư tưởng. Linh hồn không cần phải nói vì họ có thể đọc được suy nghĩ của nhau.

“Linh hồn bắt đầu việc đánh giá và kiểm tra”

Đến một lúc nào đó, Linh hồn bắt đầu đánh giá, kiểm tra lại các trải nghiệm, các khoảnh khắc và các tình huống của cuộc sống mà nó vừa rời khỏi.

Nó khảo sát lại mỗi tư tưởng, mỗi cảm giác, mỗi hành động đã thực hiện và xem xét điều gì đã góp phần vào sự phát triển của Linh hồn và điều gì làm cho nó suy yếu.

Nói một cách khác, nó thực hiện một báo cáo so sánh. Nó đánh giá mình đã hoàn thiện hơn so với Linh hồn lúc trước như thế nào.

“Tiền trình đánh giá lại”

Trong quá trình đánh giá lại của một Linh hồn, nó có thể nhận ra rằng để có được sự thông thái nhất từ một trải nghiệm cụ thể nào đó, nó có thể cần phải lặp lại một tình huống tương tự ở kiếp sống tiếp theo trên Trái đất.

Sự nhận thức này được xem như một tiền trình của nghiệp, một sự tiếp diễn để

đạt được sự tỉnh thức tâm linh.

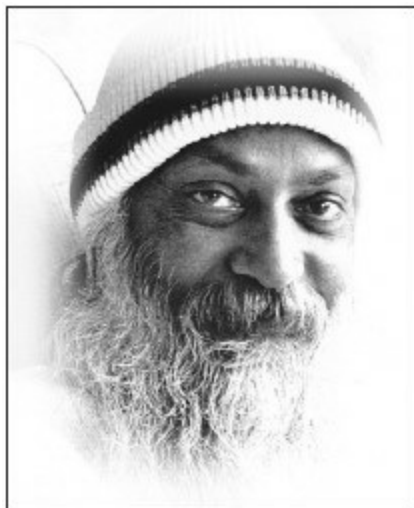
Quá trình này không phải là một sự trừng phạt cho những việc đã làm sai, nó chỉ đơn thuần là sự đánh giá của các trải nghiệm tâm linh.

Nếu một Linh hồn tin rằng nó có thể làm lại điều đó một cách tốt hơn, nó sẽ quay lại để thực hiện điều đó lần nữa.

Một thực thể tâm linh luôn luôn nhận biết được sự bất tử của chính mình, nó hiểu rằng nó phải chịu trách nhiệm cho tất cả những gì nó làm ở quá khứ và tất cả những điều nó sẽ tạo ra ở tương lai.

Nguồn: “Reaching to Heaven” - James Van Praagh

“CÁI CHẾT... CHỈ LÀ SỰ TƯỢNG TƯỢNG”

Tất cả mọi thứ chúng ta làm trong cuộc sống này đều mang chúng ta đến gần cái chết hơn. Các sự kiện đặc biệt trong cuộc sống như việc nhận biết được tình yêu thương, cái chết của một người thân, biến mất trong thiền định, tất cả đều là quá trình của cái chết.

Những bí ẩn lớn nhất trong cuộc sống không phải là bản thân cuộc sống mà là cái chết. Chết là đỉnh cao của cuộc sống, sự thăng hoa cuối cùng của cuộc sống. Trong cái chết, toàn bộ cuộc sống được tổng kết.

Cuộc sống là một cuộc hành trình đi về cái chết. Ngay từ lúc đầu, cái chết đã đang đến. Từ lúc mới sinh ra, cái chết đã bắt đầu tiến về phía bạn. Bạn đã bắt đầu di chuyển về phía cái chết.

Tai họa lớn nhất đã xảy ra với tâm trí con người là nó chống cự lại cái chết. Chống lại cái chết có nghĩa là bạn sẽ bỏ lỡ những bí ẩn lớn nhất. Chống lại cái chết cũng có nghĩa là bạn sẽ bỏ lỡ điều tuyệt vời nhất. Và, chống lại cái chết cũng có nghĩa là bạn đã đánh mất cuộc sống của chính mình bởi vì sống và chết đều liên hệ sâu sắc với nhau, chúng không phải là hai thứ tách biệt. Cuộc sống đang phát triển, cái chết là hoa của nó. Cuộc hành trình và mục đích thì không thể tách rời, cuộc hành trình được kết thúc với mục đích của nó.

Cái chết phải được thực hiện khi ở *đỉnh cao* . Nhờ vậy, sẽ tạo ra những sự tỉnh

thức khác sau đó. Bạn sẽ không né tránh cái chết, bạn không phải chống lại cái chết. Bạn đang vui mừng bởi bí ẩn của nó và bạn bắt đầu thưởng thức nó, chiêm ngưỡng nó và thiên định để trải nghiệm nó.

Cái chết đến bằng nhiều cách. Khi bạn qua đời, đó chỉ là một trong những hình thức của cái chết. Khi mẹ bạn chết, một điều gì đó cũng chết trong bạn bởi vì mẹ bạn luôn ở trong bạn. Bà chiếm một phần rất lớn trong bạn, lúc đó một phần bên trong bạn cũng sẽ chết.

Cha bạn rồi sẽ chết, anh, chị của bạn, bạn bè của bạn cũng vậy. Ngay cả khi kẻ thù của bạn chết, có một cái gì đó bên trong bạn cũng chết, bởi vì kẻ thù cũng liên quan với bạn. Bạn sẽ đánh mất một cái gì đó, bạn sẽ thấy thiếu một cái gì đó và bạn sẽ không bao giờ giống như trước nữa.

Chỉ có những người yêu cái chết mới có thể biết cuộc sống là gì. Con người đã không sống, họ thật sự đã không sống một cuộc sống đúng nghĩa, họ rất sợ cái chết.

Sống và chết chỉ như hai cánh của một con chim, xảy ra đồng thời. Không cuộc sống nào có thể tồn tại mà không có sự chết, cũng không thể tồn tại cái chết mà không hề có sự sống. Rõ ràng, chúng không đối lập, rõ ràng là chúng tương tự với nhau. Chúng cần nhau để tồn tại, chúng là hai mặt song song và thống nhất với nhau. Chúng là một phần của một vũ trụ tổng thể.

Vì con người không tỉnh thức, mãi mê ngủ, nên anh ta không có khả năng nhìn thấy một thực tế rất giản đơn và rõ ràng. Chỉ với rất ít sự tỉnh thức, không nhiều, bạn có thể thấy chính bạn đang thay đổi trong từng giây phút. Và sự thay đổi đồng nghĩa với việc có một cái gì đó đang chết và một cái gì đó đang được tái sinh. Như thế, sinh và tử trở thành một.

Dù có hiểu biết hay không hiểu biết, vẫn có một sự sợ hãi trong trái tim rằng bạn đang già đi, khi tuổi già ập tới và cái chết gần kề. Qua nhiều thế kỷ, bạn đã tự tạo ra rất nhiều nỗi sợ về cái chết và nó đã ăn sâu vào tiềm thức của bạn, nó in sâu vào trong máu thịt, trong xương tủy của bạn. Cũng có thể không phải do bạn không biết cái chết là gì, nhưng vì hàng ngàn năm qua, người ta vẫn hiểu cái chết là sự kết thúc của cuộc sống của bạn và bạn sợ.

Hãy hoàn toàn tỉnh thức để thấu hiểu rằng chết không phải là hết! Trong sự tồn tại, không có gì bắt đầu và không có gì kết thúc! Hãy nhìn tất cả mọi thứ xung quanh, bạn thấy không: Buổi tối không phải là kết thúc, buổi sáng cũng không phải là sự khởi đầu. Buổi sáng chỉ đang hướng tới buổi tối và buổi tối cũng chỉ đang hướng tới buổi sáng mà thôi.

Tất cả mọi thứ chỉ đơn giản là chuyển sang những hình thức khác nhau! Không có bắt đầu và không có kết thúc!

Nguồn: “Revolution” và “The Great Pilgrimage: From here to here” - Osho.

“THẾ GIỚI BÊN KIA”

“Một luồng xoáy ánh sáng”

Hầu hết chúng ta sẽ trải qua một vài hiện tượng tương tự như sau:

Ngay sau khi rời khỏi cuộc sống này, chúng ta sẽ thấy xuất hiện một luồng sáng xoáy và một ánh sáng rực rỡ ở cuối luồng sáng xoáy đó.

Bởi vì đa số chúng ta đã trải qua nhiều lần sống trước đó, chúng ta sẽ nhớ lại đó là con đường dẫn đến Thế Giới Bên Kia và vui vẻ đi vào luồng sáng về phía điểm sáng rực rỡ đó.

“Một sự nâng lên rất nhẹ của Linh hồn”

Cảm giác sâu sắc nhất mà chúng ta có được trong khoảng thời gian này đó là sự bình yên và yêu thương. Những nỗi lo lắng và sợ hãi được xóa bỏ như một phép màu. Chúng ta có cảm giác Linh hồn được nâng lên nhẹ nhàng và không trọng lượng. Cuối cùng, chúng ta đã quay trở về nhà sau một sự tồn tại tạm thời ở một Trái đất thật tiêu cực và không còn phải chịu đựng bất kỳ nỗi đau khổ nào nữa. Thật diệu kỳ, chúng ta sẽ mau chóng gặp lại những người thân yêu ở thế giới bên kia và chúng ta nhận ra được sự thật về tình yêu thương vĩnh cửu của Thượng Đế.

Thật thú vị, chỉ có người lớn là đi xuyên qua một đường hầm, trẻ em khi chết thường đi qua một cái cầu giống như cái cầu dành cho người đi bộ, nơi chúng sẽ được gặp lại những người thân yêu hoặc người hướng dẫn.

Một số ít những người trải qua cái chết đau đớn có thể bị mất phương hướng và cảm thấy khó khăn khi đi xuyên qua đường hầm về phía ánh sáng. Trong trường hợp này, thường thì một người thân đã mất sẽ cố gắng hướng dẫn họ đi xuyên qua. Một số ít hơn sẽ không chịu đi vào bởi họ cảm thấy bối rối. Có lẽ họ chưa chịu tin rằng mình đã chết.

“Quay lại hình dạng đầy đủ và đẹp đẽ”

Tất cả chúng ta đều quay về tuổi ba mươi với hình thức đầy đủ, đẹp đẽ khi chúng ta trở về nhà. Thở xác và bộ não chúng ta để lại chỉ là những bộ phận của chiếc xe cũ mà chúng ta vừa bước ra sau khi chết.

Khi trở về nhà, chúng ta có thể sử dụng tâm trí một cách hiệu quả nhất. Chúng ta có sẵn kiến thức để sử dụng và những kiến thức (của Thượng Đế) đó tạo ra một thiên đường. Chúng ta không cảm thấy đau khi ở trong một cơ thể hoàn hảo, không cần thức ăn, nước uống và sự nghỉ ngơi. Chúng ta đang ở trong một môi trường tuyệt diệu, xinh đẹp mà không bao giờ bị phá hỏng bởi những điều kiện xấu như thời tiết khó chịu hoặc sâu bọ.

“Rừng, núi và đại dương”

Hồ, sông, rừng, thác, núi, đại dương và những ngôi nhà với rất nhiều phong cách kiến trúc được tạo ra bởi sự tưởng tượng phong phú ở thế giới bên kia. Cũng giống như ở Trái đất, người ta cũng có một nơi gọi là “nhà”, nơi mà họ có thể tự thiết kế và trang trí theo những gì mình mong muốn. Ở thế giới bên kia, con người không cần vật chất cũng như địa vị xã hội nên hầu hết các ngôi nhà thường gần với tự nhiên hơn là sự xa hoa. Bạn sẽ không thấy những biệt thự hay những lâu đài to lớn, nhưng những người sống trên thiên đàng này luôn cảm thấy hạnh phúc và có mọi thứ họ cần.

“Cuộc sống yêu thương, yên bình”

Những nghệ sỹ nổi tiếng sẵn sàng trao tặng tác phẩm của họ cho bất kỳ ai yêu thích nó. Các nhạc công biểu diễn với niềm vui sướng và tận hưởng trọn vẹn, những bài diễn thuyết được trình bày bởi những chuyên gia lỗi lạc trong lĩnh vực của họ để chia sẻ kiến thức.

Chúng ta có thể chọn bất kỳ công việc nào mình thích để làm ở thế giới bên kia, bởi vì tất cả chúng ta đều có đam mê cho tất cả những công việc ấy. Chúng ta sống và làm việc cùng nhau trong tinh thần đồng đội và hòa hợp hoàn toàn trong một môi trường yêu thương và bình an trọn vẹn.

Không có khái niệm thời gian ở thế giới bên kia. Dù lâu hơn hay nhanh hơn, tất cả đều được hội tụ chỉ trong một khoảnh khắc kỳ diệu, ở đó mọi thứ đều xảy ra cùng một lúc, vì vậy bạn có thể hiện diện ở hai hoặc ba nơi cùng lúc với thực thể đầy đủ.

“Sự giúp đỡ từ thế giới bên kia”

Vì thế giới bên kia là một thiên đường nên mọi người ở đây đều nhận thức được sự khổ đau của cuộc sống con người trên Trái đất, họ sẵn lòng giúp đỡ chúng ta mọi lúc có thể.

Hầu hết chúng ta đều du hành đến thế giới vi tế đó ba đến bốn lần một tuần, chúng ta thường giao tiếp với thế giới đó thông qua những giấc mơ. Bạn có thể thăm nhà của mình bất kỳ lúc nào bạn muốn và cách tốt nhất để thực hiện điều đó là thông qua thiền định.

Bằng cách này, bạn sẽ được tiếp thêm sức mạnh để vượt qua mọi khó khăn, thách thức của những vấn đề trên Trái đất.

“Ngôi Đèn của sự Định Hướng”

Khi bước qua thế giới bên kia, một trong những điều đầu tiên chúng ta làm là đi đến Ngôi Đèn của sự Định Hướng.

Việc đi qua vài ngôi đèn đầu tiên này giúp chúng ta làm quen lại cảm giác quay về nhà. Chỉ có những em bé chết quá sớm (trước sáu tuổi) thì không cần thông qua thủ tục này, vì chúng mới vừa rời thế giới bên kia chưa lâu nên có thể nhớ lại một cách đầy đủ. Chúng ta trải qua cuộc sống con người trên Trái đất càng lâu thì càng cần sự định hướng kỹ lưỡng hơn.

Thế giới bên kia thậm chí rất quen thuộc, bởi vì bạn đã từng sống rất lâu ở đó. Nó mang đến cho bạn một cảm giác rất quen thuộc rằng: “Đương nhiên, đây là nhà tôi, tôi đã từng sống ở đây từ rất lâu và tôi chỉ mới rời nơi đây có một lúc thôi.”

Ngôi Đèn Định Hướng lung linh với ánh sáng trắng dịu và đẹp đẽ (giống như ánh sáng ở đường hầm mà chúng ta đi qua khi bước sang thế giới bên kia).

Mục đích rất quan trọng của ngôi đèn này là để xoa dịu những đau đớn mà các Linh hồn phải chịu đựng khi đi ra vào cuộc sống ở Trái đất.

“Cổ vấn của bạn sẽ xuất hiện ngay”

Ngôi Đèn Định Hướng luôn đầy ắp người nhưng thật kỳ diệu, lúc nào cũng có phòng trống cho tất cả cùng với các cổ vấn để gặp gỡ và đáp ứng nhu cầu của mọi

người một cách hiệu quả. Cố vấn của bạn sẽ xuất hiện, cùng bạn về một căn phòng hoàn toàn riêng tư và ngồi xuống cùng bạn. Người cố vấn sẽ bắt đầu một câu chuyện nhẹ nhàng, trả lời tất cả các câu hỏi của bạn và nhắc nhở rằng bạn đang an toàn và đang trở về nhà. Bạn có thể vẫn còn đang mất phương hướng nhưng các ký ức về đời sống bạn đã sống trước đó, cũng như cách bạn qua đời sẽ được gọi nhớ (có rất ít người không nhớ về những điều này vào lúc này).

Người cố vấn an ủi bạn nhiều điều như: “Vâng, bạn đã hoàn thành tất cả những gì cần phải học rồi”, “Không, bạn không qua đời sớm đâu”, “Gia đình bạn trên Trái đất vẫn ổn” cũng như bất cứ điều gì làm cho bạn cảm thấy thoải mái và dễ chịu hơn để mang bạn trở về nhà. Cô ta hay anh ta, người cố vấn, biết rằng bạn có thể vẫn còn đang ràng buộc với cuộc sống vừa qua, có vài bối rối và mất phương hướng, vì thế họ giải thích, “Hãy nhớ rằng, bây giờ bạn đang ở ngôi đền của sự thông thái. Bạn đã hoàn thành tốt công việc của mình rồi và chúng tôi rất vui khi được đón bạn trở về”.

Một số người cảm thấy đau đớn sau khi trải qua cái chết do bạo lực hoặc tai nạn, họ sẽ không bước vào quá trình định hướng ngay mà thay vào đó, họ được đưa vào một căn phòng với âm nhạc thư giãn cùng với ánh sáng và màu sắc dễ chịu, các thiên thần định hướng sẽ đắp lên mình họ một chiếc chăn ấm. Nó giống như khi bạn đang nằm trong bụng mẹ nhưng vẫn ở thế giới bên kia. Có những trường hợp nặng hơn phải đưa vào một giấc ngủ sâu, gần như hôn mê. Lúc này, người cố vấn sẽ xóa đi những ký ức đau đớn của chấn thương và chữa lành tâm trí cho người đó.

Hầu hết các thực thể được bao bọc trong chiếc kén tạo bởi những tấm chắn sẽ ở trong tình trạng này khoảng một tháng hoặc hơn, nhưng các trường hợp nặng hơn phải ở lại trong tình trạng này khoảng một năm hoặc hơn nữa.

“Sảnh Trí Tuệ”

Nơi kế tiếp trong hành trình là “Sảnh Trí Tuệ”. Chỉ cái tên thôi cũng đã nói lên chức năng của nó để giúp chúng ta hiểu được cuộc sống trên hành tinh này như thế nào và chúng ta đã học gì ở đây.

Mọi thứ xinh đẹp và giá trị trên Trái đất trước tiên đều được tồn tại ở thế giới bên kia và sau đó sẽ ngấm vào tâm trí của các kiến trúc sư, nhà phát minh, bác sĩ, nhà nghiên cứu và những nhà khoa học thích hợp... Dần dần chúng trở thành hiện thực và mang lại lợi ích cho thế giới của chúng ta.

“Máy chiếu”

Bạn sẽ ngồi lên một cái ghế và một tấm gương lồi sẽ xuất hiện từ dưới sàn. Chiếc máy này được gọi là máy chiếu. Nó cho bạn xem lại tất cả các khía cạnh của cuộc

sống như trên một màn hình ti vi hoặc màn ảnh rộng. Bạn sẽ thấy lại mỗi sự kiện, mỗi hành động, mỗi tình tiết, mỗi cảm xúc của cuộc sống vừa qua trong màu sắc lung linh và âm thanh nổi.

Bạn có thể bắt đầu và tắt chiếc máy, ghi chú bằng tư duy và xem lại mình đã xử lý một tình huống cụ thể nào đó như thế nào hoặc một giải pháp nào đó tốt nhất có thể đã được làm trong tình huống đó (giống như kịch bản về các giải pháp hoàn hảo). Mặc dù cuộc sống của bạn đã được lên kế hoạch từ trước đó, nhưng mọi thứ xảy ra phụ thuộc vào quan điểm của bạn và những gì bạn đã được học. Do đó, bạn có thể chọn lựa quay lại cuộc sống vật lý để tiếp tục trải nghiệm những thứ vẫn còn dở dang.

Nó gần giống như việc chúng ta lập kế hoạch học đại học trong bốn năm, nhưng sau vẫn đó quyết định học tiếp để có kết quả tốt hơn.

“Chiếu lại cuộc sống bạn vừa trải qua”

Khi bạn chiếu và xem lại các phần khác nhau của cuộc sống trước, không có một đấng Tạo hóa nào chê trách những việc bạn đã làm. Bạn chỉ có một mình và tự phán xét bản thân. Bởi vì tâm trí của bạn bây giờ là hoàn hảo, trong bạn có đầy đủ tính chất và khả năng thấu hiểu của một đấng Tạo hóa, bạn biết những điều tốt bạn đã làm, bạn cũng biết mình đã làm những điều ngu ngốc gì và tất cả mọi thứ khác.

Sau khi hoàn thành xong việc quét lại các hình ảnh của cuộc sống trước, bạn sẽ thiên định và suy ngẫm lại những gì mình đã trải qua cho đến lúc này. Nó giống như một quyển sách dài của sự tồn tại, hết cuộc đời này đến cuộc đời khác, hết chương này đến chương khác, các gian nan, đau khổ cũng như niềm vui sướng của bạn đưa bạn đến thời khắc tâm linh này. Trong suốt thời gian này, bạn thực sự giao tiếp với Đấng Tạo hóa trong chính bạn, bởi vì năng lượng ở Sảnh Trí Tuệ cho bạn kiến thức và sự hiểu biết về mức độ tâm linh của chính bạn.

“Hội đồng Trưởng lão”

Sảnh Công Bằng là một nơi tụ họp của Hội đồng Trưởng lão, một nhóm các thực thể tâm thức cao cấp. Các Trưởng lão được biết đến như là “Các người anh”, “Các Vị thầy”.

Ở thế giới bên kia, những người cần sự tư vấn chỉ là những người chuẩn bị đầu thai hoặc vừa trở về từ cuộc sống gần đây nhất.

Các thành viên của hội đồng trả lời các thắc mắc của bạn và tư vấn một cách tận tình. Cho dù thế nào thì họ cũng không phán xét và khiến cho bạn cảm thấy tội lỗi.

Nhưng để giúp đỡ bạn, họ thường đặt ra những câu hỏi trực tiếp vào vấn đề một cách sâu sắc.

Hội đồng sẽ cố gắng tạo ra sự công bằng trong tất cả các khía cạnh của cuộc sống, đặc biệt là những điều quan trọng, giúp chúng ta không tạo thêm quá nhiều nghiệp cho chính mình. Đã bao nhiêu lần chúng ta biết rằng một tình huống là vô vọng nhưng vẫn cứ cố gắng cho đến khi nào đạt được thì thôi? Chúng ta ở cùng một nơi, cùng một hoàn cảnh lâu hơn chúng ta cần và chịu đựng một cách không cần thiết. Chúng ta học đi học lại các bài học. Cho nên chúng ta không cần phải đối xử tàn nhẫn với chính mình bằng những việc như cố tình bám víu, tự tạo nỗi buồn, bệnh tật và trầm cảm trong cuộc sống của mình.

Thậm chí nếu chúng ta có đi sai đường, những người cố vấn này giúp chúng ta thấy tại sao chúng ta đã làm như vậy và sau đó sẽ có những câu hỏi quan trọng: “Con có muốn một cuộc sống khác, cũng ở hoàn cảnh tương tự và sẽ cố gắng làm tốt hơn hay không? Hay con muốn làm điều đó ở đây (ở thế giới bên kia)?”. Đây không phải là lý do duy nhất tại sao chúng ta tiếp tục sống nhiều đời sống khác. Dĩ nhiên, hầu hết mọi lần chúng ta đều chọn luân hồi bởi vì chúng ta muốn được học.

Bạn có thể có được sự giúp đỡ của Hội đồng bất kỳ lúc nào ngay ở đời sống này hơn là việc đợi đến lúc qua đời. Cho nên, nếu bạn bối rối về cuộc sống của bạn, trước khi đi ngủ, hãy cầu nguyện Thượng Đế sẽ đưa bạn đến Sảnh của sự Công Bằng và có được sự giúp đỡ của Hội Trưởng lão, hoặc bạn có thể đến đây bằng thiền định.

Nguồn: “Temples on the Other Side” - Sylvia Browne

“SỰ LỰA CHỌN KHI RỜI ĐI”

Dựa trên thông điệp từ Vương quốc các thiên thần

Chúng ta không thể chết nếu chưa phải thời điểm chúng ta phải đi. Chúng ta có thể làm xáo trộn cuộc sống hoặc cơ thể của mình và chúng ta có thể có những lần cận kề cái chết, nhưng trừ phi đã đúng thời điểm, cái chết sẽ không thể đến gõ cửa gọi bạn.

Mỗi chúng ta đều tạo ra cho mình một kế hoạch cuộc sống cơ bản trước khi tái sinh. Kế hoạch này bao gồm hình mẫu mà mục đích cuộc sống của bạn hướng đến (như thầy/cô giáo, người chữa bệnh, nhạc sĩ, nhà văn, v.v...). Kế hoạch này cũng bao gồm những trải nghiệm đặc thù và các mối quan hệ mà bạn sẽ gặp gỡ, giao tiếp.

Đây không phải là điều bắt buộc. Trước khi đến Trái đất, chúng ta chọn những trải nghiệm này với sự tự do hoàn toàn. Hơn nữa, chúng ta không lên kế hoạch cho toàn bộ đời sống của chúng ta ở phía trước. Chúng ta chỉ sắp đặt những sự kiện lớn và quan trọng, những bài học cá nhân chúng ta sẽ học trong suốt sự tái sinh ví dụ như: lòng kiên nhẫn hoặc lòng trắc ẩn.

Chúng ta cũng sẽ có hai, ba lần hoặc nhiều hơn có thể thoát khỏi thế giới vật lý và quay trở lại *Ngôi nhà Thiên đường*. Ví dụ, lứa tuổi 18, 47 hoặc 89. Mỗi lần như vậy, sẽ có một sự kiện xảy đến (như một tai nạn, một căn bệnh, hoặc ý nghĩ tự tử), đem đến cho bạn sự lựa chọn để đi tới Thiên đường hoặc ở lại Trái đất. Hầu hết

chúng ta lựa chọn việc ở lại Trái đất này để kéo dài cuộc sống hơn với gia đình phạm tục với một hoặc hai thế hệ. Tuy nhiên, vài người sẽ chọn việc ra đi sớm hơn và họ quay lại *Ngôi nhà* trước khi cơ thể vật lý của họ *hỏng hóc*, mặc dù cơ thể của họ còn nhỏ, nhưng Linh hồn của họ có thể già dặn hơn của bạn hoặc của tôi khi họ rời khỏi trần thế.

BẢN THẺ CAO CẤP của bạn biết độ tuổi mà bạn đã *thỏa thuận* sẽ rời khỏi trần thế và bạn có thể nhận ra bằng cách hỏi BẢN THẺ CAO CẤP của bạn rằng “Ở độ tuổi nào bạn sẽ rời khỏi cơ thể vật lý?” Hầu hết các bạn sẽ tự động nghe (với đôi tai bên trong của mình). Một số các bạn sẽ thấy những con số hiện phía trước mặt. Song cũng có những người không thấy được gì vì thường thì từ trong vô thức bạn không muốn biết câu trả lời.

Có một vài người sẽ nghe thấy một độ tuổi ở khoảng nào đó và sau đó không nghe gì nữa. Điều này có nghĩa là thời gian của bạn đã sắp hết hoặc là bản ngã của bạn đang cố gắng hù dọa bạn. Bản ngã được vận hành từ nỗi sợ hãi. Chín mươi chín phần trăm, bạn có thể lắng nghe được nhưng nỗi sợ của bạn sẽ ngăn chặn bạn khỏi việc nghe thấy những con số ấy. Thư giãn, hít thở và thiên định có thể giúp bạn nghe được câu trả lời một cách chính xác.

Một hội đồng sẽ giúp bạn tạo ra kế hoạch này bao gồm cả những *thực thể tâm linh*, là người sẽ luôn ở bên cạnh bạn như một thiên thần hộ mệnh và người hướng dẫn tâm linh. Mỗi người các bạn sẽ có ít nhất hai thiên thần hộ mệnh, từ lúc sinh ra cho đến khi qua đời. Tất cả mọi người cũng đều có ít nhất một người hướng dẫn tâm linh và thông thường thì nhiều hơn.

Những THIÊN THẦN HỘ MỆNH là những *thực thể* đã không tái sinh làm người. Còn những NGƯỜI HƯỚNG DẪN TÂM LINH thường là những người yêu thương đã qua đời của bạn. Khi bạn còn trẻ, họ là những người thân, họ hàng đã ra đi trước khi bạn được sinh ra.

Những người hướng dẫn và những thiên thần này giữ cho bạn không lệch hướng khỏi lộ trình để hoàn thành mục đích cuộc đời và học những bài học cá nhân của bạn. Họ cũng giúp đỡ bạn tránh khỏi những xáo trộn trong đời sống cũng như trong cơ thể.

Nếu bạn sắp bị giết trước khi đến thời điểm thật sự cho cái chết của bạn, họ sẽ can thiệp mà không cần sự cho phép.

Nguồn: “Messages from Your Angels” - Doreen Virtue

“TRẢI NGHIỆM CỦA CÁI CHẾT”

“Không thể diễn tả được”

Mặc dù các tình huống, các sự việc xảy ra đa dạng và khác nhau trong thời điểm cận kề cái chết, nhưng tất cả đều có một vài sự tương đồng khi tường thuật lại các trải nghiệm trong phút giây này.

Nhiều người đã trải qua kinh nghiệm cận tử đều nhận xét rằng: “Không có những từ ngữ chính xác để diễn tả những gì tôi đang cố gắng nói” hoặc “Không thể tìm được một tính từ hoàn hảo để miêu tả điều này...!”.

“Thấy chính cơ thể của mình”

Một người sẽ chết khi, anh ta đi đến đỉnh điểm của nỗi đau đớn tột độ và kiệt sức hoàn toàn, chính anh ta sẽ nghe bác sĩ tuyên bố cái chết. Anh ta bắt đầu nghe những âm thanh khó chịu, tiếng réo ỉnh ỏi hoặc tiếng rì rầm ồn ào, lúc đấy, anh ta cảm thấy mình đang di chuyển rất nhanh xuyên qua một đường hầm dài và tối. Sau đó, anh ta đột nhiên nhận thấy mình đang ở bên ngoài cơ thể vật lý của mình, nhưng vẫn trong môi trường vật lý trực tiếp và anh ta nhìn thấy chính cơ thể mình từ một khoảng cách, như một người đang chứng kiến. Anh ta xem, theo dõi mọi nỗ lực của bác sĩ để làm mình sống lại, từ một vị trí thuận lợi nào đó và trong một trạng thái biến đổi cảm xúc đột ngột.

“Những năng lượng khác nhau”

Một lát sau, anh ta tập trung tư tưởng trở lại và bắt đầu quen với điều kiện kỳ quặc này. Anh ta nhận biết rằng mình vẫn còn có một cơ thể, nhưng những năng lượng rất khác nhau từ cơ thể vật lý đã rời bỏ anh ta. Chẳng mấy chốc, những điều kỳ lạ khác bắt đầu xảy đến. Những người khác đến và giúp đỡ anh ta.

Anh ấy nhận thấy những hình ảnh tâm linh của những người thân, họ hàng, bạn bè, những người đã chết, và một thực thể tâm linh đầy âm áp, yêu thương mà anh ta chưa từng gặp được trước đó, một thực thể hiện thân của ánh sáng, xuất hiện trước anh ta. Thực thể này sẽ hỏi anh ta một câu hỏi, không phải bằng lời nói, để *đánh giá cuộc đời* của anh ta và giúp anh ta nhìn lại ngay tức khắc toàn cảnh các sự kiện quan trọng đã xảy ra trong cuộc đời mình.

“Anh ta phải quay trở về”

Vào một vài thời điểm, anh ta nhận thấy chính mình tiến gần đến cánh cổng ranh giới, giống như là ranh giới giữa đời sống ở Trái đất và đời sống tiếp theo. Lúc này, anh ta nhận thấy rằng anh ta phải quay trở lại với Trái đất, rằng chưa đến thời điểm anh ta phải chết.

Lúc này, anh ta cảm nhận và bị thu hút bởi những trải nghiệm sau cuộc sống và không muốn quay về. Anh ta ngập tràn với niềm vui, tình yêu và sự bình an. Cho dù thái độ anh ta hơi mâu thuẫn, đôi lúc, anh ta muốn hợp nhất với cơ thể vật lý của mình để sống lại.

Khi trở về, lúc đầu, anh ta không thể tìm được từ ngữ nào để miêu tả những tình tiết siêu phàm này. Anh ta cũng thấy rằng những người khác nghe được sẽ giấu cợt, vì thế anh ta sẽ dừng việc kể lại cho người khác. Những trải nghiệm vẫn ảnh hưởng tới cuộc sống của anh ta một cách sâu sắc, đặc biệt là cái nhìn, quan điểm của anh ta về cái chết và sự liên hệ của nó tới cuộc sống hiện tại.

“Một hiện thân của ánh sáng”

Có lẽ hình ảnh ngoài sức tưởng tượng nhất là khi bắt gặp một nguồn ánh sáng chói lòa rực rỡ. Thường thì khi xuất hiện, ánh sáng này có vẻ mờ nhạt, nhưng nó càng lúc càng sáng chói hơn cho đến khi đạt đến độ sáng phi thường. Còn nữa, mặc dù ánh sáng này rực rỡ cực đại nhưng lại không hề làm tổn thương hoặc làm chói mắt cũng như không dùng để chiếu sáng bất kỳ vật gì xung quanh.

“Sự thu hút mạnh mẽ”

Mặc dù sự hiện diện của ánh sáng này có vẻ khác thường, nhưng không ai có bất cứ sự nghi ngờ nào về sự tồn tại có thật một thực thể hiện thân của ánh sáng. Không chỉ vậy, nó là sự tồn tại của một cá thể. Nó có một tính chất rất rõ ràng và độc lập. Tình yêu, sự ấm áp phát ra và lan tỏa từ thực thể này đến người đang chết hoàn toàn vượt xa khỏi những từ ngữ, và anh ta cảm thấy hoàn toàn được bao quanh bởi nó và thu hút vào nó, một cách hoàn toàn thoải mái, anh ta chấp nhận sự hiện diện của thực thể này. Anh ta cảm giác thấy một lực hút lôi cuốn mạnh mẽ không thể cưỡng lại được từ ánh sáng này. Và không thể cưỡng lại việc di chuyển tới nó.

Thật thú vị, trong khi sự mô tả trên của thực thể ánh sáng vẫn hoàn toàn không thay đổi, thì sự nhận diện thực thể ánh sáng ấy được biến tấu rất khác nhau từ cá nhân này đến cá nhân khác và có vẻ đó như là một công cụ không nhỏ của tôn giáo hay đức tin vào một nhân vật có liên quan ở Trái đất.

Một người nếu không có niềm tin tôn giáo hay một sự dính mắc nào miêu tả một cách đơn giản trải nghiệm của anh ta với những gì anh thấy là “một thực thể của ánh sáng”. Còn nếu anh ta có niềm tin Thiên Chúa giáo, anh ta sẽ gọi nguồn ánh sáng đó là Christ.

“Không dùng tiếng nói vật lý”

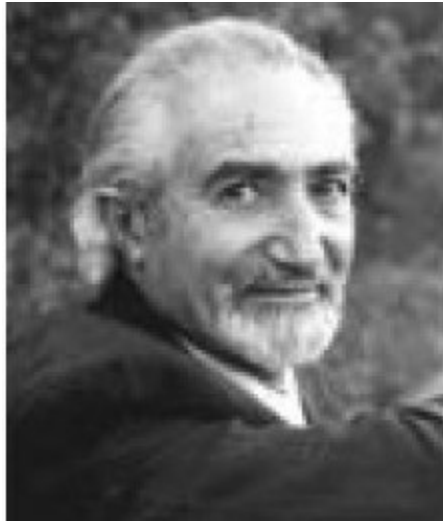
Ngay sau khi xuất hiện, thực thể đó bắt đầu giao tiếp với người vừa mới qua đời.

Đáng chú ý là cuộc giao tiếp này được thực hiện theo kiểu trực tiếp mà chúng ta đã bắt gặp trong một số mô tả về việc làm thế nào để một người trong hình thức tâm linh có thể hiểu được những ý nghĩ của những người xung quanh họ. Họ không hề nghe được bất kỳ tiếng nói hoặc âm thanh nào đến từ những thực thể, cũng không thể đáp lại những thực thể ấy bằng thứ âm thanh có thể nghe được. Đúng hơn, ý nghĩ được phát ra trực tiếp, không có gì cản trở sự truyền tải những ý nghĩ này, và rất rõ ràng, không có sự hiểu nhầm về bất cứ điều gì, cũng như không thể nói đối với thực thể ánh sáng.

Hơn nữa, sự giao tiếp không bị cản trở này thậm chí không hề diễn ra trong ngôn ngữ mẹ đẻ của anh ta. Anh ta hiểu một cách hoàn toàn và nhận thức được ngay lập tức. Thậm chí, sau khi sống lại, anh ta cũng không thể dịch những ý nghĩ và sự trao đổi đã diễn ra trong khi anh ta gần kề cái chết sang ngôn ngữ con người mà anh ta đang nói lúc này.

Nguồn: “Life After Life” - Raymond A. Moody, M.D.

“THẾ GIỚI KHÁC”

Mặc dù đạt được rất nhiều thành tựu , song loài người vẫn chưa thể tìm thấy được Bản thể Thật sự của chính mình. Những thành quả hiện tại của anh ta vô nghĩa trong mối liên hệ với tầm nhìn mà anh ta sẽ khám phá được trong những Thế giới Khác.

Sự hiểu biết về những Thế giới Khác sẽ không chỉ giúp con người sử dụng kiến thức khoa học cho sự tiến bộ và giải phóng cho loài người, mà sẽ còn mở rộng tầng nhận thức đến một chừng mực để nhận thấy rằng đời sống hiện tại của loài người như một “con ác mộng” khi so sánh với cuộc sống mới.

Những Thế giới Khác sẽ không phải là những thế giới được ghi thu lại bằng kính hiển vi, kính thiên văn, tia laser, mà thông qua giác quan vi tế, tinh thần và trực giác của con người.

Chúng ta là những tù nhân của những giác quan vật lý. Sự hiểu biết về những Thế giới Khác sẽ chuẩn bị cho sự giải phóng chúng ta khỏi cảnh nô lệ như vậy và làm sáng tỏ một sự hiểu biết mới để cân bằng giữa việc chúng ta là gì và chúng ta có thể trở thành gì.

Sự mở rộng hướng đến một tầng không gian mới có được thông qua sự đau khổ và niềm vui sướng. Những điều này là sự biểu hiện của nghiệp đã tích lũy. Một nỗi đau hiện diện khi nghiệp quá khứ của bạn đạt tới *đỉnh điểm* của nó và tạo ra một cơn bão trong cuộc đời bạn. Một niềm vui sướng hiện diện khi những nỗ lực trong quá khứ của bạn cho cái đẹp, lòng tốt, sự chính trực, sự tự do và lòng biết ơn đạt tới

đỉnh điểm . Sự hiểu biết về những Thế giới Khác sẽ là điều cần thiết cho cuộc sống của bạn, theo đó bạn sẽ gieo xuống những hạt giống tốt đẹp và chăm bón chúng để gặt được mùa vụ của niềm vui sướng hân hoan.

Những Thế giới Khác tồn tại trước sự tồn tại của thế giới vật chất mà con người đang mắc kẹt. Tất cả các nhà hiền triết đều nhận biết được sự sống ở những Thế giới Khác. Bất cứ lúc nào con người đánh mất sự tỉnh thức về các Thế giới Khác, anh ta sẽ rơi vào giấc ngủ quên và chìm vào cơn mê. Điều này đích thị là những gì mà cuộc sống của chúng ta đã và đang là, các Thế giới Khác là tiếng gọi của sự tỉnh thức mới.

Một số người, khi sống trên Trái đất này nghĩ rằng đây chính là ngôi nhà của họ. Khi họ qua đời, họ chỉ mong chờ được trở lại và tiếp tục cuộc sống trên Trái đất. Thậm chí có những người lập kế hoạch cho cuộc sống kế tiếp của mình. Thật ra, những quan niệm như thế không có gì quá sai, ngoại trừ việc họ nghĩ rằng Trái đất là nơi cuối cùng để họ trở về.

Sự thật là Ngôi nhà của họ nằm ở những Thế giới Khác cao cấp hơn. Sự thật là chúng ta sống với thời gian dài trong những Thế giới Khác và quay lại Trái đất trong một thời gian ngắn để hỗ trợ sự tiến hóa của vạn vật, bước đi trên con đường của sự hoàn thiện, và quay về lại với Ngôi nhà – nơi mà những kế hoạch, dự án và những công việc lớn hơn đang đợi chúng ta.

Vài bậc Thánh nhân vĩ đại đã nhận ra sự thật này khi họ trải qua những ngày cuối cùng của mình trên Trái đất. Họ đã cảm thấy rất hân hoan, vui sướng khi biết rằng sẽ được trở lại với cuộc sống tự nhiên nguyên thủy của họ, quay về sau một sứ mệnh ngắn hạn. Những học trò trên Trái đất phải bắt đầu nghĩ về cuộc sống phạm tục này như một sứ mệnh ngắn hạn mà họ phải hoàn thành với niềm vinh dự.

Hầu hết những sự sáng tạo, Tạo hóa trên Trái đất đều bắt nguồn từ các Thế giới Khác. Những người hoạt động cho sự tỉnh thức cao cấp cố gắng hiện thực hóa cuộc sống trên Trái đất giống như cuộc sống của họ đã có ở những Thế giới Khác.

Để hiện thực hóa những ý tưởng sáng tạo của chúng ta và hành động với kỹ năng của chúng ta trên Trái đất là một vấn đề không dễ dàng. Một trăm phần trăm con người ở trong Thế giới Khác sáng tạo hơn khi ở trên Trái đất, nơi mà họ bị đặt bẫy bởi những sự mê hoặc.

Trong các Thế giới cao cấp khác, một người tỉnh thức là suối nguồn của sự sáng tạo và không có giới hạn cho sự sáng tạo và rộng mở của họ.

Từ góc nhìn ở các Thế giới Khác, cuộc sống phạm trần trên quả đất này hoặc là một sứ mệnh hoặc là để giải quyết các *nghiệp lực* . Những người đã học được những

bài học của họ trên Trái đất và rửa sạch hết *nghiệp lực* thì không còn bị phụ thuộc vào quy luật Tái sinh, việc tái sinh thành gì và ở đâu của họ không còn bị chi phối và dẫn dắt bởi nghiệp lực. Họ làm việc trong những Thế giới Cao cấp và phát triển nhận thức của họ trong Ngôi nhà Vũ trụ.

Linh hồn của con người có thể sống cùng lúc trên tất cả các thế giới với đầy đủ ý thức. Điều này sẽ hoàn toàn có thể khi Linh hồn con người phát triển mạnh mẽ tạo ra sức mạnh để thoát khỏi sự dính mắc và chuyển hóa, làm sạch *nghiệp lực* của mình.

Chúng ta có rất nhiều bạn bè, những vị đồng sáng tạo và những Người thầy trong những thế giới cách xa với chúng ta. Một ngày nào đó, bạn sẽ gặp lại họ trên nhiều thế giới khác nhau và trong nhiều điều kiện khác nhau. Niềm vui của sự tồn tại được nâng lên khi bạn mở rộng tầng nhận thức của mình hướng về những thế giới rộng lớn này.

Những sự kiện, những dòng chảy năng lượng trên Trái đất chậm hơn nhiều so với tốc độ của những sự kiện, những dòng chảy năng lượng trong những Thế giới Vi tế.

Con người có thể được giáo dục - người đạt được vị trí cao trong khoa học, chính trị hay người thương nhân - nhưng nếu họ phủ nhận sự tồn tại sau đời sống vật lý, sau khi qua đời, họ sẽ rơi vào một trạng thái không có ý thức trong Thế giới Vi tế và có thể trong một thời gian ngắn họ sẽ bị kéo vào sự tái sinh một lần nữa. Khi một ai phủ nhận sự tồn tại các Thế giới Khác, thì sự phủ nhận đó sẽ trở thành ngục tù của chính họ.

Trong Thế giới Vi tế, chúng ta sẽ vượt qua một tiến trình biến đổi, kiến thức tích lũy của chúng ta được đồng hóa và chuyển hóa thành năng lượng tâm linh và sự thông thái. Những kế hoạch cho tương lai sẽ được thiết kế trong Linh hồn của chúng ta.

Khi một người quay trở lại ngay lập tức thế giới vật chất, anh ta không chỉ đánh mất những cơ hội, mà cơ thể anh ta khi trở lại sẽ còn bị *méo mó*, suy yếu và không thể chịu được áp lực của cuộc sống.

Tâm trí của con người không thể vận hành một cách cân bằng nếu một phần của nó không được nắm giữ bởi những sự thật cao cấp, bởi vì, thật sự, con người chúng ta sống trong hai thế giới. Khi có đêm và có ngày, thì cũng có thế giới vật lý và thế giới phi vật lý. Sự ý thức rõ ràng về hai thế giới này sẽ giữ cho tâm trí được cân bằng và tính liên tục của ý thức cuối cùng trở thành một sự thật.

Sau thế giới vật lý, có các Thế giới Khác đó là:

Thế giới Vi tế (The Subtle Worlds), bao gồm vùng vi tế và năng lượng.

Thế giới Tinh thần (The Mental Worlds), là thế giới của những suy nghĩ, ý định.

Thế giới Ánh sáng (The Fiery Worlds), là những cấp độ trù tượng của thế giới năng lượng và vùng trực giác.

Thế giới Ánh sáng vượt xa hơn so với thế giới ý nghĩ. Nó là một thế giới của cái đẹp, sự khai sáng, âm nhạc và sự an bình đồng điệu. Có nhiều cấp độ để một người có thể đi vào đó sau khi anh ta đã du hành xuyên qua vùng vi tế và thế giới năng lượng. Trong vài trường hợp hiếm hoi, một người có thể trực tiếp đi vào Thế giới Ánh sáng.

Có những người trong Thế giới Ánh sáng rất nhạy cảm tới mức có thể khám phá ra những nguồn năng lượng và các tia từ Vũ trụ. Một vài trong số họ nghiên cứu màu sắc và âm thanh và tác động của chúng đến điện trường. Một số khác bận tham gia một khóa học về năng lượng ngoại cảm. Một số khác nữa bận với việc rèn luyện con người tham gia một trận chiến với những điều xấu xa.

Khi con người học cách ngủ và sau đó du hành đến những Thế giới Cao cấp, và duy trì tính liên tục của ý thức, họ sẽ mang theo những kiến thức không thể hình dung được từ thực thể bên trong của họ hoặc từ Thế giới Vi tế.

Tất cả đều là những nhà du hành trên lộ trình giống nhau hướng tới sự hoàn thiện. Chúng ta sẽ tiếp tục được gặp lại để giải quyết các vấn đề của chúng ta lần nữa và lần nữa, hoặc cùng làm việc chung với nhau để chạm đến mục tiêu. Đời sống xã hội của chúng ta sẽ thay đổi tuyệt vời biết chừng nào nếu chúng ta xem nhau như những người bạn đồng hành trên cùng một con đường.

Những quy luật của *Nghiệp quả* trên tất cả các thế giới luôn luôn công bằng tuyệt đối, và không một ai có thể thoát khỏi với bất kỳ sự sai phạm nào.

Chúng ta chuẩn bị chính mình cho Thế giới Ánh sáng không chỉ khi ở trên Trái đất mà còn khi ở trong Thế giới Vi tế. Thật ra, cuộc sống trên Trái đất là một cuộc sống học đường, là một phần trong tất cả. Còn Thế giới Vi tế là vòng thi loại chuyên biệt, đặc biệt cho những ý nghĩ của chúng ta. Nếu ở trường học, chúng ta thực hiện đúng, thì những nguyên tắc cần thiết được hình thành từ trong bản chất tự nhiên của chúng ta và những đức hạnh cần thiết được phát triển bên trong chúng ta. Sau đó, Thế giới Vi tế sẽ là một thế giới của những cơ hội và thách thức, nơi mà một người sẽ vượt qua thành công các bài kiểm tra vi tế và chuẩn bị chính mình để đi

vào Thế giới Ánh sáng.

Nguồn: “Other Worlds” - Torkom Saraydarian

“NHỮNG NGƯỜI HƯỚNG DẪN TÂM LINH”

“Bản kế hoạch”

Trước khi ra đời, chúng ta đã vẽ một bản thiết kế cho hành trình của mình rồi. Nếu chúng ta đi sai đường đã định, thường sẽ có một sự hướng dẫn giúp chúng ta quay lại con đường đúng đắn. Dựa trên trình độ tiến hóa tâm linh và những nhiệm vụ trên Trái đất của mỗi cá nhân, chúng ta sẽ tự tìm đến những sự giúp đỡ khác nhau. Có ba cách.

“Những hướng dẫn cá nhân”

Nhóm đầu tiên là nhóm hướng dẫn cá nhân, những người này có thể trong nhiều kiếp trước chúng ta từng quen biết hoặc từng là họ hàng thân thuộc của chúng ta.

“Những thông điệp của Linh hồn”

Những hướng dẫn này giúp đỡ chúng ta từ thế giới tâm linh bằng cách gây ấn tượng lên tâm trí, đưa chúng ta vào những tình huống nhất định. Sự ấn tượng này là dấu hiệu từ những người hướng dẫn tâm linh cho chúng ta. Hầu hết thời gian, những chỉ dẫn tinh vi này không được lưu ý. Nhưng nếu chúng ta biết dừng lại lắng nghe và đánh giá những sự việc hàng ngày, chúng ta có thể nhận ra và lắng nghe được những thông điệp tâm linh.

“Những mối ràng buộc tiếp tục”

Người hướng dẫn cá nhân có thể là ai đó bạn đã từng biết ở trong đời sống này. Chẳng hạn như là bố mẹ, ông bà, anh chị em, chú bác hay là một người bạn mà họ đã qua đời. Khi ai đó đã qua đời và họ không ngừng suy nghĩ về bạn, sự ràng buộc tình cảm đã có ở trần thế sẽ được tiếp tục ở thế giới tâm linh.

Khi ở thiên đường, một Linh hồn có thể nhìn lại cuộc sống của nó và nhận thấy lẽ ra cô ta phải giúp bạn nhiều hơn nữa khi còn sống. Bây giờ có cơ hội, cô ấy có thể tận dụng lợi thế của một Linh hồn để hỗ trợ bạn bằng bất kỳ cách nào có thể. Chẳng hạn như giúp bạn trong những sự kiện hàng ngày, hoặc những vấn đề gia đình, hoặc hỗ trợ khi bạn bối rối về những thay đổi trong cuộc sống.

“Không can thiệp”

Những người hướng dẫn sẽ nỗ lực để chỉ đường cho chúng ta trong cuộc sống hàng ngày và tìm cách tác động lên chúng ta một cách tốt nhất để khắc phục những tình huống nhất định. Tuy nhiên, điều quan trọng cần lưu ý rằng những người thân không thể và sẽ không can thiệp vào những bài học hay những thách thức mà chúng ta đã lên kế hoạch để học hỏi và phát triển tại Trái đất.

“Quá trình học tập”

Quá trình học tập của chúng ta không phải là một điều dễ dàng và để có được lợi ích cao nhất từ những tình huống cụ thể hoặc những bài học trong cuộc sống, rất nhiều lần, người hướng dẫn chỉ đứng bên cạnh và quan sát chúng ta ra quyết định như thế nào. Thậm chí, có những lúc mọi việc dường như trở nên không thể chịu đựng nổi, nhưng đó là những lúc chúng ta học hỏi được nhiều nhất.

“Chúng ta không đơn độc”

Chúng ta không bao giờ đơn độc, những người hướng dẫn luôn bên cạnh chúng ta. Nhiệm vụ tâm linh của họ là theo dõi và giúp đỡ chúng ta. Người hướng dẫn sẽ thay đổi tùy lúc, phù hợp với nhiệm vụ của họ và hoàn cảnh của chúng ta.

“Những người giúp đỡ chuyên biệt”

Một nhóm khác được hình thành từ những người hướng dẫn cao cấp hay những người giúp đỡ chuyên biệt. Đây là những Linh hồn được chỉ định để giúp chúng ta tùy vào các hoạt động hoặc công việc riêng biệt mà ta phải thực hiện.

“Những người hướng dẫn cao cấp”

Những người hướng dẫn cao cấp sở hữu chuyên môn nhất định trong những lĩnh vực mà chúng ta đang nỗ lực thực hiện. Thông thường những thực thể này là những chuyên gia về kiến thức trong một chuyên ngành cụ thể nào đó.

Ví dụ, nếu bạn quyết định viết một câu chuyện bí ẩn, tiềm thức sẽ thúc đẩy bạn tìm kiếm một tác giả đã có chuyên môn trong thể loại văn chương này. Người hướng dẫn này sẽ tác động lên tâm trí bạn bằng những cách nhất định để phát triển kỹ năng viết của bạn nhằm thực hiện các ý tưởng của bạn một cách tốt nhất. Điều này cũng đúng cho các nhạc sĩ, nghệ sĩ, các nhà toán học, khoa học, giáo viên, nhân viên xã hội và những người trong các ngành nghề khác.

“Hãy rộng mở hơn”

Những người hướng dẫn này được chỉ định cho chúng ta hoặc sẽ đến khi chúng ta yêu cầu sự giúp đỡ. Bạn càng mở rộng tâm lòng sẵn sàng đón nhận sự tác động thì sự chuyên giao càng thành công và cho kết quả rất tốt. Đây là sự thật cho tất cả mọi người. Nó chỉ đơn giản là một vấn đề được chúng ta tiếp thu. Tất cả công việc, đặc biệt là của các bậc thầy vĩ đại, đều được lấy cảm hứng từ thế giới tâm linh.

“Đó là một cách”

Tại sao những người hướng dẫn muốn giúp chúng ta? Câu trả lời rất đơn giản: Đó là một cách. Khi đi vào thế giới của Linh hồn, chúng ta trở nên ý thức sâu sắc rằng chúng ta và tất cả đều là một. Chúng ta muốn giúp đỡ nhân loại để phát triển, để học hỏi, chia sẻ ý tưởng, để chính bản thân được tốt hơn. Bằng cách tác động lên suy nghĩ trong tâm trí của con người và giúp đỡ họ, người hướng dẫn tâm linh giúp đỡ nhân loại giải quyết tất cả mọi việc bằng chính sức mạnh tâm linh của con người.

“Những Vị thầy thông thái”

Nhóm giúp đỡ tâm linh thứ ba bao gồm những Vị thầy tâm linh hoặc những Vị thầy thông thái. Những cá nhân này có thể chưa bao giờ trải qua cuộc sống ở thế giới vật lý hoặc có thể chỉ tham gia vào một số công việc tâm linh trong một số cuộc sống trên Trái đất.

Những Vị thầy tâm linh luôn có một mong muốn mạnh mẽ để giúp chúng ta trong tiến trình phát triển tâm linh. Các hướng dẫn này thật sự rất cần thiết cho bất cứ ai trên con đường dẫn đến sự giác ngộ.

Hầu hết chúng ta sẽ có một hoặc hai Vị thầy thông thái trong suốt quá trình tiến hóa của Linh hồn hết lần này đến lần khác. Những thực thể này được hòa hợp với bản thể tâm linh của chúng ta để giúp chúng ta phát triển tâm linh trong

suốt hành trình vật lý này cũng như hỗ trợ chúng ta vào giữa các lần sống. Ngoài ra, chúng ta còn có những Vị thầy cụ thể trong mỗi cuộc sống.

Nguồn: “Talking to Heaven” - James Van Praagh

“NHỮNG THỨ TA CÓ ĐƯỢC CHÍNH LÀ BẢN PHÁN XÉT”

“Testimony of Light”, một tài liệu về giá trị vĩnh cửu, được truyền đạt ngoại cảm tới Helen Greaves từ một người bạn thân, Frances Banks (một ni cô ở Anh), người đã rời khỏi thế giới này vào ngày 2 tháng 11 năm 1965. Cái chết của Frances Banks cũng như cuộc đời mà bà đã từng sống tràn đầy sự tỉnh thức về những việc mà bà đang làm và những nơi mà bà hi vọng sẽ đặt chân tới. Bà đã từ chối thuốc cho đến lúc cuối cùng, tận hưởng nỗi đau với sự kiên cường của mình. Vào những phút cuối cuộc đời, bà đã nói về sự nhận thức của mình về những thực thể bằng xương bằng thịt và những Linh hồn trong căn phòng của mình. Bà đã tự sắp xếp tất cả những vật dụng của mình và nói “tạm biệt” tới tất cả những người bạn tới thăm bà. Bà đã làm một vị bác sĩ giỏi người Xcôt-len đến thăm bà phải ngạc nhiên vào những phút cuối bằng một cách nói phán khởi, khoảng vài ngày trước khi bà chìm vào trạng thái hôn mê:

“Tạm biệt, Bác sĩ! Hẹn gặp ông ở Thế Giới tiếp theo!”

Ngay vào lúc tôi có khả năng mang bản thân mình về trạng thái ý thức của tâm trí, sau khi lìa khỏi cơ thể kiệt quệ của mình, tôi đã biết rằng bản chất của tôi vẫn luôn là như vậy. Thật vậy, tôi cảm thấy nhẹ nhàng và ngay tại đó có cảm giác tự do với một chút bối rối.

Tôi vẫn như vậy, nhưng không phải là như vậy!

Ngày 5 tháng 12 năm 1965

Tôi đã có thể kết nối với bà. Chồng của bà đi cùng tôi, ông ấy ở ngoài kia. Vâng, giờ đây tôi đã biết ông ấy rất rõ. Tôi luôn luôn cảm thấy mình có quan hệ họ hàng với ông ấy từ khi tôi còn trên Trái đất. Bà có nhớ không? Tôi rất quý ông ấy. Ông ấy có khiếu hài hước và rất rộng lượng. Hai người chắc hẳn đã sống rất hòa thuận và yêu thương nhau.

Tôi đang ở trong một trạng thái nghỉ ngơi ở nhà vào lúc này. Nó được điều hành bởi những nữ tu trong một Cộng đồng mà tôi là hội viên khi hiện thân. Họ rất tốt bụng và hòa nhã với tôi. Bây giờ tôi đang nằm trên một chiếc giường, trên mái hiên và có thể nhìn ra ngoài và thấy toàn bộ đồng bằng rộng lớn với ánh sáng chan hòa. Nó là một quang cảnh rất đẹp và rất thanh bình.

Tôi đang dần phục hồi từ căn bệnh mà đã gây ra sự phân hủy cho thể xác của mình. Tôi cảm thấy tràn đầy và tĩnh lặng và bình yên. Tôi sẽ ở lại đây. Thực vậy, tôi đã sẵn sàng nói với Mẹ Florence rằng tôi muốn làm việc với bà ở đây khi tôi sẵn sàng.

Những Linh hồn được mang đến đây từ Trái đất hay từ những nơi khác khi họ đã sẵn sàng. Họ được “chăm sóc” và quan tâm ở đây, giống như tôi vậy. Sau khi hoàn thành cuộc đời của mình, tôi nghĩ chắc hẳn tôi phải ở đây và giảng dạy với những nữ tu.

Ở đây, hoàn toàn không có sự hạn chế, bắt buộc, và không có hình phạt nào, trừ khi bạn tự giới hạn bản thân mình!

Tôi vẫn vậy, như sự tự nhiên và đam mê của mình, là một giáo viên, và thật sung sướng biết bao khi biết được rằng mình vẫn có thể học hỏi và luyện tập kỹ năng của mình ở cuộc sống mới này. Điều này là rất tuyệt vời với tôi, làm việc mà chẳng bị ai chỉ trích.

Sau khi “Sự Thay Đổi” kết thúc và tôi đã tự do rời khỏi “Cái vỏ bọc” của Trái đất. Tôi “Tỉnh dậy” ở đây, tại một bệnh viện thuộc Ngôi nhà Nghỉ dưỡng.

Phòng của tôi không có những bức tường và những tia nắng chan hòa dường như trải khắp cơ thể tôi mọi lúc. Tôi mở mắt ra, hay nói cách khác, tôi quay lại trạng thái tỉnh thức và Mẹ Florence ở ngay đó, như bà vẫn luôn ở đó, và đúng như tôi đã nghĩ về bà suốt nhiều năm nay. Bà nắm tay tôi và nói: “Vây là con đã tới nơi an toàn”.

Ngay sau khi hoàn toàn định hướng được bản thân mình, tôi đã có thể bắt đầu giảng dạy và giúp đỡ mọi người trở lại. Nó là một sự phục vụ mà tôi có thể cho đi vì tôi đã học quá nhiều rồi. Tôi khám phá ra rằng tôi có thể dùng khả năng ngoại cảm

trong khi giao tiếp.

Những khó khăn mà chúng ta đã trải nghiệm trên Trái đất không tồn tại ở đây. Tất cả mọi thứ tại đây đều rất thú vị. Thực vậy, tôi có khả năng dễ liên lạc với tâm trí của bà và điều quan trọng hơn cả là, giữ được sự liên lạc đó để có thể truyền đạt những ý tưởng vào bà!

Ngày 12 tháng 12 năm 1965

Ở đây, cuộc sống cao cấp hơn so với thế giới tâm trí vật lý. Khi chúng tôi cân nhắc về một trải nghiệm hay một mục đích, tâm trí tâm linh sẽ mở ra để cho thấy mọi khía cạnh của vấn đề. Một trải nghiệm mới không phải lúc nào cũng thú vị hay thoải mái. Điều này giống như là một chuỗi những hành động, có sức thuyết phục mạnh mẽ hơn và thực tế hơn nhiều so với những suy nghĩ lối mòn của tâm trí trên Trái đất. Ở đây, tôi là những gì tôi nghĩ.

Ở một nơi nào đó sâu trong tâm trí có hai “bản vẽ” đã được in vào trong sự tỉnh thức của tôi. Một bản kế hoạch nói về những ý tưởng hoàn hảo mà tôi có thể thực hiện được khi tâm thức của tôi đi vào một lần luân hồi. Bản còn lại là chính những kết quả thực tế mà tôi đã có được sau lần luân hồi đó, chính là cuộc sống mà tôi vừa trải qua, thực sự tôi chỉ mới học được một phần.

Bản vẽ này như những tấm bản đồ, với đầy màu sắc, cả những mảng sáng tối và cả một “mặt trời” rực rỡ ở những phần quan trọng. Đầu tiên, tâm trí hướng toàn bộ vào sự so sánh bằng cách đặt hai bản vẽ liên kề với nhau. Một chút bối rối khi nhận bản thân có thể làm được tốt hơn rất nhiều so với những gì mình đã thực sự làm và chính bản thân thường phạm phải những sai lầm mặc dù lúc đó ta nghĩ mình hoàn toàn đúng.

Trong trải nghiệm này, cả vòng tròn của cuộc đời vừa qua sẽ mở ra trước mặt bạn như một tấm kính vạn hoa. Trong sự bối rối này, chỉ có mình bạn ở đó. Những gì bạn có được chính là bản phán xét. Bạn đứng trước vành móng ngựa của phiên tòa của chính bạn. Bạn đưa ra quyết định của chính mình. Bạn phải nhận lấy trách nhiệm của chính mình. Bạn vừa là bị cáo, vừa là chủ tọa và vừa là ban bồi thẩm.

Nơi này, nhà nghỉ dưỡng, là nơi mà các Linh hồn sẽ có những phút giây lặng yên. Những hình ảnh của họ được chiếu lại một cách thẳng thắn. Chúng tôi cố gắng giúp họ, nhưng, chỉ khi họ có một “quyết định nội tại” để sửa chữa những điều sai trái của mình. Trước khi những quyết định này được đưa ra, tôi vẫn không thể biết được những gì đã xảy ra với họ, nhưng tôi nghĩ rằng họ đã là “những tù nhân của chính bản thân mình”.

Điều tiếp theo của kế hoạch này bắt đầu khi Linh hồn cảm thấy đầy đủ sức mạnh và điềm tĩnh để nhận lấy một Cuộc Sống tiếp theo ở Trái đất. Và rồi bản kế hoạch này sẽ được đưa vào tâm trí một lần nữa cho một sự khởi đầu mới được vận hành trên cơ thể vật lý.

Ngày 11 tháng 1 năm 1966

Các hành tinh tâm linh trải dài vô tận. Càng lên cao, càng vui sướng và càng gần với vương quốc của Sự Thật. Tôi cho rằng, càng lên cao mỗi một hành tinh chân thật hơn và có gần với sự thật hơn.

Điều này nghe có vẻ như thật lạ kỳ!

Nhưng còn về bản chất sự thật? Điều này hoàn toàn vượt ra ngoài tầm hiểu biết của chúng ta. Tôi đã trò chuyện với Mẹ Florence về vấn đề này. Bà ở một trạng thái cao hơn rất nhiều, bà dường như đã đi qua mọi Cấp Bậc. Đồng thời, bà cũng khẳng định rằng còn rất nhiều thứ khác, còn nhiều thứ bất tận hơn nữa, vượt ra ngoài những gì bà khẳng định. Tôi khao khát được đi tiếp, để được trải nghiệm thêm những Cấp Bậc của Ánh Sáng, để được chạm vào những Cuộc Sống Vĩ Đại. Tuy nhiên, tôi cũng cảm thấy thỏa mãn và hạnh phúc ở tại đây. Mọi người ở đây đều như vậy! Bạn không thể tự mang mình lên những thiên đường ở ngoài bản thân mình. Quy Luật của Sự Tiến Hóa luôn luôn đúng.

Tôi đang cố làm cho tất cả các thực thể trở nên thật điềm tĩnh. Tất cả chúng ta đều phải làm việc này bằng ba cách. Bằng cách tự nhận xét và đánh giá những trải nghiệm, bằng cách phục vụ những thực thể khác và bằng khát vọng.

Không có quá nhiều sự khác nhau giữa các lần sống trên Trái đất. Tuy nhiên, có rất nhiều, rất nhiều những lợi ích có được!

Tôi có thể diễn đạt nó một cách rõ ràng nhất bằng ý tưởng này: Những gì xảy ra trên Trái đất chính là những mong muốn của chúng ta ở thế giới này.

Những kế hoạch (hay còn gọi là những nội dung nội tại) của những suy nghĩ, khát vọng và ham muốn của tôi vào lúc này đây sẽ tạo ra những kết quả, hành động và tình huống mà tôi sẽ trải nghiệm trong cuộc hành trình tiếp theo, tương tự như khi Linh hồn ẩn trong cơ thể - tâm trí của Trái đất quyết định quay về “nhà” tại thế giới này.

Và quan trọng hơn nữa, một thông tin vô giá rằng thiên định có thể mang bạn đến gần hơn với vẻ đẹp thiêng liêng của Sự thật.

Có một câu nói trên Trái đất: “Bạn là những gì bạn nghĩ”, một câu nói hoàn toàn

chính xác. Đây là điều đúng nhất trong tất cả những ý tưởng, suy nghĩ. Bằng những tư tưởng và khát vọng của mình, một người sẽ dệt nên tương lai của mình trong chiều không gian này. Đây là một quy luật hợp lý. Trên Trái đất, một người có thể xây nên một vẻ bề ngoài cho chính mình. Còn ở đây, không ai có mặt nạ. Ở đây một người được nhận biết bởi bản chất của mình, và bởi chiều sâu trong nội tâm đã tạo nên chính mình.

Ngày 13 tháng 1 năm 1966

Chúng ta sống hay tồn tại, dựa trên cấp độ của những suy nghĩ; một số người hài lòng với những gì mình đang có, chấp nhận và nghĩ rằng đây là trạng thái cuối cùng. Đương nhiên, đến một lúc nào đó, sự thức tỉnh của Linh hồn sẽ có những dấu hiệu để chứng minh rằng niềm tin này là sai, nhưng Cha Joseph nói với tôi rằng một số Linh hồn vẫn chấp nhận chỉ ở trong một trạng thái trong nhiều năm, thậm chí là nhiều thế kỉ! Và một số khác thì bị đánh chấp với hình dạng trước đó trên Trái đất rất lâu!

Ngày 17 tháng 1 năm 1966

Ánh sáng! Ánh sáng! Và nhiều Ánh sáng hơn nữa! Ánh sáng để rèn luyện và nâng cao tâm trí của con người lên, để mang sự bình yên và tĩnh lặng nhằm thức tỉnh mục đích sống và sự khát khao hướng về sự thiêng liêng của Tạo hóa.

Trải nghiệm của tôi xảy ra với sự khát khao và cầu nguyện để được hòa vào Ánh sáng. Tôi đã được chuyển hóa (bằng cách nào thì tôi không biết) tới một nơi khác, một phạm vi khác, một lâu đài khác trong thế giới này.

Tôi hoàn toàn nhận thức được mình đang ở trong một “Khoảng không gian” vĩ đại để học hỏi. Tôi nhận ra rằng mình đang ở một trường đại học với những hội trường để rèn luyện và một khoảng không gian bao la trong tư tưởng khiến Linh hồn tôi bình an và làm thỏa mãn mong ước sâu thẳm trong tôi. Những công trình với kiểu kiến trúc Hy Lạp, những hàng lối ngay thẳng và cấu trúc đối xứng.

Ở đây có những khoảng sân rộng rãi và những khu vườn xinh đẹp, nơi mà suối nguồn của Ánh sáng đang chơi đùa. Có rất nhiều Linh hồn, từng nhóm học sinh, đôi khi vây quanh một người xuất hiện như một giáo viên, mãi mê lắng nghe bài giảng, hoặc hòa vào trạng thái thiền định sâu với người giáo viên đó, đôi khi tụm lại với nhau và háo hức thảo luận, cũng có đôi khi tách ra một mình để trầm tư suy nghĩ.

Những Linh hồn ở đây, đủ mọi dáng vẻ từ tất cả các quốc gia. Ở đây có người Trung Quốc, người Ấn Độ và cả người Da Đỏ. Họ không còn khác biệt gì ở nơi này,

nhưng họ cũng nhận thức được về nguồn gốc trước kia của mình. Tất cả những cá thể ở đây đều có một khoảng không gian để tập trung một cách sáng suốt về những tư tưởng và mục đích, đều bao phủ quanh họ như một vầng hào quang, rực rỡ và lung linh, luôn thay đổi màu sắc và cường độ.

Tôi đã thấy chồng bà ở một nhóm trước sân, đang rất chăm chú với một số người khác về một bài giảng của người giáo viên; hoàn toàn tập trung với chủ đề này, ông ấy chỉ nhận thấy tôi qua một cái nhìn thoáng qua và cảm thấy ngạc nhiên sau đó.

Ngày 17 tháng 1 năm 1966 (tiếp theo)

Ở đây, mỗi cá thể dường như rất tinh khiết. Không có sự giấu giếm nào cho cả những ý nghĩ, những tư tưởng thầm kín và thỉnh thoảng, tôi cảm thấy bối rối khi nhận ra rằng những thành viên ở đây có thể đọc được chúng ta, giống như việc chúng ta đọc những cuốn sách minh họa về tính cách, suy nghĩ và hành động của ai

đó trên Trái đất. Ở đây, những suy nghĩ của một cá thể quay ngược trở lại như một boomerang, có hiệu lực và sự ảnh hưởng tức khắc.

Ngày 23 tháng 1 năm 1966

Chồng của bà từng thường xuyên có mặt tại Nhà và chúng tôi đã có những buổi trò chuyện rất lâu với nhau - tôi cảm thấy tôi có thể biết và hiểu rõ được bà hơn vào lúc này. Những thông tin của chồng bà đã làm rõ hơn nhiều những băn khoăn của tôi về sự phản ứng của bà với cuộc sống và với những người khác. Bây giờ tôi đã hiểu bà theo một cách rất khác so với cái cách mà tôi từng cho là mình hiểu bà trên Trần gian. Ông có một niềm trân trọng rất lớn trước sự đấu tranh của bà, mà ông thổ lộ rằng mình chưa bao giờ nói ra khi còn trong thân thể.

Điều này dường như nói lên với tôi rằng chúng ta chỉ có thể thấu hiểu nhau một cách rõ ràng và không bị những định kiến về cảm xúc ràng buộc khi chúng ta đã rời xa khỏi Trần gian. Điều này dường như là một sự đáng tiếc và chồng bà đồng ý với nó.

Sự ăn năn thật sự vô ích ở đây - ăn năn về những việc mà ta chưa từng làm cũng như những việc mà ta từng làm - những hành động của chúng ta dẫn đến những hậu quả xuất phát từ một sự thật là tâm trí của chúng ta, và những phản ứng của chúng ta đối với những tình huống trong cuộc sống, đều được bao phủ bởi những phán xét thiên vị, và bởi những trí tưởng tượng (mà thường là hoàn toàn sai).

Chúng tôi, ở đây, hoàn toàn hối tiếc về những sai phạm đó một cách sâu sắc, thậm chí còn hơn cả thế bởi vì sự giác ngộ đã đến với chúng tôi và chúng tôi đã nắm được chân lý (hay biết đâu sẽ dễ hiểu hơn nếu tôi dùng cụm từ ‘trạng thái mở rộng hơn của chân lý’ để nó có thể làm xuyên thủng và trung hòa cái cảm xúc tiêu cực của cơ thể - tâm trí).

Tôi cũng đã đến thăm những vùng thấp kém hơn nữa, tôi cam đoan với bạn, với những người chỉ huy có đủ khả năng dẫn dắt và bảo vệ chúng ta.

Tin tôi đi, nó là một vùng miền tối tăm, với một sự ảm đạm nửa vờ, với đầy đặc những cảm xúc không lành mạnh, nó là sự bóp méo của tất cả những gì thuộc về cái đẹp. Cảm xúc của mỗi người như bị siết lại trước một cảnh tượng đầy thương xót; một lòng trắc ẩn được bao trùm khắp các sinh vật nửa sống nửa chết mang cái bản ngã tăm tối này.

Ở vùng miền này có những người bảo hộ rất tuyệt vời. Chắc hẳn họ phải là những Linh hồn cấp cao, có sức mạnh nội tại vững chắc dưới nguồn Ánh sáng thì mới có thể làm những công việc như thế này.

Tôi “trở lại” với ngôi nhà tranh và khu vườn quý giá của mình với một cảm giác như được giải phóng, cùng với một niềm vui sướng lớn lao và sự trân trọng tới nguồn Ánh sáng ở đây. Tôi đã nghĩ rất nhiều về những từ ngữ này: “Bọn họ những người còn ngồi trong tăm tối và cái bóng của sự tiêu tan” và một ý nghĩa cùng sự hiểu biết mới được thêm vào trong bản Kinh Thánh cũ.

Nơi ấy quả thực là một “cái bóng”! Cái bóng của sự chết, nhưng không phải sự chết của cơ thể hay tâm trí, ở đây tâm trí trở nên trì trệ từ những hậu quả dày đặc qua việc sử dụng sai những năng lực của đấng Chúa Trời, tâm trí con người và ý muốn tự do.

Cái chết của thân thể chỉ đơn thuần là một thay đổi!

“Cửa sổ của cái chết” là một sự thật khủng khiếp, cái sự thật mà sẽ không bao giờ được trải nghiệm bởi những người sẵn sàng sống một cuộc đời tốt đẹp và mở rộng tâm trí của mình ra với Chân Lý.

Nguồn: “Testimony of Light” - Helen Greaves

“JAMSHED CHƯA THỰC SỰ CHẾT”

Tháng 2 năm 1926 , Baba nhận được tin về cái chết của người anh trai Jamshed.

Baba liền gọi cho Mandali và thông báo với mọi người. Chỉ vài ngày trước thôi, Jamshed vẫn còn đi lại với họ, khỏe mạnh như thường. Jamshed là một trong những học trò thân cận và cái chết của Jamshed quả thực là một cú sốc lớn đối với mọi người. Tuy nhiên, Baba lại không hề bị tin tức này làm cho phiền muộn, ông ấy chậm rãi nói về một sự thật.

Ông hỏi các đệ tử về nỗi buồn của họ, họ đều cảm thấy rất đau buồn. Baba ngay lập tức dùng cơ hội này để chỉ ra thái độ sai lầm của họ.

“Nhưng, chẳng phải Jamshed là anh trai của ông sao? Và, ông ấy chưa chết à?”

“Ông ấy chính là anh trai của tôi, nhưng chỉ có cơ thể của ông ấy chết mà thôi. Ông ấy vẫn sống trong tôi.”

“Làm cách nào để chúng tôi có thể biết được điều ấy?”

“Hãy tin vào người biết được bí mật của cuộc sống và cái chết.”

Vị thầy chỉ ra rằng, cái chết là chuyện bình thường cho tất cả mọi người:

“Điều đó là bước cần thiết cho sự phát triển của Linh hồn, để bước vào một giai đoạn mới. Như vậy, cái chết chỉ đơn giản là thay đổi bộ quần áo mà thôi.”

“Con người không nên bán loạn bởi vì người yêu thương đó chỉ đơn giản là đi vào một giấc ngủ. Hãy hiểu rằng người đang ngủ kia sẽ thức dậy một lần nữa. Hãy giữ thái độ bình thản trước cái chết. Cái chết chỉ là một giấc ngủ dài và người được chết kia sẽ mau chóng tỉnh dậy trong một cơ thể mới.”

“Mỗi ngày tôi thấy hằng trăm ngàn những người anh em của tôi ra đi, nhưng tôi không thấy buồn vì điều đó. Người anh của tôi cũng không phải ngoại lệ.

“Cái chết là sự thật không thể chối cãi của cuộc sống và chẳng có gì phải lo lắng hoặc mệt mỏi với nó cả. Jamshed chưa thực sự chết.”

Nguồn: “The Advancing Stream of Life” - Meher Baba

SYLVIA BROWNE

“CHÚNG TA LÀ NHƯ NHAU Ở THẾ GIỚI BÊN KIA”

Thế Giới Bên Kia là QUÊ HƯƠNG VĨNH CỬU của bạn, và nơi bạn đang sống, được gọi là Trái đất này, chỉ là tạm thời và ngắn ngủi.

Hãy nhớ rằng thời gian là vĩnh cửu, vì vậy cơ hội để chúng ta làm quen với các thực thể ở thế giới bên kia là hoàn toàn có cơ sở.

Chúng ta phải nhớ rằng tất cả chúng ta đều đến từ sự Nhiệm màu Siêu phàm (thứ mà, dĩ nhiên, là Tạo hóa), vì thế tất cả chúng ta đều biết nhau. Bạn có thể nghĩ rằng điều này là quá nhiều để có thể ghi nhớ, nhưng đó là vì con người chúng ta may mắn chỉ sử dụng một phần mười khả năng của não bộ.

Khi chúng ta trở về với QUÊ HƯƠNG, tâm trí của chúng ta sẽ làm việc với năng lực tối đa, vì thế chúng ta được thức tỉnh và có thể gọi nhớ lại mọi thứ! Việc tồn tại với hàng triệu LINH HỒN mà chúng ta đã từng biết và từng yêu thương, đó là một điều tuyệt vời và hết sức thú vị!

Thật sự, có một vài người mà chúng ta gắn bó với họ nhiều hơn, như những người bạn thân nhất trên Trái đất này. Nhưng chúng ta cũng chẳng ghét bất kỳ ai vì những cảm xúc tiêu cực của con người không còn tồn tại trong THẾ GIỚI BÊN KIA, nơi mà lòng tham, sự ganh tỵ và những ích kỷ, nhỏ nhen thấp hèn, v.v... không hiện diện. Khi chúng ta yêu thương những người ở đó, chúng ta đã tạo mối liên kết với rất nhiều LINH HỒN. Chúng ta sẽ tiếp tục chia sẻ cuộc sống với những LINH HỒN ấy, chúng ta sẽ tiếp tục cảm thấy mối quan hệ thân thích như lúc mới bắt đầu.

Vâng, chúng ta trở về là phiên bản tốt nhất của chính mình khi chúng ta quay lại *Ngôi nhà bất tử*, nhưng chúng ta vẫn giữ tính cách độc lập và kinh nghiệm của riêng mỗi người. Nếu không, chúng ta đều là những rôbot yêu thương như nhau, điều đó sẽ là sự nhàm chán không thể tưởng tượng được.

Mỗi cuộc sống đã nhào nặn những LINH HỒN theo những cách khác nhau, không chỉ từ việc ở trong hình dạng con người, mà từ việc đạt được những kiến thức và trải nghiệm trong khi tìm kiếm lời đáp cho câu hỏi chúng ta là ai và là cái gì. Đó là lý do vì sao chúng ta nhận ra được nhau trong thế giới này và THẾ GIỚI BÊN KIA.

“Ngu tằm ngu, mã tằm mã”, tuy nhiên chúng ta thương yêu, tôn trọng, hãnh diện với tất cả sự sáng tạo của Thượng đế (sản phẩm của Tạo hóa).

Một vài người có thể sẽ rất ngạc nhiên khi nhận thấy rằng bây giờ, khi ở trong THẾ GIỚI BÊN KIA, họ có thể hiểu tất cả mọi điều tốt hơn, thậm chí cả những cá thể độc lập mà tự họ không thể thăm dò, tìm hiểu khi ở trên Trái đất. Vì thế, một lần nữa, hãy cẩn thận với những gì bạn phán xét, sự thật, bạn không nên phán xét một điều gì cả, bởi vì những gì bạn thấy bằng con mắt phạm tục hạn hẹp của mình có thể sẽ khác biệt hoàn toàn so với những gì bạn lĩnh hội được với tầm nhìn rộng mở ở THẾ GIỚI BÊN KIA.

Có những sự khác nhau giữa các nhiệm vụ mà những LINH HỒN cao cấp này đang chỉ dạy và học hỏi. Họ đọc, nghiên cứu, nhưng cũng chơi nhạc, nghe nhạc và tham dự các sự kiện cộng đồng để chia sẻ kinh nghiệm và sự hiểu biết đến cho người khác.

Không bao giờ có ý niệm rằng họ thì *tốt hơn hay xấu hơn* một ai đó, khi họ đã hòa hợp với tất cả các thực thể còn lại.

Không ai trong THẾ GIỚI BÊN KIA được xem xét là tốt hơn những người khác. Tất cả đều giống nhau và bình đẳng để đi đến bữa tiệc trong thế giới này, nơi mà tất cả mọi người đều hạnh phúc bẩm sinh và có được một thời gian tuyệt vời, tôi nghĩ không một ai quan tâm ai đã từng là người bơm ga và ai từng là một CEO.

Tất cả các cá thể đều đáng được trân trọng và bình đẳng, đặc biệt đối với *bố mẹ* chúng ta. Vì một sự thật là, đôi lúc, có vài công việc mà chúng ta nghĩ là thấp kém sẽ được thực hiện bởi vài LINH HỒN cao cấp mà chúng ta không thể nghĩ đến. Chúng ta thật sự không thể “*đánh giá một quyển sách chỉ qua cái bìa của nó*”, chúng ta cũng không thể phân loại đẳng cấp con người dựa trên nghề nghiệp của họ.

Xu hướng của xã hội loài người là đánh giá đàn ông, phụ nữ theo trình độ và sự

giàu có của họ, nhưng trong THẾ GIỚI BÊN KIA, không có sự phân xét như thế, bởi tất cả chúng ta đều bình đẳng như nhau.

Nguồn: “Mystical Traveler” - Sylvia Browne

“MỖI NGƯỜI TRÊN TRÁI ĐẤT NHƯ MỘT ĐỨA TRẺ TRONG LỚP HỌC”

Có thể chúng ta, lúc này hoặc lúc khác, sẽ tự hỏi “Mục đích khi sống trên Trái đất là gì?”, “Có thực sự cần thiết phải có quá nhiều đau khổ, quá nhiều khó khăn?”.

Thực ra, sống trên Trái đất, chúng ta đơn thuần chỉ là những diễn viên trên sân khấu, chúng ta thay quần áo để phù hợp với vai diễn mà chúng ta phải đảm nhận, và cuối mỗi vai diễn chúng ta phải rút lui một thời gian, để quay lại với những vai diễn tiếp theo trong trang phục khác nhau.

Khi chúng ta đang đi trên con đường tâm linh, chúng ta không thể bị hủy diệt. Chúng ta miễn dịch với những khó khăn và bệnh tật. Và, Linh hồn cần có sự tích lũy kinh nghiệm bằng cách thúc đẩy một cơ thể bằng xương bằng thịt, một cơ thể mà chỉ là một khối chất đầy sinh lực, để học lấy những bài học cần thiết. Trên Trái đất, cơ thể như một con rối được điều khiển theo các mệnh lệnh của *Bản thể cao cấp*, thông qua Sợi Dây Bạc.

Một người, một thực thể, sẽ quay về với *Bản thể cao cấp* trên các hành tinh vi tế sau một cuộc sống trên Trái đất. Các thực thể sẽ nhìn thấy tất cả những sai lầm, tất cả những tội lỗi của cuộc sống, và sẽ xác định, có thể một mình, có thể trong một nhóm với những thực thể khác, những bài học nào đó đã không được hoàn thành và phải được thực hiện lại một lần nữa.

Vì vậy, theo kế hoạch đó, các thực thể sẽ đi vào cơ thể vật lý một lần nữa. Việc tìm kiếm cha mẹ được thực hiện, các bậc cha mẹ phải đủ khả năng và phương tiện

cần thiết để phù hợp với các bài học được yêu cầu. Có nghĩa là, nếu một người đã quen với việc sử dụng và xử lý tiền bạc hợp lý, người ấy sẽ được sinh ra với cha mẹ giàu có; nếu một người đã thành công từ những việc xấu xa, người đó sẽ được sinh ra với cha mẹ nghèo khó, thậm chí khi sinh ra người đó có thể bị bại liệt hoặc mù lòa, tất cả phụ thuộc vào những gì phải được học.

Mỗi con người trên Trái đất giống như một đứa trẻ trong lớp học. Một đứa trẻ trong lớp học với rất nhiều đứa trẻ khác. Vì một số lý do, đứa trẻ cá biệt này đã không học tốt, không thành thạo những bài học, và do đó vào cuối kỳ học nó nhận lấy một kết quả kém từ các kỳ thi.

Các giáo viên quyết định dựa trên cơ sở thái độ của học sinh, xếp hạng trong kỳ học và sự lộn xộn gây ra trong kỳ kiểm tra - anh ấy không phù hợp, anh ấy không sẵn sàng để được lên lớp. Như vậy, người học sinh đó rời trường vào kỳ nghỉ hè, với những kiến thức chưa đạt vào cuối kỳ học, và khi trường học khai giảng, một lần nữa họ sẽ phải quay trở lại lớp cũ!

Vì vậy, trong thế giới tâm linh, vài tháng trước khi một con người được sinh ra, nơi nào đó trong thế giới tâm linh sẽ có một cuộc bàn luận, sự thật là như vậy.

Khi chuẩn bị đi vào một cơ thể con người, họ sẽ thảo luận với các cố vấn làm thế nào để có thể được học một số bài học nhất định, tương tự như một sinh viên trên Trái đất sẽ thảo luận làm thế nào anh ta có thể đạt được trình độ như mong muốn của mình. Các cố vấn tâm linh có thể cho biết rằng các học sinh sắp bước vào ngôi trường của thế giới này sẽ trở thành một người con trai hoặc con gái của một cặp vợ chồng đã kết hôn nào đó, hoặc thậm chí của một cặp vợ chồng chưa từng kết hôn.

Sẽ có một cuộc thảo luận về những gì phải được học và những khó khăn gì phải trải qua. Sự thật, khó khăn dạy chúng ta một cách nhanh chóng và lâu dài hơn sự bình an giả tạo.

Tuy nhiên không phải lúc nào cũng vậy, không phải một người ở vị trí thấp kém tại Trái đất thì người đó là tầm thường trong thế giới tâm linh. Thông thường, một người có thể ở một vị trí tầm thường nhất định trong cuộc sống, để có được những bài học nhất định, người đó có thể là một thực thể cấp cao.

Thật bất hạnh khi ở Trái đất một con người được đánh giá bằng số tiền họ có được, bởi cha mẹ của họ là ai, và điều này, tất nhiên thật vô lý.

Do đó, có những người nghĩ rằng vì họ có thật nhiều tiền, họ sẽ được một vị trí phía trước ở trên thiên đàng, đây là một nhầm lẫn đáng buồn và khó hiểu. Tiền, vị trí, cấp bậc và sắc tộc không có gì quan trọng, vấn đề duy nhất để bận tâm đó là mức

độ tâm linh mà người ta đã đạt được!

Khi cha mẹ phù hợp đã được tìm thấy, vào thời điểm thích hợp, thực thể tâm linh sẽ đi vào hình hài cơ thể của trẻ sơ sinh chưa ra đời, và khi đi vào cơ thể đó, ngay lập tức những ký ức về cuộc sống trước đó sẽ bị xóa đi.

Dĩ nhiên, sẽ là một điều khủng khiếp nếu đứa bé vẫn nhớ được những sự liên hệ gần gũi với chính bố mẹ lúc trước! Sẽ là bi thảm và đau đớn nếu em bé có thể nhớ rằng trong quá khứ nó là một vị vua vĩ đại, và bây giờ nó là người nghèo nhất trong những người nghèo. Vì vậy, thật may mắn và hạnh phúc khi người bình thường không thể nhớ được cuộc sống trước của mình, nhưng khi họ vượt qua được đời sống này theo một cách nào đó và quay trở lại với thế giới tâm linh, tất cả mọi thứ, **TẤT CẢ MỌI THỨ**, sẽ được nhớ lại.

Nguồn: “You Forever” - Lobsang Rampa

“KẾ HOẠCH TIỀN SINH”

Khái niệm “Kế hoạch tiền sinh”, hiểu một cách nôm na đó là việc hoạch định các thử thách gian khổ trong cuộc sống.

“Chúng ta thiết lập kế hoạch thử thách trong cuộc sống”

Các thách thức trong cuộc sống là một phương tiện điển hình để tạo ra các cảm xúc, đó là yếu tố quyết định sự sống còn của khả năng Tự học hỏi của Linh hồn. Những cảm xúc này có thể không thực sự được thấu hiểu bởi tâm trí: thực ra, tâm trí là một rào cản.

Bằng nhiều cách, cuộc sống luôn là cuộc hành trình đi từ cái đầu đến trái tim. Chúng ta lập nên kế hoạch cho những thử thách trong cuộc sống để tạo ra cuộc hành trình này, để khai mở trái tim và có thể thấu hiểu tốt hơn những giá trị của chúng.

“Kế hoạch được lên chi tiết”

Kế hoạch và dự định chúng ta đã thiết lập trước khi được sinh ra rất lớn lao và chi tiết. Nó bao gồm những thử thách chúng ta chọn lấy để trải nghiệm trong đời sống và vượt xa hơn thế nữa...

Chúng ta chọn cha mẹ của chúng ta (và họ cũng chọn chúng ta), thời gian và địa điểm chúng ta sẽ tái sinh, những ngôi trường mà chúng ta sẽ học, những ngôi nhà chúng ta sẽ sống, những người chúng ta sẽ gặp và các mối quan hệ chúng ta sẽ có.

Nếu bạn lần đầu tiên gặp một người nào đó nhưng cảm thấy dường như bạn đã biết người ấy từ trước rồi thì điều đó cũng có thể đúng, vì người đó có thể là một phần của kế hoạch tiền sinh của bạn. Một địa điểm, một tên gọi, một hình ảnh, âm thanh hoặc cụm từ có vẻ quen thuộc trong lần đầu tiên bạn nhìn thấy hoặc nghe thấy, thường là một ký ức về những gì đã được thảo luận trước khi tái sinh.

“Chúng ta quên nguồn gốc của chính mình”

Khi chúng ta bước vào Trái đất này, chúng ta sẽ quên đi nguồn gốc tâm linh của chúng ta. Chúng ta biết rằng, sau khi hóa thân chúng ta sẽ tự nguyện bị mất đi ký ức.

Là một Linh hồn tâm linh, chúng ta tìm cách quên đi bản chất thực sự của chúng ta bởi vì ký ức sẽ cản trở quá trình học hỏi của Linh hồn.

Để có được một nhận thức và hiểu biết sâu sắc hơn, chúng ta quyết định rời khỏi thế giới phi vật lý, nơi của niềm vui, hòa bình và tình yêu. Bởi vì ở đó chúng ta không trải nghiệm được những bài học, sự thách thức với chính mình. Không có bài học, chúng ta hoàn toàn không thể nhận biết được chính mình.

“Sự nhị nguyên cho phép chúng ta

học hỏi được nhiều hơn”

Thế giới vật lý mang tới cho chúng ta những bài học khó khăn, bởi vì những bài học đó là tính hai mặt của một sự vật, hiện tượng. Lên và xuống, nóng và lạnh, tốt và xấu... Nỗi buồn của sự nhị nguyên cho phép chúng ta hiểu thấu được niềm vui. Sự hỗn loạn của Trái đất giúp chúng ta trân trọng sự bình an. Và lòng căm thù mà chúng ta gặp phải sẽ vun đắp cho hiểu biết của chúng ta về tình yêu. Nếu chưa trải nghiệm tất cả các khía cạnh này của nhân loại, làm sao chúng ta có thể mở cánh cửa tâm linh của chính mình?

Hãy tưởng tượng, ban đầu bạn ở một nơi mà ở đó âm nhạc luôn luôn vang lên một cách tuyệt vời nhất. Loại âm nhạc này rất êm dịu và mê ly. Bạn ở đâu tiếng nhạc ở đó. Nó chưa bao giờ dừng lại, và cũng không có bất kỳ loại âm nhạc nào khác xuất hiện. Một ngày, bạn nhận ra, bởi vì bạn đã luôn luôn nghe nó, nên bạn đã chưa bao giờ thực sự nghe nó. Có nghĩa là, bạn chưa bao giờ thực sự được biết đến nó bởi vì bạn chưa bao giờ biết bất cứ âm thanh nào khác. Vì vậy, bạn quyết định, bạn muốn biết âm nhạc thực sự là gì. Làm thế nào bạn có thể thực hiện điều này?

Một cách đó là hãy đi đến một nơi mà thứ âm nhạc ở nhà ấy không tồn tại. Có thể một bản nhạc nào đó bạn được nghe sẽ chứa các nốt chói tai hoặc hợp âm gay

gắt. Điều trái nghịch này sẽ làm cho bạn thấu hiểu và trân trọng giá trị của loại âm nhạc mà bạn luôn luôn được nghe ở nhà hơn nữa.

Cách thứ hai là hãy đi đến một nơi mà loại âm nhạc ở nhà bạn không tồn tại và bạn sẽ tạo lại nó từ ký ức của mình. Kinh nghiệm khi sáng tác những âm thanh tuyệt vời đó sẽ mang lại cho bạn một sự hiểu biết sâu sắc hơn về vẻ đẹp của chúng.

Cách thứ ba, sự lựa chọn mang nhiều thách thức nhưng cũng mang đến kết quả tuyệt vời nhất. Đó là bạn sẽ thực sự thấu hiểu sâu sắc hơn nữa bằng cách đi đến một nơi mà loại âm nhạc ở nhà đó không tồn tại, và tạo ra chính loại âm nhạc đó sau khi đã hoàn toàn quên nó được chơi như thế nào.

“Cuối cùng, bạn sẽ tạo ra được một kiệt tác”

Sự trải nghiệm của việc ghi nhớ và sau đó sáng tác lại những bản giao hưởng đặc biệt như ở nhà sẽ hình thành sự hiểu biết sâu sắc, đầy đủ nhất về sự vô hạn vĩ đại của Tạo hóa.

Và, vì vậy, bạn hãy dũng cảm đi đến thế giới cung cấp cho bạn lựa chọn thứ ba. Ở đó, bạn nghe thứ âm nhạc khác, vì bạn không còn nhớ gì, bạn tin đó là âm nhạc duy nhất mà bạn đã từng nghe. Một số bài hát đáng yêu, nhưng cũng sẽ có nhiều âm thanh chướng tai tán công vào đôi tai bạn như những điều trái ngược, mâu thuẫn. Những tông nhạc khó nghe đó thôi thúc trong bạn một mong muốn và cuối cùng là một hành động để tạo ra loại âm nhạc nguyên thủy ban đầu.

Cuối cùng, bạn soạn được một kiệt tác, và khi nó hoàn tất, bạn nhớ một ra một điều gì đó, rằng: Những kiệt tác bạn đã viết là những giai điệu rất giống với những giai điệu mà bạn đã nghe ở nhà.

Và ký ức này khiến bạn thấu hiểu rằng: “Bạn là thứ âm nhạc đó”. Thứ bạn nghe thấy không phải là một cái gì khác ngoài chính bạn, đúng hơn, đó là bạn, và bạn là nó. Và, bằng cách sáng tạo ra chính mình ở một nơi mới, bạn bây giờ đã thấu hiểu chính mình, thực sự hiểu biết chính mình. Không thể đạt được điều này, nếu bạn không bao giờ rời khỏi nhà.

“Mỗi Linh hồn là một tia lửa của Tâm linh”

Đây là những trải nghiệm mà một Linh hồn mong muốn có được. Mỗi Linh hồn là một tia lửa của Tâm linh: mỗi nhân cách, mỗi con người là một phần của nguồn năng lượng Linh hồn trong một cơ thể vật lý.

Một cá nhân bao gồm những đặc điểm chỉ tồn tại tạm thời trong suốt thời gian sống vật lý và một lõi bất tử sẽ được quay về với Linh hồn sau khi chết. Linh hồn là

rộng lớn và vượt lên trên so với bất kỳ một cá nhân nào, nhưng mỗi cá nhân lại là sức sống và được Linh hồn yêu quý.

“Cá nhân có ý chí tự do”

Điều quan trọng là cá nhân được quyền tự do lựa chọn. Thách thức của cuộc sống có thể được chấp nhận hoặc từ chối.

Trái đất là một sân khấu mà cá nhân có thể nhập được vai nhưng cũng có thể lệch ra khỏi các kịch bản được viết từ trước khi tái sinh. Chúng ta chọn cách chúng ta phản ứng, với sự giận dữ và đau đớn hay với tình yêu và lòng từ bi. Khi chúng ta nhận ra rằng chúng ta đã lên kế hoạch cho những thử thách từ trước đó, sự lựa chọn cách chúng ta phản ứng trở nên rõ ràng và dễ dàng hơn nhiều.

Khi chúng ta ở trong cơ thể vật lý này, Linh hồn liên lạc với chúng ta thông qua cảm xúc. Cơ thể vật lý là nơi tiếp nhận năng lượng cực kỳ nhạy cảm (giống như máy thu phát vô tuyến) thông qua các cảm xúc cho dù có phù hợp hay không với chính bản thân chúng ta là và cách nào đó mà chúng ta thể hiện mình.

“Chúng ta đóng vai với kịch bản được viết trước”

Chúng ta có thể mở rộng phạm vi hiểu biết bằng cách lập các kế hoạch cho cuộc sống, chúng ta đóng một vai trong kịch bản đã được chuẩn bị và vì vậy chúng ta cũng mang lại những thử thách cho nhau.

Chúng ta luôn luôn hy vọng mỗi người trong chúng ta sẽ đáp lại những thách thức này bằng tình yêu thương. Nếu chúng ta có thể làm như vậy, sau khi kết thúc cuộc sống vật chất, chúng ta sẽ trở lại thế giới tâm linh với một sự hiểu biết sâu sắc về lòng từ bi, sự đồng cảm và sự Hợp nhất, chúng ta đã nâng cao được sự tỉnh thức của mình.

Chúng ta thiết lập kế hoạch cho những thử thách trong cuộc sống để đạt được mục tiêu nhất định. Một mục tiêu cơ bản đó là tự chữa lành: Đặc biệt là việc chữa lành các nguồn năng lượng “tiêu cực” chưa được giải quyết từ các cuộc sống trước. Chúng ta cũng lên kế hoạch cho các thử thách để cân bằng lại căn nghiệp của chính mình.

“Cân bằng được căn nghiệp

là mong muốn cơ bản nhất”

Sự thật là chẳng có sự trừng phạt nào cả, đơn giản là việc mong muốn cân bằng được nghiệp lực. Đơn giản, bởi vì chúng ta đã viết kịch bản với vai diễn mà chúng ta

đảm nhận, chúng ta không phải là nạn nhân. Không ai bị đổ lỗi, sự thực là không ai có lỗi.

Tương tự như trọng lực, nghiệp lực là một hiện tượng trung lập, là quy luật tự nhiên để thế giới vận hành. Nếu chúng ta vấp ngã hoặc bị rơi, chúng ta không thể đổ lỗi cho trọng lực hoặc cảm thấy là “nạn nhân” hay là sự “trùng phạt” của trọng lực được.

Khi chúng ta nhận ra rằng nghiệp cũng hoạt động một cách tương tự như vậy, cảm giác về “đổ lỗi”, “nạn nhân” và “sự trùng phạt” liên quan đến những thách thức cuộc sống sẽ tan biến.

Hiểu biết về nghiệp sẽ giúp chúng ta vượt qua sự phán xét.

“Phụng sự, mục đích cơ bản của cuộc sống”

Hầu hết các Linh hồn lên kế hoạch các thử thách trong cuộc sống để phục vụ và phụng sự cho người khác. Mong muốn này là một khía cạnh cơ bản của bản chất thật sự của chúng ta - những Linh hồn bất tử.

Khi sống một đời sống tâm linh và ý thức được sự Hợp nhất với mọi người, chúng ta xem việc phục vụ chính là mục đích cơ bản của cuộc sống và nhận thấy cơ hội để phục vụ như phước lành kỳ diệu.

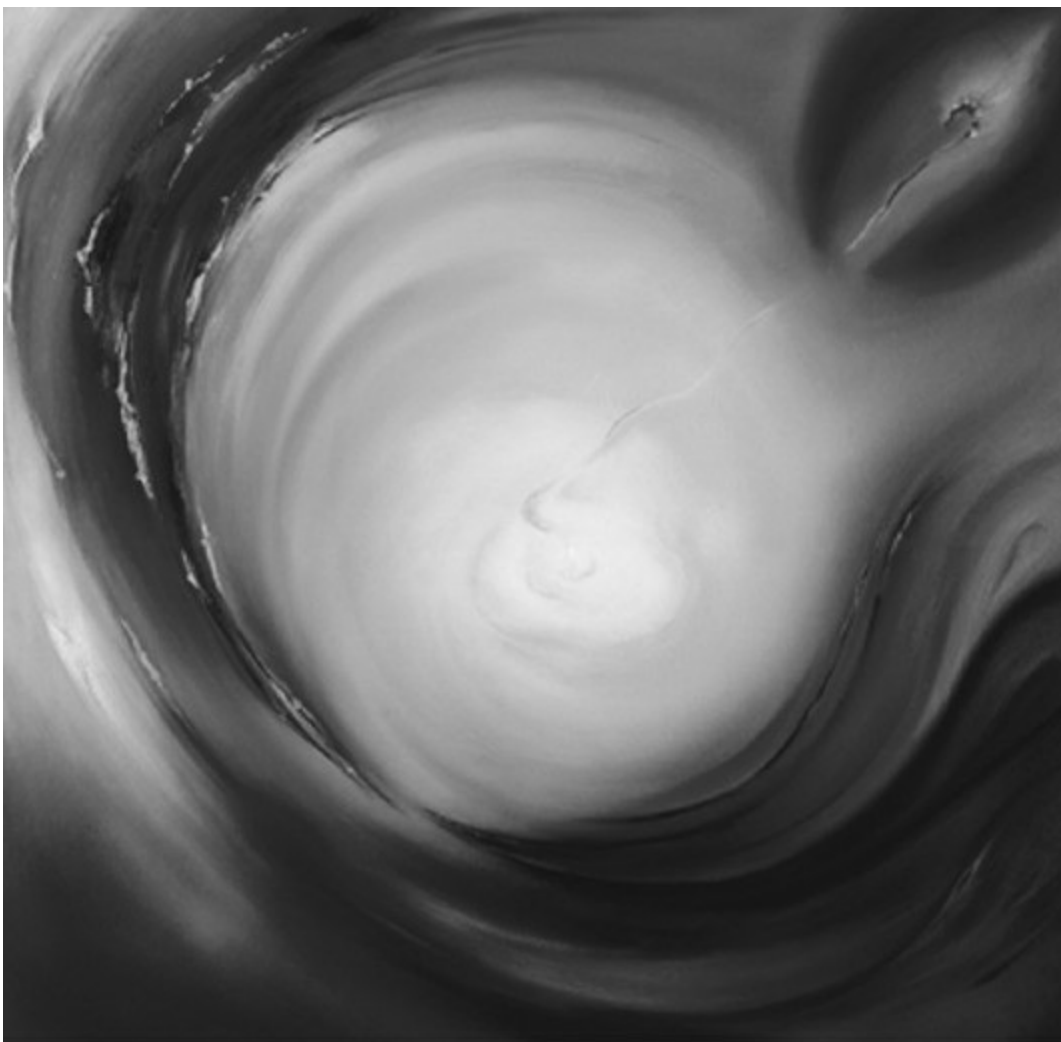
Một NGƯỜI PHỤNG SỰ ÁNH SÁNG (LIGHT WORKER) là người có kế hoạch cuộc sống đặc biệt dành để phụng sự cho nhân loại. Tóm lại, thuật ngữ này dùng cho những ai tận tâm giúp đỡ mọi người.

“Cuộc sống trên Trái đất là để học hỏi”

Là một Linh hồn, chúng ta học hỏi rất nhiều từ những lần tái sinh, nhưng những bài học được thấm nhuần sâu sắc hơn khi chúng được cụ thể hóa trong thế giới vật lý.

Việc học hỏi tâm linh tương tự như công việc trong lớp học, cuộc sống trên Trái đất là lĩnh vực nghiên cứu để có thể ứng dụng, kiểm tra, và nâng cao kiến thức, một trải nghiệm sâu sắc cho các Linh hồn.

Khi bước vào thế giới vật lý, tình yêu thương ẩn chứa trong mỗi chúng ta. Khi chúng ta nhớ được mình thực sự là ai, ánh sáng bên trong của chúng ta, tình yêu của chúng ta sẽ sáng chói cho tất cả mọi người.

“Chúng ta nâng cao tần số của mình”

Mỗi chúng ta là một hạt giống được gieo trồng trong sự rung động của thế giới. Khi chúng ta nâng cao tần số riêng của mình bằng việc trưởng thành thông qua những thách thức cuộc sống, ấy là chúng ta nâng cao tần số của thế giới này từ bên trong.

Như một giọt thuốc nhuộm thêm vào một cốc nước, mỗi người sẽ làm thay đổi toàn bộ màu sắc đó. Khi chúng ta tạo ra những cảm xúc của niềm vui, ngay cả khi đang sống một mình trên đỉnh núi, chúng ta đã phát ra một tần số có thể dễ dàng làm cho những người khác cảm thấy vui vẻ theo. Khi chúng ta tạo ra cảm xúc an bình, chúng ta cũng đã cộng hưởng năng lượng giúp chấm dứt các cuộc chiến tranh.

Học tập và tự chữa lành từ những thử thách trong cuộc sống nâng cao trường năng lượng hào quang của chúng ta. Hãy sống trọn vẹn với hiện tại và đặt niềm tin vào cuộc đời này.

Năng lượng của chúng ta tác động mạnh mẽ khắp thế giới này và cũng tương tự trên khắp các thế giới với các tần số khác (cao hơn hoặc thấp hơn).

“Cao hơn” không có nghĩa là “tốt hơn”, “thấp hơn” cũng không có nghĩa “xấu hơn”! Các thuật ngữ này đơn giản là để chỉ các tần số. Những không gian cao hơn rung động ở một tần số nhanh hơn so với chúng ta và do đó không tồn tại vật chất vật lý, các không gian cao tầng luôn liên hệ và ảnh hưởng đến các không gian thấp hơn. Thật ra, tất cả đều là một.

“Lòng từ bi, sự cảm thông là bản chất rất tự nhiên của chúng ta”

“Tái sinh” không có nghĩa là loại bỏ chúng ta khỏi Ngôi nhà bất tử, đúng hơn, nó chỉ đơn giản là hạn chế khả năng cảm nhận phần thể giới phi vật lý của Ngôi nhà bất tử ấy. Cái chết, sau đó, là sự tan rã của rào chắn đã giới hạn phần phi vật lý của chúng ta.

Khi chúng ta đi trên con đường tâm linh, chúng ta nhận thức được sự liên kết không thể tách rời giữa chúng ta với tất cả các thực thể khác. Chúng ta biết chúng ta thật sự là một với nhau và là một với toàn bộ Tạo hóa. Lòng từ bi và sự cảm thông vô điều kiện là bản chất tự nhiên của chúng ta.

“Khái niệm nghịch lý”

Mặc dù mỗi chúng ta có vẻ bề ngoài khác nhau, nhưng chúng ta không hề tách biệt với các cá nhân khác. Khái niệm tách biệt này rõ ràng là nghịch lý, nhưng cấu trúc bộ não con người lại chấp nhận những ảo tưởng của sự tách biệt này.

Khi chúng ta, những Linh hồn, gửi một phần năng lượng vào một cơ thể vật lý nào đó, chúng ta sẽ bị cơ thể đó ngăn cản sự liên lạc, do đó nhận thức của chúng ta về sự Hợp nhất bị tiêu giảm.

Nguồn: “Your Soul’s Plan” - Robert Schwartz

BRAD STEIGER

“HỢP NHẤT VỚI ÁNH SÁNG”

Tôi đã trở thành một người có niềm tin vững chắc vào sự tồn tại tâm linh của con người, khi ở tuổi mười một tôi đã trải qua một kinh nghiệm cận tử (NDE) đầy kịch tính, và tôi đã thoát khỏi cái chết với một niềm tin vững chắc rằng Linh hồn con người là bất diệt. Và chúng ta không cần phải sợ cái chết.

Tôi nhớ rằng, tôi đã bị mất thăng bằng, rơi khỏi cái máy cày và nằm dài trên đường đi của bánh xe.

Tôi vẫn nhớ sự đau đớn khi bánh xe bên trái của máy cày nghiền thân trên và phá gãy xương cổ của tôi. Sau đó tôi không còn cảm thấy đau đớn gì nữa dù các bánh răng xoay bám chặt lấy đầu của tôi và xén rách da đầu và hộp sọ. Tôi đã rời khỏi cơ thể, lúc ấy, tôi lơ lửng phía trên cảnh tượng rừng rợn đó.

Tôi cảm thấy nhẹ nhõm khi em gái bảy tuổi của tôi, June - em đã đi cùng với tôi, kiểm soát được chiếc máy kéo và đưa tôi ra. Tôi bỗng trở nên tách biệt với những cảm giác vật lý như vậy vào lúc này.

Tôi có một cảm giác đồng nhất với cậu bé nông trại bị cắt xén nham nhở đang nằm chảy máu phía bên dưới tôi, nhưng tôi lại nhận thức thêm được rằng, cậu bé không may kia không thực sự là tôi! Tôi bây giờ dường như là một quả bóng có màu cam và chỉ muốn hướng về phía có ánh sáng rực rỡ. Lúc đầu, vì tôi là một người có tôn giáo nên tin rằng ánh sáng đó là hiện diện của Chúa Jesus hoặc một thiên thần đến để an ủi tôi, nhưng quả thực tôi lại không thể nhận ra bất kỳ điều gì khác ngoài sự hiện diện của ánh sáng đó. Tất cả những gì tôi cảm thấy là sự mong muốn được hòa làm một với ánh sáng tuyệt vời đó ngay lập tức.

Kỳ lạ thay, dần dần, sự chú ý của tôi lại chia làm hai giữa sự di chuyển lên phía ánh sáng kỳ diệu và đi xuống phía cánh đồng cỏ khô.

Tôi mở mắt, bê bết máu và nhận ra cha tôi đang rất đau đớn, nước mắt của ông ấy nhỏ vào mặt tôi, cha nhấc cơ thể tôi lên.

Và sau đó, tôi phát hiện ra một điều kỳ lạ nhất: tôi có thể ở được hai nơi cùng một lúc. Tôi vừa cảm nhận một cơ thể vật lý trong vòng tay của cha tôi khi ông mang cơ thể bị thương khủng khiếp của tôi trên cánh đồng, cùng lúc đó, tôi vừa ở trên cao và quan sát toàn bộ khung cảnh như thể tôi là một thực thể tách rời.

Trong lúc lo lắng về phản ứng của mẹ tôi trước tai nạn khủng khiếp này, tôi đã khám phá ra một điều thật tuyệt: BẢN THÂN THẬT SỰ CỦA TÔI có thể ở bất cứ nơi nào tôi muốn. TÂM LINH của tôi, LINH HỒN tôi, không còn chịu những giới hạn vật lý theo sự định nghĩa của con người về thời gian cũng như không gian. Tôi đã ở bên cạnh bà ấy trong nhà bếp, bà ấy đang làm việc, mẹ chưa biết tai nạn của tôi.

Tôi dùng khả năng tự do mới tìm thấy này cho các thử nghiệm khác. Tôi nghĩ về Jim, Dave, Lyle, Ralph - những người bạn mà tôi định sẽ cùng đi xem vở kịch *Roy Rogers - Gane Autrey* đêm nay trong nhà hát Bode. Ngay lập tức, tôi ở bên cạnh mỗi người trong số họ, họ đều đang làm việc với cha mình trên trang trại.

Và sau đấy, tôi trở lại với mẹ, cố gắng đưa tay ôm bà và muốn bà ấy có thể cảm nhận được tôi. Thất vọng, tôi nhận ra rằng bà không thể nhìn thấy, cũng không thể cảm thấy được tôi. Mẹ tôi, một người phụ nữ rất ân cần, không hề có bất kỳ nhận biết nào về hình thức tâm linh của tôi lúc này.

Đó là ngày 23 tháng 8, ngày lễ kỷ niệm của cha và mẹ. Chúng tôi đã cố gắng hoàn thành công việc sớm để có thể đi ăn tại một nhà hàng trước khi vở kịch bắt đầu. Tôi đã chuẩn bị cho cha và mẹ một món quà kỷ niệm tuyệt vời.

Và em gái của tôi! Có lẽ tôi đã để lại vết thương khó phai mờ trong cuộc đời của nó. Một cô bé mới bảy tuổi đã phải chứng kiến cái chết kinh sợ của anh trai mình.

Đó là khi tôi nhận ra rằng mình đã chết. Tôi hoảng loạn khủng khiếp. Tôi không muốn chết. Tôi không muốn rời xa mẹ, cha và em gái của mình.

Lúc này, ánh sáng đẹp đẽ ấy đã rất gần với tôi, và tôi nhận thấy một sự êm dịu trong suy nghĩ, một ánh sáng tinh khiết đến lạ thường xuất hiện cho tôi nhận ra một không gian ba chiều, bằng cách nào đó, ngay lập tức tràn ngập trong cảm xúc của tôi một sự hiểu biết rằng tất cả mọi thứ sẽ ổn.

Cảnh không gian mà tôi nhìn thấy lúc ấy bằng cách nào đó đã truyền cho tôi

một niềm tin vững chắc rằng có một không gian Vũ trụ có ý nghĩa, một kế hoạch tâm linh to lớn, cho cuộc sống.

Sự hoảng loạn và sợ hãi đã rời khỏi tôi và tôi trải qua một trạng thái hạnh phúc, một cảm giác kỳ lạ của sự HỢP NHẤT. Tôi sẵn sàng chấp nhận cái chết và hợp nhất với ánh sáng.

Mặc dù đã bình an với thực tế những gì đã diễn ra khi đang gần kề với cái chết, nhưng tôi vẫn chưa hiểu được lý do tại sao ánh sáng ấy lại cho tôi thấy các không gian khác của vũ trụ, sự hiện diện của một KẾ HOẠCH TÂM LINH. Có vẻ như, đó là một phần sứ mệnh của tôi trên Trái đất để làm chứng nhân cho những người khác biết về những gì tôi đã trải nghiệm.

Nguồn: “One with the Light” - Brad Steiger

“BẠN SỐNG... CUỘC SỐNG NÀY ĐẾN CUỘC SỐNG KHÁC”

Bạn và một bông hoa có gì khác nhau? Cuộc sống của chúng là gì? Chúng được sinh ra từ búp nụ, và nở rộ nhờ những tia sáng ấm của mặt trời. Mùi hương tuyệt vời của chúng lấp đầy không khí, hương thơm đó tạo ra niềm vui trong sự hứa hẹn của cuộc sống. Chúng kích thích những chuyến bay của loài chim, tạo ra sự lao động chăm chỉ của những chú ong, niềm vui và sự hiện diện của tình yêu con người.

Và, các bông hoa tuyệt vời ấy luôn để lại một hạt giống để có thể trở lại một lần nữa. Khi bông hoa héo khô, quả ngọt sẽ hình thành. Quả ngọt đó được gọi là “TRÍ TUỆ”. Đó chính là sản phẩm của cuộc sống.

Nếu cuộc sống của một bông hoa luôn tiếp diễn như vậy, tại sao bạn lại nghĩ rằng mình có điều gì khác với chúng. Bạn có nghĩ rằng bạn sẽ nở hoa vào mùa xuân, ra quả vào mùa hè, rụng lá vào mùa thu và sau đó chết trong mùa đông? Bạn không tuyệt vời hơn một bông hoa sao? Cuộc sống của bạn không quan trọng hơn sao? Đó là sự thật. Như một bông hoa luôn nở vào mỗi mùa xuân, bạn sẽ sống cuộc sống này sang cuộc sống khác, chúng nối tiếp nhau.

Cuộc sống không bao giờ kết thúc. Sự thật là bạn có thể phá hỏng cơ thể này, cắt xén da thịt và mọi điều tồi tệ khác nữa, bạn có thể làm điều đó, nhưng bạn không bao giờ có thể phá hủy được BẢN THỂ, cái đang sống trong cơ thể bạn. Hãy chiêm nghiệm và tự hỏi chính mình rằng trong một khoảnh khắc, làm thế nào người ta có thể tiêu diệt, xua đi, hoặc đấu tranh chống lại một ý nghĩ. Bạn không

thể. Và nguồn sinh lực sống của tất cả Tạo hóa, con người hay động vật là tập hợp của các suy nghĩ và cảm xúc không thể nhìn thấy, được gọi là BẢN THỂ, ẩn phía sau lớp mặt nạ cơ thể.

Cái gì đã mang lại sinh lực, tính cách cho những ý nghĩ vô hình, đó chính là “năng lượng”. Năng lượng làm cho cái miệng nói, đôi mắt mở, tay chân chuyển động, nguồn năng lượng này kéo tất cả mọi sợi cơ hoạt động. Không thể hủy diệt năng lượng. Không gì có thể lấy đi nguồn sinh lực từ bất kỳ một thứ gì.

“Cái chết” là một ảo tưởng lớn, những gì đã được tạo ra không bao giờ có thể bị phá hủy. “Cái chết” chỉ là của cơ thể mà thôi. Thực thể đã tồn tại và hoạt động trong cơ thể sẽ sớm trở lại và hòa nhập với hiện thân khác, nếu thật sự mong muốn. Nguồn sinh lực sống trong các *bức tường* của xác thịt là luôn luôn tồn tại. Hãy nhớ điều đó.

Khi cơ thể không còn hoạt động, năng lượng LINH HỒN sẽ quay trở về với TÂM LINH của thực thể. Mọi thứ đều có Linh hồn. Các loài động vật đều có một TÂM LINH và một LINH HỒN. Nếu không, chúng sẽ không có năng lượng và sự sáng tạo cần thiết để duy trì cuộc sống.

Một khi TÂM LINH kết nối trở lại với LINH HỒN từ một lỗ nhỏ của nó, mọi thứ trở nên yên bình và hài hòa. Có một câu nói liên quan đến tôn giáo của bạn:

“Này, trong cái nôi của Thiên Chúa không còn đau đớn, không còn nước mắt và nỗi buồn không còn nữa”.

Đó là một sự thật bởi vì, khi bạn vượt qua hành tinh này, bạn được giải thoát khỏi bản năng và xúc cảm của cơ thể. Có nghĩa là bạn không còn phải trải nghiệm sợ hãi, đau nhức, đói khát, khổ sở của cơ thể hoặc ảo giác về thời gian gây ra sự lo lắng. Tất cả mọi thứ liên quan đến cơ thể vật lý không còn và bạn đang ở trong những gì được gọi là Không-thể-tưởng-tượng. “Bạn đang ở trong cái nôi của Tạo hóa - God”.

“Cái chết” của cơ thể cũng giống như đi vào giấc ngủ. Khi TÂM LINH kết nối với LINH HỒN, nó đi lên thông qua các trung tâm năng lượng trong cơ thể được gọi là luân xa.

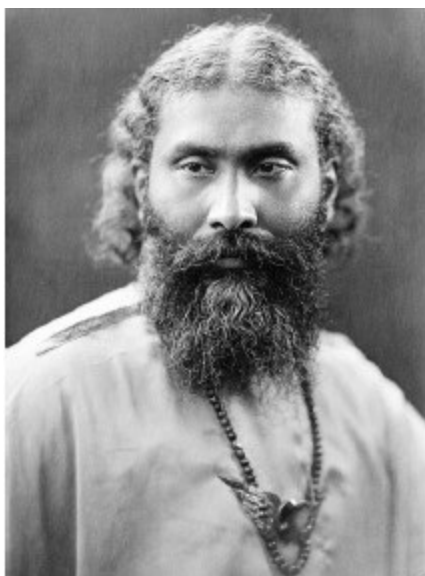
LINH HỒN, với ký ức, rời đi khỏi hệ thống tế bào của cơ thể thông qua luân xa cuối cùng, “luân xa bảy”, được gọi là tuyến yên, nằm ở chính giữa đầu. Lối đi này thường được trải nghiệm như khi đi qua một đường hầm, kèm theo âm thanh của gió. Ánh sáng được nhìn thấy ở cuối đường hầm là ánh sáng của bản thể bạn, TÂM LINH của con người bạn. Khi LINH HỒN rời khỏi, cơ thể sẽ ngừng hoạt động và

thực thể sẽ trở thành một Linh hồn tự do. Nhưng phải mất một chút thời gian và nó không gây đau đớn.

Tại thời điểm của “cái chết”, mọi thứ bắt đầu tỏa sáng rực rỡ, vào thời điểm bạn đã vượt ra khỏi hành tinh này, bạn đi ra khỏi mật độ vật chất và trở về với sự tồn tại của ánh sáng. Bạn đơn giản chỉ có tâm trí và cảm xúc mạnh mẽ, và cơ thể của bạn, một cơ thể của ánh sáng với những thay đổi của năng lượng tương tự với những suy nghĩ đã được tạo ra thông qua hình thức ánh sáng của bạn.

Nguồn: “Ramtha The White Book” - Ramtha - JZ Knight

“LINH HỒN KHÔNG BAO GIỜ CHẾT”

Linh hồn, trong hành trình tìm về chính mình, dù hiện diện ở bất cứ hành tinh nào: Thiên đàng của những thiên sứ, thế giới của những vị thần hay hành tinh con người, luôn luôn hướng về cội nguồn và mục tiêu của chính mình.

Một số Linh hồn cảm thấy lo lắng hơn các Linh hồn khác. Tùy thuộc vào mức độ tỉnh thức của sức mạnh bên trong mỗi Linh hồn.

Chỉ có những Linh hồn ngu dốt, không ý thức được cội nguồn và mục tiêu của mình mới sợ hãi khi phải rời khỏi hành tinh mà mình bị dính mắc. Những Linh hồn đó không biết được điều gì sẽ xảy ra và thật sự sợ hãi khi đôi chân của mình không còn chạm được mặt đất.

Linh hồn là cuộc sống, nó không bao giờ chết. Cái chết chỉ là ảo giác, cảm giác. Cái chết chỉ đến với những gì Linh hồn nắm giữ. Cái chết không đến với chính bản thân Linh hồn.

Linh hồn quen với việc định nghĩa bản thân bằng cơ thể mà nó đang nắm giữ, bằng mọi thứ xung quanh, bằng tên gọi, bằng địa vị xã hội và của cải vật chất, những dấu hiệu bên ngoài của thế giới ảo giác.

Linh hồn, bị thu hút bởi những ảo giác đơn giản, những thứ mà nó đánh giá và xem là quan trọng và trong những thực thể mà nó bị dính mắc, làm mù quáng chính bản thân bởi những bức màn của sự ngu dốt. Sự thật bị che giấu bởi hàng

ngàn bức màn được tạo ra bởi đôi mắt của chính nó.

Đó chính là sự khỏe mạnh của cơ thể vật lý được vận hành bởi sức mạnh điện từ để bảo vệ Linh hồn đang điều khiển nó.

Vì một số lý do nào đó, cơ thể bị rối loạn và kiệt sức và đánh mất sức mạnh để gìn giữ Linh hồn, nó tạo thành một lối ra và Linh hồn tự nhiên rời khỏi cơ thể vật lý giống như một người bỏ đi chiếc áo vốn dĩ không cần thiết nữa.

Sự kết nối giữa cơ thể và Linh hồn cũng giống như sự dính mắc của con người với chiếc áo. Con người có nhiệm vụ phải giữ cho chiếc áo của mình ở điều kiện tốt nhất để có thể tồn tại trên Trái đất. Tuy nhiên, sẽ là ngu dốt nếu người đó nghĩ rằng chiếc áo đó chính là bản thân mình. Nhưng đây lại chính là điều mà con người đang nghĩ.

Sự chết chẳng là gì cả, chỉ là ảo giác và những cảm giác về ảo giác đó, điều tạo ra sự sợ hãi cho con người trong suốt cuộc sống và cảm giác sau khi con người phải rời khỏi Trái đất.

Nếu Linh hồn sợ hãi cái chết, nó sẽ mang sự sợ hãi đó theo cùng. Nếu Linh hồn lo lắng về cái chết, nó sẽ mang những cảm giác đó theo cùng. Linh hồn rời khỏi một cơ thể đã chết sẽ mang theo những ấn tượng về cái chết, đặc biệt vào thời điểm rời khỏi Trái đất. Sự thay đổi này làm ảnh hưởng đến các hoạt động của Linh hồn trong một khoảng thời gian nhất định.

Linh hồn bị dính mắc vào những suy nghĩ về cái chết hoặc bị ảnh hưởng bởi những điều tạo ra từ cái chết sẽ bị rơi vào trạng thái trì trệ giống như “sự sợ hãi”, “nổi kinh hoàng”, “nổi buồn” hay “sự thất vọng”.

Phải qua một thời gian Linh hồn mới có thể thoát được khỏi những cảm giác sợ hãi này, điều này gọi là sự “ăn năn hối lỗi”.

Khi Linh hồn đã được giải thoát khỏi trạng thái này, nó một lần nữa sẽ bắt đầu lại quá trình hoàn thành mục tiêu đã được xác định trước đó.

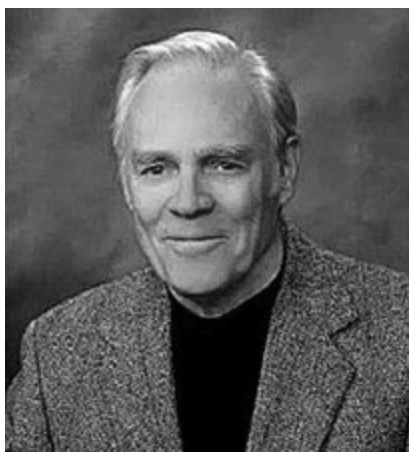
Biết bao nhiêu Linh hồn ngu dốt tin vào cái chết và mang nó theo cùng khi rời khỏi Trái đất! Và biết bao nhiêu Linh hồn trên thế giới này tin rằng cái chết là sự kết thúc của cuộc sống, tâm trí họ luôn bị ám ảnh bởi niềm tin vào cái chết.

Nguồn: “The Soul, Whence and Whither?”

- Hazrat Inayat Khan

“Sự định hướng của Linh hồn trong thế giới tâm linh”

Vào thời điểm cái chết xảy ra, Linh hồn rời khỏi cơ thể vật lý.

Nếu Linh hồn Già dặn và đã có nhiều kinh nghiệm từ những lần sống trước, nó sẽ lập tức hiểu được rằng mình đã được tự do trở về nhà. Những Linh hồn cao cấp này không cần ai dẫn đường cả. Tuy nhiên, phần lớn các Linh hồn đều phải nhờ đến sự chỉ dẫn của những người dẫn đường ở thế giới vi tế ngoài Trái đất.

Một Linh hồn trẻ hoặc những đứa bé đã chết có thể sẽ bị mất phương hướng cho đến khi một ai đó đến giúp đỡ. Một số Linh hồn vẫn muốn ở lại một thời gian để chứng kiến sự chết của mình. Nhưng hầu như các Linh hồn đều muốn rời đi ngay.

Thời gian không tồn tại ở thế giới tâm linh. Những Linh hồn mất đi thể xác có thể ở lại để làm vơi lòng những người thân đang đau khổ hoặc nơi xảy ra cái chết của mình, trải nghiệm sự không tồn tại của thời gian. Tất cả lúc này trở thành “thời gian bây giờ” chứ không phải là “thời gian trôi đi” đối với Linh hồn.

Càng rời xa Trái đất, Linh hồn càng trải nghiệm nguồn ánh sáng xung quanh tăng dần. Một vài Linh hồn sẽ thấy những khoảng đen và bắt đầu vượt qua một đường hầm hoặc một cánh cổng. Sự khác biệt giữa những hiện tượng này tùy thuộc vào tốc độ trở về của Linh hồn có liên quan đến kinh nghiệm của mỗi Linh hồn. Cảm giác trở về có thể nhẹ nhàng hoặc mãnh liệt tùy thuộc vào sự trưởng thành của Linh hồn và khả năng thích ứng với sự thay đổi tức thì.

Trong thời điểm ban đầu của sự trở về, tất cả các Linh hồn đều nhận thấy những

sợi sáng như những đám mây bao xung quanh càng lúc càng rõ ràng, cho phép các Linh hồn có thể nhìn thấy với khoảng cách xa hơn. Đây là lúc các Linh hồn non trẻ nhận thấy những thực thể vi tế năng lượng đến gần. Đó có thể là một hoặc hai Linh hồn yêu thương cùng nhóm, thường là những người hướng dẫn.

Một số trường hợp, các Linh hồn có thể gặp được vợ hoặc chồng, bạn bè đã mất trước đó, những người hướng dẫn này rất cần thiết cho quá trình chuyển hóa.

Khi Linh hồn được định hướng để trở về với chính nơi được gọi là nhà, Linh hồn sẽ không còn mang sự trần tục của thế gian. Họ không còn giống với con người mà chúng ta đã biết với những cảm xúc, tính cách và vỏ bọc vật lý nữa. Ví dụ, họ chẳng còn đau khổ về cái chết của những người thân như lúc trước. Họ ý thức được rằng đây là những Linh hồn đã tạo ra con người trên Trái đất nhưng đã không còn cơ thể và những kiến thức trước kia.

Ngay sau khi chết, Linh hồn lập tức nhận thấy sự khác biệt, vì họ không còn bị ảnh hưởng bởi nhiệt độ của cơ thể, bộ não và hệ thần kinh. Một vài Linh hồn mất khá nhiều thời gian để thích ứng với điều này.

Năng lượng của Linh hồn có thể được chia ra làm nhiều phần giống nhau, tương tự như kỹ thuật tạo ảnh ba chiều. Nó có thể sống song song trong nhiều cơ thể khác nhau cùng lúc.

Tuy nhiên, vì mỗi Linh hồn đều có khả năng cảm nhận cùng lúc nên tất cả các thông tin năng lượng ánh sáng đều được lưu giữ tại thế giới tâm linh. Do đó, nó có thể nhớ lại được hình ảnh chính người mẹ của mình đã rời Trái đất và đầu thai lại như thế nào mặc dù việc này đã diễn ra được ba mươi năm tính theo giờ Trái đất.

Thời gian định hướng với các chỉ dẫn khác nhau, tùy thuộc vào từng Linh hồn, nhóm Linh hồn và các cuộc sống của Linh hồn trên Trái đất.

Đây là thời điểm tĩnh lặng để nhận được những lời hướng dẫn cho các cơ hội tiếp theo và nhìn lại những thất bại của cuộc sống vừa qua. Sự định hướng cho Linh hồn cũng tương tự như một cuộc trò chuyện hỏi đáp với những lời chỉ dẫn nhẹ nhàng, sâu sắc từ những người dẫn đường.

Cuộc gặp gỡ có thể dài hay ngắn tùy thuộc những gì chúng ta đã làm được và chưa làm được dựa theo kế hoạch cuộc sống trước đó. Các vấn đề về nghiệp cũng được xem lại một cách đặc biệt, và những điều này sẽ còn được xem xét một lần nữa khi chúng ta gặp lại nhóm Linh hồn của mình.

Các Linh hồn sẽ không được quay trở về ngay với nhóm Linh hồn của mình. Một số Linh hồn bị vấy bẩn bởi cơ thể vật lý và có liên quan đến những hành động xấu xa. Có sự khác nhau giữa các hành động sai trái làm đau người khác không chủ ý và có chủ ý. Việc thực hiện những điều ác, hãm hại người khác được đánh giá một cách kỹ lưỡng.

Những Linh hồn có liên quan đến những điều sai trái này sẽ được mang đến một

trung tâm gọi là “Đơn vị tập trung chăm sóc”. Tại đây, năng lượng của họ được tu sửa để trở nên nguyên vẹn trở lại.

Tùy thuộc vào tính chất, mức độ của sự vi phạm, những Linh hồn này có thể quay trở về với Trái đất sớm hay muộn. Họ có thể chọn để trở thành nạn nhân của những tội lỗi của người khác ở cuộc sống kế tiếp. Nếu những hành động xấu xa của họ kéo dài trong nhiều cuộc sống liên tiếp, đây có thể là biểu hiện của sự thiếu công bằng. Những Linh hồn này có lẽ đã trải qua một thời gian dài cô đơn ở thế giới tâm linh, có thể trên hàng ngàn năm Trái đất.

Nguyên tắc hướng dẫn trong thế giới tâm linh cho thấy, đối với tất cả các Linh hồn, những hành động sai trái, cho dù có chủ ý hay không, đều phải được chỉnh sửa kỹ càng cho cuộc sống kế tiếp. Đây không phải là “hình phạt” hay sự “hành hạ” mà là một cơ hội để phát triển căn nghiệp.

Không có địa ngục cho Linh hồn, có lẽ, chỉ trừ khi trên Trái đất.

Một vài cuộc sống khá khó khăn khiến cho Linh hồn khi quay trở lại cảm thấy rất mệt mỏi. Mặc dù quá trình hồi phục năng lượng được diễn ra dưới sự giúp đỡ của những người chỉ dẫn, những người đã kết nối nguồn năng lượng của họ với chúng ta tại cánh cổng, nhưng chúng ta vẫn cảm thấy cạn kiệt trong các ống năng lượng.

Trong những trường hợp này, sự nghỉ ngơi và lắng đọng là cần thiết hơn so với bữa tiệc. Thật vậy, nhiều Linh hồn muốn được nghỉ ngơi trước khi đoàn tụ với nhóm Linh hồn của họ. Nhóm Linh hồn của chúng ta có thể náo nhiệt hoặc im lặng nhưng họ luôn tôn trọng những gì chúng ta đã trải qua trong mỗi lần luân hồi. Tất cả các nhóm đều chào đón những người bạn của họ với tình yêu thương và tình bạn thân thiết.

Việc trở về nhà có thể theo hai cách. Một số Linh hồn có thể đến gặp Linh hồn đó tại cánh cổng một lúc và cho phép một người chỉ dẫn định hướng cho Linh hồn đó. Thường thì “hội đồng chào đón” sẽ đợi cho đến khi Linh hồn đó trở về với nhóm tâm linh của mình. Mỗi nhóm sẽ ở trong một lớp học, ở trên bậc thềm của một ngôi đền, ngôi ngoài vườn..., Linh hồn trở về đó cũng có thể thấy rất nhiều nhóm khác trong các phòng học trên bầu trời.

Các Linh hồn sẽ đi ngang qua rất nhiều nhóm Linh hồn khác nhau trên đường trở về với nhóm của mình. Họ nhận ra những người đã kết nối với mình trong những cuộc sống trước đang tươi cười và chào đón.

Các chủ đề thảo luận trong mỗi nhóm được chọn lựa dựa trên cấp bậc của mỗi Linh hồn, không khí trong lớp học rất nhẹ nhàng. Trong thế giới tâm linh, sự giáo dục được sắp đặt dựa trên mức độ phát triển của Linh hồn. Đơn giản, bởi vì Linh hồn đã luân hồi trên Trái đất từ thời kỳ đồ đá nhưng vẫn chưa đạt được sự phát triển cao.

Thông thường, mỗi nhóm Linh hồn bao gồm những Linh hồn có cùng mức độ phát triển mặc dù mỗi Linh hồn có sức mạnh và điểm yếu riêng. Điều này làm cho nhóm cân bằng.

Các Linh hồn hỗ trợ các Linh hồn khác bằng cách chia sẻ các kinh nghiệm nhận thức có được trong các cuộc sống cũng như cách họ điều khiển cảm xúc và suy nghĩ của cơ thể trong trải nghiệm đó. Mỗi phương diện của cuộc sống đều được luân phiên phân tích kỹ lưỡng để tạo ra sự nhận thức cao hơn.

Nguồn: “Destiny of Souls” - Michael Newton

“CÁC THỂ GIỚI ÁNH SÁNG”

Cái chết có nghĩa là sự tách rời và tan rã của cơ thể năng lượng (etheric-double) khỏi cơ thể vật lý.

Thông thường, cơ thể năng lượng của người chết sẽ mất khoảng bốn mươi ngày để phân hủy.

Con người thường nghĩ rằng cái chết mang lại trải nghiệm khủng khiếp và đau đớn. Nhưng sự thật hoàn toàn ngược lại. Quá trình của sự chết không khác gì so với một giấc ngủ nhẹ nhàng sau một ngày làm việc mệt mỏi.

Cá nhân sau khi chết bắt đầu sống với ý thức hoàn toàn trên một hành tinh của thế giới tinh thần, mang theo nguyên vẹn các đức tính tốt xấu, mục đích và mong muốn. Tính cách của anh ấy không thay đổi. Chỉ có không gian là thực sự thay đổi. Cá nhân đó đi vào một môi trường không gian mà thế giới vật chất không tồn tại. Anh ấy nhận thấy không gian này như là một ý niệm.

Có một sự khác nhau quan trọng giữa vương quốc vật chất và vương quốc tâm linh. Khi chúng ta ở trong môi trường tâm linh, cảm xúc sẽ tạo ra sự mãnh liệt dữ dội hơn. Những cảm xúc căm ghét, ghen tị có thể trở thành một ngọn lửa bùng cháy.

Những thế giới tâm linh có cây cối, núi non, đại dương, sông hồ, tất cả mọi thứ có trên Trái đất, tất cả mọi thứ đã và đang tồn tại. Tất cả mọi thứ bạn thấy ở thế giới

thực này chỉ là cái bóng của sự phản chiếu của các thể giới ánh sáng khác.

Trên các hành tinh và các tiểu hành tinh của thế giới tâm linh, không chỉ tồn tại những thứ tồn tại trên hành tinh này do các thiên thần tạo ra như nước, núi, rừng mà còn tồn tại tất cả những gì do con người tạo ra trong lúc còn sống hay sau khi đã chết. Thế giới tâm linh giàu có hơn nhiều.

Trong thế giới tâm linh, mặt trời không mọc và lặn mỗi ngày, trừ khi chúng ta tự tạo ra cho bản thân. Nhưng mặt trời mà chúng ta tạo ra sẽ ở trong thế giới tâm linh của mỗi người, không tồn tại vĩnh viễn. Do đó, khi con người rời khỏi cơ thể vật lý, anh ấy sẽ bắt đầu sống đồng thời trong hành tinh của sự tồn tại, hành tinh tâm linh thực sự và hành tinh tâm linh của chính anh ấy.

Hầu hết các thực thể đều bị thu hút vào thế giới sự vật do chính mình tạo ra và quên mất thế giới tâm linh thực sự mà họ đang rung động trong đó.

“Những người tìm kiếm sự thật” có thể phát triển được khả năng phân biệt giữa thế giới tâm linh thực sự và môi trường tâm linh chủ quan mà họ tự tạo ra xung quanh mình bằng những giác quan họ đem theo khi bước vào nơi đó. Mặc dù ở trên những hành tinh tâm linh thực sự, nhưng rất nhiều cá nhân vẫn ngu ngốc ẩn mình trong những thế giới chủ quan mà họ tạo ra, cái vỏ của sự tầm thường, xấu xí và ích kỷ.

Một thực thể, tạo ra thế giới của riêng mình và sống trong đó, chính là tạo ra cho mình sự giới hạn rõ ràng, anh ta bị giam hãm và chấp nhận điều này. Anh ta có thể xây dựng cho chính mình những ngôi làng, nhà thờ, cánh đồng, giống như đã từng có ở hành tinh vật chất.

Những tầng thấp của thế giới tâm linh mà chúng ta gọi là “địa ngục”, ở đó có ít ánh sáng hơn so với những hành tinh cao cấp hơn.

Từ những hành tinh cấp thấp lên những hành tinh cao cấp hơn, chúng ta càng thấy thêm nhiều ánh sáng giống như mặt đất được chiếu sáng khi mặt trời mọc lên phía chân trời. “Thiên đàng”, là những hành tinh tâm linh cao cấp, luôn luôn tràn ngập rung động ánh sáng.

Các hành tinh tâm linh là những ngôi trường nơi con người đi vào để đón nhận những bài học cần thiết và đưa ra những kết luận chính xác về những trải nghiệm trên Trái đất. Cá nhân sau đó sẽ di chuyển lên một hành tinh ánh sáng cao hơn và đến một lúc nào đó, anh ấy sẽ được hướng dẫn bởi các Vị thầy thông thái của nghiệp

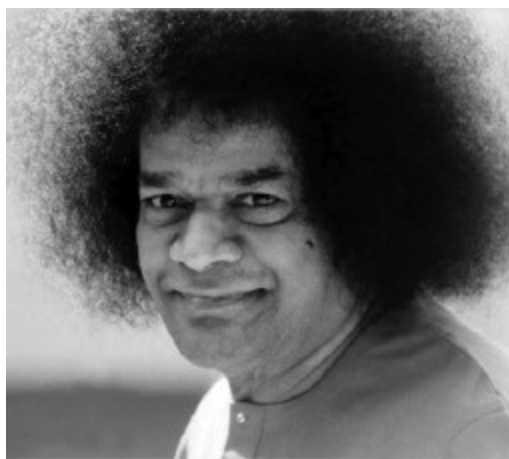
qua để quay trở lại Trái đất nhằm nhận thêm những bài học khác.

Nói một cách ngắn gọn, các hành tinh tâm linh là những ngôi nhà để những tâm thức nghỉ ngơi cho đến khi năm học mới bắt đầu.

Mỗi người tìm kiếm sự thật sẽ học một cách chậm rãi và nhẫn nại. Đầu tiên, chúng ta sẽ dần dần nhớ lại tất cả những cuộc sống trước bằng trực giác.

Nguồn: “The Magus of Strovolos” - Kyriacos C. Markides

“BẠN LÀ MỘT TÂM THỨC (ATMA) BẤT TỬ”

“Tâm trí có hình dạng như thế nào?”, “Nó được tạo ra từ đâu?”, “Nó như thế nào?”, “Có điều gì huyền bí ẩn phía sau nó?... Con người phải tự đặt ra những câu hỏi như vậy. Một Atma có ba sức mạnh kết hợp trong nó:

- 1) Manas (Tâm trí)
- 2) Buddhi (Trí tuệ)
- 3) Samskaras (Sự tỉnh thức)

Đầu tiên là tâm trí. Sự rộng lớn của tâm trí là không thể mô tả. Nó có thể du hành đến bất cứ nơi nào chỉ trong một tích tắc. Sức mạnh của nó vượt qua mọi sự nhận thức và diễn tả của con người. Không điều gì có thể hoàn thành nếu không có sức mạnh của tâm trí.

Tâm trí không có hình dạng. Nó hoạt động dựa trên năng lượng của tâm thức. Tâm thức là bản thân nội tại vận hành thông qua Tâm trí để thực hiện các hoạt động trên thế giới. Hàng ngàn năm vẫn chưa đủ để thấu hiểu được sự Tự nhiên của Tâm trí.

Điều thứ hai là sức mạnh của trí tuệ. Nó là sự soi sáng. Nó phân biệt giữa tốt và xấu, không có sự ích kỷ ở đây.

Điều thứ ba là sức mạnh của sự tỉnh thức. Kết quả của nó được tạo ra không chỉ

trong cuộc sống này mà còn trong các cuộc sống khác. Sự tỉnh thức giúp từ bỏ những điều xấu xa và nuôi dưỡng những suy nghĩ, lời nói và hành động tốt đẹp

Hãy thấu hiểu được mối liên hệ giữa tâm trí và vật chất. Con người không thể tồn tại nếu thiếu chúng. Đây là một bông hoa hồng. Đây là một vật chất. Nếu không có tâm trí, bạn không thể thấy được bông hoa hồng đó. Tâm trí được xây dựng dựa trên các nguyên lý của sự phản ứng, sự phản chiếu và vang dội.

Một con người đúng nghĩa là một người có thể thấu hiểu được bản chất của tâm trí và các tác động của nó. Bạn nghĩ rằng tâm trí là một tập hợp của những suy nghĩ. Vậy những suy nghĩ đó bắt nguồn từ đâu? Bản thân chính là cơ sở của những suy nghĩ. Chúng xuất phát từ Chaitanya (ý thức).

Mỗi người đều có một Vijnana (sự thông thái). Nhưng có một số kẻ ngu ngốc tự hào vì những kiến thức sách vở. Những người đó không thể được xem là những người học hỏi chân chính được. Nếu không có kiến thức về bản thân, tất cả những kiến thức còn lại đều vô nghĩa.

Cơ thể và tâm trí chỉ là những công cụ. Chúng được điều khiển. Đừng nhận biết bản thân bằng những công cụ đó. Bạn là một ông chủ. Hãy làm chủ tâm trí và hãy là một người thông minh.

Không thể nhìn thấy Atma nhưng nó lại điều khiển cơ thể. Con người thường quên đi ông chủ (Atma) và bị đánh lừa bởi sự dính mắc vào cơ thể. Tất cả mọi thứ liên quan đến cơ thể - tên, nghề nghiệp, kiến thức - chỉ là tạm thời. Sự thật bạn là một bản thể, tồn tại vĩnh viễn. Vì vậy, đừng dính mắc vào cơ thể, hãy nghĩ rằng mình là một Atma tỉnh thức.

Nếu con người còn bị dính mắc vào cơ thể, con người không thể đạt được sự thông thái của Atma. Bạn có thể hiểu được những gì tôi vừa nói, nhưng đây cũng chỉ là những kiến thức trong sách vở, nó không thể đưa bạn quay trở về lại với chính bản thể của mình.

Bạn là một Atma, là nguồn cội của toàn thể sức mạnh. Để thấu hiểu được sức mạnh của Atma, đầu tiên, hãy đặt những câu hỏi về tính chất của tâm trí. Ảnh hưởng của tâm trí không thể được miêu tả bằng lời. Tâm trí có liên quan đến sống, chết, hành động, gia đình, tuổi thơ, tuổi già, hạnh phúc, nỗi buồn, thành công hay thất bại.

Toàn bộ cuộc sống đều phụ thuộc vào tâm trí. Một khi bạn thấu hiểu được bản chất của tâm trí, bạn sẽ biết được bản chất của sự vật. Để hiểu được bản chất của tâm trí, bạn phải điều khiển được các giác quan. Làm sao bạn có thể điều khiển những

việc khác trong lúc chưa thể điều khiển những giác quan của mình? Bạn nên điều khiển được các giác quan để có thể trở thành một người lãnh đạo tốt.

Tâm trí rất mạnh mẽ. Nếu không thấu hiểu được sức mạnh của nó, con người vẫn chỉ có thể tự hào về những kiến thức giới hạn của mình. Điều này hoàn toàn ngu ngốc. Anh ấy nghĩ rằng anh ấy biết tất cả mọi thứ. Anh ấy làm chệch hướng tâm trí mình vào những điều tầm thường khác mà không dùng nó để tìm hiểu về Atma. Đó là lý do tại sao con người luôn chìm trong khổ đau và rắc rối.

Bạn chịu trách nhiệm về chính hạnh phúc và khổ đau của mình. Không nên đổ lỗi cho người khác.

Sẽ là tội lỗi nếu bạn đổ lỗi cho người khác vì chính sự đau khổ của bạn. Bạn đau khổ vì sự thiếu hiểu biết.

Số phận của bạn phụ thuộc vào tính cách. Tính cách phụ thuộc vào hành động. Hành động phụ thuộc vào suy nghĩ. Do đó, phải nuôi dưỡng đạo đức và những suy nghĩ của mình. Không ai có thể thoát khỏi quy luật của hành động. Nó được tạo ra từ tâm trí.

Bạn không thể tồn tại mà không có tâm trí. Tâm trí luôn luôn ở bên cạnh bạn. Bạn chỉ có thể được gọi là một con người khi bạn biết được bản chất của tâm trí. Đây là những điều trong Vedanta. Vedanta là cốt lõi của kinh Vệ Đà nói về Atma-jnana (Kiến thức của Bản thể).

Atma giống như một phòng điều khiển. Một khi bạn có thể đi vào căn phòng này, tất cả những giác quan và tâm trí sẽ chịu sự điều khiển của bạn. Khi cầu dao chính của căn nhà được mở, tất cả các bóng điện sẽ sáng lên. Atma cũng giống như cầu dao chính và các giác quan là các bóng điện ở những căn phòng khác nhau.

Sự dính chấp vào cơ thể giống như một bức tường ngăn cản trong quá trình nhận diện bản thân. Khi bức tường này dờn đi, bạn sẽ nhận ra sự vô tận và bất tử của bản thân. Thay vì tìm kiếm bản thân, bạn lại gia tăng sự dính mắc vào cơ thể từ cuộc sống này đến cuộc sống khác.

Bạn khẳng định cái gì đó là của mình, nhưng nó chỉ là của bạn khi cơ thể còn tồn tại. Sau khi bạn chết, những gì của bạn trước đó sẽ là của người khác. Vì vậy, tại sao bạn lại phải dính mắc vào của cải vật chất. Hãy tháo gỡ sự dính mắc ngay tại lần sống này.

Cuộc sống con người dựa trên “Tôi” và “của tôi”. “Tôi” có nghĩa là “Atma” và “của tôi” có nghĩa là “sự vật”. Tâm trí được tạo ra từ Atma. Sự vật là phản ánh của tâm trí.

Khi bạn biết được bản chất của tâm trí và sự vật, bạn sẽ biết được tất cả.

Nguồn: www.srisathyasai.org

“TRẠNG THÁI VI TẾ”

Không gian vi tế tồn tại xung quanh chúng ta, nhưng có rất ít người chú ý, cũng rất ít người có thể bước vào ngay cả khi họ tin nó tồn tại.

Điều cơ bản của việc xuất hồn là nhận ra khả năng tự vượt ra khỏi cơ thể vật lý (Out-of-Body Experiences, OBE).

Tôi đã dành rất nhiều thời gian cuộc đời cho chủ đề này, nghiên cứu về khả năng và quá trình liên quan đến OBE cả ở trong lẫn ở ngoài cơ thể vật lý.

Điều quan trọng hơn cả khả năng và phương pháp để có thể du hành ngoài cơ thể là sự thấu hiểu được cách thức hoạt động của tâm trí con người trong việc xử lý và lưu giữ các loại ký ức khác nhau. Sự thấu hiểu này bao gồm việc tìm cách tốt hơn để lấy xuống những dữ liệu từ bộ nhớ vi tế đưa vào bộ nhớ có thể nhớ lại được.

Khi bạn có OBE hoặc giấc mơ tỉnh thức, bạn đang dịch chuyển ý thức tỉnh thức của mình đến một điểm nào đó.

Điểm này di chuyển trong trường tâm trí của bạn, tâm trí của bạn kết nối mật thiết với toàn thể Vũ trụ trong tất cả mọi chiều không gian. Được gọi là “Tâm thức vũ trụ”, “Tâm thức tổng thể”, “Chúa”, “Nguồn cội”... hay tất cả những gì bạn muốn đặt tên cho nó một cách tốt đẹp nhất. Tại trạng thái này, mọi thứ từ con người, thực vật hay động vật đều là một thực thể tâm thức tồn tại bên trong một vũ trụ toàn thể tâm thức.

Tâm trí của bạn có thể được định nghĩa như là một phần riêng biệt của năng lượng tâm thức, năng lượng tâm thức của bạn liên kết với năng lượng tâm thức Vũ trụ.

Tâm trí giống như một tảng băng trôi trên đại dương. Nó xuất hiện như là một phần tách rời của đại dương đã tạo ra nó cho đến khi bị tan chảy. Nhưng, nó vẫn luôn luôn là một phần của đại dương. Nó có thể di chuyển khắp mọi nơi nhưng luôn luôn là một phần của đại dương, nguồn cội của nó.

“Hành tinh vi tế”

Thế giới vi tế là chiều không gian gần với thế giới vật lý nhất. Không gian vi tế bắt đầu từ thế giới của thời gian (chiều không gian phi vật lý gần với vũ trụ vật lý nhất) nhưng tách rời. Nó được chia ra thành bảy cấp độ chính, mỗi cấp độ là các hành tinh vi tế với rất nhiều vương quốc bên trong. Thế giới vi tế là một vũ trụ rộng lớn, tuy nhiên đây là thế giới của mục đích và ý định nên không gian không tồn tại.

Chiều không gian vi tế không che phủ vũ trụ vật lý mà xuyên qua nó. Không gian vi tế rộng lớn hơn và không liên quan hoàn toàn với vũ trụ vật lý.

Chiều không gian vi tế bao phủ toàn bộ vũ trụ giống như một mạng lưới, lưu giữ và thu nhận năng lượng, tâm thức và các vật chất vật lý. Cấu trúc của hành tinh vi tế phụ thuộc vào những suy nghĩ, giấc mơ và nhận thức của tất cả các sự sống, bao gồm cả động vật. Những vật không có sự sống cũng phản chiếu bản thân chúng trên thế giới vi tế.

Có thể nói rằng mọi sự vật của vũ trụ vật lý được phản chiếu trên không gian vi tế và không gian vi tế cũng phản chiếu vũ trụ vật lý. Dòng năng lượng Tạo hóa từ thế giới vi tế là một phần của quá trình sáng tạo và hiện hữu, trong đó, suy nghĩ và ý định sẽ trở thành sự vật.

“Năng lượng cơ thể con người”

Năng lượng cơ bản của cơ thể con người là cơ thể năng lượng (thể phách), cơ thể liên quan gần nhất và nằm trong cơ thể vật lý. Phần cơ thể này không thể tách rời cơ thể vật lý. Cơ thể năng lượng có ba phần chính: năng lượng sinh học, năng lượng tinh khiết và năng lượng trái rộng. Chúng luôn luôn liên kết chặt chẽ với nhau.

Phần năng lượng tinh khiết có ít nhất bảy trung tâm chính (bảy luân xa chính), và hàng trăm trung tâm năng lượng phụ (luân xa phụ) cùng hàng ngàn ống năng lượng thông suốt. Thông qua hệ thống chằng chịt này, năng lượng bên ngoài và cả bên trong được luân chuyển, kết nối các ống mạch, huyết đạo năng lượng.

Phần năng lượng mở rộng được tạo ra trong lúc cơ thể vật lý ngủ hoặc đi vào trạng thái “tâm trí tỉnh táo + cơ thể ngủ” – Thiền. Khi điều này xảy ra, phần năng lượng tinh khiết được mở rộng ra và trở thành một cơ thể năng lượng rộng mở.

Giữ cho “tâm trí tỉnh” trong lúc cơ thể vật lý ngủ, tạo ra một sự thay đổi lớn về năng lượng. Điều này có thể tạo ra những cảm giác lạ kỳ, ví dụ cảm thấy cơ thể nở rộng ra hoặc co nhỏ lại. Mức độ gia tăng năng lượng phụ thuộc vào chiều sâu của giấc ngủ hoặc các cấp độ khác nhau của sự tỉnh thức đạt được.

Cơ thể năng lượng trong trạng thái được mở rộng chính là cơ thể năng lượng chính xác mà chúng ta phải có. Điểm khác biệt chính của cơ thể năng lượng và cơ thể vi tế (có thể du hành được) nằm ở chỗ cơ thể năng lượng không thể rời khỏi cơ thể vật lý (trừ lúc có trải nghiệm cận tử - NDE). Tuy nhiên, cơ thể năng lượng rộng mở có thể tạo ra một số chuyển động phía trong cơ thể vật lý trong lúc Thiền sâu.

Sự tồn tại của ba phần năng lượng trong cơ thể năng lượng là điều thiết yếu cho sự tiếp diễn của cuộc sống. Cơ thể tinh tế gắn với cơ thể năng lượng nhất chính là cơ thể thời gian. Cơ thể năng lượng khi được mở rộng sẽ kích hoạt cơ thể thời gian. Việc tạo ra và đẩy một cơ thể nào đó ra ngoài để tạo ra sự du hành trong OBE là một quá trình với nhiều bước.

Nếu muốn cơ thể năng lượng được mở rộng thì tâm trí phải hoàn toàn tỉnh táo, hoàn toàn tỉnh thức, đó là trạng thái “tâm trí tỉnh thức + cơ thể ngủ” – nhập định. Ở trạng thái này, một tâm trí (của tâm thức) tỉnh thức sẽ chứng nghiệm những trải nghiệm của cơ thể năng lượng rộng mở. Trạng thái nhập định cho phép những suy nghĩ tỉnh thức có thể được tạo ra bên trong cơ thể năng lượng đã được mở rộng, trong lúc này cơ thể vật lý/tâm trí (tâm trí vật lý và bộ nhớ vật lý) đang ngủ. Đây là trạng thái đầu tiên của quá trình OBE.

Quá trình bên trong của cơ thể năng lượng sẽ tạo ra một dòng chảy năng lượng bên trong phần thân trên và đẩy phần cơ thể được du hành ra ngoài. Điều kiện cho phép OBE xảy ra được đáp ứng. Một ý thức tỉnh thức hoàn toàn đã được rời khỏi cơ thể vật lý. Đây là trạng thái thứ hai của quá trình OBE.

Cơ thể thời gian chính là phần đầu tiên của phần du hành. Nếu quan sát cơ thể thời gian, bằng khả năng ngoại cảm, nó giống như một hình dạng màu bạc, có thể nhìn xuyên thấu, thỉnh thoảng có khuôn mặt. Nếu so sánh hai phần du hành thời gian của hai cơ thể khác nhau, chúng lại khá giống nhau.

Phần du hành thường nhỏ hơn, gọn hơn và thỉnh thoảng trẻ hơn so với cơ thể vật lý. Phần du hành thường tương tự như hình ảnh mà chính ta cảm nghĩ về cơ thể của ta. Với những người trung niên và người già, phần du hành tương ứng với họ lúc khoảng ba mươi lăm tuổi. Những người đeo kính thường sẽ du hành OBE với hình ảnh mang kính.

Không gian trải nghiệm OBE của cơ thể thời gian nằm trong vùng không gian có thời gian gần với vũ trụ vật lý. Nó chỉ có thể vận hành trong khoảng thời gian tương ứng với phần năng lượng nhận được từ cơ thể vật lý/cơ thể năng lượng. Dòng năng lượng này sẽ duy trì sự toàn vẹn của cơ thể thời gian và sự liên kết tinh thần với cơ thể vật lý, do đó, sức mạnh và khả năng của cơ thể thời gian thường thay đổi.

“Trải nghiệm cận tử (NDE)”

Một nguồn năng lượng sống lớn được lưu giữ khi chết và tương tự trong một cơ thể chết tạm thời. Một trải nghiệm cận tử, NDE, xảy ra khi con người bị đẩy ra khỏi cơ thể vật lý bởi cái chết vật lý. NDE tương tự với cả quá trình chết và OBE. Đương nhiên, việc thoát ra khỏi cơ thể vật lý chỉ là tạm thời trong các trải nghiệm NDE và OBE.

Những chấn động khi bị tai nạn giao thông, khi đang sinh con... có thể tạo ra những trải nghiệm tương tự như NDE, nhưng chúng không hoàn toàn như vậy. Chúng tương tự như OBE và thực chất không phải là NDE, bởi vì cơ thể vật lý không chết tạm thời.

Những người trải qua kinh nghiệm cận tử thường nhận ra bản thân tồn tại trong môi trường thời gian hiện thực. Họ ở rất gần với không gian vật lý, họ có thể ý thức được tất cả những gì đang xảy ra ngay trong thế giới vật lý. Bởi vì khả năng xảy ra tự nhiên của NDE nên chúng thường xảy ra xung quanh nơi bị tai nạn của cơ thể vật lý. Rất nhiều các trường hợp NDE cho thấy con người có thể kể lại một cách chính xác những gì đã xảy ra bên cạnh cơ thể đang chết lâm sàng của họ.

Nguồn: “Astral Dynamics” - Robert Bruce

“Chúng ta là những Linh hồn đang trải nghiệm cuộc sống con người”

“Chúng ta là những Linh hồn”

Bước đầu tiên để nuôi dưỡng Linh hồn của bạn là hãy nhận ra nó tồn tại. Tôi đã từng nghĩ rằng bản thân mình chỉ là cơ thể và bộ não này.

Bằng cách làm việc với các bệnh nhân thông qua phương pháp trị liệu quay trở về quá khứ, tôi đã nhận ra đây là một quan điểm sai. Chúng ta vượt xa hơn nó. Chúng ta là những Linh hồn đang trải nghiệm cuộc sống con người.

“Thôi miên và chữa lành”

Mỗi ngày, tôi đều tự nhắc nhở về sức mạnh khi có thể kết nối với Linh hồn con người. Tôi làm việc với các bệnh nhân bằng phương pháp thôi miên để quay về với những cuộc sống trước. Tôi có rất nhiều kinh nghiệm trong việc giúp con người vượt qua sự đau khổ. Tỉnh thoảng, buồn cười. Tỉnh thoảng cảm động và thương tâm.

Một ví dụ trong những trải nghiệm của tôi khi Joan Rivers muốn trở về quá khứ trên show truyền hình của cô ấy. Nhưng tôi không muốn được lên tivi, vì đây là một kỹ thuật thôi miên đặc biệt, không phải một trò chơi.

Vài ngày sau đó, tôi gặp cô ấy và giúp cô ấy nhớ lại hai lần sống trước đó. Một

việc rất quan trọng của cô ấy là vào năm 1820 tại Anh. Cô ấy bắt đầu khóc bởi vì con gái của cô ấy đã qua đời từ khi còn rất trẻ trong cuộc sống đó.

Cô ấy cũng mau chóng nhận ra rằng cô gái ấy chính là mẹ của cô trong cuộc sống này, người đã chết cách đây một vài năm khiến cô rất đau khổ. Cô ấy thấy được sự liên hệ và bắt đầu thoát khỏi nỗi buồn. Cô ấy có thể thấu hiểu được sự tiếp nối của Linh hồn. Mẹ và con gái của cô ấy thật sự đã không chết bởi vì họ đã ở bên cạnh cô trong cả hai cuộc sống vừa rồi. Cô ấy biết rằng điều này có thể vẫn tiếp tục xảy ra lần nữa.

“Linh hồn của chúng ta vẫn quay trở về”

Công việc của tôi mỗi ngày là nhắc nhở mọi người rằng chúng ta không phải là cơ thể và bộ não này, chúng ta là một Linh hồn tồn tại vĩnh viễn.

Linh hồn của chúng ta vẫn trở về, giống như việc chúng ta đi học ở một ngôi trường, cho đến khi chúng ta có thể thấu hiểu và tốt nghiệp.

Tôi không nghĩ tính chất của Linh hồn sẽ thay đổi nhiều từ cuộc sống này đến cuộc sống khác. Điều thay đổi là ý thức của nó. Ở trạng thái của một Linh hồn, chúng ta biết tất cả những điều mình cần. Vì một lý do nào đó, chúng ta cần phải trải nghiệm đời sống vật lý để được học hỏi theo một cách khác. Đây là nơi duy nhất chúng ta có cơ thể vật lý và cảm xúc.

“Trở thành một vị thánh”

Nhiệm vụ của chúng ta ở đây là trở thành một vị thánh, để nhận ra sự thần thánh và tâm linh tự nhiên của một Linh hồn. Để làm được điều này, chúng ta cần quên nhiều hơn học.

Khi chúng ta quên đi nỗi sợ, bạo lực, tham lam, cái tôi và quyền lực, tình yêu thương, hạnh phúc và sự thông thái tâm linh sẽ dâng trào.

Chúng ta đang luôn luôn phát triển thông qua nhiều chiều không gian tâm linh. Khi chúng ta phát triển tới một mức độ có thể hợp nhất hoàn toàn với Linh hồn, chúng ta tìm thấy Chúa.

“Điều quan trọng là sự tìm về bên trong chính mình”

Tất cả chúng ta có xu hướng dính mắc vào thế giới không gian ba chiều này. Nhưng, có rất nhiều điều chúng ta có thể làm để kết nối với Linh hồn của chúng ta. Điều quan trọng nhất là tự tìm về bên trong chính mình.

Bạn càng đi sâu vào bên trong, bạn càng thấu hiểu chính bản thân mình và bạn càng vui sướng, hạnh phúc trong cuộc sống. Điều này sẽ thúc đẩy bạn. Thật tuyệt vời vì điều này sẽ thôi thúc bạn dành thật nhiều thời gian cho việc THIỀN ĐỊNH, giúp đỡ mọi người nhận ra bản thân mình và cho nhận tình yêu thương.

“Khám phá Linh hồn”

Quá trình khám phá Linh hồn luôn luôn được phát triển. Nói một cách khác, chúng ta trải nghiệm với các đặc điểm tính chất khác nhau trong những cuộc sống khác nhau. Trong một chuỗi cuộc sống nào đó, bạn sẽ phải vượt qua được sự tham lam trong cuộc sống này, sự độc ác trong cuộc sống kia, sự bạo lực trong cuộc sống nọ...

Có nghĩa là nếu bạn vượt qua được bài học tiêu cực này, bạn sẽ lại bắt đầu với bài học khác. Có khởi đầu và có kết thúc. Có thể khi đến với một cuộc sống mới, bạn sẽ quên đi niềm vui để tìm về với Linh hồn. Tuy nhiên sẽ có những dấu hiệu hoặc điều gì đó làm bạn tiếp tục quay trở lại để tiến lên phía trước. Tất cả chúng ta luôn hướng về cùng một điểm, nhưng có lẽ với tốc độ khác nhau.

“Ý nghĩa của khổ đau”

Thông thường, khi sự đau khổ hay nỗi buồn xuất hiện, chúng ta không hiểu được ý nghĩa của chúng. Nhưng cùng với thời gian và sự thấu hiểu, chúng ta nhận ra rằng những điều này đã làm cho Linh hồn của chúng ta phát triển. Khi chúng ta nhìn những sự việc này ở một góc độ khác, chúng ta thấy rằng chúng cần thiết cho sự phát triển tâm linh của chúng ta, ngay cả khi chúng mang lại khổ đau.

Khi làm việc với những cuộc đời khác nhau, tôi hiểu rằng nỗi buồn càng sâu thì cơ hội cho sự phát triển tâm linh càng to lớn.

Đôi lúc, với một cuộc sống dễ dàng, mọi thứ trôi qua nhẹ nhàng, điều này có nghĩa là chúng ta đang nghỉ ngơi và không thật sự học hỏi một cách nhanh nhất có thể.

Thỉnh thoảng, một người có thể chọn để thực hiện hai hoặc ba cuộc sống một lúc để cho quá trình tiến hóa diễn ra nhanh hơn. Chúng ta được phép làm điều đó.

“Viên kim cương nhiều mặt”

Một phép ẩn dụ cho quá trình phát triển của chúng ta. Hãy ví bản thân như là một viên kim cương có nhiều mặt. Mỗi chúng ta đều có những mặt bị phủ bởi bụi bẩn tương tự như sự ngu dốt, nhưng một số mặt đã được đánh bóng sạch sẽ, một số viên ít, một số viên nhiều. Khi tất cả các mặt được đánh bóng, viên kim cương đẹp

sáng ngời và vật chất chuyển thành ánh sáng. Đó chính là Linh hồn của chúng ta.

Tôi tin rằng chúng ta là những phần của Linh hồn vũ trụ. Ở một cấp độ nào đó, tất cả chúng ta đều như nhau. Chúng ta đều kết nối với nhau. Trong vở kịch cuộc sống này, mỗi người đều có một mặt của viên kim cương và chúng ta đều là năng lượng, nguồn năng lượng của sự thông thái và tình yêu thương. Tất cả chúng ta đều có Đấng Tạo hóa ở bên trong.

Nguồn: “Hand Book for the Soul” - Brian Weiss

JOHN HOLLAND

“SAU CÁI CHẾT CHÚNG TA VẪN SỐNG”

“Tâm linh”

Tâm linh có nghĩa là một hệ thống những niềm tin dựa trên cơ sở sự tiếp diễn của cuộc sống sau khi chết và sự kết nối với thế giới Tâm linh thông qua khả năng tâm linh.

Với nhiều người, đó có thể là một tôn giáo, một triết lý hoặc một cách sống. Niềm tin vào tâm linh thường mang lại sự thanh thản và tác dụng tốt cho sức khỏe. Họ luôn tin rằng:

“Chúng ta không chết, những người thân đã qua đời của chúng ta vẫn sống bình thường trên thế giới tâm linh”.

“Triết lý của tâm linh”

Tất cả chúng ta được sinh ra với một ngọn lửa tâm linh thần thánh (tâm thức của chúng ta), và khi tâm thức chúng ta rời đi, ngọn lửa sẽ để lại chiếc áo vật lý mà nó đã khoác vào trước đó để quay trở về với thế giới Tâm linh, nơi chúng ta đã được sinh ra. Chúng ta vẫn sống sau cái chết bất chấp chúng ta chọn tôn giáo nào để tin tưởng.

Triết lý của tâm linh được dựa trên bảy nguyên lý được viết vào thế kỷ mười chín bởi nhà khoa học tâm linh Emma Hardinge Britten.

NGUYÊN LÝ ĐẦU TIÊN

“Đấng Tạo hóa”

Nghiên cứu về Tạo hóa có nghĩa là nghiên cứu về Quy luật nhân quả, quy luật vận hành mọi thứ xảy ra xung quanh chúng ta. Chúng ta nhận ra rằng có một sức mạnh của Tạo hóa trong vũ trụ.

“God”, đấng Tạo hóa hay sức mạnh của Tạo hóa biểu lộ một cách trực tiếp hoặc gián tiếp trong tất cả mọi vật. Chúng ta biết được sức mạnh của Tạo hóa và cuộc sống chúng ta được tạo bởi đấng Tạo hóa này, chúng ta thừa nhận đấng Tạo hóa như người cha của mình.

NGUYÊN LÝ THỨ HAI

“Những người anh em”

Tất cả chúng ta cùng đến từ một nguồn sống của vũ trụ. Thực tế, chúng ta là một đại gia đình, mỗi một con người là một nhánh cây, được sinh ra từ một thân cây. Điều này có nghĩa tất cả chúng ta đều là anh em.

Tất cả chúng ta đều là thành viên của một gia đình thần thánh. Chúng ta cần phải chia sẻ với nhau niềm vui cũng như nỗi buồn. Chúng ta phải hiểu được người khác cần gì để giúp đỡ họ như là một phần của sự phục vụ cho mọi người.

Bên cạnh việc học cách cho, chúng ta cũng phải học cách nhận, bằng cách ấy, cuộc sống của chúng ta sẽ có được sự cân bằng cần thiết.

Chúng ta không chỉ giúp đỡ những người bạn về mặt vật chất cần thiết mà còn phải biết giúp đỡ họ về mặt tâm linh, giúp đỡ họ thật sự trở nên mạnh mẽ và xứng đáng với mối liên hệ trong gia đình của đấng Tạo hóa (family of God).

NGUYÊN LÝ THỨ BA

“Sự giao tiếp với thế giới tâm linh và các thiên thần”

Tất cả các tôn giáo đều tin vào sự sống sau cái chết, nhưng chỉ có Tính tâm linh mới có thể chứng nhận được điều này là đúng bằng cách kết nối với những thực thể tâm linh trong quá khứ.

Các nhà tâm linh học trong tất cả các giáo hội cung cấp một khu vực có khả năng kết nối, và những người bạn, người thân yêu quý có thể tiếp tục tạo ra hạnh phúc cho chúng ta. Tồn tại những thực thể tâm linh, Vị thầy luôn tận tụy phục vụ cho

hạnh phúc con người.

NGUYÊN LÝ THỨ TƯ

“Linh hồn con người tiếp tục tồn tại”

Khoa học đã chứng minh rằng vật chất (một phần của sức mạnh Tạo hóa – năng lượng) không thể bị mất đi, nó chỉ chuyển từ dạng này sang dạng khác. Tâm thức, cũng là một phần của sức mạnh Tạo hóa, vì vậy cũng không thể bị hủy diệt.

Sau cái chết của cơ thể vật lý, tâm thức tiếp tục tồn tại như là một phần của thế giới ở một chiều không gian khác. Đây được gọi là “Thế giới Tâm linh”.

Trong thế giới tâm linh, chúng ta có cơ thể tâm linh tương tự như cơ thể vật lý ở Trái đất. Chúng ta là như nhau với cùng một tính cách, đặc điểm và chúng ta chỉ thay đổi để phát triển hơn bằng chính nỗ lực của mình. Sứ mạng cá nhân của chúng ta không dừng lại sau cái chết.

NGUYÊN LÝ THỨ NĂM

“Sứ mạng cá nhân”

Nguyên lý này thể hiện trách nhiệm cho mọi hành động và suy nghĩ của mỗi cá nhân. Đây là sự chấp nhận trách nhiệm trong mọi phương diện của cuộc sống, điều này định hướng cho cuộc sống theo sứ mạng cá nhân.

Không có bất kỳ ai hay bất kỳ điều gì bên ngoài có thể ảnh hưởng đến sự phát triển tâm linh của chúng ta trừ khi chúng ta sẵn sàng cho phép. Không ai có thể thay đổi được trừ chính chúng ta. Chúng ta được phép tự do lựa chọn tất cả mọi thứ và chúng ta cũng có khả năng phân biệt được đúng sai. Chúng ta hoàn toàn chịu trách nhiệm với chính bản thân mình.

NGUYÊN LÝ THỨ SÁU

“Thưởng và phạt cho những gì tốt hoặc xấu đã làm trên Trái đất”

Quy luật nhân quả có nghĩa là bạn gieo nhân nào sẽ gặt quả đấy. Một người không thể làm những điều không tốt cho người khác rồi mong đợi điều tốt đẹp trở lại.

Bạn phải hiểu rằng sự thưởng phạt xảy ra với chúng ta ngay trên Trái đất này, đừng đợi đến khi quay trở lại với thế giới tâm linh.

NGUYÊN LÝ THỨ BẢY

“Mọi Linh hồn luôn luôn có cơ hội phát triển”

Trong mỗi trái tim, tồn tại một mong muốn được phát triển và mỗi tâm thức con người luôn hướng về sự tiến hóa của sức mạnh trí tuệ và tình yêu thương.

Tất cả mọi người đều có thể bước đi trên con đường dẫn đến sự hoàn hảo nếu thực sự mong muốn. Mức độ phát triển tương đương với sự khao khát thấu hiểu trí tuệ tinh thần và tâm linh.

Nếu chúng ta cố gắng làm những điều tốt nhất có thể trong cuộc sống trên Trái đất theo trực giác và sự thôi thúc bên trong, chúng ta sẽ tìm ra con đường tiến hóa rất dễ dàng trên Trái đất và cả trên thế giới tâm linh. Hoặc tất cả mọi hành động nhằm mục đích phát triển sẽ phải nỗ lực hướng đến sự hoàn hảo, điều mà chúng ta sẽ phải làm với chính bản thân mình.

Trong gia đình của Tạo hóa, chúng ta được ban tặng tất cả mọi sự ủng hộ cần thiết để có thể chịu trách nhiệm với chính sự phát triển của mình.

Nguồn: “The Spirit Whisheper” - John Holland

Người thân tái sinh

“Ông quay trở về thành đứa cháu trai của mình”

Những câu chuyện lạ kỳ có thật đã được kiểm chứng về sự tái sinh trong gia đình. Ông quay trở về thành đứa cháu trai của mình, bác quay trở về thành cháu gái của mình, mẹ quay trở về thành con gái.

Và có lẽ điều đáng ngạc nhiên nhất là chuyện những đứa trẻ bị chết non có thể quay trở về với cùng một người mẹ sau vài năm.

Một gia đình người Mỹ không hề tin vào luân hồi trước khi chuyện này xảy ra trong gia đình họ. Bằng chứng đến từ đứa con luôn luôn thuyết phục họ rằng mình là một người thân đã chết trước đó nay quay trở lại với gia đình.

Bạn hãy tìm hiểu về quá trình những gia đình đó khám phá ra điều này, mặc dù lúc đầu họ luôn nghi ngờ về việc đứa bé từng là người thân trong gia đình. Khi có thể bập bõm một vài câu hoàn chỉnh, những đứa bé này bắt đầu miêu tả về một người thân đã chết của gia đình rất chính xác. Một đứa trẻ thông thường tất nhiên không thể nào biết được điều này. Sau đó những gia đình này bắt đầu nhận ra những biểu hiện của đứa trẻ rất giống với những hành động và tính cách của người thân đã mất. Trong một số trường hợp, họ nhận thấy cơ thể đứa trẻ có những vết bớt tương tự như những vết sẹo hay vết thương trên cơ thể của người thân lúc chết. Những dấu hiệu này không thể là sự di truyền được.

Tôi đã nghiên cứu về kiếp trước của những đứa trẻ hơn mười năm từ khi tôi bắt đầu chú ý đến những trường hợp đặc biệt của sự luân hồi trở về này. Chúng cho tôi thấy những điều tôi chưa bao giờ thấy được trước đó. Chúng giải thích cho hiện

tượng luân hồi và những cảm xúc hay mối liên hệ được bảo toàn như thế nào từ cuộc sống trước. Khám phá về sự quay trở lại với gia đình mang lại cho tôi sự thấu hiểu về luân hồi và tôi đã hoàn toàn tập trung vào vấn đề này.

Tôi bắt đầu tìm hiểu về kiếp trước của những đứa trẻ từ năm 1988. Tôi làm việc này không chỉ với tư cách của một nhà nghiên cứu mà còn là một người mẹ tìm kiếm câu trả lời cho những gì đã xảy ra với chính những đứa con của mình.

Câu chuyện bắt đầu vào một buổi chiều khi chúng tôi ngồi xung quanh bàn ăn. Con gái tôi diễn tả hành động bị bắn chết trong một ngôi nhà bị thiêu rụi, con trai tôi lại miêu tả một cái chết trong sự hỗn loạn và kinh hoàng trong cuộc nội chiến.

Tôi thật sự kinh ngạc về những gì vừa nghe bởi vì lúc đó tôi hoàn toàn không biết gì về việc trẻ con có thể nhớ về những cuộc sống trước của chúng. Vào lúc ấy, những điều đứa con tôi nói rất chân thật, rất chi tiết với cảm xúc hoàn toàn phù hợp.

Thật ngạc nhiên và bất ngờ, nó làm tôi phải thay đổi nhận thức về những điều tưởng chừng như không có thật của thế giới này và mang lại cho tôi hàng ngàn câu hỏi sau đó.

Tôi muốn biết thêm nhiều điều về những gì đã xảy ra với lũ trẻ của tôi. Và tôi tự hỏi: Nếu điều này có thể xảy ra một cách tự nhiên với chúng thì có bao nhiêu đứa trẻ khác cũng có thể nhớ được cuộc sống quá khứ như vậy.

Tôi tìm kiếm trong hiệu sách và thư viện về những cuốn sách có thể trả lời cho những câu hỏi của tôi và giúp tôi biết phải làm gì tiếp theo.

Trong lúc tìm kiếm, tôi phát hiện được một công trình nghiên cứu của Dr. Ian Stevenson tại trường đại học Virginia, người đã bỏ ra bốn mươi năm để thu thập và xác minh hàng ngàn trường hợp về những ký ức của trẻ thơ về cuộc sống trước đó. Công trình nghiên cứu tuyệt vời này đã xác thực rằng những điều xảy ra với con tôi không có gì quá lạ kỳ, đây là điều xảy ra tự nhiên với trẻ con trên toàn thế giới. Tôi muốn bày tỏ lòng biết ơn với ông ấy về điều này.

Điều làm tôi quan tâm nhất về việc người thân trong gia đình trở về chính là việc những tính cách và cảm xúc được duy trì ngay cả đối với bố mẹ và gia đình. Điều này không giống với những trường hợp tôi tìm thấy trong cuốn sách đầu tiên về việc những đứa trẻ có những biểu hiện khác thường liên quan đến những cuộc sống trong quá khứ. Những gia đình đó đã trực tiếp nhận ra mối liên hệ luân hồi giữa chính mình và người thân trong gia đình, người mà họ đã gần gũi và biết rất rõ.

Đối với họ, nó xảy ra một cách rất chân thực và gần gũi, những cảm xúc bộc phát tương tự như những người thân của họ đã trở về sau một thời gian dài.

Với những gia đình này, khái niệm luân hồi chỉ được xem như một lý thuyết suông cho đến khi họ tự nhiên nhận ra và chú ý đến những dấu hiệu thực sự trong cuộc sống hằng ngày.

Tôi khám phá ra rằng những câu chuyện này có thể xảy ra với tất cả mọi người chứ không chỉ đối với cha mẹ. Một số người đưa ra những cái nhìn khác nhau về những câu hỏi siêu hình, ví dụ cách chúng ta lựa chọn cha mẹ và cuộc sống kế tiếp như thế nào. Một số khác lại quan tâm đến những vấn đề của việc sảy thai hoặc phá thai.

Điểm chung của những câu chuyện này là việc cái chết không phải là sự kết thúc của cuộc sống và mối liên hệ sau cái chết luôn được tiếp diễn mỗi ngày bằng sự kỳ diệu của quy luật luân hồi.

Dylan mới được hai tuổi khi mẹ Anne lần đầu tiên chú ý đến những biểu hiện lạ lùng của nó. Vào một buổi tối mùa thu, dưới ánh đèn mờ ngoài hành lang, Dylan đang chơi đồ chơi trên sàn. Mẹ Anne ở trong nhà bếp và chuẩn bị bữa tối, cô ấy bỗng nghe thấy tiếng Dylan nói từ xa, “Tôi cũng hút thuốc”. Cô ấy bất ngờ vì lời nói lạ kỳ này của nó, không giống như những câu nói bập bẹ thường ngày, và bắt đầu nhìn trộm Dylan. Nó chụm các ngón tay lại và đặt lên môi và lấy nó ra, giống hệt như một người đang hút thuốc. Dylan liên tục nói “Tôi cũng hút thuốc”. Và trước khi Anne kịp nói gì với nó, nó đã nhìn thấy cô, nó vỗ lên chiếc túi quần trước mặt và nói “Tôi để thuốc lá ở đây”. Điều này làm cho cô ấy bối rối bởi vì trong gia đình của Anne, không có ai hút thuốc lá cả. Cô ấy không biết Dylan đã bắt chước ai.

Một vài tháng sau, Dylan bắt đầu có những biểu hiện mới làm cho mọi người không thể không chú ý. Vào ngày sinh nhật lần thứ ba, một người bạn đưa cho nó một khẩu súng đồ chơi. Bắt đầu từ lúc đó, nó luôn luôn giữ khẩu súng đồ chơi bên mình. Nếu nó làm mất khẩu súng hoặc ai đó cất khẩu súng đi nơi khác, nó sẽ la hét không ngừng. Nó ngủ với khẩu súng, vào nhà tắm với khẩu súng, gắn khẩu súng lên cặp quần và mang theo nó ra hồ bơi. Dylan không chỉ chơi với một khẩu súng đồ chơi duy nhất mà có thể chơi với bất kỳ khẩu súng đồ chơi nào.

Bất cứ khi nào ra khỏi nhà, nó luôn mang theo khẩu súng. Nếu nó phát hiện rằng mình quên mang, nó sẽ la hét cho đến khi nào được đưa cho khẩu súng khác mới thôi. Một lần, Dylan được đưa đến dự một buổi tiệc, nó bất ngờ phát hiện ra rằng đã quên mang theo khẩu súng. Nó khóc rất to đến nỗi ba mẹ nó phải mang nó ra khỏi chiếc xe hơi để đỡ dành rất lâu mới chịu trở về nhà.

Sau chuyện ấy, mọi người trong gia đình phải để những khẩu súng đồ chơi ở trong cặp, ở nhà họ và cả trong cốp xe phòng trường hợp Dylan lại bị kích động một lần nữa.

Khi được năm tuổi, Dylan phải đến trường, sự ám ảnh này rõ ràng là một vấn đề. Cách duy nhất để nó không mang theo khẩu súng đồ chơi là mẹ nó phải thuyết phục rằng việc mang theo khẩu súng là trái với quy định của trường học. Bất đắc dĩ, Dylan phải vâng lời.

Lần đầu tiên tôi nghe câu chuyện về Dylan từ cô Jenny của nó, em gái của Anne, trong một bữa tiệc.

Jenny vừa đọc xong cuốn sách của tôi có tên *Cuộc sống trước của trẻ con*, và háo hức muốn nói chuyện với tôi về đứa cháu năm tuổi này, người mà cô ấy tin rằng chính là sự luân hồi của ông nội cô ấy. Cô ấy giải thích rằng cô ấy đã tin vào chuyện luân hồi từ rất lâu nhưng lại không biết rằng một đứa trẻ có thể là sự luân hồi của một thành viên nào đó trong gia đình. Bây giờ, những biểu hiện lạ kỳ của Dylan bắt đầu làm cho cô ấy phải chú ý. Cô ấy nói:

“Mọi người trong gia đình không quan tâm đến những tính cách của Dylan, họ cho rằng đây chỉ là chuyện đùa của con nít và chúng tôi thường cười về những chuyện này. Không ai nhận ra được điều đó cho đến khi tôi đọc xong cuốn sách này, mọi thứ bắt đầu rõ ràng hơn.”

“Ông nội của tôi, Poppop, là một cảnh sát tại Philadelphia vào những năm khủng hoảng kinh tế thế giới. Sau đó, ông ấy trở thành một người giữ ngục. Ông ấy luôn luôn mang theo bên mình một khẩu súng, luôn luôn giữ súng ở trong nhà và luôn luôn đi ngủ cùng với khẩu súng ở trên đầu giường. Luôn luôn là như vậy.”

“Trong ba năm cuối của cuộc đời, Poppop bệnh rất nặng. Ông ấy nghiện thuốc lá và cuối cùng chết vì bị bệnh phổi và đau tim. Ngay cả lúc bệnh rất nặng, khi vừa mới có thể thở lại bình thường, ông ấy vẫn đòi hút thuốc. Sự thật là những lời cuối cùng mọi người vẫn nghe ông ấy đòi hút thuốc khi mang ông ấy lên xe cấp cứu. Ông ấy chết trên đường đến bệnh viện.”

“Điều lạ lùng là Poppop mang theo thuốc lá trong túi quần giống với cách mà Dylan giả vờ làm. Mọi người thường để thuốc lá trên túi áo để khỏi bị gãy. Nhưng Poppop thì không. Và Poppop cũng rất thích chơi súc sắc. Ông và những người bạn của mình thường hay chơi súc sắc sau căn nhà hoang mỗi khi rảnh rỗi.”

“Sau khi tôi tập hợp những chi tiết về việc Dylan bắt chước việc hút thuốc và chơi súc sắc lại với nhau, tôi đã hỏi mẹ tôi (con gái của Poppop) về những ngày cuối

cùng của ông. Bà đã kể cho tôi những chuyện tôi chưa từng nghe. Vào một ngày, khi Poppop đang ngủ trưa, bà nội của tôi dọn dẹp nhà cửa và phát hiện thấy khẩu súng của Poppop ở dưới ghế sofa. Ông ấy đã chuyển nó khỏi chỗ thường để đến một nơi khác. Điều này làm cho bà cảm thấy lo sợ rằng ông ấy có thể dùng khẩu súng để kết thúc sự đau đớn của mình. Bà gọi con trai, người đã lấy khẩu súng và vứt nó xuống sông. Khi Poppop phát hiện ra chuyện này, ông rất giận dữ. Tôi không nghĩ ông ấy có thể tìm lại được khẩu súng.”

“Khi nghe mẹ kể lại câu chuyện về khẩu súng, tim tôi đập nhanh hơn và nhận ra rằng, oh, my God, điều này thật rõ ràng. Tại sao Dylan lại luôn bị ám ảnh về khẩu súng. Tôi tin rằng Dylan chính là ông nội của tôi, ông cố của Dylan. Tôi tin chắc rằng nó muốn mang khẩu súng theo bên mình mọi lúc mọi nơi. Nó vẫn phản ứng giống như trong cuộc sống trước khi bị lấy mất khẩu súng”.

Trong rất nhiều trường hợp luân hồi mà tôi từng biết, những đứa trẻ thường có những biểu hiện và trò chơi giống như những thói quen và tính cách trong những cuộc sống trước. Dylan bị ám ảnh bởi khẩu súng, thuốc lá và trò chơi súc sắc. Trong một số trường hợp, những biểu hiện lạ kỳ này có thể là những dấu hiệu để bố mẹ có thể nhận ra đứa trẻ quay trở lại từ cuộc sống trước đó.

Quay trở lại với trường hợp của Dylan, tôi hỏi Jenny tại sao cô ấy lại nghĩ Poppop có thể trở về thành con trai của em dâu mình.

Họ có mối quan hệ nào không?

Có thể có một việc gì đó giữa họ chưa được hoàn thành?

Tôi giải thích rằng mặc dù rất nhiều người cho rằng như vậy, nhưng luân hồi

không phải là một quá trình ngẫu nhiên. Một Linh hồn có thể quay trở về với cùng một gia đình bởi vì những lời hứa, sự ưa thích, hoặc để tiếp tục những việc chưa hoàn thành...

Tiếp tục với câu chuyện của Jenny:

Một vài năm trước khi Poppop chết, ông ấy và vợ chuyển đến sống trong một ngôi nhà của cháu nội, cha của Dylan bây giờ, Mike. Poppop đã già và sức khỏe giảm sút, ông ấy muốn sống gần với mọi người trong gia đình. Họ sống ở đó trong hai năm. Sau đó, Mike quyết định bán ngôi nhà để bảo vệ các khoản đầu tư vì những người góp vốn cùng đã phá sản. Mọi thứ được bán rất nhanh, điều này làm cho Poppop cảm thấy rất buồn. Ông rất đau khổ vì có cảm giác rằng Mike đã đá ông ấy ra khỏi căn nhà của mình. Mike biết việc này sẽ làm cho ông bà buồn rầu và quyết định chuyển họ đến sống cùng với mình. Tuy nhiên, Poppop không chịu chuyển đến. Và Mike đã cho ông bà nội đến một ngôi nhà khác tốt hơn.

“Tôi không nghĩ rằng Poppop vượt qua được nỗi buồn về việc phải chuyển khỏi nhà.”

“Điều kỳ lạ là Poppop bây giờ đã quay trở về thành Dylan, ông ấy đã chịu chuyển đến sống cùng với Mike và Anne, những người đã làm ông ấy tức giận vì đã chuyển ông ấy ra khỏi nhà. Và bây giờ, là đứa con duy nhất, nó được chăm sóc rất kỹ lưỡng. Có lẽ đó là những gì mà người ta thường nói về NGHIỆP”.

Nguồn: “Return From Heaven” - Carol Bowman

JIM B. TUCKER

“NHỮNG ĐỨA TRẺ KỂ VỀ CUỘC SỐNG TRƯỚC”

*“**Mẹ ơi!** Khi mẹ là một cô bé thì con là bố của mẹ, khi đó mẹ buồn lắm nhưng con không bao giờ đánh đòn mẹ!”*

John đang là người Công giáo nhưng anh ta tin vào luân hồi và anh ta muốn trở thành một người chăm sóc cho động vật vào kiếp sau.

William đã nói sẽ làm bác sĩ thú y để chăm sóc cho các động vật ở sở thú.

William cũng có một dị tật bẩm sinh tương tự như vết thương đã giết chết ông nội của William.

John là một cảnh sát an ninh đã về hưu ở New York. Trong một đêm, trên đường đi làm về, anh ta dừng lại trước một cửa hàng điện tử. Anh ấy thấy hai người đàn ông đang lấy trộm trong một cửa hàng và người đứng sau đã rút súng và bắt đầu bắn vào John. John bị trúng sáu viên đạn. Một trong các viên đạn đó đi xuyên qua lưng, qua phổi trái, xuyên qua tim và trúng vào động mạch phổi, huyết quản mang máu từ tâm nhĩ phải qua phổi để nhận oxy. John được đưa ngay vào bệnh viện nhưng không thể qua khỏi.

“Năm năm sau khi John chết, Doreen (vợ John) sanh ra William.”

William bị hôn mê ngay sau khi ra đời, bác sĩ chẩn đoán William bị hẹp động mạch phổi, một dị tật bẩm sinh ở van động mạch phổi chính làm cản trở máu đi

qua phổi. Thêm nữa, William còn bị dị tật ở tâm thất phải với vấn đề về van tim. William phải trải qua vài lần phẫu thuật và mặc dù phải uống thuốc vô thời hạn nhưng anh ta đã thực hiện điều này khá tốt.

“Ian Stevenson”

Một nhà nghiên cứu ở trường đại học Virginia đã nghiên cứu những trường hợp giống như của William hơn bốn mươi lăm năm.

Ian Stevenson, qua đời năm 2007, ông bắt đầu công việc nghiên cứu khi còn là Trưởng khoa Bệnh Thần kinh ở trường Đại học Virginia.

Khi làm việc ở trường Đại học Virginia, ông đã có những bài viết được công bố rộng rãi trên Tạp chí Y khoa Sức khỏe Tâm thần. Ông cũng đặc biệt quan tâm đến lĩnh vực cận tâm lý. Sau khi tìm hiểu về năm trường hợp các em bé ở Ấn Độ tuyên bố nhớ về kiếp trước của mình, Stevenson đã đến Ấn Độ vào năm 1961 để tìm hiểu thực hư. Ông ta ở lại nơi đó bốn tuần và phát hiện ra thêm hai mươi trường hợp. Ông ta cũng đạt được những kết quả tương tự ở Ceylon (Sri Lanka) và nhận ra rằng hiện tượng này phổ biến hơn mọi người nghĩ.

Stevenson đã nghiên cứu thêm nhiều trường hợp như vậy ở những nơi khác nhau trên thế giới và vào năm 1966, Hội Khoa học Nghiên cứu Tâm linh Mỹ xuất bản quyển sách đầu tiên của ông có tên *Hai Mươi Trường Hợp Luân Hồi* .

Stevenson đã thôi giữ chức vụ Trưởng khoa Tâm thần để tập trung toàn bộ thời gian cho nghiên cứu về luân hồi và ông ta thành lập Phòng nghiên cứu Giác quan Con người tại trường Đại học Virginia để tiếp tục cho công việc nghiên cứu. Hơn bốn thập niên qua, các nhà nghiên cứu phối hợp với Phòng nghiên cứu đã điều tra hơn 2.500 trường hợp các bé nhớ về tiền kiếp.

Các trường hợp này xảy ra nhiều hơn ở các nước có nền văn hóa với niềm tin vào luân hồi như Ấn Độ, Sri Lanka, Thái Lan, Myanmar, Thổ Nhĩ Kỳ, Lebanon. Dĩ nhiên các trường hợp tương tự luôn được tìm thấy ở bất kỳ đâu mà nhóm nghiên

cứu đặt chân đến. Stevenson đã xuất bản cuốn sách nói về các trường hợp ở châu Âu và rất nhiều các trường hợp khác nữa đã được tìm thấy ở Mỹ. Họ thường chia sẻ vài đặc điểm.

Độ tin cậy của một trường hợp được đo lường qua bốn tiêu chí sau:

- Những tuyên bố của trẻ em về kiếp trước.
- Sự hiện diện của những dấu ấn hoặc dị tật bẩm sinh.
- Có những hành vi biểu hiện có liên quan đến kiếp trước.
- Khoảng cách giữa gia đình hiện tại của đứa bé và gia đình kiếp trước.

1. Những tuyên bố về kiếp trước.

Những đứa trẻ trong trường hợp này thường bắt đầu mô tả về đời sống khi được hai hoặc ba tuổi và dừng ở sáu hoặc bảy tuổi. Các em nói về những ký ức này một cách tự nhiên mà không cần dùng thuật thôi miên.

Một số em bé có thể hồi tưởng lại theo yêu cầu nhưng một số em khác cần phải ở trong tình huống, hoàn cảnh nhất định của tâm trí thì mới có thể nhớ lại được. Các em mô tả những cuộc sống gần đây, thường thì khá bình thường và ở cùng quốc gia, với khoảng cách về thời gian giữa lần chết của cá nhân trước và lần sinh của cá nhân sau là mười sáu tháng. Một phần trong cuộc sống trước được nhớ lại đó là cách họ bị chết một cách không bình thường: bảy mươi phần trăm các trường hợp đều là cái chết bất bình thường.

Một số đứa trẻ kể lại rằng chúng là những thành viên đã mất trong gia đình, trong khi những đứa khác nói rằng chúng là những người xa lạ ở một nơi khác đến. Khi những đứa trẻ cung cấp đủ thông tin chi tiết, chẳng hạn như tên địa điểm, người ta đã đến và thực sự xác định một cá nhân đã qua đời như vậy trước đó, có cuộc sống phù hợp với mô tả của đứa trẻ.

2. Dấu vết và dị tật bẩm sinh.

Nhiều trẻ em có các vết bớt hoặc dị tật bẩm sinh có liên quan đến các vết thương thường gây đau đớn và cái chết cho cuộc sống trước đó.

Stevenson đã xuất bản một bộ sách nói về hơn hai trăm trường hợp như vậy. Ví dụ, một cô bé sinh ra với các ngón tay bị dị dạng đã nhớ lại cuộc đời về người đàn ông với các ngón tay bị chặt đứt. Một cậu bé sinh ra không có bàn tay phải đã nhớ lại cuộc sống của một cậu bé ở một ngôi làng khác bị tai nạn đứt bàn tay phải trong máy cắt cỏ.

Một cậu bé sinh ra với vết bớt phía sau đầu, có hình tròn và nhỏ (giống như phần trước của một vết thương), và một vết bớt phía trước đầu lớn hơn với hình dáng không bình thường (giống như phần sau của một vết thương) đã nhớ lại cuộc sống về một giáo viên bị bắn chết từ phía sau.

Một cô bé khác, nhớ lại cuộc sống của một người đàn ông đã trải qua một cuộc phẫu thuật đầu, có một vết sẹo mà Stevenson cho là kỳ dị nhất mà ông từng thấy. Một vết sẹo có bề ngang rộng 3 centimet và kéo dài hầu như vòng quanh đầu.

3. Những chủ đề của đời sống trước.

Khi trẻ con nói về đời sống trước, các em có xu hướng mô tả về sự việc ở giờ phút cuối cùng của cuộc đời, và hầu hết ba phần tư trong các em mô tả chi tiết về cái chết. Các em cũng hay nói về những người ở thời điểm cuối của cuộc sống hơn là trước đó, một đứa trẻ kể về lúc chết đã là người lớn thì thích nói về vợ chồng, con cái hơn là nói về cha mẹ. Thêm vào đó, hai mươi phần trăm các em mô tả về ký ức của các

sự việc giữa hai đời sống. Một số nói đã ở lại gần nơi cá nhân trước đó đã chết và chúng có thể mô tả một tang lễ hoặc sự kiện khác liên quan đến gia đình.

Một cô gái ở Thái Lan, Ratana Wongsombat, phàn nàn rằng tro của “cô” đã được rải nhiều hơn là chôn. Thực tế thì, người trước đó có ý muốn được chôn tro của hài cốt mình dưới gốc cây ở một ngôi đền, nhưng bộ rễ của cái cây đó quá rộng khiến người em không thể chôn tro xuống hết được nên đã chọn rải tro thay vì chôn.

Một đứa trẻ khác, tên là Bongkuch Promsin, nói rằng cậu ta đã trải qua bảy năm lơ lửng trên cây tre gần nơi của cơ thể người quá cố trước đó bị bỏ rơi sau khi bị giết. Một hôm anh ta cố gắng theo người mẹ kiếp trước nhưng đã bị lạc ở chợ. Trong lúc đó anh ta thấy người đàn ông, chính là người cha hiện nay, Bongkuch đi theo người đàn ông này và gia nhập vào gia đình này. Thực tế thì cha Bongkuch đã đi dự một buổi tiệc vào ngày mưa gió trong khu vực mà Bongkuch đã tường thuật, trong tháng mà Bongkuch đã được thụ thai.

4. Những hành vi của đời sống trước.

Nhiều người trong số các em đã hành động theo cách tương tự với cuộc sống mà các em mô tả. Một số em thì biểu hiện cảm xúc với các thành viên khác nhau của gia đình trước đó, cảm xúc đó phù hợp với từng mối quan hệ mà họ đã có với nhau trước kia.

Các em có thể có thái độ tôn kính với cha mẹ hoặc vợ hoặc chồng của kiếp trước, nhưng lại ra vẻ gia trưởng đối với những người là vai dưới của cá nhân trước kia trong kiếp trước, mặc dù những người anh em này hiện tại thì lớn tuổi hơn các em. Những cảm xúc này thường sẽ hết khi các em lớn lên, nhưng cũng có những trường hợp ngoại lệ. Trường hợp đặc biệt đó là Maung Aye Kywa ở Miến Điện, em lớn lên và kết hôn lại với người vợ của kiếp trước.

Rất nhiều trong số các em tỏ ra bị ám ảnh bởi cái chết trước đó, đặc biệt là các em có cái chết bất đắc kỳ tử, phổ biến nhất là chết đuối. Ba mươi một trong số năm mươi ba em cảm thấy sợ hãi khi ở trong nước. Một số cảm thấy thích và không thích - cái gì đó - đều tương tự như tính cách của cá nhân kiếp trước.

Chẳng hạn như khi Stevenson và Jurgen Keil nghiên cứu hai mươi bốn trường hợp trẻ em ở Miến Điện, các em tuyên bố rằng họ chính là những người lính Nhật bị giết chết ở Miến Điện trong chiến tranh thế giới thứ hai. Có em phàn nàn về thức ăn cay của Miến Điện và yêu cầu thay thế bằng cá sống. Một số em cũng nói về sự không tốt của các chất kích thích gây nghiện như rượu, thuốc lá, tương ứng với cá nhân kiếp trước đã dùng các thứ này.

Cách chơi đùa của các em thường có vẻ liên quan đến nghề nghiệp của cá nhân trước đó. Một cậu bé luôn hào hứng với trò chơi đóng vai người chủ tiệm bánh đến nỗi lo là cả việc học, kết quả là điểm số thấp đến nỗi không khôi phục lại được.

Thỉnh thoảng, các em sẽ diễn đi diễn lại cảnh cái chết trước đó, sự biểu hiện giống như các em bé bị rối loạn tâm thần sau chấn thương nặng. Khi các em tường thuật lại cuộc sống trước kia với giới tính ngược lại hiện nay, các em có những hành vi phù hợp với giới tính đó. Ngay lúc đó, những hành vi này đủ cho việc chẩn đoán về rối loạn trong việc xác định giới tính. Mặc dù hành vi giới tính chéo này có thể tiếp tục cho đến khi trẻ trưởng thành, nhưng hầu hết các em lớn lên với một cuộc sống hoàn toàn bình thường.

“Công việc gần đây”

Trong những năm gần đây, nghiên cứu được mở rộng thêm với nhiều nhóm trường hợp khác nhau. Tại trường đại học Virginia, mỗi trường hợp được đánh giá dựa trên hai trăm đặc điểm và những thông tin này sau đó được đưa vào cơ sở dữ liệu. Đây là một dự án dài hạn, liên tục nhưng số lượng các trường hợp đã cho đủ dữ liệu để phân tích.

Một đánh giá về sự thuyết phục của một trường hợp được dựa trên bốn yếu tố: Những tuyên bố của trẻ về đời sống trước; những vết bớt hoặc dị tật bẩm sinh hiện thời; hành vi có biểu hiện liên quan đến cuộc sống trước; khoảng cách giữa gia đình của bé hiện tại và gia đình của cá nhân trước kia.

Thang đánh giá này được áp dụng cho 799 trường hợp và cho thấy độ thuyết phục rõ ràng trong các trường hợp không bị ảnh hưởng của ba mẹ đối với các tuyên bố của con, có nghĩa là sự nhiệt tình của cha mẹ không làm cho sự biểu hiện của trường hợp đó mạnh hơn so với sự thật. Có những trường hợp mạnh hơn cho thấy rằng trẻ em bắt đầu nói về cuộc sống trước sớm hơn, nhiều cảm xúc hơn khi nói về những ký ức và biểu hiện gương mặt có sự tương đồng với cá nhân đã mất.

Một nghiên cứu khác liên quan đến những tường thuật của một vài em nói về khoảng thời gian giữa cái chết của cá nhân trước và thời điểm thụ thai của cá nhân sau. Nó cho thấy, so với những trẻ em không có ký ức như vậy, thì những trẻ em mô tả lại “ký ức thời gian” này có những tuyên bố về đời sống trước được đánh giá chính xác hơn, nhớ lại nhiều cái tên ở kiếp trước, có mức thang điểm cao trong bảng đánh giá và có khả năng nhiều hơn trong việc nhớ lại tên của cá nhân trước kia, cung cấp chính xác các chi tiết về cái chết của mình trước kia.

Khép lại phân phân tích ba mươi lăm trường hợp ở Miến Điện cho thấy rằng những ký ức thời gian có thể được chia thành ba phần: một giai đoạn chuyển tiếp, một giai đoạn ổn định tại một địa điểm cụ thể, và một giai đoạn quay về liên quan đến một sự lựa chọn cha mẹ hoặc bào thai.

Sự mô tả của các em bé ở Miến Điện được so sánh với các trải nghiệm cận tử (NDE) của các bệnh nhân tường thuật lại, nó cho thấy có nhiều trường hợp tương tự với các trải nghiệm cận tử ở châu Á và phương Tây. Nghiên cứu cho thấy rằng hiện tượng ký ức về khoảng thời gian giữa hai cuộc sống và trải nghiệm chết cận tử có thể được xem như những hiện tượng tổng thể nói về thế giới sau khi chết.

Nhà tâm lý học Don Nidiffer, đã đánh giá mười lăm báo cáo về ký ức tiền kiếp của trẻ em Mỹ. Ông nhận ra rằng các em rất thông minh và có tâm lý ổn định. Trong số các em được nghiên cứu, không có em nào cho thấy có biểu hiện bệnh tâm thần.

Nguồn: “Shift: at The Frontiers of Consciousness” - IONS

“CÁC HOẠT ĐỘNG SAU KHI CHẾT”

“Một chút bối rối”

Sau khi chết, các tâm thức thường có một khoảng thời gian bối rối.

Tất cả đều không có kinh nghiệm về điều này. Phần lớn phụ thuộc vào cách thức của cái chết, tự nhiên, đột ngột hay bất ngờ. Điều quan trọng tôi thấy được đó là chắc chắn một Linh hồn không bao giờ cô đơn sau khi trải nghiệm cái chết.

Đôi khi trong một khoảng thời gian, bạn không thực sự biết chắc chắn mình đang ở đâu, trên hành tinh vật lý hay hành tinh tâm linh, bởi vì một vài cảm giác có vẻ giống nhau, tuy nhiên chúng lại khác nhau.

“Một khoảng thời gian định hướng lại”

Và bạn đang cố gắng để nhận ra rằng chuyện gì đang xảy ra và bạn đang ở đâu.

Có một giai đoạn để định hướng hoặc “định hướng lại”, có thể khó hiểu cho một vài Linh hồn khi họ tìm đáp án cho nơi họ nên đi đến từ chỗ mình đang ở. Nhưng không cần phải lo lắng vì sự trợ giúp sẽ được gửi đến ngay lập tức.

Thông thường, những Linh hồn sẽ đến là những Linh hồn mà bạn đã có sự liên hệ về nghiệp quả gần gũi trong những lần sống trước.

“Họ chào đón bạn”

Họ ở đó để chào đón bạn. Và bạn sẽ nhận ra họ vì đã kết nối với họ trong lần sống vừa mới đây.

Một điều gây bối rối nữa khi bạn quay về thế giới tâm linh là việc bạn bắt đầu nhớ lại về các kiếp trước và toàn bộ bức tranh nghiệp quả của bạn. Vì vậy, bạn sẽ nhận ra những Linh hồn đó.

Đầu tiên, bắt đầu từ những mối quan hệ mà bạn đã biết họ trong cuộc sống bạn vừa mới rời khỏi. Sau đó, bạn sẽ bắt đầu nhớ lại những mối quan hệ khác mà bạn đã biết đến họ trong các cuộc sống trước kia. Đó là một phần của quá trình nhớ lại tất cả các nghiệp quả của bạn trong cõi tâm linh, do đó bạn có thể hiểu được những gì bạn vừa hoàn thành và những gì bạn vẫn cần phải giải quyết khi bạn trở về Trái đất lần nữa.

Thông tin về các cấp độ tồn tại khác nhau bắt đầu hiện ra khi tôi có một cuộc trò chuyện với một người phụ nữ, bà ấy đang ở giữa hai lần sống và đang học tại một ngôi trường ở thế giới tâm linh.

“Thông tin ngoại cảm”

Dolores: Bà có thể giải thích về những cấp độ hay những thế giới tâm linh này không?

Đối tượng: Hãy hình dung một Kim tự tháp dựng ngược, Thượng đế sẽ ở phía trên cùng tại cạnh dài nhất và thế giới loài người sẽ ở phía dưới cùng tại điểm chóp. Các thế giới lưng lơ ở giữa và khi các thế giới này càng lên cao hơn thì càng có thiên hướng tâm linh nhiều hơn.

Khi một Linh hồn tiến lên một thế giới cao hơn, Linh hồn đó sẽ mở rộng thêm nhận thức và trở nên gần hơn với Thượng đế. Hãy tưởng tượng rằng phần cạnh trên cùng sẽ là vô hạn. Để trở thành Thượng đế, tất cả phải là vô hạn.

Dolores: Mục tiêu cuối cùng là gì?

Đối tượng: Để hợp nhất với Thượng đế. Để kết nối với Thượng đế một lần nữa và đạt tới sự hoàn thiện, và sau đó bạn không phải trở lại nữa.

Dolores: Thường một Linh hồn nhận bao nhiêu lần sống?

Đối tượng: Điều này thay đổi tùy theo mỗi cá nhân. Nếu họ có thể nắm giữ được các mục tiêu mình đã đặt ra, không quên lý do vì sao họ lại ở đó, kết nối được với

bản thân nội tại và nghiêm túc đi đúng con đường, họ sẽ không mất nhiều lần sống.

Nhưng có quá nhiều người bị cuốn vào cuộc sống của thế giới vật chất này. Cái tôi và sự phù phiếm bao bọc xung quanh họ và họ mất liên lạc với những sự thật tâm linh đằng sau sự tồn tại của họ.

Dolores: Nếu chúng ta không luân hồi thành con người, làm thế nào chúng ta có thể đến với Thượng đế?

Đối tượng: Có một số cách khác. Thông qua việc giúp đỡ và tiếp thêm động lực cho các thực thể được luân hồi. Thông qua việc của một hướng dẫn viên, một giáo viên, một người trợ giúp, một người bạn trên những cõi giới tâm linh. Có rất nhiều phương pháp khác nhau.

Dolores: Mục đích trên những hành tinh này là gì nếu nó có thể được thực hiện bằng cách khác?

Đối tượng: Chúng ta là những sinh vật đang tiến hóa lên cao. Chúng ta đang tạo thành một cái thang. Cũng có những người khác với mục đích từ đầu đến cuối chỉ là đứng tại một chỗ. Điều này cũng tương tự như những người trong một đường chạy marathon.

Có những người ở những chỗ cố định không làm gì ngoài giữ và cung cấp nước cho những người chạy khi họ vượt qua. Còn những người chạy này là những sinh linh đang tiến lên cao từ đầu đến cuối, nếu họ muốn.

Những thiên thần chính là người trợ giúp, họ không leo lên mà chỉ phục vụ. Mục đích của chúng ta là khởi hành từ lúc bắt đầu và chạy cho đến khi chúng ta đạt đến đích. Tuy nhiên, không có vị trí nào là ‘đầu tiên’ hoặc ‘cuối cùng’. Tất cả những ai vượt qua vạch đích đều là người chiến thắng trong cuộc đua đó.

Dolores: À, còn về động vật thì thế nào? Bà nói rằng, chúng không có Linh hồn riêng?

Đối tượng: Không, Linh hồn của loài động vật khác với loài người. Chúng có “Linh hồn nhóm”, và chúng làm việc với các Linh hồn trong nhóm. Một số loài động vật, như bò và ngựa, có xu hướng bày đàn nên có thể dễ dàng nhận biết Linh hồn nhóm của chúng. Những Linh hồn của động vật không có tính cách như con người. Tuy nhiên, chúng cũng là những nguồn sinh lực sống, sống trong cơ thể, cơ thể động vật.

Dolores: Có Linh hồn động vật nào từng hóa kiếp thành người không?

Đối tượng: Có chứ, dần dần sẽ có. Đó là một phần của sự phát triển tâm linh của con vật đó. Cũng giống như bạn sẽ đi đến các cấp độ cao hơn, thì Linh hồn của một con vật cũng tách ra từ Linh hồn bầy đàn, trở thành một Linh hồn riêng lẻ và bắt đầu quá trình phát triển tâm linh.

Nhiều người trên Trái đất đã từng là các động vật khác trong những lần sống trước trên các hành tinh khác, trong khoảng thời gian dài vô tận trước đây.

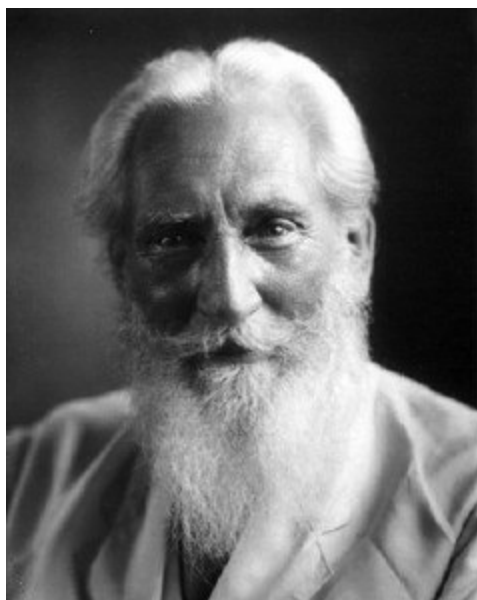
Dolores: Sau đó, một con vật, đã là một phần của một Linh hồn nhóm, có thể trở thành cá thể riêng lẻ và tách ra khỏi nhóm?

Đối tượng: Vâng, điều đó sẽ xảy ra bởi tình yêu thương. Khi con người thể hiện tình yêu với một con vật sẽ mang lại cho nó một tính cách. Tình yêu giúp nó tách ra và làm cho nó có tính cách riêng hơn. Điều này làm phát triển tâm thức của chúng. Chính vì thế, bạn hãy luôn luôn yêu thương tất cả các loài sinh vật.

Nguồn: “Conversations with a Spirit

- Between Life & Death” - Dolores Cannon

“THẾ GIỚI CAO CẤP VÀ HOÀN MỸ HƠN SAU CÁNH CÔNG CÁI CHẾT”

Chủ đề về cuộc sống sau cái chết là một trong những điều rất thú vị. Không chỉ vì một ngày nào đó chúng ta sẽ phải chết mà còn là nỗi sợ của tất cả chúng ta, có lẽ chỉ trừ những người còn quá trẻ chưa bao giờ chịu đựng sự mất mát những người thân xung quanh.

Vì vậy, nếu có bất kỳ thông tin nào liên quan đến cuộc sống sau cái chết, chúng ta sẽ rất mong muốn được tìm hiểu về nó.

Điều đầu tiên chúng ta phải nhận ra rằng cái chết là điều xảy ra rất tự nhiên trong ngôi trường cuộc sống của mình.

Đó là điều hiển nhiên với chúng ta, bởi vì nếu chúng ta tin tưởng vào Đấng Tạo hóa, chúng ta nên biết rằng đó chính là số mệnh, cái chết sẽ đến với tất cả mọi người như nhau và cho dù chúng ta đang ở trên thế giới này hay ở bất kỳ đâu, chúng ta cũng sẽ luôn luôn an toàn.

Điều này cho chúng ta biết rằng cái chết không phải là điều gì đó đáng lo sợ mà chỉ đơn giản là một bước cần thiết cho sự tiến hóa cho chính chúng ta.

Cái chết chẳng phải là nỗi sợ của bóng tối, không có bộ xương nào cầm lưỡi hái để cắt đi sợi dây cuộc sống mà chính là một thiên thần sẽ mang đến chiếc chìa khóa

vàng, mở cánh cửa cho chúng ta quay trở về một thế giới cao cấp và hoàn mỹ hơn.

Những thông tin thật sự hiện nay có lý hơn nhiều so với bất kỳ trường phái lý thuyết nào. Không có bất kỳ sự thay đổi đột ngột nào trong cái chết của con người hay chuyện con người ấy sau khi chết sẽ đi đến thiên đàng trên một ngôi sao nào đó.

Ngược lại, con người sau khi chết vẫn như trước, trí tuệ vẫn như vậy, sức mạnh và tính cách vẫn như vậy. Những suy nghĩ, mong muốn đã định nghĩa bản thân người ấy vẫn như vậy.

Chẳng có phần thưởng hay sự trừng phạt nào từ bên ngoài cả, chỉ là những kết quả thực sự đến từ những điều con người đã làm trên Trái đất. Sự thật, con người đã tạo ra cái giường trên Trái đất và sau đó sẽ nằm lên nó.

Đây là điều đầu tiên và là sự thật dễ thấy nhất, không phải chúng ta có một cuộc sống mới ở đây mà là chúng ta vẫn tiếp tục cuộc sống ở hiện tại. Chúng ta không tách rời khỏi cái chết, nó luôn luôn là một phần của chúng ta. Sự tách rời duy nhất chính từ sự giới hạn của tâm thức của chúng ta. Chúng ta không đánh mất sự tỉnh thức của mình, chúng ta chỉ mất đi sức mạnh để nhìn thấy nó.

Chúng ta hoàn toàn có thể phát triển tâm thức của mình để có thể nhận biết giao tiếp với nó như trước, thật ra chúng ta luôn luôn giao tiếp với nó, nhưng chúng ta phải phát triển nó để có thể nhớ lại nó một cách đầy đủ.

Con người có thể học cách tập trung tâm thức của mình vào cơ thể vi tế trong khi cơ thể vật lý vẫn đang tỉnh táo, tuy nhiên cần phải có một số phương pháp đặc biệt và tốn rất nhiều thời gian. Trong giấc ngủ của cơ thể vật lý, mỗi người đều sử dụng các phương tiện vi tế của mình, nhiều hay ít, để giao tiếp với những người bạn đã quá cố mỗi ngày.

Thỉnh thoảng, chúng ta vẫn nhớ về những lần gặp gỡ này và gọi đó là giấc mơ, chúng ta không giữ những ký ức về những lần gặp gỡ này và cũng không hiểu ý nghĩa của chúng. Dĩ nhiên, ảnh hưởng của chúng vẫn lớn và khoanh khắc con người thoát khỏi sự đè nén của cái túi vật lý, anh ta sẽ tìm kiếm những những người bạn yêu quý một cách tự nhiên. Vì vậy, sự thay đổi duy nhất là con người giao tiếp với họ vào ban đêm thay vì ban ngày khi anh ấy dùng ý thức trên thế giới vi tế thay vì ở thế giới vật lý.

Tại hành tinh vật lý, việc nhớ lại những ký ức từ thế giới vi tế không phải là điều quá lạ kỳ, nó không ảnh hưởng đến tâm thức của chúng ta trên những hành tinh khác hay khả năng hoạt động hoàn toàn nhẹ nhàng và thoải mái trên những hành

tình đó.

Cho dù bạn có nhớ được họ hay không, họ vẫn sẽ ở bên cạnh bạn rất gần, chỉ có một điều khác biệt duy nhất đó là họ đã rũ bỏ lớp thịt da, cơ thể vật lý này. Điều này không làm thay đổi họ, cũng giống như việc bạn sẽ không có gì thay đổi khi cởi bỏ chiếc áo choàng.

Bạn sẽ cảm thấy tự do hơn một chút vì bạn phải mang ít cân nặng hơn, với họ cũng vậy.

Cảm xúc, cảm giác, mong muốn của con người vẫn không bị ảnh hưởng sau khi chết bởi vì chẳng có gì trong chúng thuộc về cơ thể vật lý mà anh ấy vừa bỏ lại cả. Anh ấy đã rời xa tấm áo cũ, ở trong chiếc áo khác, nhưng anh ấy vẫn có thể suy nghĩ và cảm nhận giống hệt như trước.

Thật sự cần thiết cho bạn khi học được điều này, kiến thức về sự thật rằng bạn không phải sợ hãi cái chết. Cuộc sống thật dễ dàng khi chúng ta thấu hiểu những khía cạnh của nó.

Cái chết sẽ không mang lại nỗi buồn, cái chết sẽ mang lại niềm vui cho những ai sống một cuộc sống đúng nghĩa, một cuộc sống không ích kỷ. Tục ngữ Latinh nói rằng “Mors janua vita” – cái chết là cánh cổng của cuộc sống. Điều đó hoàn toàn chính xác khi nói về cánh cổng đến một thế giới cao cấp và hoàn mỹ hơn.

Ở thế giới bên kia hay ở đây cũng vậy, mọi thứ đều xuất phát từ quy luật của tình yêu thương. Chúng ta hoàn toàn tin tưởng vào sự yêu thương cho chính bản thân và cho tất cả mọi người.

Nguồn: “The Life After Death” - C.W. Leadbeater

CHẲNG CÓ CÁI CHẾT

Tôi nói về cái chết trên cơ sở là một người đã biết về cả thế giới bên ngoài lẫn thế giới bên trong của cuộc sống. Chẳng có cái chết!

Bạn biết đấy, đó là cánh cửa đến với một cuộc sống toàn vẹn hơn. Đó là tự do khỏi sự cản trở của công cụ bằng thịt da này.

Không có sự đau khổ, cũng chẳng có đau đớn nào cả, trừ trường hợp của những cái chết bất ngờ và nhuộm màu bạo lực. Một chút khó chịu khi cảm thấy sự tan rã và một thoáng giật mình. Chỉ vậy thôi.

Đơn giản, cái chết thật sự chỉ là một giấc ngủ và sự lãng quên khi tâm trí không đủ tỉnh thức để hoạt động và trí nhớ gần như trống rỗng.

Đối với những người tốt, cái chết là sự tiếp tục của cuộc sống trong sự tỉnh thức và mang theo những niềm vui, xu hướng của cuộc sống. Sự tỉnh thức và ý thức vẫn như cũ. Anh ấy không cảm thấy nhiều sự khác biệt, không quan tâm và có thể không để ý đến việc mình đang đi qua ranh giới của cái chết.

Đối với những ai độc ác, xấu xa và ích kỷ, những kẻ phạm tội và những người chỉ biết đến vật chất, họ sẽ ở lại trong một môi trường tương tự như Trái đất. Họ tự tạo ra sự ràng buộc với Trái đất bằng chính những ham muốn và trạng thái cuối cùng của họ trên Trái đất. Điều này gắn chặt họ ở lại với Trái đất. Họ tìm mọi cách để kết nối và quay trở lại trong tuyệt vọng.

Trong một số trường hợp, có người sẽ được ở lại để giúp đỡ những Linh hồn bị mất phương hướng hoặc có một nhiệm vụ nào đó chưa được hoàn thành, họ sẽ ở trong một điều kiện tốt đẹp.

Với những Linh hồn trưởng thành, cái chết chỉ là một lối ra khỏi quả cầu mà họ đến để phục vụ, người đó mau chóng cảm thấy quen thuộc và nhận ra chẳng có gì mới cả. Anh ấy đã phụng sự tích cực và học hỏi rất nhiều trong khoảng thời gian giống như giấc ngủ của mình. Anh ấy bây giờ đơn giản là đang ở trong một giấc ngủ hai mươi bốn tiếng (theo đơn vị trên hành tinh vật lý) chứ không phải một vài tiếng như bình thường trên Trái đất.

Tâm trí của con người phát triển quá chậm, nó lo sợ những điều chưa biết, e ngại những điều không quen thuộc, dính chấp vào những điều đang xảy ra và làm tất cả mọi thứ có thể để trì hoãn và tránh xa điều mà Tạo hóa đã quy định cho mỗi đứa con của Chúa (Son of God).

Cái chết, nếu có thể hãy thấu hiểu nó, là một trong những điều rất quen thuộc của chúng ta. Chúng ta đã chết rất nhiều lần và sẽ chết rất nhiều lần nữa.

Cái chết bản chất nó là một phần của ý thức. Bây giờ chúng ta đang có sự ý thức trên hành tinh vật lý này, sau đó chúng ta rời đến một hành tinh khác và có ý thức tại đó.

Chỉ cần ý thức được định nghĩa ở một môi trường nào đó, cái chết lập tức sẽ mang lại cho chúng ta sự sợ hãi của tuổi già.

Chỉ khi chúng ta biết được bản thân chúng ta chính là những Linh hồn và nhận ra khả năng tập trung sự tỉnh thức hoặc ý thức của chúng ta vào bất kỳ môi trường nào hoặc bất kỳ hành tinh nào hay bất kỳ sự tạo hóa nào của Thượng đế (form of God), chúng ta sẽ không bao giờ còn sợ hãi cái chết.

Con người thường hay quên rằng mỗi đêm trong giấc ngủ chúng ta chết một vài giờ ở thế giới vật lý này và sống ở một nơi nào đó khác. Họ quên rằng họ có khả năng rời khỏi cơ thể vật lý: bởi vì họ không thể chép vào bộ não vật lý những gì đã xảy khi rời khỏi cơ thể và những gì đã làm ở bên kia. Họ không thể hiểu được mối liên hệ giữa giấc ngủ và cái chết.

Cuối cùng, cái chết chỉ là khoảng thời gian mà một người đi ra ngoài khỏi cuộc sống của thế giới vật lý. Những giấc ngủ mỗi ngày và cái chết có một điểm khác nhau. Trong giấc ngủ, “sợi dây điện từ” hay còn gọi là “dòng năng lượng” mang lại nguồn sinh lực được thu giữ và tạo ra con đường trở về với cơ thể.

Với cái chết, “sợi dây kết nối cuộc sống” bị cắt đứt. Khi điều này xảy ra, thực thể tâm thức không thể quay trở lại với cơ thể vật lý, cơ thể đó mất đi mối liên hệ và bắt đầu phân hủy.

Các Linh hồn trẻ thường quên sự tách rời chắc chắn phải xảy ra này và gọi đó là cái chết.

Nhưng với một cuộc sống đúng nghĩa, thời gian sẽ trôi qua trong sự khỏe mạnh và thú vị. Một mối và chán chường không thể xuất hiện. Con người không còn sợ hãi quá trình tách rời này sẽ đến sớm hay muộn. Anh ấy sẵn sàng chào đón cái chết và chẳng bao giờ quan tâm đến nó cả.

Cái chết, với sự tỉnh thức của con người, nó là niềm đau và nỗi buồn, mất mát và bất hạnh bởi vì con người định nghĩa bản thân mình chỉ bằng những gì thấy được trong cuộc sống này chứ không phải bằng sự tỉnh thức của cuộc sống một Linh hồn, một thiên thần của hệ mặt trời.

Khoảnh khắc con người định nghĩa bản thân mình là một Linh hồn, không phải cơ thể và tâm trí này, anh ta thấu hiểu được ý nghĩa của Quy luật của Sự hy sinh: Anh ấy lập tức chấp nhận: Anh ta biết rằng một lúc nào đó mình sẽ phải chết. Nhưng không còn đau buồn, khổ sở và thực chất cũng chẳng có cái chết nào cả.

Con người ai cũng phải chết, đó là một yêu cầu của Linh hồn. Khi con người đạt đến trạng thái cao cấp của sự tiến hóa, anh ấy sẽ rời khỏi cơ thể vật lý của mình một cách tỉnh thức vào một thời điểm được chọn lựa kỹ càng từ trước.

Linh hồn sẽ để lại cơ thể trống rỗng và lặng yên, không có ánh sáng, không có âm thanh và nó bắt đầu tan rã một cách tự nhiên, những nguyên tử sẽ quay trở về với “Cái hồ của những hạt tập trung” cho đến khi chúng được sử dụng cho lần luân hồi tiếp theo của Linh hồn.

Tương tự như vậy, ở thế giới bên kia, quá trình cũng được lặp lại, nhưng rất nhiều Linh hồn đã học được cách để rời khỏi cơ thể vi tế mà không có bất kỳ sự bối rối nào liên quan đến “CÁI CHẾT” trên thế giới vi tế. Sau đó, anh ấy tiếp tục quay trở về thế giới nhân quả và để lại lớp vỏ vi tế.

Quá trình của sự chết và phân hủy của hình dạng cơ thể luôn luôn diễn ra nhưng không làm ô uế bề mặt Trái đất. Đây chính là cái đẹp thiêng liêng của cái chết và sự biến mất.

Chúng ta đang ở trong một chu trình của sự phân hủy hình dạng cơ thể tuyệt vời nhất trên toàn bộ lịch sử Trái đất.

Không có sự hủy diệt của thế giới loài người. Vì chính sự phân hủy này, loài người mới có thể tiến lên phía trước nhanh hơn và ngày càng bình an để đối diện với cái chết.

Điều này vẫn chưa được chấp nhận một cách hiển nhiên. Tuy nhiên, trong những năm sau này, quan điểm mới này sẽ được hiểu rõ ràng hơn và nỗi sợ về cái chết sẽ dần dần biến mất.

Điều này cũng sẽ tăng cường mạnh mẽ khả năng cảm nhận nhạy cảm của con người, hướng con người vào bên trong, tạo ra một kiểu mẫu mới cho tâm trí con người với những kết quả ngoài sức tưởng tượng.

Nguồn: “Ponder on This” - Alice A. Bailey

QUY LUẬT CỦA SỰ TÁI SINH

Quy luật của sự Tái sinh là một quy luật tự nhiên vĩ đại trên hành tinh của chúng ta.

Đó là một quá trình, được xây dựng và tạo ra dưới Quy luật của sự Tiến hóa. Nó liên quan mật thiết và được quy định bởi Luật Nhân quả. Nó là một quá trình của sự phát triển đi lên, cho phép con người tiến lên từ hình thức nặng nề của thế giới vật chất thiếu tinh thức đến sự hoàn hảo tâm linh và nhận thức trí tuệ, điều sẽ cho phép con người trở thành một thành viên của Vương quốc của Tạo hóa (Kingdom of God).

Quy luật này giải thích sự khác nhau của mỗi người liên quan tới Luật Nhân quả (Nghiệp). Nó cho biết vì sao mỗi chúng ta lại có khác biệt về hoàn cảnh và quan niệm sống.

Nó thể hiện sự tự nhiên của Linh hồn, không phải là kết quả của sự lựa chọn hình dáng: Linh hồn sẽ ở trong tất cả các hình dạng khi được tái sinh, khi lựa chọn và tạo ra các công cụ cơ thể, cảm xúc và tinh thần vật lý phù hợp cho việc học các bài học cần thiết tiếp theo.

Quy luật của sự Tái sinh (đối với loài người) được thực hiện ở thế giới của Linh hồn. Sự tái sinh được thúc đẩy và chỉ dẫn cho các Linh hồn ở thế giới tinh thần.

Các Linh hồn tái sinh theo từng nhóm một cách đều đặn theo quy luật để tạo

được mối liên hệ đúng đắn với Đấng Tạo hóa và những người bạn đồng hành. Quá trình tiến lên, dưới quy luật của sự Tái sinh, được quy định bởi nguyên tắc tinh thần “Bạn là những gì bạn nghĩ”.

Dưới Quy luật của sự Tái sinh, con người dần dần phát triển tâm trí, tâm trí bắt đầu điều khiển cảm xúc, cảm giác và cuối cùng là biểu lộ Linh hồn và tính chất của nó trong môi trường của con người. Với sự phát triển đó, con người bắt đầu bước đi trên con đường Tìm kiếm sự Trở về và dần dần hướng bản thân (sau khi trải qua rất nhiều cuộc sống) đến với Vương quốc của Thượng đế (Kingdom of God).

Thông qua sự phát triển tâm linh, sự thông thái, sự thấu hiểu và phụng sự xã hội, con người sẽ không còn tách rời với chính bản thân mình. Và, con người sẽ tự rời bỏ những mong muốn không cần thiết của cuộc sống ở ba thế giới và sẽ thoát khỏi Quy luật của sự Tái sinh.

Anh ấy bây giờ đã thấu hiểu được sự tỉnh thức của nhóm Linh hồn, tất cả các hình thái của Linh hồn và đạt đến trạng thái hoàn hảo của Chúa, giống như những gì Chúa đã yêu cầu, vươn tới được giới hạn của sự phát triển toàn vẹn của Chúa.

Chúng ta sẽ biết được rằng chúng ta luôn luôn có mối liên hệ với tất cả các Linh hồn của con người, chúng ta có mối quan hệ rõ ràng với những ai đã cùng tái sinh với chúng ta, ai đã cùng học chung bài học với chúng ta và ai đã cùng trải nghiệm với chúng ta.

Các nền văn minh, văn hóa, dòng dõi và quốc gia xuất hiện và mất đi nhưng những gì học được vẫn đến và đi cùng họ, tiếp tục gặt hái những quả ngọt của sự trải nghiệm và dần dần tiến lên để hoàn toàn làm chủ bản thân, kết nối với tập thể và hợp nhất.

Cho đến nay, chỉ có hai quy tắc được thừa nhận khi đề cập đến sự luân hồi của một bản ngã.

Điều đầu tiên là nếu chưa đạt được sự hoàn hảo thì Linh hồn phải quay trở về và tiếp tục quá trình hướng đến sự hoàn hảo trên Trái đất.

Điều thứ hai là sự thôi thúc mong muốn hoàn thành những điều chưa hoàn tất của bản ngã.

Nguồn động viên lớn nhất là được hy sinh, phục vụ cho những ai sống ít cuộc sống hơn và cần sự trợ giúp (mà Linh hồn tâm linh có thể mang lại), và có thể quyết định lưu lại tại hành tinh tùy thuộc vào sự hy sinh của Linh hồn.

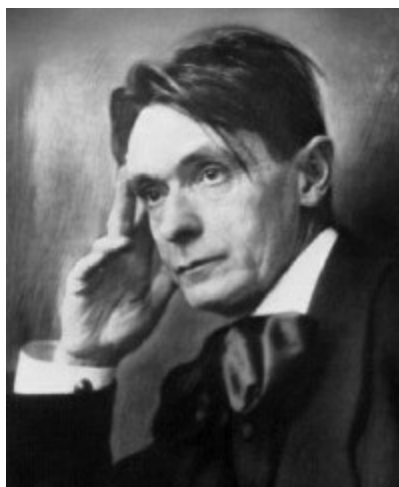
Mỗi Linh hồn, rời khỏi cơ thể rồi lại quay trở lại Trái đất nhiều lần, và bây giờ

đang có hàng triệu triệu Linh hồn ở đây, đặc biệt là các Linh hồn đang ở trong kỷ nguyên ánh sáng, họ là những vì tinh tú và là những sản phẩm tuyệt vời của sự tiến hóa. Họ mang theo những phẩm chất bẩm sinh đã học được từ quá khứ.

Luân hồi không phải là sự tách rời Linh hồn với cuộc sống mà là một phần của các trải nghiệm với mục đích hoàn thành những mục tiêu cụ thể, được lựa chọn tự do và là sự trở lại có chủ đích từ thế giới vật chất về thế giới tâm linh; cuối cùng là sự Giải thoát.

Nguồn: “Ponder on This” - Alice A. Bailey

“SỰ THÔNG THÁI LÀ ÁNH SÁNG TÂM LINH”

Hiện nay, có những người trên hành tinh vật lý này chỉ tin vào những gì mà tri giác nhận biết được. Trí tuệ của họ chỉ bao gồm những ý nghĩ của thế giới tri giác, họ không chấp nhận tất cả những điều khác.

Sau khi họ chết, những người này bị mắc kẹt tại một môi trường cũng giống như Trái đất, nơi mà chúng ta sống từ lúc được sinh ra đến khi chết đi. Tùy vào cách sống của họ trong cơ thể vật lý, những người này sẽ tự quy kết bản thân họ để lưu lại trên Trái đất thêm một thời gian nữa mặc dù đã chết và tạo ra những nghiệp lực tiêu cực trên thế giới vật lý.

Điều quan trọng và sâu xa này được lưu giữ bởi rất nhiều nền văn minh từ hàng ngàn năm nay. Chúng ta không quan tâm đến việc những nền văn minh này thể hiện điều này như thế nào. Nhưng con người vẫn còn rất non nớt để đón nhận sự thật bí mật này và họ sẽ rất hoang mang khi nói về nó.

Bây giờ, chúng ta sẽ không đặt câu hỏi tại sao sự thật sâu sắc và cực kỳ quan trọng với con người này lại bị che mờ và chỉ được chấp nhận bởi một số tổ chức tâm linh. Nhưng, điều chúng ta quan tâm ở đây chính là thời điểm hiện tại này, khi mà số lượng con người đã rất lớn và họ phải được thoát khỏi sự ngu dốt khi sự thật về những thế giới siêu nhiên chưa được tiết lộ.

Ngày xưa, điều này có thể được giải thích vì một số giới hạn nào đó tùy thuộc vào hoàn cảnh làm cho sự thật này bị ẩn giấu, tuy nhiên, ở thời điểm hiện tại, nó sẽ

không còn là vấn đề. Chúng ta đang sống trong kỷ nguyên thứ 6, kỷ nguyên ánh sáng. Đây là lúc hội tụ tất cả các điều kiện để con người có thể thấu hiểu được sự tồn tại của mình sau khi bước qua cánh cửa của cái chết bằng cách đi thật sâu vào bên trong và khám phá thế giới siêu nhiên.

Vì vậy, chúng ta không thể đồng ý với những ai cho rằng hãy cứ đợi đến lúc chết để trải nghiệm được điều này. Chúng ta không thể đợi bởi vì chúng ta hoàn toàn có thể trải nghiệm được ngay bây giờ - thời điểm giữa lúc sinh ra và chết đi - về những điều liên quan đến thế giới tâm linh để thấu hiểu được những kiến thức bên trong khi bước đến cánh cửa của cái chết.

Điều quan trọng nhất, sau khi chết con người sẽ hợp nhất với những người mà họ có kết nối về nghiệp quả với nhau. Người đã chết sẽ gặp rất nhiều Linh hồn trong thế giới tâm linh từ khi xảy ra cái chết đến lúc được sinh ra lần nữa. Người đó sẽ di chuyển ngang qua rất nhiều Linh hồn, vượt qua hoặc đi xuyên qua họ, nhưng dần dần người đó nhận ra rằng họ không ở đó. Những người ở đó là những người đã kết nối nghiệp quả với họ.

Đề cùng nhau phát triển thêm nữa trong một thế giới mà mọi thứ đã được gắn kết với nhau, ngay cả sau khi chết, chính là công việc chuẩn bị cho cuộc sống trên Trái đất ngay tại đây. Trong thế giới tâm linh, việc tìm ra một cộng đồng tâm linh thích hợp cũng là điều mà một Linh hồn phải làm ngay bây giờ và trong tương lai.

Tại sao chúng ta phải tìm kiếm nhau để kết nối? Chúng ta làm như vậy để tạo ra sự liên kết nghiệp quả giữa các cá nhân đang tìm kiếm lẫn nhau trong thế giới tâm linh. Rất nhiều công việc họ không thể làm một mình. Bằng cách chia sẻ các kiến thức tâm linh và sự thông thái, chúng ta tạo ra những cơ hội rộng mở cho cuộc sống của mình ở thế giới tâm linh và cả những công việc ở thế giới vật lý, thế giới của tri giác, nơi luôn luôn chịu sự ảnh hưởng của thế giới tâm linh. Thật ra, những gì chúng ta có được ở đây chỉ là kết quả, ngay cả việc hiện hữu của chúng ta ở nơi này cũng đã được quyết định tại thế giới tâm linh.

Nếu xã hội được thắp sáng bởi khoa học tâm linh, con người sẽ hợp tác với nhau không chỉ ở thế giới của kết quả mà còn ở thế giới của nguyên nhân, thế giới tồn tại phía dưới thế giới của kết quả. Chúng ta phải thâm nhuần điều này một cách trọn vẹn nếu muốn thấu hiểu một cách đúng đắn ý nghĩa sâu sắc và to lớn của những gì sẽ đạt được khi ở bên cạnh nhau để hợp tác trong thế giới tâm linh bây giờ và trong thế giới loài người ở tương lai.

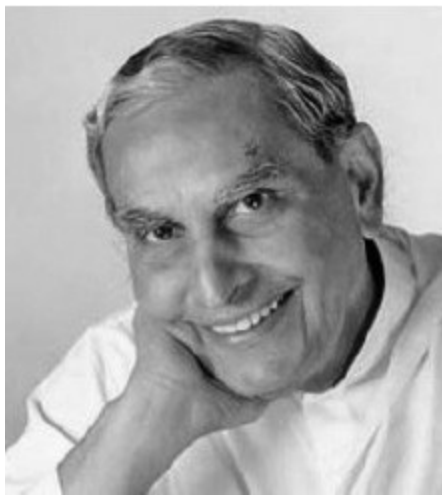
Thế giới hiện tại đang trên con đường tiến hóa mạnh mẽ, chúng ta phải đạt được những tư tưởng tâm linh, phải tách bản thân ra khỏi những điều không cần thiết. Nếu không, chúng ta đang mơ ngủ mà thôi.

Thông qua những tư tưởng và kiến thức tâm linh, chúng ta sẽ có được sự thông thái để thấu sáng mọi điều tối tăm. Những gì chúng ta đạt được ở đây chính là con đường của sự thông thái của ánh sáng, ánh sáng tâm linh ở bên kia. Sự thông thái chính là ánh sáng tâm linh. Chúng ta cần sự thông thái để tìm thấy bản thân trong ánh sáng ở bên kia.

Không chỉ đơn giản là tỉnh dậy trong thế giới đó sau khi chết và sống từ lúc chết đến khi được sinh ra lần nữa, chúng ta còn phải học để thấu hiểu thế giới vật lý và trải nghiệm cả thế giới tâm linh cùng lúc. Chúng ta chỉ có thể thấu hiểu được thế giới vật lý khi thấu hiểu được thế giới tâm linh.

*Nguồn: “Secret Brotherhoods and the Mystery
of the Human Double” - Rudolf Steiner*

“CUỐI CON ĐƯỜNG CỦA CÁI CHẾT LÀ ÁNH SÁNG”

Cái chết là một sự thật không thể thay đổi của đời sống con người. Tất cả được sinh ra thì phải mất đi, đó là sự thật, một điều hiển nhiên.

Ai được sinh ra rồi cũng phải chết.

Nhưng, bao nhiêu người trong số chúng ta thấu hiểu được ý nghĩa của cái chết? Cái chết là gì? Khi bức màn của cuộc sống được kéo xuống, bạn sẽ trải nghiệm được điều gì?

Khi nói về cái chết, gần như tất cả chúng ta đều nói về những điều mê tín và chúng ta luôn sợ hãi cái chết.

Chúng ta e ngại những suy nghĩ về cái chết.

Chúng ta không thể tránh khỏi cái chết, nhưng chúng ta có thể vượt qua được sự sợ hãi luôn ám ảnh chúng ta về cái chết ngay bây giờ.

Nếu một ai đó đủ dũng cảm nói rằng, mỗi chúng ta chỉ có một cuộc sống để sống và cũng sẽ chỉ có một lần được chết thì người đó chỉ là một kẻ nhát gan đã chết rất nhiều lần trước khi cái chết thực sự xảy ra.

Nếu chúng ta muốn định nghĩa về cái chết, nếu chúng ta muốn vượt qua nỗi sợ hãi của cái chết, chúng ta phải thấu hiểu thêm nhiều về cái chết.

Cuộc sống là sự pha trộn của những trải nghiệm dễ chịu và cả không dễ chịu. Cái chết sẽ là trải nghiệm cuối cùng và duy nhất đến với chúng ta.

Cái chết cũng là một trải nghiệm phi thường. Và, rất nhiều các Vị thầy đã nói với chúng ta rằng cái chết là một trải nghiệm rất dễ chịu. Bây giờ, nếu cái chết là một trải nghiệm dễ chịu thì tại sao chúng ta phải sợ hãi nó.

Đừng sợ hãi cái chết.

Bởi vì, cuối con đường là ÁNH SÁNG.

Chúng ta không nên sợ hãi vào những phút giây cuối cùng này, những người đưa tin của Đấng Tạo hóa sẽ mang chúng ta ra khỏi đường hầm của cái chết để đến với thế giới của Ánh sáng. Khuôn mặt của người đã chết sẽ bừng sáng. Thật bình an và tĩnh tại. Và, Linh hồn sẽ được giải phóng khỏi chiếc áo nặng nề và cũ kỹ được gọi là “Cơ thể”.

Chúng ta không nên e ngại cái chết; ngược lại, hãy suy ngẫm về hiện tượng kỳ diệu này sẽ mang chúng ta ra khỏi thế giới vật chất để đến với thế giới vi tế.

“Cái chết chắc chắn sẽ đến, nhưng sẽ may mắn cho ai đó đã chuẩn bị cho ngày ấy rồi.”

Đây là những lời đầy ý nghĩa của Thầy tôi, Master Sadhu Vaswami.

Chúng ta phải chuẩn bị cho cái chết khi nó đến, chúng ta phải giang tay chào đón nó, vì nó mang chúng ta đến gần với Đấng Tạo hóa (God).

Vì vậy, hãy chuẩn bị cho ngày cuối cùng của chuyến du hành này trên Trái đất này. Hãy tạo ra sự kết nối với Đấng Tạo hóa (God).

Hãy chấp nhận tất cả những gì cuộc sống mang lại cho chúng ta, bởi vì tất cả những trải nghiệm đều là món quà của Đấng Tạo hóa. Hãy cảm ơn món quà đó và sẵn sàng đón nhận những thử thách của cuộc hành trình Cuộc sống này. Lúc xuống, lúc lên. Lúc vui lúc buồn. Lúc đau khổ, lúc hạnh phúc. Đó chính là những khoảnh khắc của Giác Ngộ và Giải Thoát.

Hãy tránh những sự xấu xa và làm tất cả những gì có thể, tốt nhất có thể trong khoảng thời gian ít ỏi để hoàn thành công việc đã được giao phó trên Trái đất này. Điều này sẽ giúp bạn phát triển và tiến hóa cả về tâm linh lẫn cảm xúc.

Sadhu Vaswani nói rằng:

“Cái mà chúng ta gọi là ‘cái chết’ trên Trái đất này sẽ là một sự sinh ra mới ở một nơi nào đó. Khi ‘cái chết’ lấy đi cơ thể vật lý của bạn, tâm thức sẽ tìm một nơi cư ngụ mới ở thế giới vi tế vô hạn của vũ trụ”.

Nguồn: “Nearer, My God, To Thee!” - J.P. Vaswani

PHỤ LỤC

ANNIE BESANT

Annie Besant từng là Chủ tịch của Hiệp hội Theosophical Society trong 26 năm (1907-1993). Cùng với Bishop C.W. Leadbeater, bà đặc biệt có uy tín trong việc xuất bản những tài liệu về khoa học tâm thức một cách rõ ràng, đơn giản và trực tiếp nhất, với những kiến thức chưa từng được biết đến của toàn thể nhân loại.

BRAD STEIGER

Brad Steiger là tác giả / đồng tác giả của 170 cuốn sách đã được in hơn 17 triệu bản. Những bài báo đầu tiên của ông được xuất bản về những điều chưa bao giờ được giải thích vào năm 1956, đến bây giờ ông đã viết được hơn 2.000 bài báo về những chủ đề huyền bí. Từ những năm 1970-1973, những bài báo hàng tuần của ông với tựa đề “Thế giới kì lạ” đều được đăng trên hơn 80 tờ báo trong nước và ngoài nước từ Bombay đến Tokyo. Brad Steiger sinh ra ở Fort Dodge, Iowa, vào ngày 19 tháng 2 năm 1936. Ông lấy vợ là bà Sherry Hansen Steiger, một Cử nhân và Bộ trưởng Ban Luật pháp, bà cũng là tác giả và đồng tác giả của hơn 22 cuốn sách.

BRIAN WEISS

Là một Bác sĩ trị liệu tâm lý truyền thống, Dr. Brian Weiss M.D đã rất kinh ngạc và hoài nghi khi một trong những bệnh nhân của ông bắt đầu nhắc lại những chấn thương của mình từ kiếp trước như là nguyên nhân dẫn đến những cơn ác mộng có định kì và những mối lo sợ khủng khiếp của cô ấy. Nhưng sự ngờ vực của Bác sĩ Weiss dần được xóa đi, khi nữ bệnh nhân bắt đầu đề cập về thông điệp “khoảng không gian giữa những kiếp sống”, ẩn chứa những bí mật về gia đình của chính Bác sĩ Weiss và người con trai đã qua đời của ông. Brian L. Weiss từng tốt nghiệp Đại học Comlumbia và Trường Y học Yale. Bác sĩ Weiss là Chủ tịch Danh dự về Bệnh Tâm thần ở Trung tâm Y học Mount Sinai thuộc thành phố Miami.
www.brianweiss.com

CAROL BOWMAN

Carol Bowman, M.S được biết đến trên toàn thế giới như một tác giả, người diễn thuyết, người cố vấn, nhà trị liệu bằng phương pháp quay về tiền kiếp, và là người tiên phong trong việc nghiên cứu về sự đầu thai. Hai cuốn sách đầu tiên của bà, “Tiền kiếp của trẻ em” và “Trở về từ thiên đường” trở thành tác phẩm hàng đầu về chủ đề đầu thai, đã được xuất bản và đón đọc trên toàn thế giới với hơn 16 bản dịch ngoại ngữ. Carol đã trở thành người giải thích và chỉ dẫn về tiền kiếp của trẻ em từ khi những cuốn sách của bà được xuất bản. Bà thường được mời làm khách mời trên truyền hình và radio, và từng xuất hiện với tư cách là một chuyên gia trong lĩnh vực đầu thai trên kênh truyền hình Oprah, Good Morning America, Unsolved Mysteries, A&E, Discovery Channel, ABC Primetime, the BBC của nước Anh, và

The Art Bell Show. Bà từng diễn thuyết ở Na Uy, Bỉ, Hà Lan và học viện Omega và tổ chức Edgar Cayce.

DASKALOS – KYRIACOS C. MARKIDES

‘Daskalos’ (có nghĩa là giáo viên) là bút danh của tác giả Kyriacos C. Markides, trong một chuỗi những cuốn sách mà ông viết về sự phi thường của tộc người Cypriot ở Hy Lạp. Daskalos sinh năm 1910 ở Hy Lạp thuộc vùng Cyprus, gần làng Strovolos, ông là một viên chức nhà nước, người có gia đình. Ông dành cuộc đời mình cho việc chữa lành và giảng dạy về chủ đề “Cuộc Tìm Kiếm Sự Thật” bắt đầu vào năm 1919 ở một đảo thuộc Cyprus. Daskalos tập hợp một nhóm đệ tử và tìm hiểu về Sự Thật ở Stoa (phòng học) sau ngôi nhà nhỏ của ông. Daskalos thường nói với những đệ tử của mình những tri thức bí truyền, những kế hoạch và sự phát triển của sức mạnh tự chữa lành.

DOLORES CANNON

Dolores Cannon, nhà trị liệu bằng phương pháp thôi miên để nhớ lại kí ức và là nhà nghiên cứu về khả năng tiên đoán của con người. Bà sinh ra ở St. Louis, Missouri vào năm 1931. Bà bắt đầu sự nghiệp viết lách và bán những tác phẩm của mình cho nhiều tạp chí và tờ báo lớn. Bà chuyên sâu vào lĩnh vực thôi miên học từ năm 1968 và lĩnh vực trị liệu về những vấn đề tiền kiếp và quá trình của việc hồi tưởng từ năm 1979. Dolores hiện đang giảng dạy phương pháp riêng của bà về lĩnh

vực thôi miên trên khắp thế giới. Dolores còn là một thuyết trình viên quốc tế khi đã từng diễn thuyết trên mọi châu lục trên thế giới. Mười ba cuốn sách của bà đã được dịch sang hai mươi ngôn ngữ. Bà cũng từng nói chuyện trên radio và ti vi với khán giả trên khắp thế giới. Dolores nhận được giải thưởng Thành Tựu Đáng Chú Ý và Thành Tựu Trọn Đời từ một loạt những tổ chức về thôi miên.

DOREEN VIRTUE

Doreen Virtue có ba tấm bằng đại học ngành Tư vấn Tâm lý. Doreen từng là giám đốc của một trung tâm chuyên phục vụ những bệnh nhân nội trú và ngoại trú về các vấn đề về rối loạn ăn uống, Doreen đã từng viết rất nhiều những cuốn sách và bài báo về chủ đề sự thèm ăn, rối loạn ăn uống và những bài thể dục. Doreen đã kết hợp những kiến thức tâm linh của bà với phương pháp điều trị tâm lý trong những buổi hội thảo và xuất bản sách. Bà trở thành người ăn chay vào năm mười bảy tuổi và trở thành người ăn chay tuyệt đối một vài năm sau đó. Bà hướng dẫn mọi người cách hòa hợp việc ăn thực vật vào cuộc sống của họ và diễn thuyết về các vấn đề tâm thức và Chủ nghĩa Ăn thực vật.

FRANCES BANKS - HELEN GREAVES

“Testimony of Light” [tạm dịch: “Bằng chứng của Ánh sáng”], một tập tài liệu vĩnh cửu, được truyền đạt ngoại cảm tới Helen Greaves bởi một người bạn thân, Frances Banks (một ni cô ở Anh), người đã rời khỏi cơ thể vào ngày 2 tháng 11 năm

1965. Trong khoảng thời gian sống của mình, Frances Banks luôn luôn là một con người tâm linh sâu sắc khi bà dành toàn bộ cuộc đời của mình để cống hiến và khao khát tìm hiểu những điều thiêng liêng và sự phục vụ cho người khác. Sau khi mất, bà đã có cơ hội để được biết về những cuộc sống trước kia của mình và những kiến thức cao hơn của một Linh hồn. Nhiều điều từng làm bà băn khoăn và lúng túng đã trở nên hoàn toàn rõ ràng, và nhận thức của bà dần dần được chuyển đổi bởi nguồn trí huệ cao cấp này.

HAZRAT INAYAT KHAN

Hazrat Inayat Khan (sinh ngày 5 tháng 7 năm 1882 – mất ngày 5 tháng 2 năm 1927) trong một gia đình Hồi giáo quý tộc ở Ấn Độ. Ông là cháu trai của Tippu Sultan, một vị vua nổi tiếng vào thế kỷ mười tám ở Mysore. Inayat Khan là người thành lập ra tổ chức “Universal Sufism” và “The Sufi Order International”. Inayat Khan là một giáo viên nổi tiếng về đạo Sufi ở nước Mỹ và châu Âu trong thế kỷ XX. Di sản của ông về “THUYẾT PHỔ ĐỘ CỦA ĐẠO SUFI” hay theo cách nói của tác giả là “NON-ISLAMIC SUFISM” được đón nhận rộng rãi trong ba khu vực là “Sufi Order International Organization”, “Omega Institute”, và “The Dances of Universal Peace”. Inayat Khan cũng đã từng tìm hiểu về Phật giáo với đức Đạt Lai Lạt Ma cũng như những người theo đạo Sufi truyền thống ở Ấn Độ của cấp bậc Chishtiya.

JAMES VAN PRAAGH

James Van Praagh được biết đến như là một nhà giao tiếp tâm linh thành công và nổi tiếng nhất mọi thời đại trên toàn thế giới với khả năng xuất thần của ông khi ông có thể giao tiếp được với Linh hồn của những người đàn ông, đàn bà, trẻ em, và thú vật đã chết. Những kinh nghiệm tâm linh độc nhất của James trong vòng hai mươi lăm năm qua đã được ghi lại trong những cuốn sách bán chạy của ông: “Talking to Heaven” [tạm dịch: “Nói chuyện với thiên đàng”], “ Reaching To Heaven” [tạm dịch: “Đặt chân lên thiên đàng”], “Heaven and Earth”[tạm dịch: “Thiên đàng và Trái Đất”], “Looking Beyond” [tạm dịch: “Cái nhìn sâu hơn”] , “Meditation with James Van Praagh” [Thiền với James Van Praagh].

JEFFREY LONG, JODY LONG và PAUL PERRY

Jeffrey Long, Jody Long, và Paul Perry đã lập thành một nhóm để viết nên một cuốn kiệt tác và ngay lập tức trở thành cuốn sách bán chạy nhất sau sự hiện diện của Tiến sĩ Long trên show truyền hình NBC “Bằng chứng của thế giới sau sự sống”, từng được biết đến như một nghiên cứu khoa học lớn nhất về NDE (kinh nghiệm cận tử) mọi thời đại, và dựa trên cuộc điều tra nghiên cứu trên hơn 1.300 sự chia sẻ về NDE.

Janice Miner Holden là một Giáo sư thuộc ngành Luật và là Bộ trưởng của Bộ Luật và Giáo dục Cao cấp ở trường Đại học Bắc Texas, bang Denton. Những nghiên cứu đầu tiên của bà đã hướng về sự chuyển đổi của con người trong tương lai, đặc biệt là những trải nghiệm cận tử.

JIM B. TUCKER

Jim B. Tucker là Giám đốc Y khoa của Bệnh viện Tâm thần cho Trẻ em và Gia đình, đồng thời là Phó Giáo sư về khoa Tâm thần học và Khoa học Hành vi Não bộ tại Đại học Virginia. Công trình nghiên cứu tâm huyết của ông là về những trẻ em có khả năng nhớ được kiếp trước, nơi sinh trước kia và những kí ức lúc mới sinh.

Jim B. Tucker là tác giả của cuốn sách “Life Before Life: A Scientific Investigation of Children’s Memories of Previous Lives” [“Sự sống đằng sau sự sống: Một cách tiếp cận khoa học về kí ức của trẻ em trong kiếp sống trước”], Jim Tucker, một nhà tâm linh học về trẻ em, từng làm việc nhiều năm với Ian Stevenson trước khi thay thế vị trí của Stevenson khi ông nghỉ hưu vào năm 2002.

JOHN HOLLAND

John Holland, tác giả của cuốn sách bán chạy nhất “Born Knowing” [Sinh ra để Biết], anh trở thành một nhà ngoại cảm và là một bậc thầy tâm linh với các bài thuyết giảng khắp Hoa Kỳ. John đã dành một khoảng thời gian nghiêm túc trong cuộc đời của mình để nâng cao khả năng của ông và dành hai năm kiên trì học tập tại Anh quốc. Ông đã dành trọn đời mình để cống hiến cho khoa học tâm linh. John đã có mặt trong một loạt chương trình ti vi đặc biệt, bao gồm chương trình A & E’s Mediums: “We See Dead People” [Chúng tôi đã thấy người chết]. Ông có khả năng nắm bắt những tần số rung động và những thông tin chi tiết từ một sự kiện chưa từng được trông thấy, cảm nhận trong quá khứ. Ông là tác giả của cuốn sách “Psychic Navigator”, “101 Ways to Jump-Start Your Intuition”, “Power of the

Soul”.

KHORSHED BHAVNAGRI

Khorshed Bhavnagri được sinh ra với cái tên Screwalla tại Mumbai, Ấn Độ vào năm 1925. Ước mơ từ thuở bé của bà là được trở thành giáo viên, nhà tâm lý học hoặc nhà trinh thám. Bà yêu thích việc làm vườn, nấu ăn và âm nhạc, đặc biệt là chơi đàn ghi-ta Hawaiian, và bà xem rất nhiều trận đấu cricket. Vào năm 1949, bà lấy Rumi Bhavnagri và có hai người con trai, Vispi và Ratoo. Bhavnagri khám phá ra rằng bà có chung đam mê với gia đình về ô tô và lái ô tô. Sau cái chết của hai con trai bà trong một tai nạn ô tô vào năm 1980, bà bắt đầu giao tiếp với họ bằng phương pháp “tự viết”. Những người con trai đã nói với bà rằng sứ mệnh của bà là truyền bá thông điệp về tâm linh đến Trái đất. Vào năm 1998, ở tuổi 72, bà dời đến Vancouver, Canada, nơi bà tiếp tục làm việc không ngừng nghỉ hướng tới sứ mệnh của mình, cho đến khi bà qua đời vào tháng 8 năm 2007.

LOBSANG RAMPA

Tuesday Lobsang Rampa là một thầy tu và là một Bác sĩ y khoa, sinh ra ở Tây Tạng. Sau khi trải qua nhiều trải nghiệm đau khổ và đi chu du nhiều nơi, cuối cùng ông chọn định cư ở Canada đến cuối đời và trải nghiệm được cuộc sống của cả phương Đông lẫn phương Tây. Rampa là một nhà cách mạng tâm linh ở thời của ông, là một trong những Vị thầy phương Đông đầu tiên mang Phật pháp và thuyết

siêu hình đến với phương Tây theo một cách phù hợp. Ông viết rất nhiều sách về những vấn đề tâm linh, bắt đầu với cuốn “Third Eye” [Con mắt thứ ba] và “You Forever” [Bạn Mãi Mãi]. Rampa giảng dạy chúng ta về chân lý vô thời gian của vũ trụ, hướng dẫn mọi người trên con đường tâm linh.

MEHER BABA

Meher Baba sinh ra ở Ấn Độ trong một gia đình người Iran vào năm 1984. Vào năm mười chín tuổi, ông gặp được Vị thầy cuộc đời, bà Babajan. Bà đã hướng dẫn ông nhận ra bản chất Thượng Đế của mình. Bảy năm sau, một Vị thầy Hoàn hảo khác, Upasni Maharaj, đã xác minh trạng thái Thượng Đế - Con Người của ông, hay còn gọi là trạng thái của Chúa. Vào năm 1925, Meher Baba trở nên im lặng, chỉ giao tiếp bằng cách vẽ những ký tự tiếng Anh lên bảng. Những cuốn sách của ông, tất cả đều “được đọc cho viết” được in ra, gồm: “God Speaks” [Thượng Đế Nói], “Discourses” [Những bài Biện Luận] – gồm năm quyển và “God to Man and Man to God” [Thượng Đế đến với Con Người và Con Người đến với Thượng Đế].
www.avatarmeherbaba.com

MICHAEL NEWTON

Tiến sĩ Michael Newton, người sáng lập ra Học viện Michael Newton nhằm mục đích chữa bệnh bằng phương pháp thôi miên từ năm 2002-2005 với tư cách là Viện trưởng đầu tiên. Ông lấy bằng tiến sĩ trong ngành điều trị tâm lý, là một bậc thầy

được công nhận trong ngành trị liệu bằng phương pháp thôi miên và là thành viên của Hiệp hội Luật sư Hoa Kỳ. Ông đã từng là một nhà trị liệu bằng phương pháp thôi miên trong hơn năm mươi năm và là nhà trị liệu LBL trong khoảng hơn bốn mươi năm. Tiến sĩ Newton là tác giả của ba cuốn sách bán chạy: “Journey of Souls: Case Studies of Life Between Lives (1994)” [Hành trình đến với Tâm hồn: Cuộc nghiên cứu trong Sự sống giữa các Kiếp sống (1994)], “Destiny of Souls: New Case Studies of Life Between Lives (2000)” [Vận mệnh của những Linh hồn: Cuộc nghiên cứu trong Sự sống giữa các Kiếp sống (2000)], và “Life Between Lives Hypnotherapy (2004)” [Phương pháp trị liệu thôi miên trong Cuộc sống giữa các Kiếp sống (2004)].

MIKHAIL NAIMY

Mikhail Naimy được sinh ra ở trung tâm Lebanon. Vào năm 1916, ông tốt nghiệp ngành Khoa học Xã hội Nhân văn và ngành Luật. Cùng năm ấy ông chuyển đến thành phố New York, ông cùng bạn của ông, Kahlil Gibran thành lập ra phong trào Phục hưng nền văn học Ả Rập. Naimy trở về ngôi làng Baskinta, nơi ông đã sống cho đến khi qua đời vào năm 1988, để tìm hiểu về những ý nghĩa cao cấp của cuộc sống. Công việc của ông được công nhận là công trình “kinh điển” ở khắp toàn bộ các nước Ả Rập thống nhất. Đối với các nước nói tiếng Anh, Naimy được biết đến qua quyển sách “The Book of Mirdad” [Cuốn sách của Mirdad].

OSHO

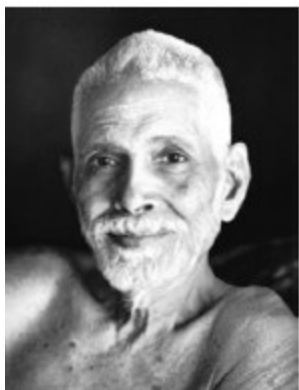
Osho sinh ngày 11 tháng 12 năm 1931 ở Kuchwada, Madhya Pradesh trong một gia đình quý tộc. Ông có được sự giác ngộ vào ngày 21 tháng 3 năm 1953. Osho được biết đến với những đóng góp to lớn vào cuộc cách mạng khoa học tâm thức, với sự tiếp cận trực tiếp bằng thiền định được công nhận trong việc làm thay đổi đời sống của con người một cách mạnh mẽ. Hàng ngàn những bài nói ngẫu hứng của Osho trên khắp thế giới trong suốt khoảng thời gian hơn hai mươi năm, tất cả đều được ghi âm, và được lưu giữ dưới dạng video. Osho rời cơ thể vào ngày 19 tháng 1 năm 1990. www.osho.com

PARAMAHANSA YOGANANDA

Paramahansa Yogananda sinh ngày 5 tháng 1 năm 1893, ở Gorakhpur, Ấn Độ trong một gia đình giàu có theo đạo Bengali. Từ lúc còn trẻ, đã có nhiều bằng chứng cho thấy rằng những trải nghiệm và sự nhận biết về tâm linh của ông vượt qua xa người bình thường. Từ giữa những năm 1920 đến giữa những năm 1930, Paramahansa Yogananda đã đi du hành khắp Hoa Kỳ để thuyết giảng và mở những lớp học về khoa học thiền định và nghệ thuật cân bằng đời sống tâm linh. Paramahansa Yogananda khuyên mọi người nên trở thành một người ăn chay trường và giữ vững thói quen ăn uống này để cải thiện quá trình tâm linh một cách tốt hơn. Cuộc đời và những lời giảng dạy của ông tiếp tục trở thành một nguồn cảm hứng và là một sự khai sáng đến với tất cả mọi người ở mọi tầng lớp, văn hóa và tín ngưỡng khác nhau. Paramahansa Yogananda qua đời vào ngày 7 tháng 3 năm 1952.

RAMANA MAHARSHI

Ramana Maharshi là một Thiền sư Ấn Độ sinh ngày 30 tháng 12 năm 1879 ở Tiruchuzi, Tamil Nadu. Sau khi đạt được sự giác ngộ vào năm mười sáu tuổi, Ramana đã rời gia đình để đến với Arunachala, một ngọn núi được cho là linh thiêng của người theo đạo Ấn Độ giáo, ở Tiruvanamalai, và sống ở đó đến cuối đời. Ramana luôn luôn hướng sự giảng dạy duy nhất của ông vào việc mang lại một sức mạnh của sự tĩnh lặng và làm lắng dịu tâm trí thông qua chính bản thể của ông đối với tất cả những người hòa hợp được với nó. Ông đưa ra những bài giảng bằng lời nói chỉ với những người không thể thấy hiểu được sự tĩnh lặng của ông. Khi được hỏi xin những lời khuyên, ông đã đưa ra phương pháp “tự tìm về bản thể mình” như một con đường nhanh nhất để dẫn tới moksha [sự tỏa ngộ]. Ramana Maharshi đã bỏ lại thân thể vật lý vào ngày 14 tháng 4 năm 1950.

RAMTHA - JZ KNIGHT

Ramtha là một thực thể ở một chiều không gian, thời gian khác. Ramtha sống trên Trái đất 35.000 năm trước. Từ năm 1977, ông đã chọn cách diễn đạt thông qua cơ thể của JZ Knight.

Như một kênh truyền tải cho Ramtha, JZ Knight kết nối được với mọi người thông qua sự hiểu biết về đời sống cá nhân và với một tầm nhìn, sự hiểu thấu về tương lai của họ - tất cả đều trên bình diện tâm linh. Ramtha đã giới thiệu bản thân mình với JZ Knight trước khi cùng bà kết nối như một kênh truyền tải thông tin.

RAYMOND MOODY

Bác sĩ Raymond Moody là tác giả của mười một cuốn sách bao gồm cuốn bán chạy nhất “Cuộc sống sau cuộc sống”, đã bán được hơn mười ba triệu bản trên toàn thế giới. Những nghiên cứu của Moody về những sự trải nghiệm sau cái chết bắt đầu từ những năm 1960.

Moody có được sự giác ngộ và được mọi người chào đón trên khắp thế giới trong suốt ba thập kỉ. Ông đã đưa ra rất nhiều bài thuyết giảng và những hội thảo về những chủ đề: Kinh nghiệm cận tử; Cái chết và Phẩm giá; Tồn tại cùng đau khổ và Tìm kiếm hy vọng; Sự hòa hợp - những cuộc hội ngộ với người thân đã mất; Sức mạnh tự chữa lành của sự hài hước...

ROBERT BRUCE

Robert Bruce sống tại Úc. Ông đã thuyết giảng khắp thế giới và mở ra những hội thảo tương tác trực tuyến, giảng dạy về năng lượng của công việc, những dự án về thiên thể, sự phát triển về tâm linh và năng lực tiên đoán. Robert đã trải nghiệm hiện tượng OBE (thoát xác) từ năm bốn tuổi và khai mở được vùng kundalini khi ông mới ba mươi tuổi. Sự tiếp cận dựa trên kinh nghiệm của ông với cuộc sống là kết quả của việc kết nối với bản thể cao hơn của ông và nó vẫn tiếp tục phát triển.

Robert là tác giả của sáu cuốn sách về việc khám phá ra sự huyền bí của năng lượng cơ thể con người, trải nghiệm ngoài thân thể, năng lượng kundalini, tầm nhìn của tâm trí, sự phát triển về tâm linh và năng lực tiên đoán, hiện tượng siêu hình, Linh hồn tự nhiên, và sự tỏ ngộ.

ROBERT SCHWARTZ

Vào năm 2003, những nghiên cứu của Robert Schwartz chuyển hướng một cách mới mẻ và đầy ngạc nhiên khi ông quyết định thảo luận với mọi người. Trong khoảng thời gian nghiên cứu kiên trì và khám phá nội tâm của mình, từng làm việc mật thiết với một vài kênh truyền thông, Schwartz dành khoảng ba năm để nghiên cứu về hiện tượng tái sinh của hàng tá những cá thể và khám phá ra được rằng những sự kiện trong cuộc đời họ không diễn ra một cách ngẫu nhiên hay thất thường, mà tất cả đều đã được nhận thức một cách khôn ngoan và đã được lên kế hoạch rành mạch - một kế hoạch mà chính họ đã dũng cảm thiết kế ra.

SETH - JANE ROBERTS

Seth là một “thực thể năng lượng” không còn tồn tại trong thân thể vật lý nữa. Seth bắt đầu truyền tải thông điệp qua Jane Roberts từ năm 1963. Seth đã gửi đi một bản thảo viết tay liên tục khoảng sáu nghìn trang mang tên là “Sự quan trọng của Seth”, thảo luận về những vấn đề như bản chất của những hiện tượng vật lý, thời

gian và hiện thực, sự thật về vũ trụ, hiện tượng đầu thai...

SWAMI RAMA TIRTHA

Swami Rama Tirtha, từng được biết đến với cái tên Gossain Tirtha Rama, sinh năm 1873 ở Murariwala, trong một ngôi làng thuộc quận Gujranwala, Punjab, Ấn Độ. Rama Tirtha khởi đầu cuộc sống tâm linh của mình như một Bhakta of God [Người tôn thờ Thượng Đế] và sau này chuyển thành Vedanta [kiến thức cao nhất] học tập dưới sự hướng dẫn của thầy Sri Madhava của Dwaraka Math. Sau chuyến tham quan thành công ở Tokyo, ông chuyển tới Hoa Kỳ. Rama Tirtha dành khoảng một năm rưỡi ở San Francisco dưới lòng mến khách của Bác sĩ Albert Hiller. Ông qua đời ở Ganges vào ngày 17 tháng 10 năm 1960 - khi ông mới ba mươi ba tuổi.

SWAMI SIVANANDA

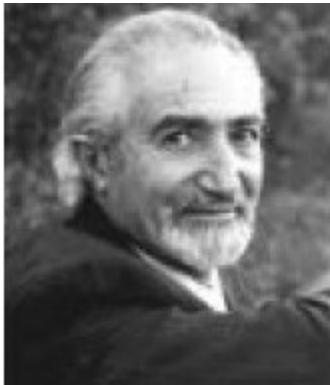
Swami Sivananda sinh ngày 8 tháng 12 năm 1887 tại Pattamadai thuộc bang Tamil Nadu, Ấn Độ. Swami Sivananda đi tới Malaya nơi mà ông được mến chuộng như một bác sĩ rộng lượng và nhân từ. Một căn duyên đã dẫn ông tới Rishikesh, nơi mà Swami Sivananda đã thụ giáo cho sự Sannyasa [từ bỏ tất cả] một cách linh thiêng vào ngày 1 tháng 6 năm 1924 và được ban cho một cái tên tu sĩ là Swami Sivananda. “Một xã hội với sự sống linh thiêng”, được thành lập bởi Swami Sivananda vào năm 1936, với một mục đích duy nhất là truyền bá kiến thức tâm linh đi khắp mọi nơi. Swami Sivananda đạt được Mahasamadhi vào ngày 14 tháng 7

SYLVIA BROWNE

Sylvia Browne được tạp chí New York Time bình chọn là tác giả của nhiều cuốn sách bán chạy nhất và xuất hiện thường xuyên trên các show truyền hình “The Montel Eilliams Show” và “Lary King Live”, ngoài ra bà xuất bản rất nhiều các tài liệu và ấn phẩm khác. Những nghiên cứu về sự thật của bà được trợ giúp bởi người hướng dẫn tâm linh “Francine”. Sylvia Browne là Chủ tịch của tổ chức “Sylvia Browne Corporation”, người sáng lập nhà thờ “Society of Novus Spiritus” ở Campbell, California. Các thông điệp về tâm linh của bà được trao gửi bởi người hướng dẫn tâm linh “Francine” ở thế giới bên kia.

TORKOM SARAYDARIAN

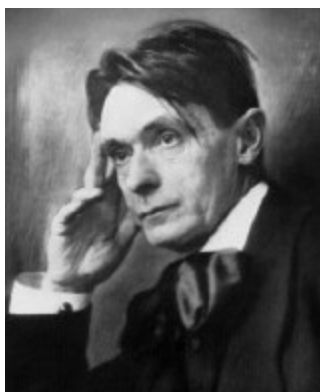
Torkom Saraydarian sinh năm 1917 tại Asia Minor. Torkom đã đến rất nhiều các tu viện, các ngôi đền và những ngôi trường tâm linh để trả lời cho câu hỏi của mình về sự vĩ đại của con người và vũ trụ. Saraydarian đã gặp gỡ rất nhiều người: Nhà nghiên cứu tâm linh, các thầy tu đạo Hồi, các tu sĩ Công giáo và cả những Vị thầy của âm nhạc và khiêu vũ tâm linh. Torkom Saraydarian rời khỏi cơ thể vào năm 1917. www.tsfoundation.org

ALICE A. BAILEY

Alice A. Bailey (sinh ngày 16 tháng 6 năm 1880, mất ngày 15 tháng 12 năm 1949) một tác giả nổi tiếng về khoa học tâm linh và là người sáng lập một tổ chức tâm linh thế giới. Công việc chính của bà, từ năm 1919 đến năm 1949, kể lại những trải nghiệm về những chủ đề tâm linh như: Sự liên quan của tâm linh đến hệ Mặt trời, thiên định, tự chữa lành, khoa học tâm linh, vận mệnh quốc gia và rất nhiều chủ đề khác. Bà mô tả công việc chính của mình là ngoại cảm với một Vị thầy cao cấp ở Tây Tạng có tên là Djwai Khul (D.K).

RUDOLF STEINER

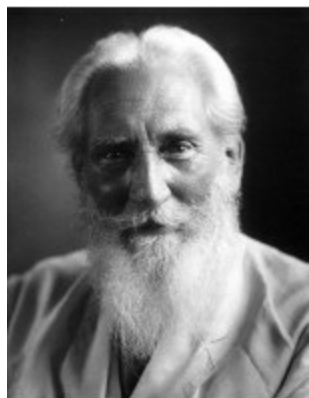
Rudolf Steiner (1861 – 1925) một triết gia người Úc và là một nhà giáo nổi tiếng về phương pháp học tại Đại học Waldorf, những nghiên cứu của ông được lan tỏa trên toàn thế giới sau khi chết. Các bài viết của ông tại trường thường nói về những kiểu mẫu suy nghĩ mới mẻ hướng về những quan niệm tâm linh cổ xưa, lý thuyết màu sắc, nghệ thuật, nông nghiệp, thuốc, âm nhạc và kiến trúc. Là một nhà triết gia lỗi lạc cũng như một nhà khoa học tâm linh, Steiner tin rằng các kiến thức tâm linh có thể được trải nghiệm thông qua những suy nghĩ. Ông sáng lập một hệ thống niềm tin tâm linh có tên gọi “Anthroposophy”, một hệ thống lý thuyết phổ biến những ý kiến của ông thông qua hàng loạt những bài viết được tổng hợp thành 350 cuốn sách. Tư tưởng của ông ảnh hưởng đến hệ thống giáo dục, nông nghiệp, thiết kế toàn thế giới. Steiner được miêu tả như là một người luôn luôn hướng đến sự hoàn hảo và sẵn sàng học hỏi. www.notablebiographies.com

DADA J.P VASWANI

Dada J.P Vaswani sinh ngày 2 tháng 8 năm 1918 tại Hyderabad, tỉnh Sindh trong một gia đình sùng đạo Sindhi. Được thế giới biết đến như là một triết gia, nhà văn, nhà giáo, nhà diễn thuyết, nhà đấu tranh bảo vệ động vật và người dẫn đầu của các tổ chức tâm linh yêu chuộng hòa bình, những bài giảng của Dada làm say đắm hàng triệu con tim trên toàn thế giới. Dada là người lãnh đạo của “The Sadhu Vaswani Mission” với rất nhiều các hoạt động thúc đẩy, truyền cảm hứng, chia sẻ và hỗ trợ phong phú. Trong vòng bốn thập niên, ông đã gửi gắm các thông điệp về tình yêu thương và hòa bình trên toàn thế giới. Dada mang thông điệp của những Vị thầy bất tử, nền văn hóa Ấn Độ, niềm tin về hòa bình và sự vui sống đến tất cả mọi người.

CHARLES WEBSTER LEADBEATER

Charles Webster Leadbeater (1847 – 1934) đã phát triển được khả năng kết nối tâm linh ngoại cảm dưới sự chỉ dạy của một Vị thầy vi tế được gọi là Teacher. Leadbeater bắt đầu sử dụng khả năng ngoại cảm của mình vào năm 1893 với sự cộng tác của Annie Besant, chủ tịch thứ hai của hiệp hội “The Theosophical Society”. Leadbeater đã viết trên ba mươi cuốn sách về cuộc sống tâm linh và sức mạnh tự nhiên của con người. www.ts-adyar.org

Phong trào Thiền định Kim Tự Tháp (Pyramid Spiritual Society Movement - PSSM) được sáng lập bởi Vị thầy giác ngộ - Minh sư Patriji vào năm 1990 đóng vai trò đáng kể cho quá trình tiến hóa của Trái Đất đi vào kỷ nguyên khai sáng thông qua nhiệm vụ phổ biến Khoa học Thiền định, Chủ nghĩa Ăn thực vật và Năng lượng Kim Tự Tháp đến từng người và tất cả mọi người.

PSSM hiện nay đã mở rộng hơn 2.800 tổ chức tự nguyện với hàng triệu thành viên và các tình nguyện viên tại Ấn Độ và trên toàn Thế giới.

Website: www.kimtuthap.org